

Rechtskundig Weekblad

Hoofdredacteur : Prof. Mr René Victor

Italiëlei, 99, Antwerpen

Beheerder-Schatbewaarder : Mr John Stockmans

Mechelsche Steenweg, 201, Antwerpen

Inhoudstafel

van den

6^{en} jaargang

1936-37

STUDIES EN ARTIKELS

Boeykens G. De « Probation » of de « Vrije straf »-voltrekking onder toezicht.	1487	Jonckx A. De Lippe's.	137
Boucherij W. De gemeentebelastingen op brouwerijen volgens de aangifte bij de accijnzen.	1745	Langemeijer G. E. Kroniek van het Nederlandsche Rechtsleven. Januari-Augustus 1936.	33
Brans Jan. Een terug actueel geworden twistpunt. - Openbare uitzendingen door radio en auteursrechten.	1441	Langemeijer G. E. Kroniek van het Nederlandsche Rechtsleven. September-October 1936.	447
Cornil Leon. De Taak van Magistraat en Advocaat op het gebied van het strafrecht.	65	Langemeijer G. E. Kroniek van het Nederlandsche Rechtsleven. November-December 1936.	719
De Cnyf J. Enkele beschouwingen over het beroep van advocaat.	1473	Langemeijer G. E. Kroniek van het Nederlandsche Rechtsleven. Januari-Februari 1937.	1127
De Meyst F. Het probleem van den verkeersvoorrang op den openbaren weg.	315	Langemeijer G. E. Kroniek van het Nederlandsche Rechtsleven. Maart-April 1937.	1559
Derijcke René. Over uitvindingen door bedienden gedaan.	561	Lepierre F. De Bronnen van het Burgerlijk Recht.	369
De Visschere F. Beschouwingen over het Koninklijk Besluit van 31 Maart 1936.	209	Limpens A. Rond de hervorming van de wetgeving op de polders en wateringen.	1665
De Visschere F. De aequivalentsbelastingen in het gemeentelijk belastingwezen.	1345	Orban P. M. Beschouwingen over de aanpassing der wetgevende organen	395
De Weerd J. De hervorming der Naamlooze Vennootschappen.	245	Orban P. M. Het statuut der Referendarissen bij de Rechtbanken van Koophandel.	449
Erkens Robert. Het Recht van vertegenwoordiging van den advocaat voor de politie- en correctionele Rechtbank.	1217	Peereboom L. Het nieuwe Duitsche Strafrecht.	337
Gyselinck L. Eenige beschouwingen betreffende de crisis van het volkenrecht.	1041	Poels Paul. De tijdelijke Gemeentebedienden.	1301
Haesaert J. P. De hervorming van het Hoogste Gerechtshof in de V.S.A.	1553	Poels Paul. Afstand van ankers, roeibootten, enz.	1404
J. A. S. Het auteursrecht en de auteursverenigingen.	1749	Poirier P. Openbare uitzendingen door radio en auteursrechten.	1679
Jacob H. De voorwaarden tot benoeming in de magistratuur. - Het Koninklijk Besluit van 20 Oct. 1936.	273	Rabau J. Art. 1446 B.W. en de rechten van de schuldenaars der vrouw.	1164
Jacob H. De evolutie van het Belgisch Verzekeringsrecht.	1617	Redactie. Het Congres van het Verbond der Belgische Advocaten. 9 en 10 Juli te Verviers.	1585
Jacobs Raymond. Het recht van vader en moeder nopens de wijze van begraven en de begrafenisplaats van hun beider kind.	584	Rodenbach A. Over gerechtelijke hervormingen.	277
		Rodenbach A. De Verantwoordelijkheid van art. 1792 B.W.	553
		Rodenbach A. Burgerlijk getuigenverhoor. - Betreurenswaardige innovaties.	755

Rodenbach A. De verantwoordelijkheid van den bouwmeester wegens gebreken in de plannen en bestekken en de mede-verantwoordelijkheid van den aannemer. - I.	1299	V. H. L. Titel van uitvoering : hypotheccair of chirographair ?	1591
Rodenbach A. De verantwoordelijkheid van den bouwmeester, wegens gebreken in de plannen en bestekken, en de medeverantwoordelijkheid van den aannemer. - II.	1723	Van Hille W. Een woord over den oorsprong en de ontwikkeling van het Openbaar Ministerie in Vlaanderen.	1105
Roost Marcel. Staatsbemoeiing, factor tot verbetering van het verzekeringsrecht ?	817	Van Hille W. Een woord over den oorsprong en de ontwikkeling van het Openbaar Ministerie in Vlaanderen. (Slot)	1169
Schopp N. J. Burgerlijk Recht in Duitschland. - Het Loonbeslag.	616	Van Houtte J. Een nieuwe Vlaamsche Periodiek « Het Tijdschrift voor notarissen ».	721
Schopp N. J. De Koninklijke Rechter.	776	V. L. Het rechterlijk gewijsde in zake echtscheiding.	1580
Schopp N. J. Graphische voorstellingen van ongevallen.	1103	Van Lennep R. Aftrok van 10 % van het kapitaal in zake schadevergoeding voor ongevallen van gemeen recht.	25
Schopp N. J. De nieuwe rechtsleer in Duitschland. - Interpretatieleer.	1372	Van Lennep R. De invloed van het strafrechterlijk gewijsde op de burgerlijke vordering.	555
Smets A. Verantwoordelijkheid der gemeenten bij gemis aan onderhoud der wegenis.	103	Van Lennep R. De mandataris tegenover het scheidsgerecht bijzonder wat betreft de vennootschappen.	650
Smets A. Wegenisvraagstukken. - De voetpaden.	297	Van Lennep R. Geestesstoornis en echtscheiding.	897
Smets A. Wegenisvraagstukken. - Mag een privaat persoon eene straat of een gang openen ? Voorwaarden en gevolgen.	520	Van Lennep R. De motiveering inzake misbruik van vertrouwen.	1038
Smets A. Wegenisvraagstukken. - Verloven en vergunningen op de wegenis.	690	Van Lennep R. Het scheidsgerecht in het Duitsch recht.	1713
Smets A. De bevaarbare waterloopen. - Rechtstoestand der aanpalende eigenaars.	961	Van Nuffel P. Pan-Europa. De Toekomst uit het Verleden.	657
Spanoghe G. Verkoop met premiën.	705	Van Oekel H. Over het rechtsstatuut der meestergasten. - Standpunt der jongste rechtsleer.	529
Van Acker Karel. Traumatische schrikreacties en traumatische neurose.	439	Verplaetse Julien. Het werk van het « American Law Institute ».	625
Van den Bussche L. B. De voorgenomen wijziging aan de inrichting der Werkrechtersraden.	1377	Victor René. Overzicht van het rechtsleven gedurende het vorig rechterlijk jaar.	1
Van der Moere A. E. Het gecontroleerd beheer.	145	Victor René. Het Hof van Verbreking en art. 23 der wet op het gebruik der talen in gerechtszaken.	221
Van Eeckhout Willy. Het verzekeringsmonopolie.	113	Victor René. Het examen voor de magistratuur.	305
V. H. L. Het proces-verbaal van vaststelling.	1253	Victor René. Het vijftigjarig jubileum van het Verbond der Belgische Advocaten. - Rede op de plechtige algemeene vergadering.	433
V. H. L. Arrest-Beslag. - Uitvoering tegen erfgenamen.	1402	Victor René. Hervorming van de procedure. - Het onderzoek der burgerlijke zaken.	849
V. H. L. De deurwaarders bij de Vrederechten. - Koninklijk Besluit van 30 Maart 1936.	1514		

Victor René. Een kwestie van bevoegdheid. - De draagwijdte van art. 214j B. W.	1009	von Schmid J. J. De Raad van State in het Nederlandsch Staatsrecht.	593
Victor René. In het « Verbond der Belgische Advocaten ». - Oprichting van een Vlaamsche en een Fransche afdeeling.	1073	von Schmid J. J. De beteekenis van de Utopieën van Staat en Maatschappij voor den tegenwoordigen tijd.	497
Victor René. De herziening van onze wetgeving op de abnormalen. - Een pijnlijk geval.	1265	W. F. Statistiek.	426
Victor René. Vier nieuwe werken in de Vlaamsche Rechtskundige Bibliotheek.	1409	Weniger H. De Advocatuur in Duitschland.	1223
Victor René. De juridische kant van het Vraagstuk der Vlaamsche Academiën.	1521	Wilmots J. De bewijskracht der processen-verbaal en de voorwaardelijke veroordeeling in zake douanen en accijnzen.	1747
Vlietinck E. Over bevoegdheid en rechtsstatuut.	753	Wilmots J. Wet betreffende de algemeene fiscale amnestie.	1771
		Wilms J. G. A. Een belangrijk Nederlandsch werk over het Romeinsch Recht.	913

BIBLIOGRAPHIE

BELLEFRROID Mr. J. H. P. : Inleiding tot de rechtswetenschap in Nederland. — Dekker & Van de Vegt N. V. Nijmegen-Utrecht. 1937. — Prijs : fl. 6 (<i>Besproken door R. Victor</i>).	1036	Mobiliëntaks. — Bedrijfsbelasting. — Aanvullende personeele belasting. — Crisistaks. — Gemeentelijke en provinciale opcentiemen. — (Uitgegeven door het Syndicaal Verbond van Ambachten en Neringen (V. Z. W.) Antwerpen. (<i>Besproken door R. Victor</i>).	24
BERGE KORNEEL : Leerboek der Registratierechten. — 3e aflevering. — 1936. Drukkerij Le Bièvre, Brassaet. — Bij den auteur Moonsstraat, 46, Antwerpen.	1071	CONSTANT JEAN : Le régime des armes et des munitions. — Commentaire de la loi du 3 janvier 1933 et des arrêtés subséquents. — (Maison Ferdinand Larcier. — Bruxelles. — 1936). (<i>Besproken door R. Victor</i>).	56
BERTHA J. en VANDEVELDE : Code des lois politiques et administratives. — T. I. — Constitution et lois organiques. — Etablissements Bruylant. — Brussel. — 1937.	1579	CONSTANT JEAN : Syllabus du Cours de droit Pénal. — Luik. 1937.	1740
CAMBIER J. F. : Recueil général de la jurisprudence belge 1926-1935. — F. Larcier, Brussel 1937.	1038	COPPIETERS DE GIBSON PHILIPPE : La concurrence déloyable. — (Législation, Doctrine et Jurisprudence belges. — Droit des étrangers et Droit comparé. — Textes législatifs). Maison Larcier, Bruxelles, 1936. (<i>Besproken door J. M.</i>)	58
CHAMBAZ GEORGES en LEBLOND JEAN : Précis des Sociétés. — Préface de Jacques BOUTERON. — Paris, 4, rue Arsène Houssaye. — 1937. — In 4o 888 bl. — Ing. Fr. Fr. 75.—; Franco Fr. 80.—. (<i>Besproken door F. Wittemans</i>).	1516	CORNIL GEORGES : Une vision allemande de l'état à travers l'histoire et la philosophie. — Brussel éd.	
CLYNMANS JOZEF : De rechtstreekse belastingen. — Grondbelasting.			

Hayez), 1936. (<i>Besproken door J. A. A. Wilms.</i>)	982	HAECK P. : Le décès de l'Etre Humain. — 1937. — Drukkerij Van den Broele-Ferrant, Brugge. (<i>Besproken door J. M.</i>)	1401
CRETEN PAUL : Wetboek van burgerlijke rechtsvordering en wetten op de bevoegdheid. — Edward De Laet, (<i>Besproken door J. M.</i>)	1371	HORION PAUL : La durée du travail industrie et commercial et les congés payés. — Brussel. Etabl. Bruylant. 1937. (<i>Besproken door J. F.</i>)	1293
CUYT PIERRE : Délais des voies de recours en matière judiciaire. — Etablissements Emile Bruylant, Brussel, 1936.	425	KELLER F. : Le contrat de vente C.I.F. — Maison Ferd. Larcier. — Brussel. 1936.	843
DE JONGH RENE : Codex der Arbeidsongevallen. — Wetten, Koninklijke en Ministerieele besluiten. — «De Sikkel». 1937. (<i>Besproken door R. Victor.</i>)	842	KLUYSKENS A. : Beginselen van Burgerlijk Recht. — Zakenrecht. — N.V. Standaard Boekhandel, Antwerpen. (<i>Besproken door R. Victor.</i>)	23
DEKKERS RENE : La fiction juridique: Etude de droit romain et de droit comparé. — Brussel-Parijs 1935). (<i>Besproken door J. G. H. Wilms.</i>)	985	KLUYSKENS A. : Beginselen van Burgerlijk Recht. — 2e deel : De Erfenissen. — 4e deel : De contracten. (N. V. Standaard-Boekhandel).	425
DELAHAYE PEDRO : Le Contrat d'Affrètement fluvial. Commentaire de la loi du 5 mai 1936. — Maison Ferdinand Larcier. Brussel. — 1937. (<i>Besproken door J. M.</i>)	1771	KRANENBURG Mr R. : Algemeene Staatsleer. — Haarlem, H. D. Tjeenk-Willink & Zoon, 1937. (<i>Besproken door R. Victor.</i>)	1069
DE LEUZE HENRI : Het Fiscaal Regime der Kleine Eigendommen. — Brussel, Drukk. F. Van Buggenhoudt, Hamerstraat, 5.	1072	LATERRE GEORGE : Le Mandat. — Etude doctrinale et jurisprudentielle des articles 1984 à 2010 du Code civil. — Bruxelles, Etabl. Bruylant. — 1936.	473
DE PAGE HENRI : Traité élémentaire Droit Civil Belge. — Tome III. — Les Obligations. — Bruxelles, Etablissements Bruylant. — 1936. (<i>Besproken door R. Victor.</i>)	1251	LEBRUN GASTON : Dubbel boekhouden. — Verklaring van het mechanisme, gevolgd door vijftig herhalingsvragen en een maand verrichtingen. — Bewerkt door R. Kemps. — «De Sikkel», Antwerpen.	958
FEYE MARCEL : Traité de droit fiscal des sociétés et associations. — Tome II. — Impôts sur les-revenus. — Bruxelles, Etablissements Bruylant, (<i>Besproken door J. M.</i>)	1252	LOECK FR. : L'Evolution de l'impôt sur les revenus en Belgique. — Brussel. — M. Goemaere, drukker, — 1937.	1372
FUSS HENRI : De organisatie van de verplichte verzekering tegen werkloosheid. — Eerste verslag voor de studie van het vraagstuk der werkloosheid. — Brussel, Drukkerij E. Guyot.	1706	MARQUET FERNAND : Guide pratique de la faillite, du concordat, de l'aterrmoiment, du sursis et de la gestion contrôlée. (Cours professé à la Chambre belge des comptables). — Editeurs.: La société royale La Chambre belge des Comptables, U.P. Anvers. 1936.	136
GOEDSEELS JOS. M. C. X. : Traité juridique des Associations sans but lucratif et des Etablissements d'utilité publique. — Maison Ferd. Larcier. Bruxelles. — 1935.	473	PICARD OCTAVE : Faut-il créer une Cour du contentieux administratif en Belgique ? — Librairie générale de droit et de jurisprudence. — Bru-	

- xelles, 1936. (*Besproken door R. Victor*). 897
- POIRIER PIERRE : Le Droit d'Auteur. — Traité doctrinal et Jurisprudentiel. — Maison Larcier, Bruxelles, 1936. (*Besproken door R. Victor*). 57
- POLET ROBERT : La responsabilité civile des automobilistes. — Maison Ferdinand Larcier, Brussel. — 1937. 1740
- POMPE Mr. W. P. J. : Handboek van het Nederlandsche Strafrecht. (N. V. Uitgevers-maatschappij W. E. J. Tjeenk Willink, Zwolle). (*Besproken door R. Victor*). 134
- PRIMS Kan. FLORIS : Rechtelijk Antwerpen in de Middeleeuwen. — De rechterlijke instellingen. — Uitgegeven door de «Confraternitas sancti Yvonis». — 1936. (*Besproken door R. Victor*). 1370
- REYNAERT KAREL : Over de bevoegdheid der Vrederechters. Rechtskundige en administratieve studiën Nr 4. (Uitgeverij J. Van Mierlo-Proost, Turnhout). 425
- RODENBACH ANDRE : Welk is mijn recht ? (Keus van vragen en antwoorden over praktische rechtsgevallen in zake afpaling van eigendommen, scheidsmuren, uitwegen en andere erfdiensbaarheden). 2e deel. — Uitgeverij Simon Stevin, Brussel. 136
- RONDOU Dr. JUR. JOS. : Het Duitsche «Reichserbhofgesetz», van 29 September 1933. 843
- RUEFNER Dr. VINZENZ : docent a/d univ. v. Würzburg : Gemeinschaft, Staat und Recht; abt. 15 der Schriftenreihe : Die Philosophie, ihre Geschichte und ihre Systematik (Herausgeber Theodor Steinbüchel). — Peter Hanstein Verlagsbuchhandlung, Bonn 1937; blz. 163; prijs ing. 5,20 Rm.. (*Besproken door E. Boonen*). 1341
- SCHOLTEN Prof. PAUL : Mr. C. Asser's handleiding tot de beoefening van het Nederlandsch burgerlijk recht. — Eerste deel: Personenrecht. — Eerste stuk : Familierecht. — 7e druk. — N. V. Uitgevers-maatschappij W. E. J. Tjeenk Willink, Zwolle, 1936. (*Besproken door R. Victor*). 55
- SCHUIND GASTON : Traité pratique de droit criminel. — Tôme premier. — Code pénal. — Procédure pénale. — 2e édition. — Etabliss. Emile Bruylant, Brussel. — 1936. (*Besproken door R. Victor*). 25
- SCHUIND G. : Traité pratique de droit criminel. II. Lois particulières. — Bruxelles, Etabl. Bruylant. — 1936. 473
- SERVAIS JEAN. — MECHELYNCK A. — Paul Servais. — Louis Schonck. Les codes et les lois spéciales les plus usuelles en vigueur en Belgique. — 23e editie. — Etabl. Bruylant. — Brussel. — 1937. 1579
- SOUMAGNE HENRY : Pour ou Contre. La Gazette du palais 1935-1936. — Maison Ferd. Larcier, Bruxelles. — 1937. 1771
- STRADLING MARCEL : Taxen op niet gezette fijne paarden, edelgesteenten en diamanten. — Drukk. Ratinckx, Antwerpen. — 1936. 844
- VAN BAUWEL Mr L. : Handboek van het burgerlijk procesrecht. — II. — N. V. Standaard-Boekhandel. — 1936 (*Besproken door R. Victor*). 1738
- VANDENBUSSCHE L. : Proef van commentaar op de geneeskundige wetgeving. — Uitgegeven door L. Vandebussche, apotheker, Meenen. — 1936. (*Besproken door R. Victor*). 1469
- VAN DER HAEGHEN G. : Le Droit Intellectuel. — Tôme I. — Brevets d'Invention (Extrait des Nouvelles.) — 1936. — Maison F. Larcier, Bruxelles. (*Besproken door R. Victor*). 57
- VAN EECKHOUT WILLY : Inleiding tot de verzekering. — Etablissements Emile Bruylants, Brussel. — 1937. (*Besproken door R. Victor*). 1400
- VELGE HENRI : L'Organisation professionnelle. — Projet de réalisation en Belgique. (Deuxième édition). — L'Edition Universelle. S. A. Rue Royale, nr 53, Bruxelles, — 1937. (*Besproken door R. Victor*). 1769
- VERMAST VICTOR : Inleiding tot de studie van de hervorming der bur-

gerlijke rechtspleging. — 1936. — Boekhandel Polydoor Pée, Brussel en Gent.	957	ZWENDELAER J. H. : Formulaire an- noté de Procédure Civile. — Bewerkt en uitgegeven door Charles Van Ree- pinghen en Pierre Reyntens. — Tôme III. — Huis Larcier, Brussel. — 1937. (<i>Besproken door J. M.</i>).	1470
WALEFFE FERNAND : 1926 à 1935. — Répertoire décennal de la jurispru- dence belge. — Tôme premier: Aban- don. — Cession de droits. — Etablis- sements Emile Bruylant. — Brussel.	1706	XXX : De Strijd rond het vraagstuk der Auteursrechten in België. — Beschou- wingen over het wetsvoorstel der heeren Delwaide en Cs. van 7 Juli 1936. (Uitgave van het Actie-Comi- teit «Argus» Antwerpen).	425
ZWENDELAER J. H. : Formulierboek van Burgerlijke Rechtspleging. — Bewerkt en aangevuld door Charles Van Reepinghen en Pierre Reyntens. — Vlaamsche uitgave bewerkt door André Rodenbach. — Tweede Boek- deel. — 1936. — Brussel. — Maison Ferd. Larcier. (<i>Besproken door R. Victor</i>).	24	TIJDSCHRIFT VOOR NOTARISSEN : Januari 1936. — 1e Jaargang, nr 1. — Crespelstraat, 40, Brussel.	1102

TIJDSCHRIFTEN

Dalloz. — Recueil Hebdomadaire de ju- risprudence	63	208	272		Journal des Tribunaux.	63	208	272	
336	432	560	656	752	304	432	560	656	960
848	960	1040	1168	1296	1008	1040	1168	1376	1408
1408	1440	1472	1520	1584	1440	1472	1584	1616	1776
1616	1662	1712	1744	1776	La Belgique Judiciaire.	63	208	960	
De Gemeente.	111	208	336		1072	1408	1472	1584	1662
560	1008	1168	1584		Nederlandsch Juristenblad.	63	207		
Deutsche Juristenzeitung.	63	208			272	304	336	432	496
336	432	560	656		559	656	704	752	848
Deutsches Recht.	64	208	272	560	960	1040	1072	1168	1264
752	1008	1168	1584	1712	1296	1376	1408	1440	1472
Economische Tijdingen.	112	208			1520	1584	1616	1662	1712
304	432	559	656	704				1744	1776
752	848	1008	1072	1264	Rechtsgeleerd Magazijn		304	1616	
1408	1440	1584	1776		Revue générale des Assurances et des Responsabilités.		559	1040	
Het Leven op 't Kantoor.	112	272			Tijdschrift voor administratieve bedrijfs- organisatie	112	432	1040	
560	656	848	1040	1408	Tijdschrift voor Notarissen.		1552	1662	
1584	1712	1776							

WETGEVING

WETTEN

<i>Wet van 7 Juli 1936</i> tot wijziging van artikel 7 der wet van 16 Augustus 1887, tot regeling van de betaling van de loonen der arbeiders	28	25 October 1919, tot tijdelijke wijziging van de rechterlijke inrichting en van de rechtspleging voor de hoven en rechtbanken, wordt aangevuld	1517
<i>Wet van 8 Juli 1936</i> betreffende de jaarlijksche betaalde verlofdagen	28	<i>Wet van 12 Mei 1937</i> , waarbij den Koning machtiging wordt verleend om te voorzien in de benoeming van bijgevoegde magistraten en van sommige vrederechters of griffiers van vredegerichten	1518
<i>Wet van 9 Juli 1936</i> , tot invoering van de veertigurige arbeidsweek in de bedrijven of bedrijfstakken waarin onder ongezonde, gevaarlijke of lastige voorwaarden gearbeid wordt	31	<i>Wet van 14 Mei 1937</i> , tot wijziging van artikelen 80, 81, 375 en 377 van het Strafwetboek, alsmede van de wet van 4 October 1867 op de verzachtende omstandigheden	1519
<i>Wet van 28 Juli 1936</i> , betreffende de amnestie voor naar aanleiding van stakingsfeiten gepleegde misdrijven	60	<i>Wet van 24 Mei 1937</i> , waarbij een voorrecht ten bate van de slachtoffers van ongevallen wordt voorzien	1581
<i>Wet van 30 September 1936</i> , waarbij sommige uitzonderingsbepalingen inzake huurovereenkomsten verlengd worden	751	<i>Wet van 1 Juni 1937</i> , waarbij de wet van 19 Januari 1883 op de riviervisscherij gewijzigd door de wet van 5 Juli 1899, aangevuld wordt	1616
<i>Wet van 31 December 1936</i> , betreffende de tijdelijke herziening en de verbreking der handelshuurovereenkomsten	751	<i>Wet van 5 Juni 1937</i> , waarbij o. m. wat betreft het statuut der docenten en der hoogleeraren, de wet van 15 Juli 1849, tot inrichting der Rijksuniversiteiten wordt gewijzigd	1707
<i>Wet van 31 December 1936</i> , betreffende de vervroegde terugbetaling der geldleeningen	778	<i>Wet van 10 Juni 1937</i> tot uitbreiding van de gezinsvergoedingen tot de werkgevers en tot de niet-loontrekken-den	1643
<i>Wet van 31 December 1936</i> , tot aanvulling van de wet op de militie, de werwing en de dienstverplichtingen	779	<i>Wet van 10 Juni 1937</i> betreffende de coördinatie van de werking, de inrichting en de bevoegdheden van zekere instellingen van openbaar nut	1741
<i>Wet van 12 Maart 1937</i> tot wijziging van artikel 106 van het Kieswetboek	1144	<i>Wet van 14 Juni 1937</i> , tot vestiging van een speciale en uitzonderlijke belasting op de winsten uit zekere valuta-speculaties	1772
<i>Wet van 25 Maart 1937</i> betreffende het pensioen van de provinciegouverneurs en de arrondissementscommissarissen	1343	<i>Wet van 17 Juni 1937</i> verlengende deze van 13 Januari en van 25 Maart 1937 houdende verbod zekere instellingen voor detailverkoop te openen of te vergrooten	1709
<i>Wet van 7 Mei 1937</i> betreffende de algemeene fiscale kwijtschelding	1470	<i>Wet van 19 Juni 1937</i> houdende afschaffing van de nationale crisisbelasting van het midden van het jaar 1937 af	1742
<i>Wet van 7 Mei 1937</i> betreffende de bezoldiging van de leden der rechterlijke macht, van het Rekenhof, van den Mynraad, van de deputatiën der provincieraden, van den clerus en van het onderwijzend korps der lagere en bewaarscholen zoomede van het personeel van het hooger onderwijs	1517		
<i>Wet van 12 Mei 1937</i> , waarbij de wet van			

KONINKLIJKE BESLUITEN

<i>Koninklijk Besluit van 20 October 1936</i> betreffende het examen voor het aanwerven van magistraten	300
<i>Koninklijk Besluit van 28 October 1936</i> betreffende de amnestie voor naar aanleiding van stakingsfeiten ge- pleegde misdrijven	331
<i>Koninklijk Besluit van 16 April 1937</i> houdende statuut van de tijdelijke bedienden	1374
<i>Koninklijk Besluit van 29 April 1937</i> betreffende het in pand geven van de handelszaak, het disconto en het in pand geven van de factuur, als- mede de aanvaarding en de keuring van de rechtstreeks voor het ver- bruik gedane leveringen	1471
<i>Koninklijk Besluit van 1 Mei 1937.</i> — Verkiezing met het oog op de samen- stelling der Rechtbanken van Koop- handel. — Gewone vernieuwing in 1937	1438
<i>Koninklijk Besluit van 28 Mei 1937.</i> — Beroep van advocaat. — Tucht in de balie	1582
<i>Koninklijk Besluit van 17 Juni 1937</i> waarbij de tenuitvoerlegging wordt geregeld van de wet van 13 Januari 1937, verlengd bij deze van 25 Maart en bij deze van 17 Juni van hetzelf- de jaar, houdende verbod zekere in- stellingen voor detailverkoop te ope- nen of te vergrooten	1709

MINISTERIEELE BESLUITEN

WETSONTWERPEN en

WETSVOORSTELLEN

PARLEMENTAIRE VERSLAGEN

<i>Ministerieel Besluit van 23 October 1936</i> betreffende het aanwerven van de magistraten	302
<i>Wetsontwerp</i> betreffende het bewijs door getuigen in burgerlijke zaken	524
<i>Wetsontwerp</i> waarbij aan den Koning machtiging wordt verleend om te voorzien in de benoeming van bijge- voegde Magistraten en van sommige Vrederechters of griffiers van vre- derechten	696

<i>Wetsontwerp</i> betreffende de verantwoor- delijkheid in zake verkeersongeval- len, en de verplichte verzekering van de houders van nummerplaten van motorvoertuigen	788
<i>Wet van 11 Juni 1937</i> waarbij amnestie wordt verleend voor sommige tus- schen 4 Augustus 1914 en 4 Augus- tus 1919 gepleegde misdaden en wan- bedrijven	1650
<i>Wet van 11 Juni 1937</i> , waarbij de non- interventie van België in den Spaan- schen burgeroorlog wordt gewaar- borgd	1651
<i>Wet van 12 Juni 1937</i> tot regeling van de griffie- en parketkosten van de politierechtbanken die er mede zijn belast verschillende kantons te be- dienen	1651
<i>Wetsvoorstel</i> tot wijziging van de wetten op de voorrechten	61
<i>Wetsvoorstel</i> tot wijziging van art. 23 van de wet van 15 Juni 1935 betref- fende het gebruik der talen in ge- rechtszaken	474
<i>Wetsvoorstel</i> waarbij aan de aandeelhou- ders het recht tot vennootschaps- vordering wordt verleend	616-653
<i>Wetsvoorstel</i> betreffende het Statuut der Referendarissen bij de Rechtbanken van Koophandel	779
<i>Wetsontwerp</i> betreffende het uitstel en de schorsing van tenuitvoerlegging, en houdende wijziging van de wet van 15 Augustus 1854 op de gerech- telijke uitwinning	899
<i>Wetsontwerp</i> betreffende het gebruik der talen bij het Leger	905
<i>Wetsontwerp</i> betreffende de oprichting van een Raad van State	1255
<i>Wetsontwerp</i> tot wijziging van artikel 9 der wet van 31 Mei 1888, op de voor- waardelijke veroordeeling	1582
<i>Wetsontwerp</i> betreffende de bevoegdhe- den van de Voorzitters der Recht- banken	1651
<i>Wetsvoorstel</i> tot wijziging van de bepalin- gen van het Burgerlijk Wetboek be- treffende de natuurlijke kinderen	1145
<i>Wetsvoorstel</i> tot wijziging van de bepalin- gen van het Burgerlijk Wetboek be- treffende de natuurlijke kinderen. (slot).	1196

<i>Wetsvoorstel</i> tot wijziging van artikel 50 par. I. der wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken	1710	het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 31 Juli 1920 betreffende de benoeming van de griffiers van vredegerecht. — Wetsontwerp	844
<i>Verslag</i> uit naam van de Senaatscommissie van Justitie, belast met het onderzoek van de begroting van het Ministerie van Justitie voor het dienstjaar 1936	478	<i>Verslag</i> uitgebracht door den Heer De Winde namens de Commissie voor de Justitie. — Begroting van het Ministerie van Justitie voor het dienstjaar 1937	987
<i>Verslag</i> uit naam der Commissie van Justitie belast met het onderzoek van		<i>Nota</i> der Administratie over het Fiscaal Recht der Gerechtelijke akten	1545

ALLERLEI

NOTA'S EN MEDEDEELINGEN.

Gelijktijdig verzet tegen een strafrechtelijke beslissing en beroep door den betichte en het Openbaar Ministerie of de burgerlijke partij.	59
Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen. - Nieuwe maatregelen.	110
Ministerieel Besluit van 28 Juli 1936. - Universitaire wedstrijd voor 1936-1938 (tijdsbestek : 18 maanden). - Opgave der aan huis te behandelen vragen. - Onderrichtingen.	141
Burgerlijke vordering tot bekomen van schadevergoeding na veroordeeling bij verstek van den dader.	204
In de Rechtbank van Koophandel te St-Niklaas. - Huldebetooging ter eere van den Heer Voorzitter E. De Cleene en den Heer Thuysbaert.	206
Schadevergoeding wegens echtscheiding.	329
Beroepsjubileum van Mr. Herman De Jongh.	368
Viering van Mr. Oscar Van Kesbeeck.	495
Nederlandsche Advocatenvereniging. - Jaarlijksche vergadering te Utrecht.	525
25-jarig Jubileum van Mr. Werner Koll.	527
Voorzienbare en onvoorzienbare hinderis.	749
Een zeer belangrijke beslissing van den Tuchtraad der balie van Brussel.	813
Verbreking van Huwelijksbelofte.	958
De deskundigen en het gebruik der Nederlandsche taal in gerechtszaken.	1264

Kan de minderjarige verlaten moeder zelfstandig de vordering van art. 340 b. en c. van het B. W. uitoefenen?	1294
De deskundigen en het gebruik der Nederlandsche taal in gerechtszaken	1296
Kan een gehuwde arbeidster of bediende voorbehouden goederen verwerven?	1343
De taal der deskundige verslagen bij het vooronderzoek.	1415
Verbreking van huwelijksbelofte.	1436
Aftrok van 33 % op vergoeding wegens ongeval voor onderhoud van het slachtoffer.	1647
Rijksuniversiteit te Gent. - Betooging ter eere van Professor De Pelsmaecker. 24 Juni 1937.	1743
Hooge onderscheiding aan een Vlaamsch rechtsgeleerde.	1743

BALIELEVEN.

<i>Verbond der Belgische Advocaten</i>	
— Vergadering van 5 October 1936.	205
— Vijftigjarig jubileum.	303
— De vijftigste verjaring van het Verbond der Advocaten. Programma.	367
— Algemeene vergadering van 23 Januari 1937.	847
— Nieuwe Statuten.	1079
— Programma van het Congres van het Verbond der Belgische Advocaten te Verviers. - 9-10 Juli.	1663
— Congres te Verviers (9 en 10 Juli).	1744

*Balie van Antwerpen***Vlaamsche Conferentie der Balie van Antwerpen.**

Aankondiging plechtige openingszitting op 14 November 1936.	206
Jaarverslag over 1935-1936.	269
Verslag der zitting van Woensdag 14 October 1936.	271
Verslag der vergadering van 28 October 1936.	333
Motie der Vlaamsche Conferentie betreffende het K. B. van 20 October 1936 betreffende het aanwerven der magistraten.	334
Verslag der plechtige openingszitting van 14 November 1936.	427
Voordracht van Mr. Maurits Langohr over « Recht en Ras in het Nieuwe Duitschland ».	815
Voordracht door den Heer Gerard Wal-schap op 30 Januari 1937.	912
Stagistensouper. - 3 Februari 1937.	960
Zitting van 12 Maart 1936. Verslag.	1167
Verslag der vergadering van 30 April 1937.	1439
Verslag der vergadering van 30 Juni 1937.	1744

Conférence du jeune barreau d'Anvers.

Verslag openingszitting.	592
--------------------------	-----

*Balie van Brussel***Vlaamsch pleitgenootschap der Balie van Brussel.**

Aankondiging plechtige openingszitting.	63
» » »	144
Verslag plechtige openingszitting. - 24 October 1936.	303
Aankondiging openbare voordrachtavond op 19 Januari 1937.	704
Voordracht van Cyriel Verschaeve op Dinsdag 19 Januari 1937.	814

*Balie van Dendermonde***Conferentie der Jonge Balie.**

Aankondiging algemeene eerste vergade-ring.	206
Openingsvergadering van Zaterdag 24 October 1936. - Verslag.	428

*Balie van Gent***Vlaamsche Conferentie der Balie bij het Hof van Beroep te Gent.**

Plechtige openingszitting op Zaterdag 7 November 1936. - Verslag.	365
Voordracht van Mr. Crombé over « Het Gemeenterecht in het Arrondissement Gent ».	
Verslag vergadering van 30 Maart 1937.	1295
Verslag vergadering van 21 April 1937.	1408

*Balie van Mechelen***Jonge Balie van Mechelen.**

Stichting. - Aankondiging openingszit-ting op Zaterdag 13 Februari 1937.	
Voordracht Mr. René Victor over « Volk en Recht ».	960

RECHTERLIJK LEVEN.

Benoemingen. - Ontslaggevingen.	109 144 528
---------------------------------	-------------

NECROLOGIE.

— Karel Vankrunkelsven.	591
— Mter J. De Smedt.	1216

UIT DE PERS.

— De Wijsgeerige grondslagen van het Fascisme. - Lezing van Mr. J. C. Baak, voor de Vereeniging voor Wijsbegeerte des Rechts.	621
---	-----

RECHTSPRAAK

Lijst der slagwoorden waaronder de Rechtspraak werd gerangschikt

Aanneming.	Eigendom.	Rekening-courant.
Aansprakelijkheid.	Erfdienstbaarheid.	Rechtspleging (in burgerlijke en handelszaken)
Aansprakelijkheid (algemeene principes).	Erfenis.	Rechtspleging (in strafzaken).
Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen)	Faillissement.	Rechtspleging (Werkrechtersraad)
Aansprakelijkheid (art. 1384)	Gecontroleerd beheer.	Schadevergoeding.
Aansprakelijkheid (art. 1385)	Gehuwde vrouw.	Scheiding van goederen.
Actio de in rem verso.	Gemeente.	Scheiding der machten.
Afpaling.	Gift (van hand tot hand).	Scheiding van tafel en bed.
Akte van den burgerlijken stand.	Grondwettelijk recht.	Scheidsgerecht.
Ambt.	Handelaar.	Schenking.
Arbeidsongeval.	Handelsregister.	Schuldvergelijking (Compensatie)
Arbeidsovereenkomst.	Herziening (in strafzaken).	Slijterij van gegiste dranken.
Auteursrecht.	Huur.	Sociale wetgeving.
Bankbreuk.	Huwelijksgoederenrecht.	Spel.
Belastingen.	Huwelijksrecht.	Staat.
Beroep (in burgerlijke- en handelszaken)	Hypotheek.	Strafrecht.
Bestuurlijk recht.	Internationaal Privaatrecht.	Strafrechtspleging.
Betaling.	Intresten.	Strafvordering.
Bevoegdheid.	Invoervergunningen.	Taalgebruik.
Bevoegdheid (in burgerlijke en handelszaken).	Jachtmisdrif.	Testament.
Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke en handelszaken).	Jachtrecht.	Vennootschap.
Bevrachting.	Kosteloze rechtspleging.	Verbintenissen.
Bewijs.	Lastgeving.	Verjaring.
Bewijs (in zaken van koophandel)	Leening.	Verkeer.
Bezitsvordering.	Leurhandel.	Verkoop.
Boedelscheiding.	Mededinging (oneerlijke).	Verlaten van familie.
Borg.	Motiveering van vonnissen en arresten.	Vernieling van afsluiting.
Burgerlijke partij.	Notaris.	Verrijking.
Concordaat.	Nijverheidsrecht.	Vervoer.
Dagvaarding.	Onderhoudsgeld (na echtscheiding).	Verzekering.
Dienstkontraakt.	Onteigening (ten algemeenen nutte).	Vruchtgebruik.
Dwangsom.	Ontkenning van vaderschap.	Werkloosheid.
Echtscheiding.	Ontucht.	Wissel.
	Pacht.	Zaakwaarneming.
	Pleitbezorger.	Zee- en binnenvaartrecht.
	Polder.	Zegelrecht.

AANNEMING.

1. *Aannemingscontract. — Gebrek aan overeenkomst tusschen plan en lastenkohier. — Voorrang lastenkohier. — Verborgene gebreken. — Grondig en nauwkeurig onderzoek. — Afwezigheid bornput. — Naahticht der pompen.*

In geval van gebrek aan overeenkomst tusschen plan en lastenkohier, legt dit laatste de verplichtingen van partijen vast, omdat het de woordelijke uitdrukking hunner bedoelingen is.

Als zichtbaar gebrek wordt algemeen aangezien hetgeen men kan merken, na een grondig en nauwkeurig onderzoek. Het nazien der pompen is het meest gebruikelijke en ook voldoende onderzoek om het bestaan van een bornput na te gaan.

Vredegerecht Ekeren, 24 December 1936.

Kol. 952

2. *Aansprakelijkheid. — Verborgene gebreken. — Art. 1792 B. W.*

De wetgever heeft de toepassing van artikel 1792 B. W. ondergeschikt gemaakt aan twee voorwaarden:

1° de aangeklaagde gebreken moeten van zulken aard zijn dat ze de stevigheid of het bestaan van het gebouw in gevaar brengen;

2° het betreft in principe enkel verdoken gebreken; slechts bij uitzondering slaat artikel 1792 B. W. op zichtbare gebreken, wanneer deze door hun buitengewoon karakter, het bestaan, of de sterkte van het gebouw of van de groote werken in gevaar brengen. De verantwoordelijkheid van aannemers en bouwmeesters is in dit laatste geval van openbare orde, om reden van publieke veiligheid.

Rechtbank van Koophandel, te St Niklaas, 10 November 1936.

Kol. 1608

3. *Bouwovereenkomst. — Huur van werk. — Geen lastgeving. — Wederkeerig kontrakt.*

Wanneer iemand een ander last geeft om een huis voor zijne rekening te bouwen mits een vastgestelden prijs, en deze andere aanvaardt, is er geen lastgeving of mandaat in den wettelijken zin van het woord, doch huur van werk.

Het beding waarbij de eigenaar zich verplicht tot het betalen eener op voorhand vastgestelde som, voor het geval de ondernemer «niet kan of mag bouwen», is enkel verschuldigd in geval het gebouw door de schuld van den eigenaar niet wordt opgericht.

Vredegerecht Ronse, 6 Februari 1937.

Kol. 1432.

4. *Inbezitneming vóór voltooiing. — Aanvaarding. — Zichtbare gebreken. — Schadeloosstelling wegens laattijdige aflevering. — Geen verhooging van aannemingsprijs.*

Het in bezit nemen van een huis door den eigenaar alvorens de aannemer de werken heeft kunnen voltooien en zonder hem in vertoef te stellen de onderneming te voleindigen, moet worden uitgelegd als opneming en aanvaarding.

In dit geval zijn alleen nog de bezwaren voortspuitende uit verborgen gebreken ontvankelijk. — Alle zichtbare gebreken zijn gedekt door de stilzwijgende opneming. — Schadeloosstelling wegens laattijdige aflevering, niet verschuldigd zonder in vertoefstelling. — De aannemingsprijs mag onder

geen voorwendsel verhoogd worden, zelfs niet met belastingen of zegelwaarden.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2e Kamer, 9 Maart 1934.

Kol. 979

AANSPRAKELIJKHEID (zie: Gemeente).**AANSPRAKELIJKHEID**

1. *Aanneming. — Verborgene gebreken. — Art. 1792 B. W.*

De wetgever heeft de toepassing van art. 1791 B. W. ondergeschikt gemaakt aan twee voorwaarden:

1° de aangeklaagde gebreken moeten van zulken aard zijn dat ze de stevigheid of het bestaan van het gebouw in gevaar brengen;

2° het betreft in principe enkel verdoken gebreken; slechts bij uitzondering slaat art. 1792 B. W. op zichtbare gebreken, wanneer deze door hun buitengewoon karakter, het bestaan of de sterkte van het gebouw of van de groote werken in gevaar brengen. De verantwoordelijkheid van aannemers en bouwmeesters is in dit laatste geval van openbare orde, om reden van publieke veiligheid.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 10 November 1936.

Kol. 1608.

2. *Inbreuk op verkeersreglement. — Verjaring. — Burgerlijke vordering.*

Wanneer het schadeverwekkend feit, dat tot grondslag dient van den eisch, het gevolg is eener overtreding op het verkeersreglement, verjaart de burgerlijke vordering na een jaar, te rekenen vanaf den dag dat de overtreding werd begaan; bij ontstentenis van een andere vervolgingsdaad die de verjaring kon stuiten.

Vredegerecht te Kruishoutem, 9 October 1936.

Kol. 775

3. I. *Staatsbediende. — Dodelijk ongeval. — Pensioen toegekend door den Staat. — Bedrag der vergoeding toekomend aan de weduwe.*

- II. *Staat ontvankelijk als burgerlijke partij om terugbetaling te eischen van het verschuldigd pensioen.*

I. De weduwe van een verongelukt staatsbediende die door het overlijden van haar echtgenoot recht op pensioen heeft verworven, is slechts gerechtigd om ten titel van stoffelijke schade dit gedeelte op te vorderen (aan den verantwoordelijken dader) dat geen herstelling vindt in het toegekend pensioen.

II. De verantwoordelijk verklaarde dader van een doodelijk ongeval, is gehouden de schade te vergoeden die hij aan den Staat veroorzaakt heeft door ten laste van dezen laatste, een dadelijk eischbare schuld te doen ontstaan.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 14 Juli 1936.

Kol. 229

AANSPRAKELIJKHEID (algemeene principes).

1. *Gemeente. — Politieacht. — Ongevallen op privaten weg. — Geene verantwoordelijkheid.*

Een gemeente kan niet aansprakelijk worden gesteld voor ongevallen die zich hebben voorgedaan op een privaten weg. Zij kan inderdaad haar politieacht slechts uitoefenen op openbare wegenissen

op dewelke alléén het politierecht der gemeente slaat.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 12 December 1936.

Kol. 864

2. *Overmacht. — Geen verantwoordelijkheid.*

Wanneer een schadeverwekkend en ongeoorloofd feit het gevolg is van overmacht of heirkraft, bestaat er geen fout en is derhalve art. 1382 B. W. niet van toepassing. Als dusdanig moet aanzien worden den wil om een belang, hooger dan andersmans goed, n.l. een menschenleven, te eerbiedigen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2e Kamer, 16 October 1936.

Kol. 885

3. *Staat. — Militair goedgekeurd voor den legerdienst niettegenstaande ziekelijke gezondheidstoestand. — Eisch tot schadevergoeding ongegrond.*

Het feit dat iemand goedgekeurd wordt voor den militairen dienst, niettegenstaande zijn ziekelijken gezondheidstoestand, kan dan alleen tegen den Staat als fout weerhouden worden, indien eischer het bewijs levert, dat hij zelf al gedaan heeft wat mogelijk was om den Staat een valsche diagnose te vermijden, n.l., met vruchteloos al de door de wet op de militie voorziene middelen van verhaal te hebben aangewend tegen de administratieve beslissing, waarbij hij goed voor den dienst werd verklaard.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1 Juli 1936..

Kol. 972

AANSPRAKELIJKHEID (art. 1382 : bijzondere gevallen).

1. *Bediendenpensioen. — Storting der bijdrage. — Verplichting van patroon. — Aansprakelijkheid. — Gevolgen.*

I. Alle personen die door een dienstcontract verbonden zijn aan een firma, die hen bezoldigt en voor dewelke zij geesteswerk verrichten, vallen onder de toepassing van de sociale wetten op het bediendenpensioen (wet van 18 Juni 1930). Dit is ook het geval voor de bestuurders, rechtstreeks afhangend van den beheerraad, niettegenstaande deze niet onder toepassing vallen van de wet van 7 Augustus 1922 op het bediendencontract.

II. Het is de werkgever en niet de werknemer die moet zorgen voor de affhoudingen die moeten gestort worden opdat een bediende recht zou hebben op een pensioen. Indien de werkgever dit niet doet begaat hij een fout tegenover de personen die op dit pensioen zouden recht hebben en kan hij op basis van art. 1382 aansprakelijk gesteld worden.

III. De werkgever kan verplicht worden bij een wettelijk erkende kas het kapitaal te storten dat noodig is om de uitbetaling van het regelmatig pensioen te verzekeren.

Burgerlijke Rechtbank te Turnhout, 11 Juli 1935.

Kol. 731

2. I. *Burgerlijke verantwoordelijkheid. — Fout der slachtoffers. — Bediende der Commissie van Openbaren Onderstand. — Pensioen.*

II. *Gemeentebestuur ontvankelijk als burgerlijke partij om terugbetaling te eischen van het kapitaal van het verschuldigd pensioen onder mindering der stortingen gedaan door het slachtoffer.*

III. *Doodelijk ongeval. — Berekening der schade. — Pijn en smart van het slachtoffer. — Zedelijke schade van echtgenoot. — Zedelijke schade van gehuwde dochter. — Zedelijke schade van minderjarig kind. — Persoonlijk onderhoud van slachtoffer. — Geen aftrok van 10 t.h. wegens uitbetaling van kapitaal. — Begrafeniskosten.*

IV. *Cumulatie der vergoedingen met pensioen.*

I. Slachtoffers van een auto-ongeval hebben eene fout begaan enerzijds, door plaats te nemen in een snellen huurauto bestuurd door een jongeling van achttien jaar en anderzijds, door niet tusschen te komen wanneer deze rijdt met al te overdreven snelheid en op de meest roekeloze wijze andere voertuigen voorsteekt. Deze fouten zijn van aard de helft der verantwoordelijkheid van het ongeval op de slachtoffers zelf te doen wegen.

II. De verantwoordelijk verklaarde dader van een doodelijk ongeval, is gehouden de schade te vergoeden die hij aan de stad Antwerpen veroorzaakt heeft, door een dadelijk eischbare schuld te doen ontstaan, terwijl zij maar voorwaardelijk gehouden was.

De pensioenen die de stad Antwerpen aan hare bedienden uitkeert, kunnen niet gelijkgesteld worden met levensverzekeringen.

De eisch der stad Antwerpen tot betaling van het kapitaal der rente onder mindering der stortingen door het slachtoffer in de gemeentelijke voorzieningskas gedaan, is gegrond.

III. Slachtoffer dat bij zijne aankomst in het hospitaal zijn volle bewustzijn bezat en zich heeft rekenschap kunnen geven van zijn nakenden dood: zedelijke en lichamelijke schade fr. 15.000. — Zedelijke schade door verlies van echtgenoot fr. 25.000. — Zedelijke schade aan gehuwde dochter, die zelf reeds familie heeft gesticnt fr. 5.000. — Zedelijke schade aan minderjarig kind, door het afsterven van zijn vader en grootvader fr. 15.000.

Bij de berekening der schade door het gemis aan het loon van het slachtoffer gedurende zijn vermoedelijken leeftijd, dient 40% afgetrokken voor persoonlijken onderhoud van het slachtoffer.

Gezien de wisselvalligheden van den geldelijken toestand zou het niet billijk zijn 10% af te houden wegens onmiddellijke uitbetaling van een kapitaal.

Begrafeniskosten zijn een last der nalatenschap. De vervroegde uitgave dient echter vergoed.

IV. Het bedrag van het kapitaal van het pensioen door het gemeentebestuur uitgekeerd, dient niet afgetrokken van de vergoedingen verschuldigd aan de slachtoffers van het ongeval.

Correctionele Rechtbank te Gent, 19 Febr. 1937.

Kol. 1276

3. *Gemeente. — Verlichting. — Misbruik van recht.*

Wanneer een gemeente in uitvoering van regelmatig genomen beslissingen van het gemeentebestuur, een plein openstelt voor alle verkeer, en er een lantaarnpaal plaatst, die slechts volgens de getroffen beslissingen verlicht blijft tot middernacht, maakt zij slechts gebruik van hare bestuurlijke macht, dus van haar recht.

Slechts dan zou de gemeente misbruik van recht hebben gepleegd indien zij de weggebruikers redelijker wijze moest doen vertrouwen dat zij in het midden van dit plein na middernacht, geene onverlichte voorwerpen zouden aantreffen.

Dit is niet het geval daar het normaal is dat in 't midden van pleinen door openbare besturen,

kiosken, standbeelden, pompen, enz., worden geplaatst die na een bepaald uur niet meer verlicht zijn.

Vrederecht te Berchem, 6 October 1936.

Kol. 608

4. I. *Laden van zeeschip. — Werkregeling te Antwerpen. — «Gatman». — Bevoegdheid.*
 II. *Burgerlijke partij — Ontvankelijkheid. — Staat. — Ongeval aan bediende. — Voorbehoud voor de toekomst.*

I. Het is de taak van den «gatman» bij het laden van een schip na te gaan of alles klaar is om een hijsch te doen ophalen en beneden te laten; hij is het oog en de «winchman» is de hand. Hij moet de noodige maatregelen nemen om te beletten dat door den hijsch menschen zouden worden gewond.

II. Volgens artikel 3 van de Wet van 17.IV.1878, kan de burgerlijke vordering slechts ingesteld worden vóór de strafrechtbanken om het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade te bekomen. Wanneer de Staat niet bewijst dat hij door het misdrijf buitengewone onkosten heeft moeten dragen, bijvoorbeeld door het uitbetalen van een bijzondere bezoldiging voor de vanging van den gekwetsten bediende, is hij niet gerechtigd vergoeding te eischen.

De Staat is echter gerechtigd akte te vragen van zijn voorbehoud voor de toekomst, voor het geval hij later een door het misdrijf veroorzaakte schade zou kunnen bewijzen.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 6e Kamer, 26 Januari 1937.

Kol. 1541

5. *Misbruik van recht. — Levering van melk. — Plotse stopzetting. — Onzekerheid over betaalvermogen van afnemen. — Geen rechtsmisbruik.*

De theorie van het misbruik van recht wordt in ons land door een groot deel der rechtsleer en door de rechtspraak aanvaard; haar toepassing kan gerechtvaardigd zijn indien zich daartoe de noodige voorwaarden voordoen.

Het plotseling stopzetten van de melklevering aan een melkerij, ten voordeele van een andere, wanneer het geschiedt zonder afspraak met andere leveraars en wanneer de leveraars in de onmogelijkheid waren zich van het betaalvermogen van haar afnemer te vergewissen, kan niet beschouwd worden als een misbruik van recht en geen aanleiding geven tot een eisch tot schadevergoeding.

Vrederecht te St-Kwintens-Lennik, 4 Februari 1937.

Kol. 1512

6. *Notaris. — Vervangende notaris. — Raadsman der partijen. — Vermelding «Akte op ontwerp».*

De notaris moet worden aanzien als de raadsman der partijen. Hij heeft voor plicht namelijk den toestand van een te koop gestelden eigendom te onderzoeken, den koper in te lichten over het bestaan der hypotheeken en de gevolgen die er kunnen uit voortspuiten.

Het feit dat de notaris alleen geroepen is om, bij ontstentenis van een collega, aan een overeenkomst den authentieke vorm te geven als wanneer de voorwaarden reeds zijn overeengekomen tusschen partijen, verandert niets aan het algemeen beginsel dat hij die partijen moet inlichten.

De vermelding «waarvan akt op ontwerp» ontslaat den werkenden notaris van die verplichtingen niet,

tenzij zij voor den werkenden notaris vrijstelling insluit zijner verplichtingen.

Burgerlijke Rechtbank te Yper, 1ste Kamer, 10 Juli 1935.

Kol. 861

Hof van Beroep te Gent, 2e Kamer, 7 Juli 1936.

Kol. 859

7. *Omhakken van boomen. — Gebruiken: aanvullen van de putten, het in orde stellen van gehavend rijwielpad, afval zooals takken en spaanders. — Aansprakelijkheid voor de schade die het gevolg is van het omhakken.*

Volgens de gebruiken is de last van het aanvullen der putten door het omkappen van boomen veroorzaakt ten laste van dengene die de boomen uitdoet, doch de eigenaar der boomen moet aan den boomhakker het noodige leveren om dit werk te kunnen doen; hetzelfde geldt voor het in orde brengen van het rijwielpad en het leveren van grond en grint.

In het algemeen wordt aangenomen dat degene die de boomen uitdoet, recht heeft op de takken en spaanders.

Vrederecht van het Kanton Vilvoorde, 11 Maart 1937.

Kol. 1367

8. *Polders. — Overstroming. — Voorwaarden der aansprakelijkheid.*

Het bestuur van een Polder is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt tengevolge eener overstroming wanneer het blijkt dat het de inkomsten, waarover het beschikte, niet in voldoende mate heeft aangewend voor het versterken en verhoogen der dijken.

Deze aansprakelijkheid is des te stilliger wanneer het blijkt dat in de vorige jaren de tij van den stroom een steeds hooger peil heeft bereikt en er een tweetal jaren tevoren reeds een minder erge overstroming heeft plaats gehad.

Het bestuur van een Polder is niet uitsluitend gehouden tot het behartigen van zuiver landelijke belangen, doch eveneens tot de bescherming van alle ondernemingen, ook industriele, die door overstroming worden bedreigd.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1388

9. *Sport of spel niet gansch zonder gevaar. — Ongeval aan speler. — Geen aansprakelijkheid voor medespelers of inrichters zoo niet van de regelen van het spel werd afgeweken.*

Wanneer bij een spel dat niet zonder gevaar is, zooals een gaalschieting, een der spelers een medespeler kwetst, kan hij niet aansprakelijk gesteld worden voor de opgelopen schade, tenzij hij van de regelen van het spel had afgeweken.

Hof van Beroep te Gent, 1e Kamer, 13 April 1937.

Kol. 1595

10. *Uitvoering van werken. — Autowagen. — Proefnemingen. — Clausule van ontlasting van verantwoordelijkheid. — Waardeering. — Bewijslast.*

Wanneer bij het bestellen van herstellingswerken, welke aanleiding geven tot proefnemingen, er tusschen partijen werd bedongen, dat deze op risico

van den cliënt worden gedaan, dient deze bepaling in engen zin verstaan daar zij afwijkt van het algemeen recht.

In gemeen recht is de werkuitvoerder verantwoordelijk en berust in zijnen hoofde een vermoeden van schuld ingeval van schade, tenzij hij bewijze dat geen schuld hem kan aangerekend worden.

Het beding van ontlasting van verantwoordelijkheid van den werkuitvoerder, doet dit vermoeden van schuld verdwijnen.

Deze bepaling verplaatst dus den bewijslast vermits zij de gewone contractuele aansprakelijkheid wegneemt.

Dit beding is echter niet toepasselijk op de aansprakelijkheid wegens schade voortvloeiend uit een delict of een quasi delict.

Alsdan dient formeel de ontlasting voorzien en volstaat het gewoon beding niet.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2e Kamer, 29 Juli 1935.

Kol. 632

11. Waterwegen. — Beschadiging. — Aansprakelijkheid. — Vermoeden. — Art. 98 der algemeene verordening.

Elke beschadiging aan waterwegen toegebracht, brengt de verplichting tot herstel mede. Art. 98 van de Algemeene Verordening op de waterwegen, legt een vermoeden van aansprakelijkheid ten laste van de gebruikers wier vaartuig schade berokkend heeft, vermoeden dat omgeworpen kan worden door te bewijzen dat men geen fout beging.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 5e Kamer, 26 November 1936.

Kol. 1572

AANSPRAKELIJKHEID (art. 1384).

1. Bewaring van de zaak. — Daad van het voorwerp. — Schuld en hulpverlening.

De «bewaring der zaak» die vereischt wordt voor de toepasselijkheid van artikel 1384 van het B. W., is niet de stoffelijke doch wel de juridische bewaring die in hoofde van den eigenaar steeds vermoed wordt.

De «daad van de zaak», bedoeld in artikel 1384, 1° B. W., begint eerst daar waar de activiteit van den mensch eindigt door het verlies van alle control en meesterschap op het voorwerp, doch haar bestaan sluit niet uit dat de mensch voorafgaandelijk de bestanddeelen tot deze activiteit heeft samengebracht.

Nooit kan als fout in hoofde van iemand beschouwd worden, den heldenmoed van zichzelf in gevaar te brengen met de hoop, hoe gering ook, het leven van zijn evennaaste te redden.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 28 October 1936.

Kol. 323

2. I. Brand. — Schade aan handelswaar of voorwerpen van gebuur. — Bevoegdheid der Rechtbank van Koophandel.

II. Schade veroorzaakt door zielloos voorwerp. — Geen vermoeden van schuld. — Bewijslast.

III. Schade toegebracht om zichzelf te vrijwaren. — Aansprakelijkheid.

I. De vordering die er toe strekt vergoeding te bekomen wegens schade toegebracht aan handelswaren of voorwerpen door een oneigenlijk misdrijf, is van handelsrechterlijken aard.

II. Bij gebrek aan een uitdrukkelijk beding der wet (zooals bv. in zake verhuring), schept art. 1384 B.W. in geval van ongelijk geen vermoeden van schuld ten laste van den bewaker van een zielloos voorwerp. Deze zal slechts aansprakelijk kunnen worden gesteld in zooverre het slachtoffer bewijze dat de schade werd berokkend door een gebrek waarmee het voorwerp was behept. Het is slechts op deze eenige voorwaarde dat de bewaarder die zich van de hem toegerekende aansprakelijkheid wil ontslaan, het toeval, overmacht of schuld van het slachtoffer hoeft te bewijzen.

III. Degene die opzettelijk aan een derde een nadeel teweeg brengt om aan zichzelf een grootere schade te besparen is gehouden dit nadeel te herstellen.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 18 Februari 1937.

Kol. 1695

3. Ongeval. — Vervoer op bevel van. — Onderzoeksrechter. — Wettelijke opvordering.

I. Een maatschappij is niet aansprakelijk voor een ongeval wanneer een chauffeur alhoewel in haren dienst zijnde, een ongeval veroorzaakt wanneer hij op last van den onderzoeksrechter een wettelijk opgevorderde vrachtwagen in een bergplaats rijdt.

II. De Belgische Staat kan niet aansprakelijk gesteld worden voor de daden van den onderzoeksrechter die handelt in de uitoefening van zijn ambt en geen fout bedreven heeft, zelfs voor het geval men deze als aangestelde van den Belgischen Staat wilde aanzien.

III. De voerder van den vrachtwagen, alhoewel niet de dader, begaat een fout wanneer hij zich derwijze bedrinkt dat hij geen meesterschap meer bezit over zijn voertuig.

IV. Degene die door zijn handeling de schade berokkent is mede aansprakelijk met den dronken voerman die aanleiding gaf tot de feiten.

Vrederecht Antwerpen, 4e Kanton, 13 Januari 1937.

Kol. 1429

4. Schade toegebracht door brandend motorvoertuig aan de openbare wegenis. — Bewijs van defect aan het voertuig door negatieve vermoedens voldoende. — Foutief karakter van alle beschadiging aan de openbare wegenis veroorzaakt.

Wanneer door een brandend autovoertuig schade aan de openbare wegenis wordt toegebracht, is de eigenaar hiervoor aansprakelijk volgens art. 1384. Het bewijs van het defect aan het voertuig dat de schade heeft veroorzaakt, mag door negatieve vermoedens geleverd worden. Bovendien is het principieel der wet van 29 floreal jaar X toepasselijk volgens hetwelk alle verminking of beschadiging aan de openbare wegenis een foutief karakter draagt en dus verplichting tot herstelling na zich sleept.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 3de Kamer, 8 Januari 1937.

Kol. 1095

5. Vader aansprakelijk voor meerderjarige zoon. — Aangestelde.

Een meerderjarige zoon, die met zijn vader samenwoont, aan dewelke de vader toelaat over zijn auto, die in de gemeene woonst wordt geborgen, te beschikken, moet aanzien worden als tijdelijk onder 't gezag staande van zijn vader en dientengevolge

als aangestelde worden beschouwd wanneer hij over dit voertuig beschikt om er zijn zusters en hunne vriendinnen mede te vervoeren.

Burgerlijke Rechtbank te Kortrijk, Zetelend in Beroep, 30 October 1936.

Kol. 875

AASPRAKELIJKHEID (art. 1385).

1. *Eigenaar van een dier. — Geen vermoeden van verantwoordelijkheid a priori. — Bewijslast.*

Indien art. 1385 B. W. een vermoeden van schuld inhoudt ten laste van den eigenaar van een dier dat schade heeft toegebracht aan een derde, zal deze laatste nochtans het bewijs moeten leveren dat er een oorzakelijk verband bestond tusschen het ongeval en het feit van het dier.

Vrederecht te Avelghem, 2e Kanton, 23 Juli 1936.

Kol. 893

ACTIO DE IN REM VERSO

1. *De onrechtmatige verrijking van artikel 555 B. W.*

Art. 555 B. W. dat vergelding voorziet voor onrechtmatige verrijking, ten laste van den eigenaar op wiens grond een derde gebouwen opricht, is niet van toepassing wanneer die gebouwen werden opgericht krachtens een afgesloten kontrakt.

Hof van Beroep te Brussel, 1e Kamer, 12 Mei 1937.

Kol. 1683

2. *Verrijking eener N. V. door inbrengsten van een vennoot. — Ontvankelijkheid.*

De rechtsleer neemt thans algemeen het principe van de «actio de in rem verso» aan als sanctie van het beginsel dat niemand zich ten nadeele van een ander verrijken mag. Deze vordering vormt een origineele actie. Zelfs de aanwezigheid van een derden persoon verhindert niet dat er een rechtstreeksche verhouding van causaliteit bestaat tusschen de schade aan een partij berokkend en de verrijking door een ander genoten.

Wanneer het derhalve is bewezen dat een debiteur zijn activa, die het onderpand van zijn schuldeischers vormen, in een vennootschap heeft ingebracht en deze laatste voor die genoten voordeelen geen tegenprestatie heeft geleverd, heeft zij zich zonder oorzaak ten koste der schuldeischers van den oorspronkelijken debiteur verrijkt en moet zij derhalve tot schadeloosstelling worden veroordeeld.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 29 October 1936.

Kol. 601

3. *Zaakwaarneming. — Verschil in te bekomen vergoeding.*

De actio de in rem verso laat slechts toe een betaling te eischen in de mate van de verrijking van den verweerder, terwijl de vraag gesteund op de zaakwaarneming, wanneer verweerder noodzakelijk de uitgevoerde werken gekend en goedgekeurd heeft, in beginsel toelaat den vollen prijs der uitgevoerde werken te eischen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 3e Kamer, 3 Februari 1937.

Kol. 1629

ADVOCaat.

1. *Overeenkomst in zake arbeidsongeval.*

Wanneer de overeenkomst gesloten wordt tus-

schen de verzekeringsmaatschappij en den raadsman van het slachtoffer, heeft de raadsman onbetwistbaar gehandeld als mandataris.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 23 Juni 1936.

Kol. 322

2. *Verhouding tot cliënt. — Overeenkomst sui generis. — Pleitbezorger. — Honoraris. — Advocaat. — Niet gehouden tot betaling.*

De advocaat is niet met zijn cliënt verbonden door een kontrakt van lastgeving; tusschen beiden bestaat een overeenkomst sui generis. Wanneer niet bewezen wordt dat de advocaat buiten zijn rol van raadsman zou getreden zijn, en een persoonlijke verbintenis zou hebben aangenomen tegen een pleitbezorger, is hij niet gehouden honoraria en onkosten van den pleitbezorger te betalen; dit honoraria en deze kosten zijn rechtstreeks door den cliënt verschuldigd.

Vrederecht te Antwerpen, 1e Kanton, 21 October 1936.

Kol. 1766

AFPALING.

Overname zonder voorbehoud der gemeenheid eener haag. — Vraag tot afpaling niet ontvankelijk.

De vraag tot afpaling is steeds van de bevoegdheid van den Vrederechter, daar zij de eigendomsrechten van partijen niet bepaalt.

De eigenaar die zonder eenig voorbehoud de gemeenheid eener scheidingshaag overneemt, erkent hierdoor dat deze afsluiting de juiste scheidslinie der erven vertegenwoordigt en is derhalve niet meer ontvankelijk in zijne latere vraag tot afpaling.

Burgerlijke Rechtbank te Gent (in beroep), 16 December 1936.

Kol. 1189

Vrederecht te Gent, 2e Kanton, 23 April 1936.

Kol. 1190

AKTE VAN DEN BURGERLIJKEN STAND.

Adelstand. — Verbetering akte burgerlijken stand.

De erkenning van een titel van adeldom behoort, luidens de grondwet, alleen tot de bevoegdheid van den Koning en dient administratief door den Heraldischen Raad behandeld te worden.

De ambtenaren van den burgerlijken stand hebben de verplichting, in hunne akten de adellijke titels in te lasseschen van de personen die van hunne hoedanigheid doen blijken.

Alleen wanneer de wettelijke bescheiden van adeldom voor handen zijn en deze door den ambtenaar van den burgerlijken stand niet ingeschreven werden, is er reden tot verbetering van de akte van den burgerlijken stand.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 7 October 1936.

Kol. 867

AMBT. (zie: Strafrecht).

ARBEIDSONGEVAL.

1. *Eisch tegen derden verantwoordelijken persoon. — Buiten wet van 1903. — Dading. — Geldigheid.*

De eisch gericht door het slachtoffer van een ongeval tegen zijn patroon op grond van de wet

van 24 December 1903, is geheel onafhankelijk van den eisch gericht door dit slachtoffer tegen derde verantwoordelijke personen.

De bepalingen van de wet van 24 December 1903, gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 26 September 1931, kunnen niet worden ingeroepen om een dading afgesloten tusschen het slachtoffer en de derde verantwoordelijke personen nietig te doen verklaren.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 30 Juni 1936.

Kol. 189

2. *Herziening. — Toestand van het slachtoffer. — Geen wijziging. — Heraanpassing. — Zelfde loon als vóór het ongeval. — Geen herziening.*

Wanneer de fysieke toestand van het slachtoffer van een arbeidsongeval geen wijziging ondergaan heeft, is er ook geen grond voor een herziening aanwezig.

De herziening kan niet uitgesproken worden alleen op grond van het feit, dat het slachtoffer zich heeft weten aan te passen aan zijn verminking en hetzelfde loon verdient als vóór het ongeval.

Vrederecht te Brugge, 3e Kanton, 6 Mei 1936.

Kol. 1194

3. *Kosteloze rechtspleging. — Gemeenschappelijke verzekeringskas.*

In den huidige stand onzer wetgeving bestaat er geen absoluut zekere tekst die de Gemeenschappelijke Verzekeringkassen het recht verleent om aanspraak te maken op kostelozen rechtsbijstand.

Vrederecht te Antwerpen, 4e Kanton, 4 November 1936.

Kol. 466

4. *Loonbasis. — Havenarbeiders.*

Voor den crisistijd, bij toepassing van art. 6 par. 9 der Wet van 24 December 1903, wordt de loonbasis van de dokwerkers berekend op 185 jaarlijksche werktaken.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 25 Mei 1936.

Kol. 124

5. *Oorzaak. — Abnormale krachtinspanning. — Zee-visscherij. — Bewijs.*

Wanneer niet gebleken is dat de aangewende krachtinspanning, die aanleiding gaf tot het ongeval, werkelijk abnormaal is geweest en de gewone inspanning tijdens het vissen bij slecht weder is te buiten gegaan, kan dit ongeval niet als arbeidsongeval beschouwd worden.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, Zetelende in beroep, 1 October 1936.

Kol. 1539

6. *Oorzaak. — Abnormale krachtinspanning. — Schipper. — Hartaderbreuk. — Bewijs door vermoedens. — Weergesteltemis.*

Als voldoende bewijs van het ongeval dient aangenomen te worden een aaneenschakeling van ernstige, bepaald overeenstemmende vermoedens bij dewelke een ongeval, voorgevallen tijdens het uitvoeren van het werkcontract, verondersteld is voorgevallen te zijn door het feit van de uitvoering.

Een werkongeval kan veroorzaakt zijn door eene abnormale krachtinspanning en dit abnormaal karakter moet subjectief beschouwd worden. Daarbij dient rekening gehouden te worden met den gezondheidstoestand van het slachtoffer op het oogenblik van het ongeval.

De weergesteltemis kan de aanleiding zijn tot een arbeidsongeval.

Vrederecht te Beveren-Waas, 24 Maart 1936.

Kol. 613

7. *Periode van herziening. — Overeenkomst aangegaan door raadsman.*

De periode van drie jaren door de wet bepaald voor de herziening der vergoeding bij vonnis toegekend in zaken van arbeidsongevallen, loopt van af den dag der overeenkomst tusschen partijen gesloten; niet van den datum van het vonnis dat deze overeenkomst bekrachtigt.

Wanneer de overeenkomst gesloten wordt tusschen de Verzekeringsmaatschappij en den raadsman van het slachtoffer, heeft de raadsman onbetwistbaar gehandeld als mandataris.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 23 Juni 1936.

Kol. 322

8. *Uitbetaling van een derde van de waarde der lijfrente als kapitaal. — Eisch ingediend na de belegging van het kapitaal. — Ontvankelijkheid. — Storting van het kapitaal in handen van een gemachtigde inrichting: de verzekeringsmaatschappij blijft aansprakelijk voor de betaling van dit kapitaal.*

I. De Wet van 24 December 1903 bepaalt geen termijn gedurende denwelken de vraag om uitbetaling van een derde in kapitaal zou moeten ingediend worden. Zelfs na de belegging van het kapitaal bij een gemachtigde inrichting, blijft de eisch van het slachtoffer een derde van de waarde der lijfrente als kapitaal te vorderen, ontvankelijk.

II. De storting door de verzekeringsmaatschappij in handen van een gemachtigde inrichting ontslaat haar niet van haar verbintenissen jegens het slachtoffer; zij blijft aansprakelijk voor de betaling en de vordering tegen haar ingespannen is ontvankelijk.

Vrederecht te Gent, 3e Kanton, 10 Juni 1936.

Kol. 201

9. *Verzekeringsmaatschappij. — Aanstelling als burgerlijke partij. — Wettelijke en contractuele in de plaatsstelling. — Ontvankelijkheid.*

De uitkeeringen door eene verzekeringsmaatschappij aan een verzekerde gedaan, kunnen niet aanzien worden als een rechtstreeksch schadelijk gevolg van eene onrechtmatige daad.

In zake arbeidsongevallen echter treedt de verzekeraar van rechtswege in de plaats van het hoofd der onderneming.

De in de plaatsstelling kan eveneens tusschen verzekeraar en verzekerde worden bedongen.

In beide gevallen is de verzekeringsmaatschappij ontvankelijk in hare aanstelling als Burg. Partij.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 5 Maart 1937.

Kol. 1273

ARBEIDSOVEREENKOMST.

1. *Eisch tot betaling van loon. — Onderbreking door dagvaarding. — Art. 2244. — Beperking. — Overeenstemming van vordering vereischt. — Art. 2246.*

— *Eisch ingeleid voor Rechtbank die bevoegd was om de vraag te beslechten in den vorm waarin ze was ingeleid.* — Niet toepasselijk.

Opdat de verjaring door een dagvaarding zou onderbroken worden is het noodzakelijk dat deze dagvaarding geen ander doel zou kunnen hebben dan het bekomen van de erkenning van het recht waarvan men de verjaring wenscht te beletten. Een dagvaarding, hebbende een ander voorwerp, gesteund op andere juridische titels, kan de verjaring van een looneisch, spruitende uit een dienstcontract, niet onderbreken.

Art. 2246 is niet toepasselijk indien de Rechtbank voor dewelke een vraag een eerste maal werd gebracht, gezien de gronden en de beweegredenen op dewelke die eerste vordering gesteund was, bevoegd was om deze vraag te beslechten.

Werkrechtersraad te Antwerpen, Kamer voor Arbeiders, 28 October 1936.

Kol. 839

2. *Hotelbedrijf aan de kust. — Gewoonterecht. — Wijze van ontstaan der overeenkomst. — Stilzwijgende vernieuwing.*

De gewoonte in het hotelbedrijf aan de zee kust wil dat de werkman die het vorig jaar in dienst van een firma geweest is, opnieuw aangeworven is, door het eenvoudig feit dat hij met nieuwjaar zijn nieuwjaarswensen aanbiedt aan zijn gewezen werkgever zonder dat hem — op dat oogenblik — gezegd wordt dat hij voor het volgend zomerseizoen niet aangeworven is.

Deze gewoonte heeft rechtskracht.

Werkrechtersraad van Beroep, Kamer voor Werklieden, 31 Maart 1936.

Kol. 1435

3. *Loon berekend in procenten op de inkomsten. — Verplichting voor den werkgever boek te houden. — Bewijskracht der boeken tegen de werknemers.*

Wanneer in een arbeidsovereenkomst, het loon berekend is in procenten op de bruto-inkomsten, moet de werkgever een boekhouding houden waaruit deze inkomsten blijken.

Hij moet in geval van betwisting deze boekhouding ter inzage geven aan de werknemers en desgevallend aan het gerecht.

Hij kan de inschrijvingen in deze boeken echter slechts tegen de werknemers inroepen als aanvullend bewijs. Als voldoende bewijs geldt het alleen wanneer de werknemers er regelmatig en voldoende controle op hadden.

Werkrechtersraad te Brugge, Kamer voor Werklieden, 26 October 1936.

Kol. 515

4. *Verbreking. — Eenzijdige wilsuiking. — Geen voorbericht van opzegging. — Verbreking rechtsgeldig. — Geen rechterlijke verbreking vereischt.*

De arbeidsovereenkomst wordt verbroken door een eenzijdige wilsuiking van één der partijen, zelfs indien het wettelijk geëischt voorbericht achterwege gelaten werd. De tenietdoening der overeenkomst wegens niet opvolgen der verbintenissen, kan derhalve niet gevraagd worden.

Dit verzuim van voorbericht te geven, is aanleiding tot de voorafbepaalde schadevergoeding.

Werkrechtersraad te Brugge, Kamer voor Werklieden, 13 Juli 1936.

Kol. 647

AUTEURSRECHT.

1. *Boogschutterswip. — Bescherming.*

De wet van 22 Maart 1886 op het auteursrecht beschermt alle beeldende voortbrenging, de nederigste tot de meest verhevene, t. t. z. zoowel de kunstteekeningen en modellen als nijverheidsteekeningen.

Dit is zelfs het geval wanneer, zooals bij het bouwen van een boogschutterswip, men hoofdzakelijk een technisch effect heeft beoogd.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 9 Maart 1937.

Kol. 1543

2. *Overname van uittreksels voor onderwijsdoeleinden. — Rechten niet verschuldigd.*

De auteursrechten zijn niet verschuldigd voor aanhalingen of uittreksels alleen overgenomen voor onderwijsdoeleinden.

Vrederecht te Gent, 2e Kanton, 19 Maart 1936.

Kol. 1737

3. *Radio. — Ontvangst en uitzending in openbare lokalen. — Pick-up muziek. — Rechten.*

De auteurs-componisten of hunne vertegenwoordigers zijn niet gerechtigd van de eigenaars van ontvangsttoestellen, belastingen noch schadevergoedingen te eischen onder voorwendsel dat een ontvangsttoestel zou gebruikt geweest zijn in een openbaar lokaal.

Anders is het wanneer men een ontvangsttoestel koppelt met een pick-up. Deze muziek moet aanzien worden als eene openbare uitvoering op dewelke de auteurs en componisten vrij zijn hunne rechten te doen gelden.

Vrederecht te St Truiden, 23 Februari 1937.

Kol. 1613

4. *Radio-apparaat in een herberg. — Recht verschuldigd door den zender. — Niet door den herbergier.*

Een herbergier die in zijn lokaal door middel van een radio, liederen laat beluisteren aan het publiek, moet hiervoor geen auteursrecht betalen.

Het opvangen eener uitzending door een radio-apparaat is geen nieuwe uitvoering verschillend van de uitvoering in den zendpost. Het zou onbillijk zijn voor een enkele uitvoering auteursrechten te vergen te gelijktijd van den zendpost en van de bezitters der ontvangsttoestellen.

Vrederecht te Peer, 19 Februari 1937.

Kol. 1433

5. *Radio. — Recht verschuldigd door den herbergier, niet-eigenaar van de radio wanneer de muziek door radio van zijn huurder in de herberg hoorbaar is.*

De herbergier in wiens herbergzaal eene muziekuitvoering wordt gehoord, voortkomende van de radio die eigendom is van eenen inwonenden huurder, is aan Auteursrechtbetaling onderworpen.

Hij kon immers aan zijn huurder verbieden, een radio in werking te stellen.

Vrederecht te Kruishouthem, 23 April 1937.

Kol. 1646

BANKBREUK (zie: Strafrecht).

BELASTINGEN.

1. *Gemeentebelastingen. — Karakter. — Wijze van inning. — Grondwettelijkheid. — Bevoegdheid.*

I. Een gemeente-ontvanger kan enkel in een geding worden betrokken dat voor doel heeft eene betwisting betreffende de uitvoering bij het innen der belastingen.

II. De belasting op het leggen der voetpaden, is een onrechtstreeksche belasting die geldig wordt vastgesteld bij beraadslaging van den Gemeenteraad, goedgekeurd bij Kon. Besluit.

III. Onrechtstreeksche gemeentebelastingen worden geïnd overeenkomstig de wet van 29 April 1819 d.i. door middel van dwangmaning uitvoerbaar na visa van het Schepencollege.

IV. De belasting op het leggen der voetpaden, maakt geen inbreuk op art. 112 der Grondwet dat gelijkheid van alle burgers in zake belastingen voorschrijft.

V. Het beginsel der scheiding der machten verzet er zich tegen dat de burgerlijke rechtbank over de noodzakelijkheid eener belasting zou oordeelen.

Vrederecht te Antwerpen, 3e Kanton, 28 December 1935.

Kol. 100

2. *Gemeentelijke taksen. — Wegenis en bestratingswerken. — Verplichting in hoofde van den bezitter. — In zake roeping. — Verknochtheid der zaken. — Mogelijke gegrondheid der inzake roeping. — Kosten ten laste van den oorspronkelijken aanlegger. — Twijfelachtige bewoordingen ten gunste van den schuldenaar.*

Een gemeentereglement dat een verhaal voorziet voor de betaling van wegenis- en bestratingswerken doch in twijfelachtige bewoordingen is opgesteld, dient verklaard te worden ten gunste van den gebeurlijken schuldenaar.

De kosten van een inzakeroeeping mogen wegens verknochtheid der zaken en omwille van de mogelijke gegrondheid der inzakeroeeping, ten laste gelegd worden van den oorspronkelijken aanlegger, indien deze afgewezen wordt.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer bis, 23 December 1936.

Kol. 1599

3. *Onrechtstreeksche belastingen. — Verhaal voor de rechtbank voor beteekening van dwangbevel of dagvaarding vanwege het beheer. — Onontvankelijk.*

Inzake onrechtstreeksche belastingen zijn al de daden gesteld vóór dat een dwangbevel werd uitgegeven of een dagvaarding werd beteekend vanwege het Beheer, daden van louter administratieven aard die niet als burgerlijk recht van den belastingsschuldige kunnen beoordeeld worden, zonder het grondwettelijk beginsel der scheiding tusschen de Staatsmachten te schenden.

Vrederecht te Berchem, 25 Augustus 1936.

Kol. 421

4. I. *Rechtstreeksche en onrechtstreeksche belastingen. — Gemeentebelasting. — Verdeelingstaxe op de brouwerijen.*

II. *Heffing en grondslag der belasting. — Bevoegdheid van de bestendige afvaardiging van den Provincieraad. — Octrooirechten.*

III. *Het principie der eenheid der belastingen. — Goedkeuring door K. B.*

1. De bestendige afvaardiging van den Provincieraad is slechts bevoegd om recht te doen over de rechtstreeksche belastingen.

2. De aard eener belasting hangt niet uitsluitend af van den grondslag der belasting en geenszins van den maatstaf der verdeeling.

3. De kenmerken der rechtstreeksche belastingen zijn: 1° dat zij rechtstreeks geheven worden ten laste van den taxeplichtige; 2° krachtens een jaarlijkse rol en 3° dat zij voor een zeker tijdvak vastgesteld worden.

4. Een verdeelingstaxe is van rechtstreekschen aard.

5. Een octrooirecht is een verbruikstaxe, die het produkt zelf bezwaart en er den kostprijs van verhoogt en dus in laatste geding den verbruiker treft.

6. Octrooirechten dragen essentieel het karakter van onrechtstreeksche belastingen.

7. Het principie der eenheid der belastingen wordt niet gekrenkt wanneer een belasting, in de begroting van een dienstjaar voorkomend, slechts gedurende het volgend jaar door K. B. goedgekeurd wordt.

8. De heffing van een belasting geschiedt niet krachtens de goedkeuring door K. B., maar krachtens het goedgekeurd reglement.

9. Een verdeelingstaxe, geheven op de brouwerijen eener gemeente in evenredigheid met de aangifte bij de accijnsen van de hoeveelheid verwerkt graan is een rechtstreeksche belasting.

Hof van Beroep te Brussel, 8e Kamer, 5 Mei 1937.

Kol. 1753

5. *Rechtstreeksche belastingen. — Verhaal voor het Hof van Beroep. — Verzending door Post. — Nietigheid.*

Het rekwist, een verhaal inleidend voor het Hof van Beroep inzake rechtstreeksche belastingen volgens de voorschriften der art. 6, 7 en 8 der wet van 6 September 1895, alsook het exploit van beteekening van dit verhaal aan den Bestuurder der belastingen, moeten ter griffie van het Hof worden neergelegd; het verzenden dezer bescheiden met de post voldoet niet aan de vereischte pleegvormen.

Hof van Beroep te Brussel, 8ste Kamer, 10 November 1936.

Kol. 865

6. *Vereffening van Vennootschap. — Heffing van belastingen bij verdeeling van maatschappelijk vermogen.*

Wanneer tengevolge van vereffening eener vennootschap of van eenige andere reden overgegaan wordt tot de verdeeling van het maatschappelijk vermogen, moet de belasting geheven worden op het geheel bedrag der sommen uitgekeerd in specien of anderszins, na aftrek van het werkelijk volgestort maatschappelijk kapitaal dat terugbetaalbaar is.

Daarbij dient ook in aanmerking genomen de vermeerdering in waarde van de onroerende goederen welke tot het actief van de maatschappij behoren.

Hof van Beroep te Brussel, 8e Kamer, 15 Juni 1937.

Kol. 1728

BEROEP (in burgerlijke- en handelszaken).

1. *Akte van beroep. — Dagvaarding op onbepaalden datum. — Geene nietigheid.*

Art. 173 W. B. R. gewijzigd bij K. B. van 30 Maart 1936, bepaalt dat geen nietigheid van exploit kan worden toegelaten, tenzij het bewezen is dat zij de belangen van de tegenpartij schaadt; deze bepaling is van toepassing op de reeds begonnen gedingen.

Een beroepsakte tegen een vonnis van een vrederecht met dagvaarding op onbepaalden datum is derhalve niet noodzakelijk nietig.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, 11de Kamer, 10 December.

Kol. 873

2. *Beroep. — Kortgeding. — Ontvankelijkheid. — Machtsovertreding. — Onbevoegdheid. — Recht van het Hof de zaak tot zich te trekken. — Beperking. — Bevoegdheid. — Kortgeding. — Onderstandsgeld. — Uitwerking van voorloopige maatregelen. — Beperking.*

Een beroep tegen een beslissing van den voorzitter der Rechtbank van eersten aanleg, zetelende in kortgeding, is ontvankelijk, wanneer het gesteund is op een machtsoverschrijding of op een middel van onbevoegdheid, welke ook de waarde van het geschil weze. Het Hof is echter niet gerechtigd de zaak ten gronde tot zich te trekken, bij toepassing van artikel 473 van het Wetboek van burgerlijke rechtspleging, wanneer het beloop der vordering het bedrag van den hoogsten aanleg niet overschrijdt.

Een vraag tot onderstandsgeld door ouders gericht tegen hunne kinderen ten voorloopigen titel, is dringend door haar natuur en valt dus binnen de bevoegdheid van den voorzitter in kortgeding.

De uitwerking van eene beslissing ten voorloopigen titel, is niet omlind in den tijd en de voorgeschreven maatregel blijft van kracht zoolang de beslissing die hem bevoel niet door een verhaal te niet wordt gedaan. De uitwerking kan alzoo een onbepaalden tijd duren, totdat de tegenpartij de zaak ten gronde voor de rechtbank heeft gebracht.

Hof van Beroep te Brussel, 3e Kamer, 16 December 1936.

Kol. 921

3. *Beroep tegen beweegredenen eener beslissing als dusdanig niet ontvankelijk.*

Het beroep dat wordt gericht tegen eene rechterlijke beslissing, die zelf niet vatbaar is voor beroep omdat zij nog niet over de betwisting heeft uitgesproken en dat enkel bedoelt kritiek uit te oefenen op zekere motieven der voorloopige beslissing van uitstel, is niet ontvankelijk.

Werkrechtersraad van Beroep voor de Provinciën Antwerpen en Limburg. 23 November 1936.

Kol. 607

BESTUURLIJK RECHT.

1. *Beslissing der bestendige afvaardiging. — Publicatie. — Aanplakking binnen het gemeentehuis. — Geldigheid.*

Algemeen wordt aangenomen dat wanneer het grondgebied eener gemeente weinig uitgestrekt en de bevolking niet groot is, de gemeente-overheid een enkele plaats mag aanduiden tot de aanplakking

bestemd; zelfs in de gevallen waarin de wet vereischt dat de aanplakking zou geschieden aan de deur van de kerk of van het gemeentehuis moet het woord «deur» niet in den letterlijken zin worden genomen.

Inzake buurtwegen wordt door de wet de plaats der aanplakking niet vermeld en doordien heeft de gemeenteoverheid het recht voor de aanplakking de plaats aan te duiden die haar het meest geschikt voorkomt voor de publicatie.

Burgerlijke Rechtbank te Audenaerde (in beroep), 17 Juni 1936.

Kol. 1136

2. *Besluit van den burgemeester. — Hoogdringendheid. — Vereischten voor geldigheid.*

Een besluit kan slechts door den Burgemeester alleen uitgevaardigd worden bij hoogdringendheid en voor bepaalde en voorbijgaande omstandigheden zooals voorzien bij artikel 95 der gemeentewet. Indien het een verplichting tot taxe-betaling voorziet, moet het bovendien luidens artikel 76, 5° der gemeentewet aan het advies der Bestendige Deputatie en aan de goedkeuring des Konings onderworpen worden.

Correctioneële Rechtbank te Gent (in beroep), 2e Kamer, 27 Februari 1937.

Kol. 1424

3. *Electriciteitsbedeeling. — Voorwaarden. — Tarieven. — Goedkeuring.*

De voorwaarden en tarieven der Intercommunale Electriciteitsbedeeling maken geen concessie uit zooals voorzien bij art. 8 der wet van 10 Maart 1925 maar wel een intercommunaal bedrijf volgens art. 7 derzelfde wet. Dientengevolge is er voor de voorwaarden der bedeeling in de gemeenten van meer dan 50.000 inwoners geen bestuurlijke goedkeuring vereischt en voor de tarieven slechts de bijtreding der Bestendige Afvaardiging en de goedkeuring bij K. B. in geval van verhaal tegen deze laatste beslissing.

Vrederecht te Antwerpen, 3de Kanton, 29 December 1936.

Kol. 1507

4. *Electriciteitsvoorziening. — Vergunning. — Goedkeuring der hoogere overheid. — Schorsende voorwaarde.*

Wanneer een vergunning betreffende electriciteitsvoorziening ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Hoogere Administratieve Overheid, dient deze, voor wat betreft de voorwaarden van het lastenboek, zich te plaatsen op den dag der aanbesteding. Wanneer nadien wettelijke bepalingen den inhoud van de lastenboeken bij dergelijke aanbestedingen hebben gewijzigd dient hiervan geen rekening gehouden. Inderdaad, de goedkeuring door de Hoogere Overheid staat in rechte gelijk met een schorsende voorwaarde, waarvan de gevolgen, indien de voorwaarde verwezenlijkt wordt, terugwerken op den datum der overeenkomst.

Bestendige Deputatie van den Provincieraad van Antwerpen, 26 April 1936.

Kol. 1033

5. *Gemeentereglement. — Overeenkomstigheid met de wet. — Beschikking van aesthetischen aard. — Niet in uitvoering van de wetten van 24 Augustus 1790*

en 30 Maart 1836. — *Noch van de wet van 28 Mei 1914. — Onwettigheid.*

Art. 730 van het codex der gemeentereglementen van de Stad Antwerpen, die het schilderen van een gevel in een kleur die het algemeen uitzicht van een straat zou storen, aan een voorafgaandelijke toelating onderwerpt is onwettig.

Aan de gemeenten werd immers de bevoegdheid beschikkingen van aesthetischen aard te treffen niet gegeven door de wetten van 24 Augustus 1790 en 30 Maart 1836.

Ook mag de wet van 28 Mei 1914 niet ingeroepen worden, die, verre van aan de gemeente onbepaalde bevoegdheid ten dien opzichte te hebben verleend, slechts uitzonderlijke machten heeft gegeven daar waar een «zône de reculement» bestaat.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 8e Kamer, 10 Juni 1936.

Kol. 629

6. *Provinciale verordening voor het innen der provinciale belastingen. — Strafbepalingen. — Wettelijkheid.*

De Provinciale Raden zijn gerechtigd, overeenkomstig art. 85 der Provinciale wet, hun verordening te sanctioneeren met straffen die acht dagen gevang en 200 Fr. boete niet te boven gaan (art. 100 en 40 van het Strafwetboek).

Correctionele Rechtbank te Gent (in beroep), 2e Kamer, 14 Februari 1937.

Kol. 951

7. *Verbod van heropening eener herberg. — Geen toezicht der burgerlijke rechtbank mogelijk. — Geen persoonlijke aansprakelijkheid der leden van het schepencollege.*

De Burgerlijke Rechtbank heeft geen toezicht uit te oefenen op de handelingen welke de openbare macht heeft gesteld binnen de grenzen van hare wettige bevoegdheid.

Er bestaat geen persoonlijke aansprakelijkheid ten laste der leden van het schepencollege hoofdens daden welke ze hebben gesteld in voormelde hoedanigheid.

Vrederecht te Zandhoven, 16 Mei 1936.

Kol. 644

BETALING.

Storting op postcheckrekening. — Geldigheid.

De storting op de postcheckrekening van den schuldeischer stelt door zichzelf een volkomen geldige wijze van betaling daar. Het nemen van een postcheckrekening brengt inderdaad vanwege haar titularis een stilzwijgende lastgeving aan het postbeheer mede om de bedragen op deze rekening gestort geldig in ontvangst te nemen.

Politie rechtbank te Lokeren, 8 Januari 1937.

Kol. 1291

BEVOEGDHEID

Brand. — Schade aan handelswaar of voorwerpen van gebuur. — Bevoegdheid der Rechtbank van Koophandel.

De vordering die er toe strekt vergoeding te bekomen wegens schade toegebracht aan handels-

waren of voorwerpen door een oneigenlijk misdrijf is van handelsrechterlijken aard.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 18 Februari 1937.

Kol. 1695

BEVOEGDHEID (in burgerlijke- en handelszaken).

Afpaling. — Overname zonder voorbehoud der gemeenschap eener haag. — Vraag tot afpaling niet ontvankelijk.

De vraag tot afpaling is steeds van de bevoegdheid van den vrederechter daar zij de eigendomsrechten van de partijen niet bepaalt.

De eigenaar die zonder eenig voorbehoud de gemeenschap eener scheidingshaag overneemt erkent hierdoor dat deze afsluiting de juiste scheidslinie der erven vertegenwoordigt en is derhalve niet meer ontvankelijk in zijne latere vraag tot afpaling.

Burgerlijke rechtbank te Gent, (in beroep), 16 December 1936.

Kol. 1189

Vrederecht te Gent, 2e Kanton, 23 April 1936.

Kol. 1190

BEVOEGDHEID EN AANLEG

(in burgerlijke- en handelszaken).

1. *I. Bevoegdheid. — Art. 39 Wet van 25 Maart 1876. — Territoriale bevoegdheid. — Onverdeeldheid.*

II. *Actio de in rem verso. — Zaakwaarneming. — Verschil in te bekomen vergoeding.*

Artikel 39 van de wet van 25 Maart 1876 betreffende de bevoegdheid heeft enkel betrekking tot de bevoegdheid «ratione loci». Het kan geene wijziging brengen in de bevoegdheid «ratione materiae», tenzij in geval van onverdeeldbaarheid van het voorwerp of van de oorzaak der verplichting.

De actio de in rem verso laat slechts toe een betaling te eischen in de mate van de verrijking van den verweerder, terwijl de vraag gesteund op de zaakwaarneming, wanneer verweerder noodzakelijk de uitgevoerde werken gekend en goedgekeurd heeft in beginsel toelaat den vollen prijs der uitgevoerde werken te eischen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 3e Kamer, 3 Februari 1937.

Kol. 1629

2. *I. Bevoegdheid. — Betwisting inzake pachtaangelegenheden. — Begroting.*

II. *Opzeg met aangifte van verkeerden datum. — Onverschilligheid.*

I. Het geschil nopens de van waarde verklaring van een opzeg in pachtaangelegenheden vindt zijne begroting in de wet zelf en is gelijk aan den pacht prijs van twee jaren.

II. Een opzeg gedaan met aangifte van verkeerden datum vindt zijne nadere verklaring in de wet en is geldig.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, (in beroep), 1e Kamer, 7 Juli 1936.

Kol. 406

3. *Bevoegdheid (ratione loci). — Geen openbare orde.*

De bepalingen betreffende de plaatselijke bevoegdheid der Werkrechtshouders (art. 44 der wet van

1926) zijn niet van openbare orde; partijen kunnen rechtsgeldig in hun overeenkomsten de uitsluitelijke bevoegdheid bedingen van cene rechtbank hunner keuze.

Werkrechtersraad van Beroep der Provinciën Antwerpen en Limburg, 24 Augustus 1936.

Kol. 1702

4. *Bevoegdheid (ratione loci)*. — *Plaats waar een kontrakt bij briefwisseling afgesloten wordt*. — *Interpretatie van art. 42 der wet van 25 Maart 1876*. — *Gevolg van de verschijning voor het bureel van verzoening*.

Een kontrakt bij briefwisseling moet als afgesloten beschouwd worden op de plaats waar de voorsteller de toestemming der andere partij ontvangt.

Art. 42 der wet van 25 Maart 1876 bedoelt de verplichting welke het voorwerp is van den eisch en niet het kontrakt waaruit de verplichting voortspuit.

De bespreking van het geschil voor het bureel van verzoening sleept niet het verval mede van het recht voor den raad als eerste verweermiddel de onbevoegdheid «ratione loci» op te werpen.

Werkrechtersraad te Hasselt, 11 Maart 1937.

Kol. 1369

5. *Bevoegdheid (ratione loci) in handelszaken*. — *Plaats waar de verbintenis is ontstaan*. — *Art. 42 der wet van 25 Maart 1876*. — *Toepasselijkheid ten opzichte van vreemdelingen*.

Bevestiging van overeenkomst. — *Contract niet betwist*. — *Bewijsmiddel*.

Franco-levering. — *Aanduiding van bestemmingsplaats*.

Bewijs door getuigen. — *Schriftelijk bewijs gemakkelijk*. — *Niet gerechtvaardigd*.

Art. 42 der wet van 25 Maart 1876 nopens de bevoegdheid der rechtbank van de plaats waar de verbintenis is ontstaan, is toepasselijk ten opzichte van vreemdelingen.

Wanneer het bestaan van een contract niet betwist wordt, geldt de bevestiging ervan als een middel van bewijs.

Bij franco-levering dient de plaats van bestemming aangeduid.

Wanneer in handelszaken het schriftelijk bewijs eener overeenkomst gemakkelijk was, is bij ontstentenis ervan, de vraag tot getuigenbewijs niet gerechtvaardigd.

Rechtbank van Koophandel te Brussel, 1e Kamer, 23 April 1936.

Kol. 132

6. *Bevoegdheid (ratione loci)*. — *Werkrechtersraad*. — *Art. 44 der wet van 9 Juli 1926*. — *Openbare orde*.

Art. 44 van de wet van 9 Juli is van openbare orde. Het erkent de territoriale bevoegdheid van den Werkrechtersraad der plaats waar de mijn, de fabriek, de winkel gelegen zijn of waar in 't algemeen, de bedrijvigheid der onderneming uitgeoefend wordt.

Werkrechtersraad Antwerpen, 4 Maart 1936.

Kol. 1704

7. *Bevoegdheid*. — *Werkrechtersraad*. — *Uitdrijving*. — *Huis gebruikt op grond van een arbeidsovereenkomst*. — *Bewoning na verbreking der arbeidsover-*

eenkomst. — *Bewoning zonder recht*. — *Onbevoegdheid*.

Arbeidsovereenkomst. — *Verbreking*. — *Eenzijdige wilsuiking*. — *Geen voorbericht van opzegging*. — *Verbreking rechtsgeldig*. — *Geen rechterlijke verbreking vereischt*.

Wanneer een werkman een huis bewoont op grond van een beding eener arbeidsovereenkomst, en hij deze arbeidsovereenkomst verbreekt zonder het huis te verlaten, wordt deze bewoning een bewoning zonder recht en de werkrechtersraad is onbevoegd om de uitdrijving te bevelen.

De arbeidsovereenkomst wordt verbroken door een eenzijdige wilsuiking van één der partijen, zelfs indien het wettelijk geëischt voorbericht achterwege gelaten werd. De tenietdoening der overeenkomst wegens nietopvolgen der verbintenissen kan derhalve niet gevraagd worden.

Dit verzuim van voorbericht te geven, is aanleiding tot de voorafbepaalde schadevergoeding.

Werkrechtersraad te Brugge, Kamer voor Werklieden, 13 Juli 1936.

Kol. 647

8. *Kortgeding*. — *Exceptie van onbevoegdheid*. — *Bevoegdheid van vrederechter*. — *Inbezithouding zonder recht of titel*.

In zake inbezithouding zonder recht of titel is de vrederechter bevoegd welke ook de waarde van het geding weze. De voorzitter van de burgerlijke rechtbank, zetelende in kortgeding, moet zich onbevoegd verklaren wanneer de verweerder in limine litis de onbevoegdheid opwerpt.

Burgerlijke Rechtbank te Audenaerde, Kortgeding, 30 Januari 1937.

Kol. 1458

9. *Kortgeding*. — *Ontvankelijkheid van den eisch*. — *Vervanging van den notaris, verdacht van partijdigheid*.

De rechter is bevoegd zoo er hoogdringendheid bestaat in de voorwaarden van art. 11 der wet van 25 Maart 1876. Ook andere aangemaande belanghebbenden buiten den notaris mogen, bij verkoop bij dadelijke uitwinning, hun eisch in kortgeding voorbrengen.

De notaris behartigt de belangen zoo van den schuldenaar als van de schuldeischers. Een eisch die ertoe strekt hem door een collega te doen vervangen, omdat hij ten voordeele van den schuldenaar is opgetreden, is niet gegrond.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, Kortgeding, 4 Juni 1937.

Kol. 1631

10. *Mobilaire vordering*. — *Territoriale bevoegdheid*. — *Bepaling van de woonplaats*. — *Bewijs*. — *Mobilaire en immobilaire vordering*. — *Territoriale bevoegdheid*. — *Plaats van het onroerend goed*.

Bij zuiver mobilaire vordering is de Rechtbank bevoegd, ter woonplaats van den schuldenaar, of op de plaats waar de verbintenis ontstond of dient uitgevoerd.

Om de woonplaats te bepalen moet men niet uitsluitend rekening houden met het materiele bestanddeel van het verblijf, maar ook met het inzicht dat uit de bijzondere omstandigheden dient afgeleid.

De bewijslast van de werkelijke woonplaats van gedaagde rust op aanlegger. De inschrijving op een bevolkingsregister is niet altijd een afdoend bewijs.

Is de vordering deels mobilair en deels immobilair dan moet ze aanhangig worden gemaakt bij de Rechtbank van de plaats waar het onroerend goed gelegen is.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 23 Februari 1937.

Kol. 1093

11. *Nijveraar. — Inbreuken op rustig genot van een gebuur. — Vraag tot veranderingswerken en schadevergoeding.*

De vordering die strekt tot het doen ophouden van beweerde inbreuken door een nijveraar, gebracht aan het recht van rustig genot van een naburigen eigenaar, en dit door het doen uitvoeren van veranderingswerken aan de inrichting der werkplaatsen van dien nijveraar, is eene onroerende rechtsvordering, uitsluitend van de bevoegdheid der burgerlijke rechters.

De handelsrechtbank is bevoegd om kennis te nemen van eene vordering tot vergoeding van de schade door die inbreuken veroorzaakt.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 14 November 1936.

Ko 1. 1098

12. *Schatting eener vordering tot schadevergoeding. — Schatting boven de 5.000 fr. — Overschatting. — Onbevoegd.*

Wanneer een vordering door een bijkomende vraag tot schadevergoeding boven de 5.000 frank bedraagt is de Vrederechter onbevoegd.

De Arrondissementsrechtbank zal zich echter dienen onbevoegd te verklaren indien blijkt dat de vordering overdreven is en de hoofdvraag samen met de schadevergoeding in werkelijkheid niet meer dan 5.000 fr. bedragen.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 6 Juli 1936.

Kol. 190

13. *Vonnis van onbevoegdheid. — Geen betekening. — Geen aanhangigheid.*

I. Wanneer de burgerlijke rechtbank, zelf onbevoegd zijnde, partijen naar den bevoegden rechter verzonden heeft, heeft zij zich de kennis van het geschil onttrokken, en is het geding voor haar geëindigd. Dit vonnis heeft volle gezag van gewijsde, zolang het bij wege van hooger beroep niet bestreden is.

II. Het vonnis van onbevoegdheid moet vooraf niet beteekend worden, omdat degene die het vrijwillig uitvoert, aldus niet valt onder de toepassing van de art. 147 en 148 W. v. B. R.

De stelregel: «*Paria sunt non esse et non significari*» is in de wet niet geschreven.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 28 Januari 1936.

Kol. 1287

14. *Voorwaarden van het onderscheid tusschen burgerlijke of handelsdaad. — Bouw van een woonhuis.*

Het bouwen door een eigenaar op zijn grond van een gebouw is in principie niet altijd eene burgerlijke daad. — Art. 2 der wet van 15 December 1872 aan-

ziet weliswaar als handelsdaad iederen aankoop van eetwaren of koopwaren met een inzicht van voortverkoop, doch daaruit mag «*a contrario*» niet worden afgeleid dat aankoop en verkoop, alsook verhuring van onroerende goederen nooit geene handelsdaad is. Men zal steeds moeten onderzoeken of de daad (kopen, verkopen, bouwen, verhuren), het belang van den gedreven handel in hoofddeel beoogt.

Rechtbank van Koophandel te Kortrijk, 2 Januari 1937.

Kol. 1643

BEVRACHTING.

1. *Charter party naar de bewoordingen derwelke alle rechten en belastingen op de lading ter ontschepingshaven door den in ontvangstnemer en alle lasten betreffende het schip door de reederij gedragen worden.*

I. Art. 75 en 76 van het politie- en scheepvaartreglement voor de vaart van Brussel naar den Rupel. — Landingsrecht. — Op het vaartuig geheven ten laste der reederij.

II. *Schip ter bestemming van een binnenlandsche haven aan boord nemen van een tolbeambte. — Kosten ten laste der reederij.*

III. *Gebrek aan tolkantoor ter bestemmingsoord. — Reiskosten van tolbeambte. — Ten laste van den inontvangstnemer.*

Het landingsrecht geheven bij toepassing der art. 75 en 76 van het Koninklijk Besluit van 25 Maart 1924, houdende het Politie- en Scheepvaartreglement voor de Vaart van Brussel naar den Rupel, treft het vaartuig.

Wanneer naar de bewoordingen der charter party alle rechten en belastingen op de lading ter ontschepingshaven door den in ontvangstnemer en alle lasten, betreffende het schip door de reederij gedragen worden, blijft dit landingsrecht ten laste der reederij; evenals de onkosten veroorzaakt door het aan boord nemen van een tolbeambte, als het schip ter bestemming van een binnenlandsche haven bevracht is.

Reiskosten van tolbeambte verschuldigd om reden dat er geen tolkantoor ter bestemmingsoord bestaat, moeten beschouwd worden als onkosten van inklaaring en bezwaren de goederen.

Rechtbank van Koophandel te Brussel, 10e Kamer, 14 Juli 1936.

Kol. 239

2. *Vracht betaalbaar tegen «lieferschein». — Geen bewijs van aflevering. — Vracht niet verschuldigd. — Ontvangst zonder voorbehoud door bestemmeling. — Verplichting tot aflevering van een bewijs van aflevering.*

Degene die zich tegenover een schipper verbonden heeft hem zijn vracht te betalen tegen overgave van een «lieferschein» is niets verschuldigd zolang deze voorwaarde niet vervuld is. Het bewijs dat de goederen zouden aangenomen zijn zonder voorbehoud is niet voldoende. De schipper heeft, trouwens, volgens de algemeen vaststaande rechtsleer het recht van den bestemmeling, die de goederen zonder voorbehoud aanvaardde, een «lieferschein» te eischen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1e Kamer, 25 Juni 1935.

Kol. 1192

BEWIJS1. *I. Art. 1325. — Beteekenis.*

II. Verkoop. — Inschrijving op boeken gedaan in enkel exemplaar. — Bewijskracht.

III. Verkoop. — Alternatieve koop. — Keuze.

Artikel 1325 B. W. heeft enkel betrekking tot de middelen van bewijs der overeenkomsten: het laat het al of niet bestaan van deze overeenkomst zelve buiten beschouwing.

Een intekeningsbrief op uit te geven boeken, in een enkel exemplaar opgemaakt en enkel ondertekend door den inschrijver, stelt tegenover dezen een begin van bewijs bij geschrifte daar dat kan aangevuld worden door vermoedens.

Wanneer op een intekeningsformulier voor een uit te geven boek voorzien is dat het boek, hetzij ingenaaid, hetzij gebonden gekocht wordt, naar keuze van koper, keuze te bepalen door doorschrijving van hetgeen niet gewenscht wordt, en wanneer de inschrijver niet doorhaalt kan niet worden beweerd, dat het voorwerp van den koop onbepaald zou zijn gebleven. Er is een vaste en geldige koop, met de modaliteit nochtans die door artikel 1584 B. W. wordt voorzien, namelijk een verkoop onder alternatieven vorm. De inschrijver heeft dan het recht nadien zijn keuze te bepalen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, zetelende in beroep, 2e Kamer bis, 16 Januari 1936.

Kol. 130

2. *Contract in blanco geteekend geldig. — Getuigenverhoor desuangaande niet afdoende. — Art. 1325 van het B. W. niet van toepassing in handelszaken.*

Het is niet vereischt voor de geldigheid van een onderhandsche akte, dat het handteeken slechts na de redactie van het stuk zou worden gegeven.

Artikel 1325 van 't Burgerlijk Wetboek kan niet worden ingeroepen daar het hier een handelsdaad geldt, en trouwens, in zake, de overeenkomst voldeende bewezen is.

Rechtbank van Koophandel te Leuven, 6 Maart 1937.

Kol. 1504

3. *Handelsvereniging. — Inbrengst. — Affecto Societatis. — Onderhandsche akte. — Wet van 25 ventose 15.*

I. De wet van 25 Ventose jaar 15, is niet toepasselijk op de onderhandsche schriften. Het uitvagen van woorden en hunne vervanging door een nieuwen tekst in deze schriften, wordt vermoed goedgekeurd geweest te zijn door het handteeken.

II. De verklaring dat deze wijziging voor het stellen van het handteeken gebeurde, is een ondeelbare bekentenis.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 15 December 1936.

Kol. 1331

4. *Verkoop tusschen handelaar en niet-handelaar. — Bewijs. — Afgeleid van een feit.*

Art. 18 der wet van 25 October 1919. — Interpretatie. — Staat op: Bestaan der overeenkomst, op hoedanigheid van het verkochte.

Factuur is enkel een memorandum.

Intresten op prijs. — Uitgangspunt.

Voor een waarde boven de 150 fr. is het bewijs

schriftelijk, maar de Rechtbank mag het bestaan eener verbintenis afleiden uit een feit.

Het art. 18 der wet van 25 October 1919, volgens hetwelk de « leveringen », rechtstreeks door klein-handelaars en nijveraars aan den verbruiker gedaan, als « aanvaard » dienen beschouwd bij gebrek aan schriftelijke opmerkingen, of aanvraag van deskundig onderzoek, binnen de maand der « levering », slaat zoowel op het bestaan zelf der overeenkomst als op de hoedanigheid van het verkochte.

Ten overstaan van een niet-handelaar is de factuur geen bewijs van verkoop, enkel een memorandum.

(Niet uitdrukkelijk gezegd). De intresten op den prijs van leveringen, door handelaars aan niet handelaars, lopen van rechtswege 3 maand na het burgerlijk jaar waarin de levering gebeurde, zelfs als er geen factuur gezonden werd, (wet van 1 Mei 1913, art. 2 par. 2).

Vrederegerecht te Gent, 2e Kanton, 22 October 1936.

Kol. 890

BEWIJS (in zaken van koophandel).

1. *Bewijs door getuigen. — Schriftelijk bewijs gemakkelijk. — Niet gerechtvaardigd.*

Wanneer in handelszaken het schriftelijk bewijs eener overeenkomst gemakkelijk was, is bij ontstentenis ervan, de vraag tot getuigenbewijs niet gerechtvaardigd.

Rechtbank van Koophandel te Brussel, 1e Kamer, 23 April 1936.

Kol. 132

2. *Handelszaken. — Getuigenbewijs. — Mogelijkheid schriftelijk bewijs tusschen door kontrakt verbonden personen.*

De Rechtbank weigert tusschen handelaars een bewijs door getuigen toe te staan van een gedaan aanbod, dat de tegenpartij contractueel verplicht was te aanvaarden, maar waarvan het bestaan door deze tegenpartij wordt geloofend, indien het haar gemakkelijk mogelijk ware geweest zich een schriftelijk bewijs er van te verschaffen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 1e Kamer, 18 Juni 1935.

Kol. 461

BEZITSVORDERING.

Pachtovereenkomst. — Uittredende pachter. — Recht om boomen en struikgewassen weg te nemen na beëindiging der pacht.

Eene bezitsvordering, hetzij in herstelling (réinté-grande), hetzij tot handhaving (complainte), kan niet worden ingewilligd bij gebrek aan geweldpleging, feitelijkheden of bezit zooals voorgeschreven door art. 4 der wet van 25 Maart 1876.

Een pachter die na beëindiging der pachtovereenkomst boomen en struikgewassen, hem toebehorend, wegneemt, begaat daarmee niet noodzakelijk eene feitelijkheid. De pachtersrechten inderdaad zijn niet uitgeput met het verstrijken van den conventioneelen pachttermijn. De wet van 7 Maart 1929 en de plaatselijke gebruiken en gewoonten regelen de wederzijdsche rechten en plichten der partijen.

Eene bezitsvordering is derhalve niet ontvanke-
lijk.

Vredegerecht te Hooglede, 18 Februari 1936.

Kol. 773

Burgerlijke Rechtbank te Ieper, 1e Kamer, 7 Oc-
tober 1936.

Kol. 774

BOEDELSCHEIDING.

Betwistingen. — Notaris en aangestelde rechter. — Art. 828 B. W. en 976 en 977 B. R. W. — Openbare orde.

Alle betwistingen nopens de samenstelling van de te verdeelen massa moeten luidens de art. 828 en volgende van het B. W. en 876 en 977 van het B. R. W. vooraleer aan de Rechtbank te worden onderworpen, onder vorm van tegenspraken op het ontwerp van boedelscheiding, het voorwerp uitmaken van een poging tot minnelijke regeling voor den aangestelden rechter.

Deze rechtspleging staat in verband met de rechterlijke inrichting en is dus van openbare orde.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 24 Februari 1937.

Kol. 1138

BORG.

1. Borgtocht. — Rechtsvormen voor vredegerecht. — Gegoedheid. — Onderwerping. — Termijn.

1. De bepalingen van art. 517 en volg. W. B. R. moeten niet streng toegepast worden voor het Vredegerecht, ze mogen er analogisch toegepast worden, overeenkomstig het principe van spoed en eenvoud dat vóór deze rechtsmacht heerscht.

2. De termijn door den schuldenaar gesteld tot betwisting van den borgtocht, is geen fatale termijn.

3. De goeheid van den borg wordt voor het Vredegerecht en de Rechtbank van Koophandel bepaald met inachtneming niet alleen van zijn roerende goederen, maar tegelijk van zijn roerende goederen en de morele waarborgen die hij biedt. Dit geldt vooral voor kleinere bedragen.

4. De onderwerping van den borg, gedaan vóór de uitspraak nopens de geldigheid van den borgtocht is geldig.

Vredegerecht te Gent, 1e Kanton, 14 Februari 1936.

Kol. 1335

2. Verleening van uitstel. Onvermogene hoofdschuldenaar. — Plichten van schuldeischers. — Rechten van borg.

Een schuldeischer heeft, in geval van verbintenis met borgtocht, niet tot plicht den schuldenaar niet onvermogen te laten worden, hij mag alleen niets doen waardoor de bijzondere zekerheden waarvan hij geniet, zouden kunnen te loor gaan; (art. 2037 B. W.).

Door het verlengen van den termijn kan geen nadeel berokkend worden aan den borg, vermits deze in dit geval het recht heeft zelf handelend op te treden, overeenkomstig art. 2039 B. W.

Rechtbank van Eersten Aanleg te Antwerpen, 3e Kamer, 14 October 1936,

Kol. 734

BURGERLIJKE PARTIJ.

1. Arbeidsongeval. — Verzekeringsmaatschappij. — Aanstelling als burgerlijke partij. — Wettelijke en contractuele in de plaatsstelling. — Ontvankelijkheid.

De uitkeeringen door een verzekeringsmaatschappij aan een verzekerde gedaan, kunnen niet aanzien worden als een rechtstreeksch schadelijk gevolg van een onrechtmatige daad.

In zake arbeidsongevallen echter, treedt de verzekeraar van rechtswege in de plaats van het hoofd der onderneming.

De in plaatsstelling kan eveneens tusschen verzekeraar en verzekerde worden bedongen.

In beide gevallen is de verzekeringsmaatschappij ontvankelijk in hare aanstelling als Burg. Partij.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 5 Maart 1937.

Kol. 1273

2. Beroepsvereniging. — Zedelijke schade geleden door vereniging of hare leden.

Een beroepsvereniging bezit het recht zich als burgerlijke partij aan te stellen voor de materiele en voor de zedelijke schade die zijzelf of sommige van hare leden zouden ondergaan hebben met betrekking tot de belangen, die het doel van de stichting der vereniging uitmaken.

Correctionele Rechtbank te Turnhout, 3 October 1936.

Kol. 292

3. Gemeentebestuur ontvankelijk als burgerlijke partij om terugbetaling te eischen van het kapitaal van het verschuldigd pensioen onder mindering der stortingen gedaan door het slachtoffer.

De verantwoordelijk verklaarde dader van een doodelijk ongeval, is gehouden de schade te vergoeden die hij aan de stad Antwerpen veroorzaakt heeft, door een dadelijk eischbare schuld te doen ontstaan, terwijl zij maar voorwaardelijk gehouden was.

De pensioenen, die de stad Antwerpen aan hare bedienden uitkeert, kunnen niet gelijkgesteld worden met levensverzekering.

De eisch der stad Antwerpen tot betaling van het kapitaal der rente onder mindering der stortingen door het slachtoffer in de gemeentelijke voorzieningskas gedaan, is gegrond.

Correctionele Rechtbank te Gent, 19 Februari 1937.

Kol. 1276

4. Nationale Maatschappij van Belg. Spoorwegen. — Werkman slachtoffer van een ongeval. — Eisch «ex delicto» ontvankelijk.

De Naamloze Maatschappij van Belgische Spoorwegen is ontvankelijk in hare aanstelling als Burgerlijke partij om de schade op te eischen die zij heeft geleden door het verlies der werkprestaties, die zij heeft moeten derven ter oorzaak van de werk-onbekwaamheid van haar aangestelde, onbekwaamheid die een rechtstreeksch gevolg was van een ongeval, indien haar eisch gesteund is, niet op contractuele verbintenissen bestaande tusschen haar en den werkman, noch op in de plaatsstelling, maar op het feit, dat hij zelf ex delicto schade heeft geleden.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 7 November 1936.

Kol. 453

5. *Ontvankelijkheid. — Staat. — Ongeval aan bediende. — Voorbehoud voor de toekomst.*

Volgens artikel 3 van de Wet van 17 April 1878, kan de burgerlijke vordering slechts ingesteld worden vóór de strafrechtbanken om het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade te bekomen. Wanneer de Staat niet bewijst, dat hij door het misdrijf buitengewone onkosten heeft moeten dragen, bijvoorbeeld door het uitbetalen van een bijzondere bezoldiging voor de vervanging van den gekwetsten bediende, is hij niet gerechtigd vergoeding te eischen.

De Staat is echter gerechtigd akte te vragen van zijn voorbehoud voor de toekomst, voor het geval hij later een door het misdrijf veroorzaakte schade zou kunnen bewijzen.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 6e Kamer, 26 Januari 1937.

Kol. 1541

6. I. *Staatsbediende. — Dodelijk ongeval. — Pensioenen toegekend door den Staat. — Bedrag der vergoeding toekomend aan de weduwe.*

II. *Staat ontvankelijk als burgerlijke partij om terugbetaling te eischen van het verschuldigd pensioen.*

I. De weduwe van een verongelukt staatsbediende die door het overlijden van haar echtgenoot recht op pensioen heeft verworven, is slechts gerechtigd om ten titel van stoffelijke schade dit gedeelte op te vorderen (aan den verantwoordelijken dader), dat geen herstelling vindt in het toegekend pensioen.

II. De verantwoordelijk verklaarde dader van een dodelijk ongeval, is gehouden de schade te vergoeden die hij aan den Staat veroorzaakt heeft door ten laste van dezen laatste een dadelijk eischbare schuld te doen ontstaan.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 14 Juli 1936.

Kol. 229

CONCORDAAT.

Ontbinding van een concordaat. — Teruggave der ontvangen gelden. — Niet mogelijk op basis van artikel 1183 B. W.

De ontbinding van een concordaat heeft voor gevolg dat, zooals voorzien in artikel 1183 B. W. de zaken hersteld dienen te worden in denzelfden staat alsof het nooit bestaan had. Het concordaat is dus ontbonden van den dag van zijn aanvraag. Nochtans, alhoewel het concordaat met terugwerkende kracht ontbonden is, is een schuldeischer die op grond van het concordaat zekere stortingen heeft bekomen, als afbetaling op een vooraf bestaande schuld, niet gehouden deze afkortingen terug te geven op grond van artikel 1183 B. W.

De oorzaak der betalingen die aan den schuldeischer gedaan zijn geweest is zijn schuldvordering, en niet het concordaat.

Hof van Beroep te Luik, 11e Kamer, 11 Juli 1936.

Kol. 93

DAGVAARDING.

Zie : Rechtspleging in Burgerlijke- en Handelszaken.

DIENSTKONTRAKT.

1. *Bediendenkontrakt. — Hoogere bedienden. — Beding*

van niet-mededinging. — Beperkt in de ruimte, onbeperkt in den tijd. — Rechtsgeldig.

Het beding van niet-mededinging (ingelascht in het contract van een bediende met meer dan 24.000 frank bezoldiging), is rechtsgeldig wanneer het beperkt is in de ruimte alhoewel het onbeperkt is in den tijd.

Dergelijk beding is niet strijdig met de openbare orde, die vrijheid van handel en vrijheid van arbeid waarborgt.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 1e Kamer, 5 Mei 1936.

Kol. 1467

2. *Bediendenkontrakt. — Onderwijzers der vrije beroepscholen. — Wet van 1922 niet toepasselijk.*

De wet van 7 Augustus 1922 is niet van toepassing op het onderwijzerspersoneel der vrije beroepscholen.

Werkrechtensraad van Beroep der Provinciën Antwerpen en Limburg, 9 November 1936.

Kol. 1337

3. *Bediendenkontrakt. — Vermeend huurkontrakt. — Uitbaters van schouwburg feitelijke vennootschap. — Solidaire werkgevers. — Beding van onmiddellijke kontraktbreuk wegens onvoldoende bekwaamheid. — Ongeldigheid.*

Het feit dat een Maatschappij, die een schouwburg uitbaat, hare bureelen en haar personeel ten dienste stelt van den Bestuurder der vertooningen en bovendien een vergoeding op de ontvangsten int, bewijst het bestaan eener feitelijke vennootschap tusschen beide partijen, die als werkgeefsters moeten aanschouwd worden van de artisten door deze laatste aangeworven.

Is ongeldig als strijdig met art. 1174 B. W. en art. 17 der wet op het dienstkontrakt, het beding dat den bestuurder eener schouwburguitbating toelaat een kunstenaar eigenmachtig af te danken wegens onbekwaamheid, de overeenkomst aldus van rechtswege verbroken wordende.

Werkrechtensraad te Antwerpen, Kamer voor bedienden, 21 April 1936.

Kol. 746

4. *Bepaalde duurtijd. — Bewijs.*

De bediende die zich er op beroept dat hij werd aangenomen voor een bepaalden duur, zal het bewijs ervan moeten leveren. De rechter zal, uit het bestaan van tegenovergestelde vermoedens, de stelling van eischer kunnen verwerpen.

Werkrechtensraad van Beroep der Provincie West-Vlaanderen, Kamer voor bedienden, 17 Januari 1937.

Kol. 1100

5. *Bewijs. — Duur. — Gewoonterecht. — Gebruiken langs de kust : Seizoenkontrakt.*

De wet van 7 Augustus 1922 op het dienstkontrakt is niet toepasselijk op de gevallen waar de bezoldiging meer dan 24.000 fr. bedraagt. Het bewijs van de overeenkomst moet dus geleverd worden volgens de bepalingen van het gewoon recht (schriftelijk bewijs).

Langs de Belgische kust is het de gewoonte dat het personeel van hotels, casinos, enz., aangeworven wordt voor den duur van één enkel zomerseizoen. Degenen die terug in aanmerking willen komen

voor het volgende badseizoen, sturen een nieuwjaarskaartje naar hun werkgever, of brengen hem een bezoek. Naar aanleiding daarvan, laat de werkgever aan dezen, die hij niet meer wenscht in dienst te nemen, een ongunstig bericht geworden; de anderen worden stilzwijgend terug in dienst aanvaard.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 2e Kamer, 27 April 1937.

Kol. 1644

6. *Dienstkontrakt uit te voeren in Belgisch-Congo. — Verbreking. — Toepassing van het decreet van 31 October 1931. — Schade geleden door laattijdige salarisuitkeering. — Terugbetaling van aandeelneming in de vennootschap. — Verhooging van het loon tot het door het decreet vastgestelde minimum.*

Op de verbreking van een dienstkontrakt, uit te voeren in Belgisch Congo, is het decreet van 31 October 1931 toepasselijk. De aan den bediende toe te kennen schadevergoeding bedraagt het dubbele van den wettelijken opzegtermijn van drie maanden, zijnde zes maanden.

Uitkeering van een vergoeding voor schade, geleden door het laattijdig betalen van het loon is uitgesloten, indien er geen rechtstreeksch verband tusschen schade en laattijdige betaling bestaat.

De terugreis moet door de maatschappij betaald worden indien het dienstkontrakt zulks voorziet, ook dan wanneer tusschen partijen betwisting was ontstaan aangaande den datum der terugreis.

De aandeelneming in de vennootschap door den bediende dient niet terugbetaald te worden, daar de verhandelingen hieromtrent tusschen den bediende en een ten persoonlijken titel en in eigen belang optredenden beheerder, en niet met de maatschappij gebeurd zijn.

De beloofde premie vormen een verplicht aanvullend deel van het maandelijksch loon en dit loon moet volgens het decreet minstens de 3/4 der laagste door een koloniaal ambtenaar genoten jaarwedde bedragen.

Scheidsrechterlijke Uitspraak, 27 September 1936.

Kol. 412

7. *Fictief mandaat van bestuurder. — Persoon die den titel van bestuurder draagt, doch de bevoegdheid eigen aan dit ambt mist. — Bewimpeld dienstkontrakt.*

Wanneer een maatschappij aan een persoon den titel van bestuurder heeft toegekend, doch hem alle bevoegdheid, eigen aan deze bediening heeft ontzegd, de zoogezegde bestuurder zonder voorafgaandelijke toelating geen enkel document voor de maatschappij mag teekenen, noch eenige verbintenis van welken aard ook mag nemen en het bestuur werd aangegaan zonder eenige bepaalde vergoeding, moet dit aanzien worden als een fictief mandaat, dat in werkelijkheid een dienstkontrakt bewimpelt, en dat verzonnen is om van de verplichtingen, opgelegd door de wet van 4 Augustus 1930 vrijgesteld te zijn.

Vrederecht te Antwerpen, 3e Kanton, 6 Maart 1936.

Kol. 1611

8. *Jachtwachter. — Kontrakt onbepaalden duur. — Opzeg: drie maanden.*

Volgens de gewoonten in het kanton Santhoven kan een jachtwachter niet onmiddellijk uit zijnen dienst ontslagen worden, maar dient hem een opzeg van drie maanden gegeven te worden.

Vrederecht te Santhoven, 22 Juni 1936.

Kol. 554

9. *Opzeg. — Vormvereischten. — Vergoeding. — Bedrag. — Toepasselijkheid van art. 1149 van het B. W.*

Een opzeg om in de oogen der wet geldig te zijn, hoeft opgesteld in zoodanig uitdrukkelijke, nauwkeurige en ondubbelzinnige bewoordingen, dat hij in den geest van den bediende geen twijfel overlaten nopens den juisten datum, waarop hij verplicht zal zijn den dienst van den werkgever te verlaten.

Het bedrag van de vergoeding, welke aan den benadeelde te goede komt, hoeft, luidens de voorschriften van artikel 1149 van het burgerlijk wetboek in evenredigheid gesteld met het geleden verlies en de niet verwezenlijkte winst en berekend in verhouding met den duur van den dienst van den bediende, het beloop zijner wedde en de moeilijkheid om eene zelfde bediening te vinden.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3e Kamer, 12 November 1936.

Kol. 1640

10. *Verzaking aan geheel of gedeelte der wettelijke vergoeding, geldig indien aangegaan na de verbreking.*

De streng gebiedende bepalingen van artikel 17 der wet van 7 Augustus 1922, die verbieden tusschen partijen een korteren duur van opzeg of eene kleinere vergoeding voor opzeg te bedingen, dan degene in de wet zelf bepaald, is niet toepasselijk op bedingen en overeenkomsten die dienaangaande worden getroffen na het verbreken der overeenkomst en het ontstaan van het recht op vergoeding.

Verzaking of dading over de vergoedingen voor opzeg kunnen rechtsgeldig achteraf getroffen worden.

Werkrechtersraad van Beroep der Provinciën Antwerpen en Limburg, 5 October 1936.

Kol. 1099

DWANGSOM.

- Uitgangspunt. — Beroep. — Bekrachtiging van vonnis. — Dwangsom verschuldigd vanaf beteekening van het vonnis van beroep.*

Wanneer eene boete van zooveel per dag, ten titel van dwangsom uitgesproken werd, van af de beteekening van het vonnis en dit vonnis beteekend werd en in beroep bekrachtigd, loopt de dwangsom maar vanaf de beteekening van het vonnis in beroep, op voorwaarde dat het eerste vonnis niet uitvoerbaar was, niettegenstaande beroep.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, 14 December 1936.

Kol. 872

ECHTSCHIEDING.

1. *Bewaking der kinderen. — Wettelijke bepaling. — Vermoeden. — Tegenbewijs. — Belang van het kind.*

Art. 302 B. W. bepaalt dat in geval van echtscheiding de kinderen zullen toevertrouwd worden aan den echtgenoot die de echtscheiding bekomt, tenzij de Rechtbank op vordering van het O. M. of op vraag der familie de bewaking der kinderen toevertrouwt, gebeurlijk zelfs aan den echtgenoot tegen wien de echtscheiding werd toegestaan.

Deze bepaling steunt op het vermoeden dat de echtgenoot, die de echtscheiding bekomt de meest waardige is om over het persoonlijk belang der kinderen te waken.

Als beweegredenen der beslissing heeft de Wet het belang der kinderen voorop gesteld.

Hieruit volgt dat het wettelijk vermoeden, vervat in art. 302 B. W., mag bestreden worden door den echtgenoot tegen wie de echtscheiding werd verleend, in welk geval hij de verplichting heeft, het bewijs van de gegrondheid zijner vraag te leveren.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 15 Maart 1937.

Kol. 1421

2. *Internationaal privaatrecht. — Fransche wetgeving. — Definitief karakter der echtscheiding. — Inschrijving burgerlijken stand.*

Onder het beheer der Fransche Wetgeving is de echtscheiding uitgesproken, niet door den ambtenaar van den Burgerlijken Stand, maar uitsluitelijk door de Rechtbank zelf. De overschrijving en de inschrijving in de registers van den Burgerlijken Stand zijn zonder invloed op het definitief karakter der echtscheiding en zijn enkel een maatregel tot ruchtbaarheid.

Deze regelen van bevoegdheid en vormen beheerschen de echtscheiding door een Fransche rechtbank uitgesproken tusschen echtgenooten van Belgische nationaliteit, zoodat de eisch tot exaequatur van zulkdanig vonnis, de toepassing van artikel 264 van het Burgerlijk Wetboek niet meebrengt.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 17 October 1936.

Kol. 1634

3. *Internationaal privaatrecht. — Partijen van Poolsche nationaliteit en Israëlitischen godsdienst. — Kerkelijk recht niet toepasselijk.*

Wanneer twee partijen van Poolsche nationaliteit en van Israëlitischen godsdienst, die in België gehuisvest zijn, in echtscheiding pleiten voor de Belgische Rechtbank, dient deze laatste het Israëlitisch kerkelijk recht niet toe te passen, niettegenstaande de nog steeds invoegende Poolsche wet naar dit kerkelijk recht verwijst.

Dit beginsel dient aangenomen om een dubbele reden: eerst en vooral druischt het in aanmerking nemen van kerkelijk recht in tegen de Belgische openbare orde en ten tweede heeft in het Verdrag van Versailles het nieuwe Poolsche rijk de verbintenis aangegaan zijn burgerlijken stand volledig in te richten zonder tusschenkomst van het kerkelijk recht. Het feit dat deze internationale verbintenis door Polen aangegaan totnogtoe in de wetgeving niet werd verwezenlijkt, kan voor den Belgischen rechter geen aanleiding zijn om op Poolsche Israëlieten hun kerkelijk recht toe te passen.

Het feit dat een der partijen verklaart niet meer tot den Joodschen godsdienst te behooren en volstrekt vrijzinnig te zijn, is hierbij zonder belang, daar de toepassing van het kerkelijk recht evenzeer dient verworpen wanneer het geloovige Israëlieten betreft, als wanneer het gaat om personen die, alhoewel van Joodsche afstamming, verklaren niet meer te behooren tot het Joodsch geloof.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 30 Mei 1936.

Kol. 928

4. *Internationaal privaatrecht. — Wet der woonplaats ingevolge de nationale wet.*

Voor de echtscheiding van Roemeensche echtgenooten dient de Roemeensche wet nagegaan. Roemenië bezit echter verschillende wetgevingen voor de oude en de aangehechte provincies, en namelijk voor Transsylvanië de oude Hongaarsche wetgeving. Voor de oplossing van een daaruitvolgend interprovinciaal wetsconflict, dient volgens de Roemeensche wet, de wet van de woonplaats verkozen. Indien partijen, in Transsylvanië geboren en daar gehuwd, in België wonen, dient diensvolgens niet de Hongaarsche, maar de Belgische wet toegepast.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 8 Januari 1937.

Kol. 1242

5. *Onderhoudsgeld na echtscheiding. — Karakter. — Bijkomende eisch in schadevergoeding. — Zelfde karakter als onderhoudsgeld.*

Het onderhoudsgeld na de echtscheiding toegestaan op grond van art. 301 B. W., heeft het karakter van schadevergoeding wegens het verbreken van den huwelijksband.

Een bijkomende vraag tot schadevergoeding wegens zedelijke schade, voortspruitende uit de verbreking van den huwelijksband en de verdwijning van de bijstandsverplichting kan niet aangenomen worden, daar het onderhoudsgeld zelf het karakter eener schadevergoeding heeft.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, 16e Kamer, 16 April 1937.

Kol 1568

6. I. *Onderhoudsgeld. — Na echtscheiding. — Onveranderlijk.*

II. *Hypotheek. — Wettelijke hypotheek der vrouw. — Duur.*

Het onderhoudsgeld na echtscheiding is op grond van artikel 301 B. W. onveranderbaar. De eenige wijziging die toegelaten is volgens artikel 301 is de afschaffing in geval het zou ophouden noodig te zijn.

De vrouw is niet verplicht handlichting te geven van een wettelijke hypothecaire inschrijving die tijdens een proces in echtscheiding genomen werd, zoolang zij niet in het volle genot van hare rechten, gesproken uit de verbreking van het huwelijk, getreden is: dit is het geval zoolang de Rechtbank geen beslissing nam over tegenspraken door de vrouw opgeworpen tegen het ontwerp van vereffening dat de notaris opmaakte.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 19 December 1936.

Kol. 1134

7. *Rechtspleging. — Aanstelling van pleitbezorger. — Vertegenwoordiging der partij door haar raadsman. — Wettigheid. — Van het K. B. van 7 Februari 1936.*

In zake echtscheiding zijn partijen niet gehouden pleitbezorger aan te stellen en het is hun geoorloofd te verschijnen door hun raadsman voorzien van een volmacht.

De wettigheid van het K. B. van 7 Februari 1936, waardoor de tusschenkomst der pleitbezorgers in zake echtscheiding facultatief gesteld wordt, zou kunnen betwist worden daar dit K. B. in strijd is met de wet van 14 December 1935, waardoor de tusschenkomst der pleitbezorgers in zake echtscheiding verplichtend gemaakt wordt.

Nochtans, sedert de wet van 7 Mei 1936, waardoor het K. B. van 7 Februari 1936, in al zijn bepalingen wordt bekrachtigd, kan de volledige wettelijkheid van dit K. B. niet meer in betwisting gesteld worden

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 18 Juni 1936.

8. *Rechtspleging. — Beroep. — Aanzegging van het beroep aan den griffier der rechtsmacht van eersten aanleg. — Termijn. — Interpretatie art. 42 K. B. nr 300 van 30 Maart 1936. — Erratum in Moniteur.*

Art. 42 van het K. B. nr 300 van 30 Maart 1936 (art. 264 B. W.) voorziet dat het hooger beroep tegen elk vonnis, waarbij de echtscheiding wordt toegestaan, binnen de 8 dagen na de uitspraak door exploit dient aangezegd te worden aan den griffier; in het «Staatsblad» van 16 Mei 1936 verscheen een erratum dat de woorden «na de uitspraak» dienen gelezen te worden «na den datum waarop beroep werd ingesteld».

Heeft de publicatie van dit erratum rechtskracht? Het arrest meent deze vraag niet te moeten oplossen daar het stellig is dat de voorafgaande handelingen, de samenhang der bepalingen der procedure in echtscheiding en de bedoeling van den wetgever laten blijken dat de eerste tekst niet kan aangenomen worden en men zich dient te houden aan deze weergegeven in het erratum.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 23 Januari 1937.

Kol. 1015

9. *Rechtspleging. — Vergoeding wegens verlies van onderhoudsgeld. — Inleiding door besluiten. — Incidenteele vraag. — Ontvankelijkheid. — Wet van 14 December 1935.*

De nieuwe wetgeving in zake echtscheiding die bepaald heeft dat de vorderingen in echtscheiding als gewone zaken dienen aanschouwd te worden, heeft geen afbreuk gedaan aan het recht incidenteele vragen bij eenvoudige besluiten in te dienen.

Een vraag tot bekomen van een vergoeding na de echtscheiding is een incidenteele vraag en mag bij eenvoudige besluiten gevormd worden.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 22 Februari 1936.

Kol. 513

10. *Redenen tot echtscheiding. — Beteekening van getuigenverhoor van verwante zaak. — Geldig bewijsmiddel.*

Het staat aan de Rechtbank immer vrij in de voorgelegde stukken en in de omstandigheden der zaak voldoende vermoedens te vinden om de echtscheiding toe te staan.

Burgerlijke Rechtbank, te Antwerpen, 1e Kamer, 21 Maart 1936.

Kol. 1501

11. *Voorloopige maatregelen. — Verblijf. — Onderhoudsgeld. — Niet vervullen van opgelegde voorwaarden door de vrouw. — Geen reden om onderhoudsgeld niet te betalen zoolang bevel niet herroepen.*

De wet van 14 Januari 1928, die het niet betalen van een uitkeering tot onderhoud strafbaar maakt, vereischt geen bijzonder opzet, doch vergt alleen dat het feit vrijwillig gepleegd werd. Het feit dat de vrouw, aan dewelke een uitkeering tot onderhoud

was toegekend, het door den voorzitter aangewezen verblijf had verlaten, neemt de strafbaarheid van het niet uitkeeren van het onderhoudsgeld niet weg en geen enkele bepaling van de strafwet voorziet dat die omstandigheid een wettelijke reden van rechtvaardigheid of verschooning is. Betichte mocht zichzelf niet ontslaan van de opgelegde verplichting het onderhoudsgeld te betalen zoolang het bevelschrift niet door de bevoegde rechtsmacht geschorst werd.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 October 1936.

Kol. 1447

12. *Voorloopige maatregelen. — Zegellichting. — Tuschenkomst van een deskundige. — Kosten. — Ten laste van den man die lichting eischt. — Deskundige — Schatting. — Salaris.*

Wanneer in den loop van een geding in echtscheiding de echtgenoot de zegels deed leggen op de handelszaak uitgebaat door haar man en deze laatste de zegellichting bekwam, moeten de kosten dezer lichting — inbegrepen de kosten van schatting door deskundige — gedragen worden door den man op wiens vraag en in wiens rechtstreeksch belang deze bewerking gebeurde. Trouwens ook als hoofd der nog niet onthonden gemeenschap moet de man deze kosten dragen.

Het salaris van den schatter bij een zegellichting wordt vastgesteld op 1 % van de waarde der geschatte voorwerpen.

Vredegerecht te Antwerpen, 2e Kanton, 1 October 1936.

Kol. 361

13. I. *Vordering op zichzelf niet beleedigend. — Belediging in de omstandigheden. — Echtscheiding te kwader trouw van een vreemde rechtbank afhandig gemaakt. — Misbruik van volmacht ad litem. — Voldoende grond tot scheiding. — Vreemd vonnis. — Vordering nietigverklaring door de Belgische Rechtbank in strijd met de soevereiniteitsrechten der vreemde mogendheid.*

II. *Internationaal privaatrecht. — Vreemd vonnis. — Openbare orde in ons land. — Ontzegging van welkdanige uitwerkselen in België. — Echtscheiding. — Persoonlijk status der echtgenooten.*

I. Het inleiden van een vordering tot echtscheiding is geen zware belediging op grond van dewelke de tegenpartij op haar beurt echtscheiding kan vorderen, doch de omstandigheden die met het inleiden van de vordering gepaard gaan kunnen voldoende zwaar beleedigend zijn om een vordering tot echtscheiding te gronden. Zulks is het geval o.m. wanneer een der echtgenooten bedrieglijk, door misbruik van een volmacht die overigens nietig was, bij verrassing, van een verafgelegen rechtbank een echtscheiding bekomt ten nadeele van den anderen echtgenoot op bestanddeelen en gronden die in eigen land zeer onvoldoende zouden geacht worden.

II. Een vreemd vonnis kan, ofschoon strijdig met de openbare orde, niet door een nationale rechtbank verbroken worden, deze kan echter aan het vonnis alle uitwerksels ontzeggen in het eigen land, dit althans in de beweegredenen van het vonnis.

De vordering tot echtscheiding moet overal beoordeeld worden naar den persoonlijke status van de echtgenooten.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 5 Februari 1936.

Kol. 1179

14. *Vordering tot onderstandsgeld ingediend als hoofdeisch en na het einde van de procedure der echtscheiding. — Aanstelling van pleitbezorger vereischt.*

Een vordering tot het bekomen van onderhoudsgeld is een bijkomende vraag in de procedure van echtscheiding. De persoonlijke verschijning der partijen is alleen tegelaten wanneer deze bijkomende vraag tegelijk met den hoofdeisch ingediend wordt.

In het geval een vordering tot onderstandsgeld als hoofdeisch en na de uitspraak der echtscheiding wordt ingeleid, is de eisch tot echtscheiding slechts de stoffelijke vereischte ten gronde van de nieuwe vordering. De bijzondere regels der echtscheidingsprocedure zijn hierop niet meer toepasselijk en de aanstelling van een pleitbezorger is vereischt.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 11 December 1936.

Kol. 726

EIGENDOM.

1. *Eigendomsrecht. — Radiodistributie. — Spannen van een draad voor eigendom van een derde. — Geen inkrimping van recht.*

Het spannen van een draad voor den voorgevel van een huis op 40 centimeter ervan vastgehecht aan twee aanpalende huizen, is geoorloofd en kan derhalve geen aanleiding geven tot schadevergoeding.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 30 November 1936.

Kol. 880

2. *Eigendomsrecht. — Radiodistributie. — Spannen van een draad voor eigendom van een derde. — Inkrimping van recht.*

Het spannen van een draad voor den voorgevel van een huis op 40 centimeter ervan vastgehecht aan twee aanpalende huizen is niet geoorloofd en kan derhalve aanleiding geven tot schadevergoeding.

Vrederegerecht te Antwerpen, 3e Kanton, 16 Mei 1936.

Kol. 879

3. *Onrechtmatige toeëigening van grond door een ge-
buur. — Nieuwe eigenaar. — Rechtsvordering «proprio jure».*

De eigenaar van een onroerend goed is gerechtigd zich te verzetten tegen de vermindering van zijn goed en tegen de onrechtmatige toeëigening van grond door een ge- buur gepleegd, zelfs als die vermindering of toeëigening is geschied vóór hij eigenaar is geworden. Hij kan in dit geval optreden niet als rechtsopvolger van den vorigen eigenaar, maar «proprio jure».

Burgerlijke Rechtbank te Tongeren, 10 Juli 1936.

Kol. 409

ERFDIENSTBAARHEID.

1. *Hoog opschietende boomen. — Knotwilg. — Natuur der boomen. — Schade. — Verkrijgende verjaring alleen voor de geplante boomen.*

Behooren tot de hoog opschietende boomen zij die van nature uit meer dan 2,50 m. hoog worden. Het afknotten der knotwilgen ontleemt hun niet het karakter van hoog opschietende boomen. Het feit dat de boomen geen schade zouden berokkenen is zonder belang voor den afstand der planting. Ver-

krijgende verjaring kan geldig ingeroepen worden in elken stand des gedings voor de boomen op minder dan den wettigen afstand geplaatst, doch zonder recht op hunne vervanging.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 30 December 1936.

Kol. 1329

2. *Overweg (conventionele) blijft na ophouden van insluiting. — Onbruik. — Te niet gaan. — Insluiting. Noodweg over oorspronkelijk erf. — Breedte. — Naar bestemming en uitgestrektheid van heerschend erf. — Plaatselijk gebruik. — Overschrijving.*

Wanneer bij het verdeelen van een eigendom, de deelgenooten een overweg hebben bedongen ten voordeele van het perceel land dat door de verdeling van den openbaren weg werd afgesloten, blijft dit recht van overweg bestaan ook nadat de insluiting heeft opgehouden.

Deze conventionele doorweg kan evenwel door onbruik gedurende dertig jaren te niet gaan; blijft de insluiting bestaan, dan mag de eigenaar van het ingesloten erf, krachtens art. 682 van het B. W., aanspraak maken op een noodweg, maar deze noodweg kan enkel gevorderd worden over het erf dat destijds met het ingesloten erf een blok heeft gevormd.

De breedte van een noodweg dient bepaald te worden naar de bestemming en de uitgestrektheid van het heerschend erf. Deze regel geldt ook voor een «conventionele» doorweg waarvan de breedte niet werd vastgesteld.

De breedte van een doorweg of noodweg, ten voordeele van een perceel land dat met een gespan wordt uitgebaat, moet, naar een algemeen bestaande gebruik in het kanton Assenede, eene breedte hebben van drie meter.

Het vonnis dat het bestaan van een noodweg erkent dient op het register der overschrijvingen niet te worden ingeschreven.

Vrederegerecht te Assenede, 5 November 1936.

Kol. 743

ERFENIS.

1. *Beschikbaar gedeelte. — Recht van overname tegen schattingsprijs. — Gift.*

Een akte waarbij aan iemand machtiging wordt verleend om alle roerende en onroerende goederen aan schattingsprijs over te nemen, is niet een eenzijdig aanbod van koop doch wel een gift.

Indien het beschikbaar gedeelte van de erfenis reeds tevoren weggegeven was, dient deze machtiging tot overname te vervallen.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 23 Juni 1936.

Kol. 290

2. *Testament. — Nietigverklaring wegens geestesverbijstering of suggestie en erfenisbejaging. — Bewijs.*

De eisch tot nietigverklaring van een testament, gesteund op geestesverbijstering legt aan aanleggers het bewijs op dat de erflater volledig krankzinnig was op 't oogenblik der wilsuiting bij uitsluiting van elke heldere tusschenpoos.

Om te gelukken in eene vraag tot nietigverklaring van een testament wegens suggestie of erfenisbejaging moet men het bewijs leveren dat de be-

voordeelde, dank zij arglistige middelen er in gelukt is van den erflater iets te bekomen waaraan deze laatste nooit zou hebben gedacht.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 21 December 1935.

Kol. 404

FAILLISSEMENT.

1. *Bekentenis van faillissement door herroepen beheerders. — Belang van verhouding tusschen activa en passiva. — Staking van betalingen. — Schadevergoeding voor onrechtmatige bekentenis van failliet.*

Bij gebrek aan bepaling desaangaande in de stand-regelen eener N. V. dient de algemeene vergadering eerst geleid te worden door een voorloopig bureel, voorgezeten door den oudsten aanwezigen aandeelhouder, volgens de regelen der beraadslagende vergaderingen.

Het gebrek aan bevoegdheid om de bekentenis van faillissement eener N. V. te doen komt niet in aanmerking voor de rechtmatigheid van de faillissementsverklaring; alleen de feitelijke toestand is van belang, en de Rechtbank kan het faillissement ambtshalve uitspreken. De faillissementstoestand hangt niet af van de verhouding tusschen activa en passiva, doch alleen van de staking van betalingen en het wankelen van het krediet; het onbetaald blijven van effen en eischbare schulden is niet voldoende zoolang niet bewezen is dat het krediet geschokt is, vermits uitstel, stilzwijgend of uitdrukkelijk verleend, integendeel bewijst dat de schuldenaar nog krediet heeft.

Een eisch tot schadevergoeding tegen vroegere beheerders wegens onrechtmatige bekentenis van faillissement dan wanneer ze geen beheerders meer waren, is niet van de bevoegdheid der Handelsrechtbank.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 11e Kamer, 2 April 1937.

Kol. 1731

2. *Curator. — Bevoegdheid om gedingen in te spannen. — Bepanking.*

De curator van een faillissement is niet gerechtigd zulke rechtsvorderingen behorende aan den gefaalden uit te oefenen, die overeenkomstig artikel 1166 B. W., een schuldeischer niet zou mogen uitvoeren. Rechtsvorderingen die een zedelijk belang voor den gefaalden uitmaken, mogen door een curator niet uitgeoefend worden.

Burgerlijke Rechtbank te Kortrijk (zetelend in Beroep), 17 October 1936.

Kol. 729

3. *In betalinggeving door terugname van verkochte waren. — Nietigheid.*

Wanneer een gefailleerde aan een schuldeischer een gedeelte der van hem gekochte koopwaren in betaling teruggeeft, is zulke betaling nietig. Zulke betaling, niet in geldspecieën gedaan toont duidelijk aan dat de schuldeischer op dit oogenblik kennis had van de staking van de betalingen. (Art. 445.)

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen (zetelende in Handelszaken), 10 December 1936.

Kol. 1396

4. *Vennootschap onder gemeenschappelijke naam. — Vennooten. — Faillissement. — Geen automatisch faillissement. — Geen sacramenteele termen.*

Wanneer een vennootschap onder gezamenlijken naam failliet verklaard wordt, dienen de vennooten wel mede failliet verklaard te worden, doch hun faillissement bestaat wettelijk niet tot op het oogenblik dat de rechtbank het uitgesproken heeft.

De faillietverklaring kan in om het even welke termen geschieden. Van het oogenblik dat de rechtbank haar bedoeling duidelijk maakt om den staat van faillissement te verklaren, is het zonder belang dat de rechtbank; juridisch ten onrechte, gewezen heeft dat het faillissement automatisch was ingetreden, dat het dus niet meer hoefde afgekondigd te worden en dat het alleen nog ingericht moest worden.

Hof van Beroep te Gent, 2e Kamer, 4 Januari 1937.

Kol. 1088

5. *Verkoop van onroerende goederen voor concordataire vergadering. — Verzoek van curator niet ontvanke-lijk.*

Rechtspraak en rechtsleer zijn akkoord om te verklaren dat art. 477 niet toepasselijk is op onroerende goederen, daar deze noch aan spoedig bederf, noch aan dringende waardevermindering onderhevig zijn.

Deze stelling moet destemee worden bijgetreden daar de wet in 't bijzonder de wijze van den verkoop van die onroerende goederen, na verwerping van het akkoord, aanduidt en regelt.

Burgerlijke Rechtbank te Yper (in Handelszaken), 16 September 1936.

Kol. 411

6. *Voorwaarden. — Schuld vreemd aan de handelszaak. — Geen in faillissementverklaring.*

Een handelaar die over het algemeen zijne verplichtingen nakomt en een voldoende krediet blijft genieten, kan niet in staat van faillissement worden verklaard op grond dat hij niet bij machte zou zijn eene schuld te betalen die vreemd is aan zijne handelszaak.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 14 Juli 1936.

Kol. 199

7. I. *Vordering tot teruggave van betalingen gedaan vóór het faillissement in uitvoering van een concordaat. — Verslag van rechter-commissaris. — Substantieele pleegvorm.*

II. *Ontbinding van een concordaat. — Teruggave der ontvangen gelden. — Niet mogelijk op basis van artikel 1183 B. W.*

De vraag die strekt tot het bekomen van de teruggave door een schuldeischer aan een faillieten boedel van de dividenden die deze schuldeischer heeft bekomen op grond van een failliet-voorkomend concordaat, waarvan de Handelsrechtbank de ontbinding heeft uitgesproken, is een vordering die gesproken is uit het faillissement of die ter gelegenheid van het faillissement wordt gesteld.

Een regelmatig verslag van den rechtercommissaris is dus een substantieele pleegvorm en is van openbare orde.

Het niet naleven van dezen pleegvorm heeft de nietigheid van het vonnis voor gevolg, nietigheid die ambtshalve moet uitgesproken worden.

Nochtans indien de eerste rechter, ingevolge de besluiten genomen door beide partijen, ten gronde over de zaak heeft geoordeeld en aldus zijn recht om de zaak te beoordeelen heeft uitgeput is de zaak in

staat om voor het Hof onmiddellijk beoordeeld te worden.

II. De ontbinding van een concordaat heeft voor gevolg dat, zooals voorzien in artikel 1183 B. W. de zaken hersteld dienen te worden in denzelfden staat alsof het nooit bestaan had. Het concordaat is dus ontbonden van den dag van zijn aanvraag. Nochtans, alhoewel het concordaat met terugwerkende kracht ontbonden is, is een schuldeischer, die op grond van het concordaat zekere stortingen heeft bekomen als afbetaling op een vooraf bestaande schuld, niet gehouden deze afkortingen terug te geven op grond van artikel 1183 B. W.

De oorzaak der betalingen die aan den schuldeischer gedaan zijn geweest is zijn schuldvordering en niet het concordaat.

Hof van Beroep te Luik, 11e Kamer, 11 Juli 1936.

Kol. 93

GECONTROLEERD BEHEER.

1. *Dadelijke uitwinning. — Schorsing tot uitspraak over het verslag der commissarissen. — Dadelijke uitwinning. — Art. 90 der wet van 15 Augustus 1854. — Verlenging van den termijn.*

Wanneer een schuldenaar onder gecontroleerd beheer geplaatst is dienen alle uitvoeringen, ook deze bij dadelijke uitwinning tegen hem geschorst.

Deze schorsing duurt niet tot aan de benoeming der commissarissen doch tot aan het vonnis van de rechtbank waarbij over hun verslag beschikt wordt.

In dergelijk geval mag de rechtbank den termijn van zes maanden na het voorafgaand bevel, waarbinnen de schuldeischer den verkoop van het goed moet doorzetten, verlengen (art. 90 van de wet van 15 Augustus 1854).

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 6 Juli 1936.

Kol. 126

2. *Gevolgen. — Gelijkheid der schuldeischers. — Niet streng vereischt.*

In principie staat het gecontroleerd beheer aangevraagd en toegestaan enkel en alleen om de behoorlijke tegeldemaking van het actief te bevorderen, gelijk in zijn juridische gevolgen met het faillissement. Nochtans wordt in zake gecontroleerd beheer de stipite gelijkheid tusschen al de schuldeischers niet geveegd.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 13 Juni 1936.

Kol. 43

GEHUWDE VROUW.

Zie : Huwelijksrecht.

GEMEENTE.

1. *Aansprakelijkheid. — Sleepdienst in de dokken van Antwerpen. — Niet-aansprakelijkheid van het gemeentebestuur hoofdens schade te wijten aan laat-tijdig ter beschikking stellen van een sleepboot.*

Blijkens de verordening op den sleepdienst in de dokken van Antwerpen, uitgevaardigd door het Gemeentebestuur, heeft deze geenerlei aansprakelijkheid, in geval een aangevraagde sleepboot niet op het tijdstip aangeduid door aanvrager te zijner beschikking wordt gesteld.

Vrederecht te Antwerpen, 4e Kanton, 22 Juli 1936.

Kol. 202

2. *Eisch tot schadevergoeding. — Ongeval overkomen aan gemeentebedienden. — Uitbetaling van vroegtijdig pensioen. — Onmiddellijk uitkeering van een kapitaal.*

I. Door het uitbetalen van het volle loon en van een pensioen aan het slachtoffer van een ongeval gedurende den tijd der werkonbekwaamheid heeft de Stad Antwerpen als doel haar bedienden te beschermen tegen zekere risico's door hen gedurende hun dienst bij haar opgelopen met het inzicht hun een zekere stabiliteit in hun maatschappelijken toestand te verschaffen.

II. Het kan niet het inzicht der partijen zijn geweest uit de verwezenlijking van het risico winst te trekken; zoodat het slachtoffer niet het recht heeft twee maal betaling te vorderen : eenmaal van den dader van het ongeval en eenmaal van zijn patroon.

III. De kortingen op het loon door de Stad Antwerpen gedaan mogen niet gelijkgesteld worden met de betaling van premies in een verzekeringsovereenkomst, daar ze in feite een onrechtstreeksche loonvermindering uitmaken en er geen causaal verband bestaat tusschen het bedrag der kortingen en het bedrag van het pensioen.

IV. De rechthebbende op een pensioen kan een gebeurlijk eigendomsrecht in zijnen hoofde op de door hem betaalde kortingen alleen doen gelden in de gevallen waar het stelsel der individueele capitalisatie wordt toegepast.

V. De Stad Antwerpen heeft een vordering tegen den dader van het ongeval in terugbetaling der door haar aan haar bediende betaalde sommen met in achtneming van den graad van werkonbekwaamheid.

VI. Een vergoeding van 20.000 fr. voor pijn en smart is een billijke vergoeding in acht genomen dat het slachtoffer, alhoewel pensioen genietend, zijn vaste betrekking verloren heeft; dit bedrag dient met 10 % verhoogd te worden ten gevolge der prijsstijging door de 2e devaluatie veroorzaakt.

VII. Een vroegtijdige op pensioenstelling op basis eener werkonbekwaamheid van 100 % gesteund op de onmogelijkheid voor de Stad Antwerpen om haar bediende in haar diensten te handhaven mag niet ten nadeele van den dader strekken wanneer de werkelijke graad der werkonbekwaamheid slechts 20 % bedraagt.

VIII. De onmiddellijke uitkeering van het kapitaal dient niet verminderd te worden daar dit geen voordeel is in crisistijden.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer bis. — 9 Juli 1936.

Kol. 233

3. *Gemeentebestuur ontvankelijk als burgerlijke partij om terugbetaling te eischen van het kapitaal van het verschuldigd pensioen onder mindering der stortingen gedaan door het slachtoffer.*

De verantwoordelijk verklaarde dader van een doodelijk ongeval, is gehouden de schade te vergoeden die hij aan de Stad Antwerpen veroorzaakt heeft, door een dadelijk eischbare schuld te doen ontstaan, terwijl zij maar voorwaardelijk gehouden was.

De pensioenen die de stad Antwerpen aan hare bedienden uitkeert kunnen niet gelijkgesteld worden met levensverzekeringen.

De eisch der stad Antwerpen tot betaling van het kapitaal der rente onder mindering der stortingen door het slachtoffer in de gemeentelijke voorzieningskas gedaan, is gegrond.

Correctioneel Rechtbank te Gent, 19 Februari 1937.

Kol. 1276

Gemeentereglement. — Overeenkomstigheid met de wet. — Beschikking van aesthetischen aard. — Niet in uitvoering van de wetten van 24 Augustus 1790 en 30 Maart 1836. — Noch van de wet van 28 Mei 1914. — Onwettigheid.

Art. 730 van het codex der gemeentereglementen van de Stad Antwerpen, die het schilderen van een gevel in een kleur, die het algemeen uitzicht van een straat zou storen, aan een voorafgaandelijke toelating onderwerpt is onwettig.

Aan de gemeenten werd immers de bevoegdheid beschikkingen van aesthetischen aard te treffen niet gegeven door de wetten van 24 Augustus 1790 en 30 Maart 1836.

Ook mag de wet van 28 Mei 1914 niet ingeroepen worden, die, verre van aan de gemeente onbepaalde bevoegdheid ten dien opzichte te hebben verleend, slechts uitzonderlijke machten heeft gegeven daar waar een «zône de reculement» bestaat.

Correctioneele Rechtbank te Antwerpen, 8e Kamer, 10 Juni 1936.

Kol. 629

5. *Ontucht. — Beslissing schepencollege. — Bewijskracht. — Onderzoek der feiten door strafgerecht. — Toepassing wet van 29 Augustus 1919.*

De ontucht moet niet als voldoende bewezen beschouwd worden door voorlegging van een besluit van het schepencollege, des te meer wanneer dit besluit niet gemotiveerd is.

De strafrechtbanken moeten onderzoeken of de feiten werkelijk plaats hebben gehad, en mogen zich niet eenvoudig steunen op een besluit van het schepencollege.

Wanneer de strafrechtbank zelf geen veroordeling uitgesproken heeft, uit hoofde van het houden van een ongeoorloofd huis van ontucht, ofwel in het vonnis niet uitdrukkelijk bepaald heeft dat de verdachte werkelijk een huis van ontucht heeft gehouden, bestaat er geen aanleiding tot toepassing van art. 1, par. 1-7° der wet van 29 Augustus 1919, waardoor verboden wordt aan degenen die een ontuchthuis houden, of gehouden hebben, een slijterij van gegiste dranken uit te baten.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1359

6. *Politie recht. — Ongevallen op privaten weg. — Geen verantwoordelijkheid.*

Een gemeente kan niet aansprakelijk worden gesteld voor ongevallen die zich hebben voorgedaan op een privaten weg. Zij kan inderdaad haar politiemacht slechts uitoefenen op openbare wegenissen op welke alleen het politierecht der gemeente slaat.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 12 December 1936.

Kol. 864

7. *Politie reglement. — Ontucht. — Besluit van het schepencollege getroffen buiten de gevallen voorzien door het gemeentelijk politiereglement. — Onwettelijkheid. — Verplichting voor de rechtbank te onderzoeken of de beslissing van het schepencollege regelmatig getroffen werd.*

Wanneer een politiereglement bepaalt welke voorwaarden er vereischt worden opdat een huis als «huis van ontucht» zou bestempeld worden, gaat

het Schepencollege zijn macht te buiten wanneer het beslissingen treft tegenover huizen die niet de voorzienende voorwaarden vervullen.

Krachtens art. 107 der Grondwet, is de Rechtbank verplicht de toepassing te weigeren van een onwettelijke beslissing van het Schepencollege.

Correctioneele Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, (Beroep), 28 Januari 1937.

Kol. 973

8. *Stedelijke wegenis: «paden» in de villegiatursteden. — Doorgang met auto's.*

De «Paden» in de kuststeden zijn niet onderworpen aan het volledig regiem van de stedelijke wegenis. De aangelanden zijn, onder meer, niet gerechtigd er uitweg over te nemen voor auto's wanneer dit door de administratieve overheid verboden werd.

Wanneer hun koopakt bepaalde dat zij geen anderen toegang konden krijgen dan de voetgangerspaden, kunnen zij de administratieve beslissing ook niet aanvechten op grond van benadeeling (in feite gewezen).

Vrederegerecht te Brugge, 3e Kanton, 5 Augustus 1936.

Kol. 243

9. *Verlichting. — Misbruik van recht.*

Wanneer een gemeente in uitvoering van regelmatig genomen beslissingen van het gemeentebestuur, een plein openstelt voor alle verkeer, en er een lantaarnpaal plaatst, die slechts volgens de getroffen beslissingen verlicht blijft tot middernacht, maakt zij slechts gebruik van hare bestuurlijke macht, dus van haar recht.

Slechts dan zou de gemeente misbruik van recht hebben gepleegd, indien zij de weggebruikers redelijkerwijze moest doen vertrouwen, dat zij in 't midden van dit plein na middernacht, geen onverlichte voorwerpen zouden aantreffen.

Dit is niet het geval, daar het normaal is dat in 't midden van pleinen door openbare besturen, kiosken, standbeelden, pompen, enz., worden geplaatst, die na een bepaald uur niet meer verlicht zijn.

Vrederegerecht te Berchem, 6 October 1936.

Kol. 608

GIFT (van hand tot hand).

Is uitgesloten in geval van bewaargeving. — Verplichte teruggave van zelfde voorwerpen aan erfgenamen.

Wanneer iemand aan een ander persoon een som geld in bewaring geeft, met bepaling dat de eigendom ervan op dien persoon zal overgaan, na den dood van den bewaargever, is er geen geldige gift van hand tot hand, bij gebrek aan onmiddellijke en onwederroepelijke eigendomsafstand.

De erfgenamen van den decujus zijn gerechtigd, op grond van art. 1939 van het B. W. het in bewaring gegeven bedrag op te eischen en de bewaarder moet, op grond van art. 1932, juist hetzelfde teruggeven en bijv. geen titels, die hij met het geld kocht.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1e Kamer, 12 Februari 1936.

Kol. 551

GRONDWETTELIJK RECHT.

1. *Grondwet. — Strafvordering tegen een lid van een van beide kamers. — Voorwaarden.*

Een lid van een van beide Kamers kan, buiten het tijdperk der zitting, voor de Correctioneele Rechtbank vervolgd worden zonder de machtiging der Kamer, waarvan hij deel uitmaakt, ook wanneer hij niet op heeterdaad werd betrapt.

In geval, tijdens de zitting der Kamer, verzet wordt beteekend tegen een vonnis bij verstek, uitgesproken vóór het tijdperk der zitting, is de Rechtbank slechts gehouden de behandeling der zaak te schorsen, zoolang de zitting duurt, indien de Kamer waarvan de betichte deel uitmaakt, zulks vordert.

Correctioneele Rechtbank te Turnhout, 20 November 1936.

Kol. 605

2. *Volmachten. — Besluitwetten. — Fiscaal stelsel. — Taks op het vervoer per automobielen. — Wettelijkheid.*

De Rechtbanken hebben het recht over de wettelijkheid van Besluitwetten te oordeelen.

Zelfs indien het Koninklijk Besluit betreffende de taks op het vervoer per automobielen onwettig was, wordt het wettig met terugwerkende kracht indien het later door eene wet goedgekeurd werd.

De wet van 30 December 1933, heeft de Besluitwet van 14 Augustus 1933 met terugwerkende kracht bekrachtigd en verandert enkel den grondslag van taxatie voor de toekomst.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer bis, 21 April 1937.

Kol. 1451

HANDELAAR.

1. *Rekening-courant. — Rekening van krediet en debiet.*

Het feit dat een persoon geen handelaar meer is blijft zonder invloed op het karakter van de vroeger gepleegde handelsverrichtingen die in een rekening-courant werden opgenomen en die aan deze rekening-courant hun handelskarakter overdragen, alhoewel deze operatie een schuldvernieuwing uitmaakt.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 3e Kamer, 14 December 1936.

Kol. 1397

2. I. *Volstreckte bevoegdheid. — Handelaar. — Taxi-voerder.*

II. *Auto-verzekering. — Verkoop. — Verdwijnen van het risico.*

De verkoop van het rijtuig brengt automatisch de vernietiging teweeg van het verzekeringscontract, als gevolg van het verdwijnen van het risico, zonder dat er noodig zij dat de verzekerde den verzekeraar verwittige.

Rechtbank van Koophandel te Oostende, 29 October 1936.

Kol. 357

3. *Wissel geteekend «voor aval». — Handelsdaad. — Aval is aan titel niet aan persoon verbonden.*

De ondertekenaar «voor aval» van een wissel, zelfs al is hij geen handelaar, verricht een handelsdaad en is daardoor aan de bevoegdheid der Handelsrechtbank onderworpen.

De waarborg, door ondertekening voor «aval» verstrekt, is aan den «titel» (wissel) verbonden en geenszins aan den persoon. Hij staat en vervalt dus met dezen titel.

Indien de rechtsvordering wordt gesteund, niet op den «voor aval» ondertekenden wissel, maar op een notarieele akte van kredietopening, kan die waarborger «voor aval» niet in betaling aangesproken worden.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 5 Juni 1937.

Kol. 1757

HANDELSREGISTER.

Bewijskracht der vermeldingen.

De vermeldingen in het handelsregister kunnen aanleiding geven tot rechtsgevolgen tegen de er in vermelde vennoten. Zij kunnen echter geen afbreuk doen aan de verplichtingen, door de wet opgelegd het bestaan der handelsvennootschappen door geschrift te bewijzen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt (zetelende in handelszaken) 10 Februari 1937.

Kol. 1460

HERZIENING (in Strafzaken).

Omstandigheden die de veroordeeling hebben beïnvloed. — Vertrouwbaarheid en eerlijkheid van den deskundige.

Wanneer het verslag van den deskundige en de omstandigheden waarin het werd voorgedragen de veroordeeling konden voor gevolg hebben, bestaat er aanleiding tot herziening op grond van art. 443, 3°, van het W. Str. v. wanneer de beschuldigde niet in staat is geweest den waren toestand daaromtrent in het licht te stellen.

De bewijskracht van een deskundig verslag hangt af niet alleen van de wetenschappelijke waarde van den deskundige maar eveneens van dezes oprechte eerlijkheid.

De herziening moet bevolen worden telkens eene omstandigheid wordt ingeroepen die, was zij bekend geweest door den rechter, aan dezen eene andere beslissing zou hebben kunnen ingeven.

Hof van Beroep te Brussel, 1e Kamer, 13 Maart 1937.

Kol. 1235

HUUR.

Zie : Rechtspleging in burgerlijke en handelszaken.

1. *Huurherstellingen. — Laattijdigheid van in bewegingbrenging van deskundige. — Nalatigheid van eigenaar. — Schade niet bewezen.*

De eigenaar van een gehuurd huis die slechts vier maanden na het vonnis waarbij een deskundige is aangesteld om de locatieve reparatiën vast te stellen, dezen deskundige in beweging stelt moet als nalatig aanzien worden, en de nadeelige gevolgen daarvan dragen.

De vaststelling is laattijdig gebeurd en de schade kan teweeggebracht zijn door derden.

De eisch tot schadevergoeding voor huurherstellingen is niet voldoende gerechtvaardigd.

Vrederegerecht te Antwerpen, 3e Kanton, 20 Maart 1937.

Kol. 1700

2. *Huurovereenkomst. — Begin van uitvoering. — Bewisting van den huurprijs. — Eedoplegging aan eigenaar.*

Indien een huurovereenkomst een begin van uitvoering heeft gekregen en er nadien betwisting bestaat nopens den huurprijs, zal de eigenaar geloofd worden op zijn verklaring onder eed tenzij de huurder een deskundige schatting op zijn kosten aanvraagt (art. 1716 B. W.).

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 3e Kamer, 31 Maart 1937.

Kol. 1422

3. *Huurovereenkomst. — Geen begin van uitvoering. — Gebrek aan schriftelijk bewijs. — Geen getuigenverhoor.*

Wanneer een huurovereenkomst geen begin van uitvoering kende en er geen schriftelijk bewijs van bestaat is het getuigenverhoor overeenkomstig art. 1715 van het B. W., niet ontvankelijk, zelfs bij begin van schriftelijk bewijs.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1e Kamer, 6 Februari 1935.

Kol. 458

4. *Huurovereenkomst. — Etagewoning. — Duur der verhuuring. — Gebruiken en gewoonten (Berchem-Antwerpen). — Burgerswoningen. — Kenmerken.*

Volgens het plaatselijk gebruik (te Berchem-Antwerpen) worden de werkmanswoningen en kleine burgerswoningen geacht per maand verhuurd te worden terwijl daarentegen de betere burgerswoningen verhuurd worden per jaar.

Het karakter dezer laatste wordt bepaald door een reeks eigenschappen, zooals ligging, aantal, grootte en bestemming der plaatsen, de min of meer weelderige en gerieflijke inrichting, enz., welke eigenschappen op hun beurt de huurwaarde en den huurprijs bepalen.

Die eigenschappen en de overeengekomen huurprijs zullen beslissen over den aard der verhuurde woning.

Vrederecht te Berchem, 13 April 1937.

Kol. 1736

5. *Huurovereenkomst. — Niet naleven door eigenaar van zekere kontraktuele verplichtingen. — Geen schade hieruit voortvloeiend. — Theoretische fout. — Geen sanctie (art. 1722 en 1741 B. W.).*

Het niet eerbiedigen van zekere verplichtingen voorzien door het huurkontraat kan, indien hieruit geen schade voortspuit voor den huurder, enkel een theoretische fout uitmaken die noch de verbreking van het kontraat, noch het toekennen van eenige vergoeding aan den huurder wettigt.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen (Beroep), 8e Kamer bis, 5 November 1936.

Kol. 761

6. *Huurovereenkomst. — Verpachting door vruchtgebruiker. — Naakte eigenaars. — Vraag tot verbreking wegens bedrieglijke inkorting hunner rechten. — Bewijs van het bedrog.*

Indien het feit dat de prijs eener verhuuring door een vruchtgebruiker toegestaan, zeer gering is, een bestanddeel kan uitmaken van het bedrieglijk inzicht, volstaat die geringheid echter niet om, bij gebrek aan andere omstandigheden het bedrieglijk inzicht te bewijzen zelfs wanneer de vruchtgebruiker zijn bloedverwant, die het goed sedert jaren in huur had, heeft willen bevoordeelen.

Indien de vruchtgebruiker het goed aan een te laag prijs verhuurt en het niet als een goed huis-

vader beheert, kan de naakte eigenaar hem of zijn erfgenamen aansprakelijk maken voor de geleden schade.

Burgerlijke Rechtbank te Audenaerde (in beroep), 15 April 1936.

Kol. 1187

7. *Korte verjaring huurschuld. — Art. 2277 B. W. — Onderbreking art. 2248 B. W.*

Aanbod van betaling met gereede penningen, zelfs geweigerd en niet gevolgd van consignatie, vormt schuldbekentenis, welke de korte verjaring, voorzien bij art. 2277 B. W. onderbreekt (art. 2243 B. W.).

Vrederecht te Aalst, 10 November 1936.

Kol. 1577

8. *Opzeg. — Schadevergoeding.*

De opzeg door een hotelier op 't laatste oogenblik gegeven van een appartement dat hij aan een klant had toegezegd, kan aanleiding geven tot stoffelijke en zedelijke schadevergoeding.

Vrederecht te Nieuwpoort, 26 Juni 1936.

Kol. 841

HUWELIJKSGOEDERENRECHT.

1. *1. Geneeskundige zorgen. — Schulden der gemeenschap. — Feitelijke scheiding. — Goede trouw van den dokter.*

2. *Recht van den man geneesheer te kiezen. — Feitelijke scheiding.*

1. Geneeskundige zorgen vereischt voor den gezondheidstoestand van een der echtgenooten zijn lasten der gemeenschap, ook bij feitelijke scheiding; dit vooral wanneer de dokter te goeder trouw is.

2. Het recht voor den man om een dokter te kiezen en de toelating te geven tot een medische behandeling voor de vrouw gaat wellicht te niet bij feitelijke scheiding door onderlinge toestemming.

Vrederecht te Gent, 3e Kanton, 31 Januari 1936.

Kol. 327

2. *Handelsschuld der vrouw van voor het huwelijk. — Bewijslevering.*

Art. 1410 van het B. W. brengt geen uitzondering aan de gewone bewijsmiddelen. De handelsschuld eener gehuwde vrouw, van vóór haar huwelijk, mag door alle rechtsmiddelen, in handelszaken toegelaten, bewezen worden.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge (In beroep) Tweede Kamer, 30 October 1936.

Kol. 457

3. *Huwelijksgemeenschap. — Verplichting «iets niet te doen». — Machtiging aan gehuwde vrouw eigen goed te verkoopen. — Gevolgen.*

De man — in gemeenschap van goederen gehuwd — die zijn vrouw bijstaat en machtigt om een haar eigen goed te verkoopen, begrijpt zodoende in den verkoop wel is waar op stilzwijgende wijze maar toch met zekerheid het genotsrecht — eigenschap van het verkochte goed — dat niet aan de vrouw maar wel aan de huwelijksgemeenschap toebehoort. In die mate is hij zelf een medeverkooper en in die hoedanigheid gehouden tot de onverdeelde vrijwaring voorzien door art. 1626-1628-1638 van het Burgerlijk Wetboek. Diensvolgens mag hij zijn pacht die hij in

de verkoopakte niet heeft verklaard tegenover den kooper niet inroepen.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 29 October 1936.

Kol. 1018

4. *Scheiding van goederen. — I. Beteekenis der termen huwelijksgoed en terugnemings. — II. Rechtsgrond. — Gevaar voor huwelijksgoederen en terugnemingen der echtgenoot. — Oorzaak van dit gevaar. III. Schuldeischers. — Recht op verzet. — Beperking.*

I. De term «hewelijksgoed» dient in artikel 1443 B. W. in zeer breeden zin opgevat te worden. Hij omvat niet alleen de eigenlijke inbrengsten van de vrouw en de opbrengst van haar beroep of handel, maar ook de waarschijnlijk nalatenschappen die haar kunnen toekomen. Door «terugnemingen» dient verstaan te worden niet alleen de rechten die de vrouw thans tegen de gemeenschap kan doen gelden, maar ook haar aandeel in de gemeenschap.

II. Op grond van artikel 1443 B. W. bestaat de rechtsgrond voor de scheiding van goederen in het gevaar waarin het huwelijksgoed en de terugnemingen der vrouw gebracht worden, welke ook de oorzaak daarvan weze. Deze oorzaak kan geheel vreemd zijn aan den man.

III. De schuldeischers, die zich tegen de uitspraak van de scheiding van goederen verzetten, moeten bewijzen dat de eisch tot scheiding van goederen met bedrieglijke benadeeling van hunne rechten is geschied.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1e Kamer, 25 November 1936.

Kol. 768

5. *Scheiding van goederen. — Inbrengsten der vrouw. — Getuigenbewijs ontvankelijk.*

Art. 1499 B. W. dat een inventaris of een staat in degelijken vorm der inbrengsten van de vrouw voorschrijft, is niet van toepassing bij scheiding van goederen. De vrouw mag, zelfs tegenover derden, door alle middelen van recht, getuigen inbegrepen, haar eigendomsrecht of de door haar ingebrachte goederen bewijzen.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 25 Juni 1936.

Kol. 53

6. I. *Scheiding van goederen. — Scheiding van tafel en bed. — Gelijkzijdige vordering van beiden. — Scheiding van goederen eerst ingespannen. — Samenvoeging. — Terugwerkende kracht van het vonnis. — Belang der beide vorderingen.*

II. *Scheiding van goederen. — Terugnemingen der vrouw. — In gevaar gebracht door beheer van den man. — Schuld van den man niet bewezen. — Grond.*

I. Wanneer een vordering tot scheiding van goederen ingespannen werd en daarna een vordering tot scheiding van tafel en bed mogen beide vorderingen samengevoegd worden, doch wegens de terugwerkende kracht van het vonnis tot op den dag dat de zaken respectievelijk werden ingespannen, dienen beide vorderingen afzonderlijk behandeld te worden.

II. De vrouw mag de scheiding van goederen vragen zodra haar huidig of toekomstig erfgoed gevaar loopt tengevolge van het beheer van den man, ongemerkt of eenige schuld aan dit beheer kleeft.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 5 Februari 1936.

Kol. 1179

HUWELIJSRECHT.

1. *Gehuwde vrouw. — Bankbreuk van den echtgenoot. — Geen vennootschap.*

Een vonnis der rechtbank van koophandel heeft geen kracht van gewijsde voor de Correctioneële Rechtbank voor wat den staat van falings betreft.

Een gehuwde vrouw, gemeen van goederen, kan niet aanzien worden als vennoot van haar man en derhalve ook niet in falings worden verklaard.

Correctioneële Rechtbank te Brugge, 2 Mei 1935.

Kol. 771

2. *Gehuwde vrouw. — Gebrek aan gelijktijdige dagvaarding van den man. — Nietigheid van openbare orde.*

Bij gebrek aan een reeds verleende machtiging door haar man om in rechte te treden of aan een vrijwillige tusschenkomst van dezen om in den loop van het geding daartoe te machtigen, wordt de gehuwde vrouw niet geldig gedagvaard bijaldien haar echtgenoot niet terzelfder tijd vóór het gerecht te dien einde opgeroepen wordt.

De nietigheid van dergelijke dagvaarding is van openbare orde.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3e Kamer, 5 November 1936.

Kol. 1288

3. 1) *Gehuwde vrouw. — Machtiging om in rechte te staan, mogelijk tot aan de sluiting der debatten. — Geen bepaalde vorm voorzien.*

2) *Verzet tegen een vonnis heropent de debatten.*

I. De wet bepaalt niet onder welken vorm de machtiging, door den echtgenoot, van de gehuwde vrouw dient verstrekt. In het huidig geval verklaarde de echtgenoot (nadat door zijn niet-gemachtigde echtgenoot een vonnis bij verstek werd bekomen tegen een derde) schriftelijk dat hij zijn vrouw machtigde.

2) De oorspronkelijke verweerder, door verzet aan te teekenen, deed het eerste vonnis te niet doen, ten gevolge van de aanvaarding van het verzet. De debatten werden aldus heropend en de vroegere laattijdige machtiging van den echtgenoot kwam zich aldus plaatsen tijdens de behandeling der zaak.

Eischer in verzet kan in dergelijk geval geen nietigheid van het verstek-vonniss inroepen. Hij moet zich bepalen bij de gewone verweermiddelen.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 15 Januari 1936.

Kol. 17

4. *Wederzijdsche rechten en plichten der echtgenooten. Artikel 214b.*

Wanneer de man eischt dat zijn echtgenoot, waarvan hij gescheiden leeft, hem zou komen vervoegen en er op het wederzijdsch gedrag der echtgenooten niets ongunstigs aan te merken valt, is de vraag van de vrouw tot het in ontvangst nemen van de inkomsten van haar echtgenoot niet ontvankelijk.

Vrederegerecht te St Truiden, 9 Februari 1937.

Kol. 981

HYPOTHEEK.**1. Bevoegdheid. — Onroerend geding.**

Een geding strekkende tot handlichting van een hypotheek is een onroerend geding en moet dus ingespannen worden voor de Rechtbank van de plaats waar het gehypothekeerd goed gelegen is.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5de Kamer bis, 18 Februari 1937.

Kol. 1733

2. Dadelijke uitwinning. — Verzet. — Uitstel van betaling. — Toepasselijkheid van artikel 1244 B. W.

Na een bevel voorafgaandelijk aan den verkoop bij dadelijke uitwinning is de Rechtbank, op verzet tegen dit bevel, gerechtigd uitstel van betaling te verleenen en het tijdelijk schorsen der vervolging te bevelen, indien de omstandigheden het wettigen.

Nu de wet op het Hypothecair moratorium (sinds 1 Jan. 1937) niet meer van kracht is, kan zulks, zooals het vóór deze wet het geval was, terug geschieden op grond van art. 1244 al. 2, B. W.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer bis, 7 April 1937.

Kol. 1563

3. Gecontroleerd beheer. — Dadelijke uitwinning. — Schorsing tot uitspraak over het verslag der commissarissen.

Dadelijke uitwinning. — Artikel 90 der wet van 15 Augustus 1854. — Verlenging van den termijn.

Wanneer een schuldenaar onder gecontroleerd beheer geplaatst is, dienen alle uitvoeringen, ook deze bij dadelijke uitwinning, tegen hem geschorst.

Deze schorsing duurt niet tot aan de benoeming der commissarissen, doch tot aan het vonnis van de rechtbank waarbij over hun verslag beschikt wordt.

In dergelijk geval mag de rechtbank den termijn van zes maanden na het voorafgaand bevel, waarbinnen de schuldeischer den verkoop van het goed moet doorzetten, verlengen (art. 90 der wet van 15 Augustus 1854).

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 6 Juli 1936.

Kol. 126

4. Hypothecaire leening. — Betaling aan tussenpersoon, hoofdelijk medeschuldenaar. — Geldigheid.

Wanneer een contract van hypotheekleening aangegaan werd door een tussenpersoon die zich hoofdelijk medeschuldenaar verklaard heeft en die heeft toegezegd erover te waken dat de betalingen van den hoofdschuldenaar geschieden door zijn tussenkomst en met zijn schriftelijke toestemming en dienen tot hervorming van het ontleende kapitaal, is de hoofdschuldenaar van zijn schuld bevrijd indien hij de ontleende som aan den tussenpersoon terugbetaalde. Daar het mandaat door de schuldeischers werd bepaald zal de twijfel, waartoe het aanleiding geeft bij den hoofdschuldenaar, in het voordeel van dezen hoofdschuldenaar moeten opgelost worden.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 20 November 1936.

Kol. 766

5. Hypothecaire leening. — Terugbetaling aan tussenkomende bank. — Geen lasthebster doch onbezoldigd beheerder. — Geen ontlasting.

Wanneer in een hypotheekstelling eene Bank tussenkomt die gelast wordt als onbezoldigd beheerder er voor te zorgen dat de opeenstapeling der terugbetalingen normaal zou geschieden, en het trouwens uitdrukkelijk werd bedongen dat de geldschietter geene terugbetaling zou mogen eischen binnen de vijf jaren, mag de Bank niet aanzien worden als lasthebster van den geldschietter en zijn de periodieke betalingen door den ontleener aan de Bank gedaan niet bevrijdend.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5de Kamer bis, 4 Juni 1936.

Kol. 866

6. Hypothecaire leening. — Terugbetaling door tussenpersoon. — Lastgeving. — Geldige betaling.

Een hypothecaire schuldenaar aan wien opgelegd is geworden in de akte van leening dat hij de intresten en de delging van het kapitaal aan een tussenpersoon diende te betalen met verbod zonder toestemming van dezen tussenpersoon in andere handen te voldoen, zelfs in deze van de schuldeischers, is geldig bevrijd van zijn schuld in de mate der betalingen welke hij aan den tussenpersoon heeft gedaan.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer, 29 October 1936.

Kol. 455

7. Hypothecaire leening. — Tusschenkomst eener bankinstelling. — Faillissement dezer instelling. — Terugbetaling van het kapitaal.

Wanneer een bankinstelling als tussenpersoon optreedt tusschen leener en ontleener, de ontleener reeds een gedeelte van het kapitaal aan de Bank betaald heeft en de Bank in faillissement wordt gesteld, zijn de betalingen aan deze laatste gedaan bevrijdend voor den ontleener. (Contra: advies van het O. M.).

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5de Kamer bis, 26 November 1936.

Kol. 542

8. Hypothecair Moratorium. — Leening toegestaan tegen overhandiging van handelseffecten gewaarborgd door hypotheek. — Proceduur der discontokantoren der Nationale Bank.

Indien een gecrediteerde crediet ontvangt na overhandiging van een handelseffect aan een der Discontokantoren van de Nationale Bank, effect dat door dit discontokantoor bij de Nationale Bank gediscoteerd wordt, en indien dit crediet gewaarborgd wordt door een hypothecaire inschrijving op onroerende goederen toevoerende aan den gecrediteerde, moet deze in pandgeving aanzien worden als hebbende een rechtstreeksch verband met het handelseffect. Dus is, ingevolge artikel 48 der wet van 26 Mei 1872, de Rechtbank niet gerechtigd uitstel te verleenen op basis der wet van 27 Juli 1934 betreffende het hypothecair moratorium.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer bis, 17 Juni 1936.

Kol. 49

9. Hypothecaire moratorium. — Tusschenkomst van een hypothecaire maatschappij. — Faillissement dezer. — Solidaire verbintenis. — Kapitaal reeds gedeeltelijk terugbetaald. — Gevolgen.

Wanneer een hypothecaire leening geschiedt door tussenkomst van een hypothecaire Maatschappij,

die zich met den ontleener solidairlijk tegenover den leener verbindt, en het ontleend kapitaal reeds gedeeltelijk aan de Maatschappij door den ontleener terugbetaald werd doch niet overgemaakt werd aan den schuldeischer en de Maatschappij in staat van faillissement wordt gesteld, moet de ontleener een tweede maal betalen en zijn de betalingen gedaan aan de maatschappij niet bevrijdend.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer bis, 17 December 1936.

Kol. 677

10. *Hypothecaire portefeuille. — Overdracht: omvat actief en passief. — Geen vordering in vrijwaring tegenover inbrengster. — Onvolmaakte schuldoverzetting. — Geen toepassing van art. 1690 van het B. W.*

Wanneer een firma, bij het sluiten eener N. V., die aanvaardt, inbreng doet van gansch haar hypothecaire portefeuille, omvat deze inbreng noodzakelijk een actief en passief, zoodat de N. V. in de rechten en plichten komt te staan van de inbrengende firma.

Deze bewerking maakt, ten overstaan van de schuldeischers, een onvolmaakte schuldoverzetting uit en ook de vroegere schuldenares blijft gehouden, zoodat de schuldeischers twee schuldenaren hebben.

Dergelijke overdracht gebeurt zonder medewerking van de schuldeischers en is niet onderworpen aan de pleegvormen der schuldoverdracht (art. 1690).

In die omstandigheden heeft de N. V. geen verhaal in vrijwaring tegenover de inbrengende firma, alhoewel deze laatste rechtstreeks gehouden blijft tegenover de schuldeischers.

Rechtbank van Koophandel Sint Niklaas, 7 April 1936.

Kol. 636

11. *Wettelijke hypotheek der gehuwde vrouw. — Duur.*

De vrouw is niet verplicht handlichting te geven van een wettelijke hypothecaire inschrijving die tijdens een proces in echtscheiding genomen werd, zoolang zij niet in het volle genot van haar rechten, gesproken uit de verbreking van het huwelijk, getreden is; dit is het geval zoolang de Rechtbank geen beslissing nam over tegenspraken door de vrouw opgeworpen tegen het ontwerp van vereffening dat de notaris opmaakte.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 19 December 1936.

Kol. 1134

INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT.

1. *Echtscheiding. — Fransche wetgeving. — Definitief karakter der echtscheiding. — Inschrijving burgerlijken stand.*

Onder het beheer der Fransche Wetgeving is de echtscheiding uitgesproken, niet door den ambtenaar van den Burgerlijken Stand, maar uitsluitelijk door de rechtbank zelf. De overschrijving en de inschrijving in de registers van den Burgerlijken Stand zijn zonder invloed op het definitief karakter der echtscheiding en zijn enkel een maatregel tot ruchtbaarheid.

Deze regelen van bevoegdheid en vormen beheerschen de echtscheiding door een Fransche rechtbank uitgesproken tusschen echtgenooten van Belgische nationaliteit, zoodat de eisch tot exaequatur van zulkdanig vonnis, de toepassing van artikel 264 van het Burgerlijk Wetboek niet meebrengt.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 17 October 1936.

Kol. 1634

2. *Echtscheiding. — Partijen van Poolsche nationaliteit. — Israëlitische godsdienst. — Kerkelijk recht niet toepasselijk.*

Wanneer twee partijen van Poolsche nationaliteit en van Israëlitischen godsdienst, die in België gehuisvest zijn, in echtscheiding pleiten voor de Belgische Rechtbank, dient deze laatste het Israëlitisch kerkelijk recht niet toe te passen, niettegenstaande de nog steeds invoege zijnde Poolsche wet naar dit kerkelijk recht verwijst.

Dit beginsel dient aangenomen om een dubbele reden: eerst en vooral druischt het in aanmerking nemen van kerkelijk recht in tegen de Belgische openbare orde en ten tweede heeft in het Verdrag van Versailles het nieuwe Poolsche rijk de verbintenis aangegaan zijn burgerlijken stand volledig in te richten zonder tusschenkomst van het Kerkelijk recht. Het feit dat deze internationale verbintenis door Polen aangegaan, totnogtoe in de wetgeving niet werd verwezenlijkt, kan voor den Belgischen rechter geen aanleiding zijn om op Poolsche Israëlieten hun kerkelijk recht toe te passen.

Het feit dat een der partijen verklaart niet meer tot den Joodschen godsdienst te behooren en volstrekt vrijzinnig te zijn, is hierbij zonder belang, daar de toepassing van het kerkelijk recht evenzeer dient verworpen wanneer het geloovige Israëlieten betreft, als wanneer het gaat om personen die, alhoewel van Joodsche afstamming, verklaren niet meer te behooren tot het Joodsche geloof.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 30 Mei 1936.

Kol. 928

3. *Echtscheiding. — Wet der woonplaats ingevolge de nationale wet.*

Voor de echtscheiding van Roemeensche echtgenooten dient de Roemeensche wet nagegaan. Roemenië bezit echter verschillende wetgevingen voor de oude en de aangehechte provincies, en namelijk voor Transsylvanië de oude Hongaarsche wetgeving. Voor de oplossing van een daaruitvolgend interprovinciaal wetsconflict, dient volgens de Roemeensche wet, de wet van de woonplaats verkozen. Indien partijen, in Transsylvanië geboren en daar gehuwd, in België wonen, dient diensvolgens niet de Hongaarsche, maar de Belgische wet toegepast.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 8 Januari 1937.

Kol. 1242

4. *Opeisching van schepen door de Spaansche regering. — Voorwaarden van geldigheid volgens Belgisch internationaal privaatrecht.*

Twee schepen die een Spaansche haven verlaten hebben schuilen te Antwerpen. Zij worden er door hun eigenaar opgevorderd en aan de ketting gelegd. Tegen deze revindicatie wordt aangevoerd dat zij regelmatig door de Spaansche overheid zouden zijn gerequisitioneerd. Is de requisitie geldig voor de Belgische wet?

Het vonnis beslist dat, opdat de requisitie geldig zou zijn, er zou dienen bewezen te worden, dat alle formaliteiten, voorgeschreven door de Spaansche wet regelmatig vervuld werden, o. a. de inschrijving

in het door de wet voorziene register met volgnummer, het opmaken van een inventaris der schepen en het overhandigen van een regelmatig onteigeningsbewijs. Alle andere voorschriften der Spaansche wet zouden strijdig zijn met de Belgische publieke orde.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamerbis, 18 Februari 1937.

Kol. 1065

5. *Vreemd vonnis. — Openbare orde in ons land. — Ontzegging van welkdanige uitwerkselen in België. — Echtscheiding. — Persoonlijke status der echtgenooten.*

Een vreemd vonnis kan ofschoon strijdig met de openbare orde, niet door een nationale rechtbank verboden worden, deze kan echter aan het vonnis alle uitwerksels ontzeggen in het eigen land, dit althans in de beweegredenen van het vonnis.

De vordering tot echtscheiding moet overal beoordeeld worden naar den persoonlijken status van de echtgenooten.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 5 Februari 1936.

Kol. 1179

INTRESTEN.

1. *Rechterlijke schuldvergelijking. — Compensatie. — Uitwerking. — Overeengekomen intresten. — Wettelijke intresten. — Cumul. — Intresten op de intresten.*

Wanneer een der schulden betwist wordt, is wettelijke schuldvergelijking onmogelijk.

De rechterlijke schuldvergelijking heeft slechts uitwerking op den dag der uitspraak, vermits het slechts dan is, dat de betwisting wordt opgeheven. De overeengekomen intresten blijven tot dien dag loopen.

Art. 1153 dat de wettelijke intresten toestaat vanaf den datum der aanmaning, veronderstelt dat er geen intresten werden bedongen.

Na een jaar zijn ook intresten op de intresten verschuldigd.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 30 October 1936.

Kol. 1142

2. *Rekening-courant. — Intrest op intrest. — Art. 1154 B. W.*

De Rechtbank neemt gewoonlijk aan dat art. 1154 van het B. W. niet toepasselijk is op de rekening-courant.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 3e Kamer, 14 December 1936.

Kol. 1397

INVOERVERGUNNINGEN.

Wijzigingen. — Verkregen rechten. — Zand en grint.

Het K. B. van 28 Februari 1935, genomen in uitvoering van de wetten van 30 Juni 1931 en 30 Juli 1934, en bekrachtigd bij de wet van 9 Mei 1936 — onderwerpt den invoer van zand en grint aan een toelating vanwege den minister van Economische Zaken of dezes afgevaardigde. De omzendbrieven, die op een bepaald oogenblik de voorwaarden voor den invoer voorschrijven, geven geen « verkregen recht » dat zou kunnen ingeroepen worden tegen het stellen van nieuwe voorwaarden.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, 2e Kamer, 14 December 1936.

Kol. 947

JACHTMISDRIJF.

Zie : Strafrecht.

JACHTRECHT.

Zie : Strafrecht.

1. *Jachtwachter. — Contract onbepaalden duur. — Opzeg : drie maanden.*

Volgens de gewoonten in het kanton Santhoven kan een jachtwachter niet onmiddellijk uit zijnen dienst ontslagen worden, maar dient hem een opzeg van drie maanden gegeven te worden.

Vrederecht te Santhoven, 22 Juni 1936.

Kol. 554

2. *Overeenkomst. — Vaste datum. — Art. 1328 B. W.*

Het jachtrecht dat toegestaan werd bij niet geboekte overeenkomst kan niet tegengesteld worden aan deze die hetzelfde recht bij geboekte overeenkomst verkreeg; art. 1328 B. W. is op dergelijke onderhandsche akten toepasselijk.

Vrederecht te Leuven, 1e Kanton, 17 October 1936.

Kol. 582

KOLONIAAL RECHT.

Dienstcontract uit te voeren in Belgisch Congo. — Verbreking. — Toepassing van het decreet van 31 October 1931. — Schade geleden door laattijdige salarisuitkeering. — Terugbetaling van aandeelneming in de vennootschap. — Verhooging van het loon tot het door het decreet vastgestelde minimum.

Op de verbreking van een dienstcontract, uit te voeren in Belgisch Congo, is het decreet van 31 October 1931 toepasselijk. De aan den bediende toe te kennen schadevergoeding bedraagt het dubbele van den wettelijken opzegtermijn van drie maanden, zijnde zes maanden.

Uitkeering van een vergoeding voor schade, geleden door het laattijdig betalen van het loon, is uitgesloten, indien er geen rechtstreeksch verband tusschen schade en laattijdige betaling bestaat.

De terugreis moet door de maatschappij betaald worden indien het dienstcontract zulks voorziet, ook dan wanneer tusschen partijen betwisting was ontstaan aangaande den datum der terugreis.

De aandeelneming in de vennootschap door den bediende dient niet terugbetaald te worden, daar de verhandelingen hieromtrent tusschen den bediende en een ten persoonlijken titel en in eigen belang optredenden beheerder, en niet met de maatschappij gebeurd zijn.

De beloofde premieën vormen een verplicht aanvullend deel van het maandelijksch loon en dit loon moet volgens het decreet minstens de 3/4 der laagste door een koloniaal ambtenaar genoten jaarwedde bedragen.

Scheidsrechterlijke Uitspraak, 27 September 1936.

Kol. 412

KOSTELOOZE RECHTSPLEGING.

1. *Gemeenschappelijke verzekeringskas. — Arbeidsongeval.*

In den huidige stand onzer wetgeving bestaat er geen absoluut zekere tekst die de Gemeenschappelijke Verzekeringkassen het recht verleent om aanspraak te maken op kosteloozen rechtsbijstand.

Vrederegerecht te Antwerpen, 4e Kanton, 4 November 1936.

Kol. 466

2. Getuigenverhoor. — Afgevaardigde rechter onbevoegd.

De afgevaardigde-rechter, aangesteld voor het houden van een getuigenverhoor is niet bevoegd om de kosteloze proceduur toe te staan voor het voortbrengen van getuigen.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 13 Januari 1937.

Kol. 1571

LASTGEVING.

Bouwovereenkomst. — Huur van werk. — Geen lastgeving. — Wederkeerig contract.

Wanneer iemand een ander last geeft om een huis voor zijne rekening te bouwen mits een vastgestelden prijs, en deze andere aanvaardt, is er geen lastgeving of mandaat in den wettelijken zin van het woord, doch huur van werk.

Het beding waarbij de eigenaar zich verplicht tot het betalen eener op voorhand vastgestelde som, voor het geval de ondernemer «niet kan of mag bouwen», is enkel verschuldigd in geval het gebouw door de schuld van den eigenaar niet wordt opgericht.

Vrederegerecht Ronse, 6 Februari 1937.

Kol. 1432

LEENING.

Bank solidair schuldenaar en gelast met innen der annuïteiten. — Betalingen aan deze bank. — Geldig.

De clausules, voorkomend in een akte van geleening in dewelke een bank zich solidair tot terugbetaling verplicht en in vergelding hiervoor het recht verkrijgt en zich tevens verplicht, bij uitsluiting van den geldschieder, de annuïteiten en intresten te innen van den eigenlijken ontleener, worden door de Rechtbank geïnterpreteerd als een volmacht gegeven aan de bank, zoodat de betalingen door den ontleener gedaan in handen der bank hem bevrijden van zijne schuld tegenover de geldschieders.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer, 27 November 1936.

Kol. 1090

LEURHANDEL.

Bediende van American Petroleum Company. — Kon. Besluit van 13 Januari 1935. — Niet toepasselijk.

De Naamlooze Vennootschap «American Petroleum Company» en hare bedienden vallen niet onder toepassing van het Koninklijk Besluit van 13 Januari 1935, houdende reglementeering van den leurhandel.

Correctioneële Rechtbank te Veurne, 1e Kamer, 10 Juli 1936.

Kol. 198

MEDEDINGING (oneerlijke).

1. Actie tot verbod. — K. B. van 23 December 1934. — Reeds gestelde daden. — Verwittiging.

Een handelaar mag in kortgeding, in toepassing van het K. B. van 23 December 1934 enkel het verbod aanvragen in de toekomst nogmaals een reeds gepleegde daad te stellen. De Wetgever heeft het hervallen willen beletten na voorafgaande verwittiging.

Handelsrechtbank te Kortrijk (kortgeding), 19 Maart 1937.

Kol. 1400

2. Actie tot verbod. — Voorwaarden vereischt om deze in te leiden.

De actie tot verbod van daden van oneerlijke mededinging, voor den Voorzitter der Rechtbank van Koophandel ingevolge K. B. van 28 December 1934, veronderstelt dat de besproken daden nog niet hebben opgehouden. Mocht dit het geval zijn, dan kan de partij welke meent schade te hebben geleden, slechts een geding tot schadevergoeding voor de handelsrechtbank inspannen.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 24 April 1937.

Kol. 1765

3. Bevoegdheid. — Schadevergoeding. — Oneigenlijk misdrijf. — Niet-toepasselijkheid van artikel 1146 van het Burgerlijk Wetboek. — Aansprakelijkheid. — Brouwer en herbergier. — Overeenkomst betrekkelijk op uitsluitende levering. — Niet-uitvoering. — Medewerking van een derde. — Schuld. — Voorwaarde.

Het besluit-wet van 23 December 1934 dat aan den Voorzitter der Handelsrechtbank bevoegdheid toekent om de daden van oneerlijke mededinging op spoedige wijze te beteugelen, laat nochtans al de gewone middelen tot verhaal bestaan.

De bepalingen van artikel 1146 van het Burgerlijk Wetboek zijn niet van toepassing in zake van oneigenlijk misdrijf.

Een vastgestelde rechtspraak beslist dat de leverancier die aan herbergiers bier levert, zelfs dan wanneer hij van de tusschen dezen en eenen brouwer aangegane verbintenissen bewust is, op grond van het principe der vrijheid van den handel, de uitvoering van een recht vervolgt en niet de geringste fout begaat. Hij zou daarvoor enkel aansprakelijk kunnen gesteld worden, indien het bewezen ware dat, met aldus te handelen, hij het doel heeft nagestreefd de schuldenaren tot het niet nakomen van hunne verbintenissen te helpen.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3e Kamer, 5 November 1936.

Kol. 1465

4. Koninklijk besluit van 23 December 1934. — Verdering tot ophouden van daden van oneerlijke mededinging. — Monopolium van uitbating: niet vereischt dat de bedoelde firma bij name genoemd worde. — Feiten zijn in hun geheel te beschouwen. — Geene compensatie der wederzijdsche grieven.

Opdat de critiek van een mededingend product eene daad van oneerlijke mededinging daarsstelle, is het niet vereischt dat de geviseerde firma bij name genoemd worde. Het is voldoende dat het publiek zich hieromtrent niet heeft kunnen vergissen. Zulks is 't geval wanneer de aangetijgde publicaties verspreid werden tusschen het publiek van eene streek waar de bedoelde mededinger in feite en in rechte een monopolium bezit.

Het kan niet verboden worden twee producten op wetenschappelijk gebied te onderzoeken en te vergelijken; echter kan uit de omstandigheden worden afgeleid dat deze vergelijkingen enkel en alleen voor doel hebben het crediet van de onderneming van den mededinger aan te tasten, en aldus daden van oneerlijke mededinging uitmaken.

Het feit dat de aanleggers in een vordering tot verbodoplegging zich aan dezelfde handelingen als deze waarvan hij het verbod vraagt, zou plichtig gemaakt hebben, vermindert de verantwoordelijkheid van den verweerder niet. Verbod kan desniettemin aan verweerder worden opgelegd, alhoewel het hem

vrij staat zelf, van zijnen kant, zijne rechten wegens de daden door aanlegger gesteld, gerechtelijk te doen gelden.

Rechtbank van Koophandel te Leuven, 14 Juli 1936.
Kol. 463

5. *Mededinging. — Gebruik van eigen naam, geoorloofd mits zekere voorwaarden.*

De rechter mag niemand verbieden handel te drijven onder zijn familienaam, zelfs wanneer er, door gelijkkluidendheid van namen, verwarring kan ontstaan. Doch hij mag, op aanvraag van belanghebbende partij, maatregelen bevelen, om de verwarring te voorkomen.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 25 Juli 1935.
Kol. 1428

6. *Oneerlijke mededinging. — Handelingen opgehouden voor de dagvaarding. — Vraag tot verbod ongegrond. — Voorzitter zetelende in kortgeding onbevoegd. — Reclame in programmaboekje van feestopschriften op stand in tentoonstelling. — Handelingen eindigende met feest op tentoonstelling.*

De vraag strekkende tot het bekomen van een bevel tot ophouden van handelingen van ongeoorloofde mededinging (K. B. 23 December 1934) is ongegrond wanneer de aangetijgde handelingen opgehouden hebben vóór de inleidende dagvaarding. In zulk geval is de Voorzitter, zetelende in kortgeding, onbevoegd, en moet de zaak ten gronde aanhangig gemaakt worden voor de Rechtbank van Koophandel.

Het plaatsen van reclame in een programmaboekje van een feest, of van opschriften op een stand in eene tentoonstelling, zijn handelingen die eindigen met het feest of de tentoonstelling.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, (zetelende in Handelszaken), 30 November 1936.

Kol. 763

7. *Verkoop beneden vastgestelde minimum prijzen. — Openbare orde. — Vrijheid van den handel. — Voortverkooper. — Goede trouw. — Geldigheid.*

Wanneer partijen overeenkomen dat bepaalde producten niet beneden vastgestelde minimum prijzen zullen mogen verkocht worden, zal de rechtbank in ieder geval moeten onderzoeken of zulk beding, al naar gelang het nagestreefd doel en het gevolg ervan, ja dan neen strijdig is met de openbare orde. Zulk beding in ieder geval is niet strijdig met het principe der vrijheid van den handel en wordt in het algemeen als wettig door de rechtspraak aanzien.

De voortverkooper die vreemd is gebleven aan de oorspronkelijke overeenkomst waarbij minimum prijzen voor den verkoop werden vastgesteld, is hierdoor niet gebonden en mag derhalve aan lagere prijzen afzetten tenzij hij met kwaad inzicht zou handelen.

Het feit dat de voortverkooper kennis had van het bestaan dezer oorspronkelijke overeenkomst verandert niets aan dit beginsel. Zijne aansprakelijkheid zou enkel dan in het gedrang komen indien het bewezen ware dat hij gehandeld had met kwaad inzicht.

Rechtbank van Koophandel te Kortrijk, 10 Januari 1937.

Kol. 1244

8. *Verkoop beneden vastgestelde prijzen. — Schadevergoeding.*

Een nijveraar heeft volgens gevestigde recht-

spraak, het recht den verkoop zijner producten tegen vastgestelde prijzen op te leggen.

Hij die met kennis van zaken deze opgelegde prijzen niet eerbiedigt, maakt zich schuldig aan oneerlijke mededinging en kan tot het betalen van schadevergoeding veroordeeld worden.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 25 Augustus 1936.

Kol. 295

9. *Voorwaarden. — Radio-apparaten. — Bradeeren der prijzen.*

Zoolang een radio-apparaat de gunst van het publiek blijft genieten is het niet geoorloofd door voortverkoopers het met groote vermindering van prijs ter markt te brengen. Het criterium voor het beoordeelen van de vraag of het apparaat nog steeds in den smaak van het publiek valt is het oordeel zelf van de eigenaars van het merk.

Het bradeeren der prijzen voor apparaten van de laatste series vormt onbetwistbaar een oneerlijke mededinging.

Deze oneerlijke mededinging kan zoowel bestaan in geval van het verbreken eener overeenkomst tusschen partijen als in geval van schending der eerlijke gebruiken van den handel.

Hof van Beroep te Brussel, 3e Kamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1417

MOTIVEERING VAN VONNISSEN EN ARRESTEN.

Zie : Rechtspleging in burgerlijke- en handelszaken.

NATUURLIJK KIND.

Vergoeding door de moeder geëischt. — Overspelige afstamming. — Onontvankelijkheid.

Een vergoeding wegens stoffelijke schade mag aan de moeder van het kind, gewonnen in overspel, niet toegekend worden. De vergunning van zulk een vergoeding zou op een onrechtstreeksche wijze tot een gevolg leiden dat de wetgever heeft willen vermijden door het onderzoek van het vaderschap, evenals de vordering van levensonderhoud ten bate van het kind gewonnen in overspel, te verbieden.

Burgerlijke Rechtbank te Audenaarde, 7 April 1936.

Kol. 51

NOTARIS.

1. *Aansprakelijkheid. — Vervangende notaris. — Raadsman der partijen. — Vermelding «Akte van ontwerp».*

De notaris moet worden aanzien als de raadsman der partijen. Hij heeft voor plicht namelijk den toestand van een te koop gestelden eigendom te onderzoeken, den kooper in te lichten over het bestaan der hypotheeken en de gevolgen die er kunnen uit voort-spruiten.

Het feit dat de notaris alleen geroepen is om, bij ontstentenis van een collega, aan een overeenkomst den authentieke vorm te geven als wanneer de voorwaarden reeds zijn overeengekomen tusschen partijen, verandert niet aan het algemeen beginsel dat hij die partijen moet inlichten.

De vermelding «waarvan akt op ontwerp» ontslaat den werkenden notaris van die verplichtingen niet, tenzij zij voor den werkenden notaris vrijstelling insluit zijner verplichtingen.

Burgerlijke Rechtbank te Ieper, 1e Kamer, 10 Juli 1935.

Kol. 861

Hof van Beroep te Gent, 2e Kamer, 7 Juli 1936.
Kol. 859

2. Kortgeding. — Ontvankelijkheid van den eisch. — Vervanging van den notaris verdacht van partijdigheid.

De notaris behartigt de belangen zoo van den schuldenaar als van de schuldeischers. Een eisch die ertoe strekt hem door een collega te doen vervangen, omdat hij ten voordeele van den schuldenaar is opgetreden, is niet gegrond.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, (Kortgeding),
4 Juni 1937.

Kol. 1631

NIJVERHEIDSCHEID.

Nijverheidsteekeningen. — Bescherming. — Koninklijk besluit van 23 Dec. 1934. — Kwade trouw. — Bevoegdheid van den Voorzitter.

Al wie nijverheidsteekeningen namaakt kan vervolgd worden voor de Rechtbank, zoowel wanneer hij te goeder trouw handelt als wanneer hij te kwaader trouw was.

De Voorzitter der Rechtbank van Koophandel zou de bevoegdheid, hem door het K. B. van 21-12-'34 toegekend, te buiten gaan, indien hij een strafbepaling moest uitvaardigen of indien hij de verbeurdverklaring moest uitspreken van de nagemaakte voorwerpen en de schetsen, in het vooruitzicht van toekomstige overtredingen van het verbod dat hij uitspreekt.

Rechtbank van Koophandel te St-Niklaas, 14 October 1936.

Kol. 1505

ONDERHOUDSGELD.

Zie : Verlaten van familie.

ONDERHOUDSGELD (na echtscheiding).

Zie : Echtscheiding.

ONTEIGENING (ten algemeenen nutte).

Voorafgaandelijke formaliteiten vervuld verklaard. — Verzekering door vervolgende partij. — Niet ontvankelijkheid.

Wanneer in zake onteigening de voorafgaandelijke formaliteiten vervuld zijn verklaard geworden, staat het de vervolgende partij niet meer vrij te verzaken aan de onteigeningsprocedure.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 26 Juni 1936.

Kol. 121

ONTKENNING VAN VADERSCHAP.

Verlenging van het vervaltermijn bij verberging der geboorte. — Fysische onmogelijkheid van gemeenschap uit oorzaak van verwijdering. — Gerechtskosten.

Met het oog op de verlenging van den vervaltermijn, blijkt de verberging der geboorte voldoende : uit de totale scheiding der echtgenooten sinds langen tijd voor de geboorte, uit de boelingschap der echtgenooten, en uit de geboorte buiten de echtelijke woonst.

De fysische onmogelijkheid van gemeenschap gedurende den ontvangenistermijn, staat vast in de

volgende omstandigheden : reeds voor den termijn verliet de echtgenoot sinds jaren haar man om in boelingschap te gaan leven, en werd ze wegens overspel veroordeeld; blijkens de bevolkingsregisters verbleef de echtgenoot, zoowel vele jaren voor als vele jaren na den wettelijken termijn, in verschillende gemeenten, steeds in dezelfde woonst als haar bijzit; anderzijds was haar man bestendig in andere van de eerste verwijderde gemeenten gehuisvest; een niet betwist kind van partijen, dat steeds bij de moeder verbleef, kende nooit zijn vader; tusschen de ontvangenistermijnen van twee betwiste kinderen, wordt ten laste van de vrouw, de echtscheiding uitgesproken, en vele jaren na die termijnen wordt van de ex-echtgenoot een kind geboren, door den bijzit erkend.

Bij inwilliging van den eisch zijn de gerechtskosten niet ten laste van verweerder (de voogd ad hoc), maar van de moeder die slechts tusschenkomende partij is.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer,
2 Mei 1936.

Kol. 1362

ONTUCHT.

Zie : Strafrecht.

1. Beslissing schepencollege. — Bewijskracht. — Onderzoek der feiten door strafgerecht. — Toepassing wet 29 Augustus 1919.

De ontucht moet niet als voldoende bewezen beschouwd worden door voorlegging van een besluit van het schepencollege, des te meer wanneer dit besluit niet gemotiveerd is.

De strafrechtbanken moeten onderzoeken of de feiten werkelijk plaats hebben gehad, en mogen zich niet eenvoudig steunen op een besluit van het schepencollege.

Wanneer de strafrechtbank zelf geen veroordeling uitgesproken heeft uit hoofde van het houden van een ongeoorloofd huis van ontucht, ofwel in het vonnis niet uitdrukkelijk bepaald heeft, dat de verdachte werkelijk een huis van ontucht heeft gehouden, bestaat er geen aanleiding tot toepassing van art. 1, par. 1-7° der wet van 29 Aug. 1919, waardoor verboden wordt aan degenen die een ontuchthuis houden, of gehouden hebben, een slijterij van gegiste dranken uit te baten.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1359

2. Besluit van het schepencollege getroffen buiten de gevallen voorzien door het gemeentelijk politiereglement. — Onwettelijkheid. — Verplichting voor de rechtbank te onderzoeken of de beslissing van het schepencollege regelmatig getroffen werd.

Wanneer een politiereglement bepaalt welke voorwaarden er vereischt worden opdat een huis als « huis van ontucht » zou bestempeld worden, gaat het Schepencollege zijn macht te buiten wanneer het beslissingen treft tegenover huizen die niet de voorziene voorwaarden vervullen.

Krachtens art. 107 der Grondwet is de Rechtbank verplicht de toepassing te weigeren van een onwettelijke beslissing van het Schepencollege.

Correctionele Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, (zetelend in beroep), 28 Januari 1937.

Kol. 973

PACHT.

1. *I. Mogelijkheid haar in te roepen tegen kooper. — Zichtbare of onzichtbare pacht.*
II. Huwelijksgemeenschap. — Verplichting «iets niet te doen». — Machtiging aan gehuwde vrouw eigen goed te verkoopen. — Gevolgen.

I. Een niet geschreven landelijke pacht is een last die tegen den kooper kan ingeroepen worden sedert het invoege treden der wet van 7 Maart 1929, vermits een opzegging van minstens 2 jaar vereischt is om aan dergelijke pacht een einde te stellen en de kooper van het verkochte goed gedurende die tijdruimte ook gehouden is het genotsrecht van den huurder te eerbiedigen.

2. Een pacht is zichtbaar tenzij het bezit des pachters dubbelzinnig voorkomt en niet met zekerheid de uitvoering eener pachtovereenkomst veropenbaart.

3. De verkoper is dus verplicht tot vrijwaring wegens de niet zichtbare landelijke pachten welke hij niet in de koopakte heeft kenbaar gemaakt. Een verklaring in algemeene en onzekere bewoordingen geuit is niet voldoende om den verkoper van die verplichting te ontslaan.

4. Wanneer de huurder van het verkocht landelijk goed een der medeverkopers is, stelt het genotsrecht in hoofde van den huurder een «persoonlijk feit» daar waarop art. 1628 van het Burgerlijk Wetboek toepasselijk is; in dat geval is de pachter-medeverkooper niet geoorloofd zijn pacht — zelfs indien zij zichtbaar is — tegenover den kooper in te roepen, tenzij hij het bestaan van zijn pachtrecht duidelijk en volledig in de koopakte heeft verklaard.

5. De verplichting tot vrijwaring is onverdeelbaar en verplicht voor het geheel ieder der medeverkopers.

6. Een verplichting «iets niet te doen» is van roerenden aard en valt dus in de huwelijksgemeenschap.

7. De man — in gemeenschap van goederen gehuwd — die zijn vrouw bijstaat en machtigt om een haar eigen goed te verkoopen, begrijpt zodoende in den verkoop, weliswaar op stilzwijgende wijze, maar toch met zekerheid het genotsrecht — eigenschap van het verkochte goed — dat niet aan de vrouw, maar wel aan de huwelijksgemeenschap toebehoort. In die mate is hijzelf een medeverkooper en in die hoedanigheid gehouden tot de onverdeelde vrijwaring voorzien door art. 1626, 1628, 1638 van het Burgerlijk Wetboek. Diensvolgens mag hij zijn pacht, die hij in de koopakte niet heeft verklaard, tegenover den kooper niet inroepen.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 29 October 1936.

Kol. 1018

2. *Opzeg met aangifte van verkeerden datum. — Onverschilligheid.*

Een opzeg, gedaan met aangifte van verkeerden datum, vindt zijne nadere verklaring in de wet en is geldig.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, (in beroep), 1e Kamer, 7 Juli 1936.

Kol. 406

3. *I. Pachtovereenkomst. — Geen opzegging. — Stilzwijgende wederverhuring. — Nieuwe pacht. —*

Voorwaarden. — Duur. — Mogelijkheid van wijzigingen in prijs, bijkomende betalingen en bijzondere voorwaarden. — Bewijs.

II. Kuischen van grachten. — Snoeien der boomen. — Onderhoud van bruggen, dijken en afsluitingen. — Overeenkomst. — Pachtverbreking of herstelling voor einde der pacht. — Voorwaarden.

III. Schadevergoeding. — Noodzakelijke ingebrekestelling. — Art. 1146 B. W. — Dagvaarding. — Doel.

I. Bij gebreke van regelmatige opzegging is er een stilzwijgende wederverhuring, overeenkomstig art. 12, wet van 7 Maart 1929; er ontstaat een nieuwe pacht aan de voorwaarden der vroegere, uitgenomen deze welke den duur betreffen.

Partijen kunnen bij den aanvang of gedurende de wederverhuring, prijs, bijkomende betalingen en bijzondere voorwaarden wijzigen. De pachter moet hiervan het bewijs leveren.

II. Bij niet kuischen der grachten en niet onderhouden van bruggen, dijken en afsluitingen, door den pachter, ontstaat er voor den eigenaar nog geen onmiddellijk recht op pachtverbreking, zoo dit alles kan hersteld worden voor het einde der pacht. Het verwaarloozen van het opgelegd snoeien der boomen en in erge gevallen het niet kuischen der grachten, kan echter aanleiding geven tot onmiddellijk pachtverbreking.

III. Een eisch tot schadevergoeding is «hic et nunc» niet ontvankelijk; vóór de dagvaarding dient de pachter ingebreke gesteld te worden. De dagvaarding kan tot dit doel dienen betrekkelijk de boomen en grachten die tijdig moeten verzorgd en gekuischt worden.

Vrederecht te Geeraardsbergen, 24 Februari 1936.

Kol. 610

4. *Pachtovereenkomst. — Uttredende pachter. — Recht om boomen en struikgewassen weg te nemen na beëindiging der pacht.*

Een pachter die na beëindiging der pachtovereenkomst boomen en struikgewassen, hem toebehoorend, wegneemt, begaat daarmee niet noodzakelijk eene feitelijkheid. De pachtersrechten inderdaad zijn niet uitgeput met het verstrijken van den conventioneelen pachttermijn. De wet van 7 Maart 1929, en de plaatselijke gebruiken en gewoonten regelen de wederzijdsche rechten en plichten der partijen. Eene bezitsvordering is derhalve niet ontvankelijk.

Vrederecht te Hooglede, 18 Februari 1936.

Kol. 773

Burgerlijke Rechtbank te Ieper, 1e Kamer, 7 October 1936.

Kol. 774

5. *Verbod van onderverhuring. — Art. 1766. — Verplichtingen van pachter. — Pachtverbreking.*

Wanneer bij pachtovereenkomst het onderverpachten werd verboden, tenzij de eigenaar hiertoe schriftelijke toestemming gaf, en de pachter desniettemin zonder toestemming van den eigenaar het goed onderverpacht, volbrengt hij zijn conventionele en wettelijke verplichtingen (art. 1766), niet en is de verpachter gerechtigd de pachtverbreking te vragen.

Vrederecht te Mol, 11 Februari 1936.

Kol. 1508

PLEITBEZORGER.**1. Honoraris. — Advocaat niet tot betaling gehouden.**

De advocaat is niet met zijn cliënt verbonden door een kontrakt van lastgeving; tusschen beiden bestaat een overeenkomst sui generis.

Wanneer niet bewezen wordt dat de advocaat buiten zijn rol van raadsman zou getreden zijn en een persoonlijke verbintenis zou hebben aangenomen tegen een pleitbezorger, is hij niet gehouden honoraria en onkosten van den pleitbezorger te betalen; dit honoraria en deze kosten zijn rechtstreeks door den cliënt verschuldigd.

Vrederegerecht te Antwerpen, 1e Kanton, 21 October 1936.

Kol. 1766

2. Vordering tot onderstandsgeld ingediend als hoofdeisch en na het einde van de procedure der echtscheiding. — Aanstelling van pleitbezorger vereischt.

Een vordering tot het bekomen van onderhoudsgeld is een bijkomende vraag in de procedure van echtscheiding. De persoonlijke verschijning der partijen is alleen toegelaten wanneer deze bijkomende vraag tegelijk met den hoofdeisch ingediend wordt.

In het geval een vordering tot onderstandsgeld als hoofdeisch en na de uitspraak der echtscheiding wordt ingeleid, is de eisch tot echtscheiding slechts de stoffelijke vereischte ten gronde van de nieuwe vordering. De bijzondere regels der echtscheidingsprocedure zijn hierop niet meer toepasselijk en de aanstelling van een pleitbezorger is vereischt.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 1e Kamer, 11 December 1936.

Kol. 726

POLDER.**1. Aansprakelijkheid. — Overstroming. — Voorwaarden der aansprakelijkheid.**

Het bestuur van een Polder is aansprakelijk voor de schade veroorzaakt tengevolge eener overstroming, wanneer het blijkt dat het de inkomsten, waarover het beschikte, niet in voldoende mate heeft aangewend voor het versterken en verhoogen der dijken.

Deze aansprakelijkheid is des te stelliger wanneer het blijkt, dat in de vorige jaren de tij van den stroom een steeds hooger peil heeft bereikt en er een tweetal jaren tevoren reeds een minder erge overstroming heeft plaats gehad.

Het bestuur van een Polder is niet uitsluitend gehouden tot het behartigen van zuiver landelijke belangen, doch eveneens tot de bescherming van alle ondernemingen, ook industriele, die door overstroming worden bedreigd.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1388

2. Onbevaarbare waterlopen. — Uitgedroogde bedding. — In polder gelegen. — Gebrek aan regelmatige titels die het privaat eigendom van het Polderbestuur bewijzen. — Privaat eigendom van den Staat.

De Rechtbank neemt meestal aan dat de onbevaarbare en onvlotbare rivieren aan den Staat toebehooren.

Behoudens uitdrukkelijk beding in het Octrooy of in andere regelmatige titels, maakt de uitgedroogde bedding van een onbevaarbare natuurlijke

waterloop, in een Polder gelegen, geen privaat eigendom uit van het Polderbestuur.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer bis, 25 Februari 1937.

Kol. 1282

REKENING-COURANT.

Rekening-courant. — Rekening van crediet en debiet. — Handelaar. — Intrest op intrest. — Art. 1154 B. W.

I. Het feit dat een persoon geen handelaar meer is, blijft zonder invloed op het karakter van de vroeger gepleegde handelsverrichtingen die in een rekening-courant werden opgenomen en die aan deze rekening-courant hun handelskarakter overdragen, alhoewel deze operatie een schuldvernieuwing uitmaakt.

II. Het verschil tusschen rekening-courant en een eenvoudige rekening van debiet en crediet bestaat hierin, dat in een rekening van debiet en crediet volgens het gemeen inzicht van de partijen iedere schuldvordering die aan de eene toekomt, afzonderlijk en individueel dient gekwet te worden, terwijl in een rekening-courant de contracteerende partijen de verplichting aangaan de individualiteit hunner wederkerige schuldvorderingen te doen verdwijnen en te veranderen in artikels van debiet en crediet, zoodat alleen het saldo dat er uit voortspruit eischbaar wordt.

III. De rechtspraak neemt gewoonlijk aan dat art. 1154 van het B. W. niet toepasselijk is op de rekening-courant.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 3e Kamer, 14 December 1936.

Kol. 1397

RECHTSPLEGING (in burgerlijke- en handelszaken).

Zie : Beroep.

Zie : Dwangsom.

1. I. Beroep. — Kortgeding. — Ontvankelijkheid. — Machtsovertreding. — Onbevoegdheid. — Recht van het hof de zaak tot zich te trekken. — Beperking. II. Bevoegdheid. — Kortgeding. — Onderstandsgeld. III. Kortgeding. — Uitwerking van voorloopige maatregelen. — Beperking.

I. Een beroep tegen een beslissing van den voorzitter der Rechtbank van Eersten Aanleg, zetelende in kortgeding, is ontvankelijk, wanneer het gesteund is op een machtsoverschrijding of op een middel van onbevoegdheid, welke ook de waarde van het geschil weze. Het Hof is echter niet gerechtigd de zaak ten gronde tot zich te trekken, bij toepassing van artikel 473 van het Wetboek van burgerlijke rechtspleging, wanneer het beloop der vordering het bedrag van den hoogsten aanleg niet overschrijdt.

Een vraag tot onderstandsgeld door ouders gericht tegen hunne kinderen ten voorloopigen titel, is dringend door haar natuur en valt dus binnen de bevoegdheid van den voorzitter in kortgeding.

De uitwerking van eene beslissing ten voorloopigen titel is niet omljnd in den tijd en de voorgeschreven maatregel blijft van kracht zoolang de beslissing die hem bevoel niet door een verhaal te niet wordt gedaan. De uitwerking kan alzoo een onbepaalden tijd duren, totdat de tegenpartij de zaak ten gronde voor de rechtbank heeft gebracht.

Hof van Beroep te Brussel, 3e Kamer, 16 December 1936.

Kol. 921

2. I. *Besluiten. — Gebrek aan voorafgaandelijke besluiten. — Zittingsbesluiten. — Ontvankelijkheid.*
 II. *Huurovereenkomst. — Begin van uitvoering. — Betwisting van den huurprijs. — Eedoplegging aan eigenaar.*

I. Indien het nieuw art. 81bis W. B. R. aan partijen toelaat hun besluiten minnelijk te wisselen, handhaven de nieuwe artikels 77 en 78 het beginsel van de schriftelijke en aan de zitting voorafgaande besluiten; al hebben partijen dan ook geene voorafgaande besluiten gewisseld laat het dekreet van 30 Maart 1808 hun toe zittingsbesluiten te nemen. De Rechtbank echter moet geen andere punten in rechte en in feite beoordeelen dan degene die in de dagvaarding en in de zittingsbesluiten vermeld zijn.

II. Indien eene huurovereenkomst een begin van uitvoering heeft gekregen en er nadien betwisting bestaat nopens den huurprijs, zal de eigenaar geloofd worden op zijn verklaring onder eed tenzij de huurder een deskundige schatting op zijn kosten aanvraagt (art. 1716 B. W.).

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 3e Kamer, 31 Maart 1937.

Kol. 1422

3. *Boedelscheiding. — Betwistingen. — Notaris en aangestelde rechter. — Art. 828 B. W. en 976 en 977 B. R. W. — Openbare orde.*

Alle betwistingen nopens de samenstelling van de te verdeelen massa moeten luidens de art. 828 en volgende van het B. W. en 976 en 977 van het B. R. W. vooraleer aan de Rechtbank te worden onderworpen, onder vorm van tegenspraken op het ontwerp van boedelscheiding het voorwerp uitmaken van een poging tot minnelijke regeling voor den aangestelden rechter.

Deze rechtspleging staat in verband met de rechterlijke inrichting en is dus van openbare orde.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 1e Kamer, 24 Februari 1937.

Kol. 1138

4. *Dagvaarding. — Gerechtelijk contract. — Opgave van rechtsgronden. — Verandering of aanvulling door de rechtbank.*

Het gerechtelijk contract in burgerlijke zaken wordt niet noodzakelijkerwijze bepaald door de omschrijving der rechtsgronden, doch alleen door aanduiding der feiten, waarop de eisch gesteund wordt.

Behalve in uitdrukkelijk voorziene gevallen, kan de Rechtbank van ambtswege de rechtsmiddelen toepassen.

De burgerlijke rechtbanken kunnen in de bewoordingen van een voorafgaand strafrechterlijk arrest een vermoeden putten om hunne overtuiging te vormen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 4e Kamer, 17 September 1936.

Kol. 575

5. *Dagvaarding voor het eerst in graad van beroep. — Niet ontvankelijk. — Feitelijke vennootschap. — Derden. — Vordering tegen vennootschap en tegen vennoten persoonlijk.*

Een dagvaarding tot tusschenkomst en tot verordeeling voor de eerste maal beteekend in beroep tegen een partij die in eersten aanleg niet inzake is geweest, is niet ontvankelijk.

Derde personen die met vennoten eener louter feitelijke vennootschap hebben gehandeld, zijn ge-

rechtigd, naar hunne keuze, de ingeroepen vennootschap te erkennen of te negeeren en in het laatste geval tegen de vennoten persoonlijk te ageren.

Werkrechtersraad van Beroep te Antwerpen, 3 November 1936.

Kol. 646

6. *Eindbeslissing na tusschenvonnis. — De onrechtmatige verrijking van artikel 555 B. W.*

De Rechter die definitief te beslissen heeft na een tusschenvonnis is niet gebonden door dit tusschenvonnis.

Art. 555 B. W. dat vergelding voorziet voor onrechtmatige verrijking, ten laste van den eigenaar op wiens grond een derde gebouwen opricht, is niet van toepassing wanneer die gebouwen werden opgericht krachtens een afgesloten kontrakt.

Hof van Beroep te Brussel, 1e Kamer, 12 Mei 1937.

Kol. 1683

7. *Gehuwde vrouw. — Gebrek aan gelijktijdige dagvaarding van den man. — Nietigheid van openbare orde.*

Bij gebrek aan eene reeds verleende machtiging door haar man om in rechte te treden of aan een vrijwillige tusschenkomst van dezen om haar in den loop van het geding daartoe te machtigen wordt de gehuwde vrouw niet geldig gedagvaard bijaldien haar echtgenoot niet terzelfder tijd vóór het gerecht te dien einde opgeroepen wordt.

De nietigheid van dergelijke dagvaarding is van openbare orde.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3e Kamer, 5 November 1936.

Kol. 1288

8. *Motiveering van vonnissen en arresten. — Onvoldoende motiveering.*

De vermeldingen in een arrest « dat de feiten niet bewezen zijn » of « dat de feiten door den eersten rechter vastgesteld bewezen zijn gebleven » door het onderzoek voor het Hof gedaan en dat er uit dien hoofde een billijke toepassing van de wet werd gedaan, zijn onvoldoende wanneer in besluiten een reeks feitelijke omstandigheden werden uiteengezet die van aard waren te betoogen dat de betichting bewezen was.

Een arrest dat aldus onvoldoende gemotiveerd is dient verbroken te worden.

Hof van Verbreking, 2e Kamer, 8 Juni 1937.

Kol. 1727

9. *Ondeelbare meervoudige vordering met burgerlijk en handelskarakter. — Uitsluitende bevoegdheid der burgerlijke rechtbank.*

Een meervoudige vordering die, gezien haar aard, ondeelbaar is en deels onder de bevoegdheid van het vredegerecht deels onder die van de Rechtbank van Koophandel valt, kan enkel beslecht worden door de Burgerlijke Rechtbank, dewelke inderdaad bevoegd is om te kennen over alle betwistingen die niet vallen onder de bevoegdheid van uitzonderingsrechts machten.

Burgerlijke Rechtbank te Kortrijk, 25 Juni 1936.

Kol. 407

10. *Rechterlijke organisatie. — Verdeeling van zaken tusschen de kamers van de rechtbank. — Verzendings naar een andere Kamer. — Macht van den voorzitter*

van de rechtbank. — Burgerlijke rechtsvordering. — Oproeping. — Gevolgen. — Dringende zaken.

De Voorzitter van de Rechtbank bezit een willekeurige macht om de zaken van bepaalde kamers van de Rechtbank naar een andere kamer te verzenden. Zijne beslissingen daaromtrent zijn niet vatbaar voor discussie of verhaal.

Tenzij er sprake zou zijn van dringende zaken heeft een oproeping enkel als doel eene vaststelling te bekomen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 5e Kamer bis 17 Februari 1937.

Kol. 1059

11. I. *Spoodprocedure. — Schatting door verweerder op meer dan 1000 fr. — Geen nietigheid.*

II. *Gedeelte van onroerend goed. — Art. 32 wet op de bevoegdheid. — Niet toepasselijkheid.*

III. *Verjaring juridisch recht. — Tusschenpersoon.*

I. Bij de spoedrechtspiegeling ingesteld bij K. B. van 13 Januari en 6 Februari 1935, is de schatting gedaan bij de beteekening van de dagvaarding de eenig wettelijke leidraad voor de rechtspiegeling en deze kan door een hoogere schatting door verweerder gedaan, niet ongeldig worden gemaakt.

II. Wanneer de betwisting loopt over een gedeelte van een onroerend goed kan art. 32 der wet op de bevoegdheid niet worden toegepast en moet de schatting van het geding geschieden door partijen onder toezicht van den rechter.

III. Het bezit van een zaak, leidende tot verwervende verjaring, kan uitgeoefend worden zoowel door bezitter zelf als door bemiddeling van iemand anders; (art. 2228 B. W.); de verwerver van het bezit kan inderdaad de «animus» hebben, terwijl de tusschenpersoon het corpus bezit.

Vrederegt te Puers, 9 Juli 1936.

Kol. 517

12. *Verzet. — Sprekende aan persoon. — Gelijktelling wanneer beteekening gedaan in omstandigheden waaruit mag afgeleid worden dat de beteekende denzelfden dag kennis heeft gehad van de beteekening: in casu beteekening ten woonhuize aan familielid met hem samenwonende, en insgelijks partij in zake.*

De voorwaarde van «sprekende met de partij» mag als verwezenlijkt aanzien worden, wanneer er omstandigheden voorhanden zijn waaruit mag afgeleid worden dat de beteekende partij denzelfden dag kennis heeft gehad der beteekening: in casu, beteekening aan de moeder, samenwonende met de beteekende, en insgelijks partij in zake aan dewelke hetzelfde vonnis terzelfder tijd beteekend werd in persoonlijken naam.

De geest der nieuwe wetgeving (art. 158, 436 Wetboek van Burgerlijke Rechtspleging, K. B. n° 300 van 30 Maart 1936) heeft voor doel den gang der rechtspiegeling te bespoedigen, en de kosten te verminderen.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, (zetelende in Handelszaken), 16 December 1936.

Kol. 1285

13. *Vonnis. — Uitvoering. — Betaling der gerechtskosten. — Voorbehoud. — Tweede betaling na beteekening. — Geen voorbehoud. — Geen berusting. — Beroep. — Ontvankelijkheid.*

Wanneer tot uitvoering van een vonnis gerechtskosten onder alle voorbehoud werden betaald door verrekening met verschuldigde bedragen, en na be-

teekening van het vonnis de opnieuw gedane gerechtskosten werden betaald zonder voorbehoud, kan hieruit voor beroeper geen berusting in het vonnis worden afgeleid, daar het voorbehoud bij de eerste vereffening geldig blijft voor de laatste vereffening.

Burgerlijke Rechtbank te Turnhout, 1 April 1937.

Kol. 1572

14. I. *Vonnis. — Ultra-petita verklarend vonnis. — Vonnis over moeilijkheden bij tenuitvoerlegging.*

II. *Vennootschap onder gemeenschappelijke naam. — Vennooten. — Faillissement. — Geen automatisch faillissement. — Geen sacramentele termen.*

I. De Rechter naar wien een vordering door het Hof teruggezonden wordt, mag de draagwijdte van vroeger gevelde vonnissen nagaan en onderzoeken, zonder het verwijt op te loopen, ultra petita, een verklarend vonnis te geven of te beslissen over moeilijkheden omtrent de tenuitvoerlegging van een vonnis.

II. Wanneer een vennootschap onder gezamenlijken naam failliet verklaard wordt, dienen de vennooten wel mede failliet verklaard te worden, doch hun faillissement bestaat wettelijk niet tot op het oogenblik dat de rechtbank het uitgesproken heeft.

De faillietverklaring kan in om het even welke termen geschieden. Van het oogenblik dat de Rechtbank haar bedoeling duidelijk maakt den staat van faillissement te verklaren, is het zonder belang dat de Rechtbank, juridisch ten onrechte, erop gewezen heeft dat het faillissement automatisch was ingetreden, dat het dus niet meer hoefde afgekondigd te worden en dat het alleen nog ingericht moest worden.

Hof van Beroep te Gent, 2e Burgerlijke Kamer, 4 Januari 1937.

Kol. 1088

15. *Vonnis van onbevoegdheid. — Inleiding van nieuwe vraag. — Voorwaarden voor ontvankelijkheid.*

Wanneer de Rechtbank van Eersten Aanleg zich onbevoegd heeft verklaard ratione materiae en dit vonnis nog geen kracht van gewijsde heeft verkregen, is dezelfde vraag ingediend vóór de Rechtbank van Koophandel niet ontvankelijk.

De beteekening van het eerste vonnis, na de nieuwe dagvaarding, met verklaring van berusting in de uitspraak en verzaking aan alle middelen van verhaal is onvoldoende, vermits een vonnis enkel kracht van gewijsde verkrijgt door het verstrijken van den termijn van beroep.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, (zetelende in Handelszaken), 17 December 1936.

Kol. 1459

16. *Vonnis Vrederechter. — Beroep. — Gebrek van inleiding tegen de in de akte van beroep aangeduide terechtzitting. — Art. 82bis nieuw burg. rechtspl. — Verval. — Openbare orde. — Art. 173 Wetboek Burg. Rechtspleging (vereischte van schade van de belangen der tegenpartij) enkel toepasselijk op de nietigheid van exploten of akten van rechtspiegeling en niet op het verval of de niet-ontvankelijkheid van verhalen na verloop van den wettelijke termijn ingesteld.*

De rechtsregel van artikel 82 bis van het wetboek van burgerlijke rechtspiegeling, het verval van beroep uitdrukkelijk voorziende voor het geval dat dit beroep niet op de algemeene rol ingeleid is tegen den dag die in de akte van hooger beroep bepaald is, neemt plaats in de rij der verordeningen op de politie

en de tucht der Rechtbanken, en behoort tot het Openbaar Recht.

Het blijkt uit de voorbereidende werkzaamheden dat artikel 173 van het wetboek van burgerlijke rechtspleging enkel van toepassing is op de gevallen van nietigheid van exploten en akten van rechtspleging en niet op de uitsluitingen noch op de niet ontvankelijkheid, spruitende bijvoorbeeld uit het feit dat de akte laattijdig gedaan werd ten verzoeken van een persoon die de bevoegdheid of de macht daartoe niet heeft.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer bis, 23 Februari 1937.

Kol. 1566

RECHTSPLEGING (in strafzaken).

Vonnis. — Motiveering. — Beroep in politiezaken. — Eenparigheid niet vereischt.

Een vonnis dat enkel zegt dat de betichte een onvoorzichtigheid begaan heeft met tegen een stilstaand voertuig aan te rijden, is voldoende gemotiveerd.

Bij een rechtbank van eersten aanleg, zetelende als rechtbank van beroep in zaken van enkele politie, is de eenparigheid van stemmen der magistraten niet vereischt om te veroordelen na vrijspraak in eersten aanleg.

Hof van Verbreking, 2e Kamer, 19 Mei 1937.

Kol. 1627

RECHTSPLEGING (Werkrechttersraad).

1. Beroep tegen beslissing der gemengde kamer. — Onontvankelijk.

Is niet ontvankelijk een verzoek tot schorsing uit hoofde van beroep tegen de beslissing der Gemengde Kamer. Zulk beroep ware een overtolligheid en een praktische onmogelijkheid.

Werkrechttersraad te Antwerpen, Kamer voor Bedienden, 8 Juli 1936.

Kol. 364

1. I. Beroep. — Beroepsakte beteekend aan griffier. — Geldigheid.

II. Dienstcontract. — Bepaalde duurtijd. — Bewijs.

I. Beroep tegen een vonnis van den Werkrechttersraad kan geldig beteekend worden bij deurwaarder ter griffie, sprekende met den griffier.

II. De bediende, die zich er op beroept, dat hij werd aangenomen voor een bepaalden duur, zal het bewijs er van moeten leveren. De rechter zal, uit het bestaan van tegenovergestelde vermoedens, de stelling van eischer kunnen verwerpen.

Werkrechttersraad van Beroep der Provincie West-Vlaanderen, Kamer voor Bedienden, 17 Januari 1937.

Kol. 1100

SCHADEVERGOEDING.

1. Doodelijk ongeval. — Berekening der schade. — Pijn en smart van het slachtoffer. — Zedelijke schade van echtgenoot. — Zedelijke schade van gehuwde dochter. — Zedelijke schade van minderjarig kind. — Persoonlijk onderhoud van slachtoffer. — Geen aftrek van 10 % wegens uitbetaling van kapitaal. — Begrafeniskosten.

Slachtoffer dat bij zijne aankomst in het hospitaal zijn volle bewustzijn bezat en zich heeft rekenschap kunnen geven van zijn nakenden dood: zedelijke en lichamelijke schade 15.000 fr. — Zedelijke schade

door verlies van echtgenoot 25.000 fr. — Zedelijke schade aan gehuwde dochter, die zelf reeds familie heeft gesticht, 5.000 fr. — Zedelijke schade aan minderjarig kind door het afsterven van zijn vader en grootvader 15.000 fr.

Bij de berekening der schade door het gemis aan het loon van het slachtoffer gedurende zijn vermoedelijke leeftijd, dient 40 % afgetrokken voor persoonlijk onderhoud van het slachtoffer.

Gezien de wisselvalligheden van den geldelijken toestand zou het niet billijk zijn 10 % af te houden wegens onmiddellijke uitbetaling van een kapitaal.

Begrafeniskosten zijn een last der nalatenschap. De vervroegde uitgave dient echter vergoed.

Correctionele Rechtbank te Gent, 19 Februari 1937.

Kol. 1276

2. I. Fisch tot schadevergoeding na ongeval. — Staat. — Terugvordering der loonen aan slachtoffer betaald. — Gegrond.

II. Bevoegdheid. — Staat tegenover dader van ongeval.

I. De Staat die verplicht is aan zijn bediende, die een ongeval oplep, tijdens de ziekte van dit slachtoffer het loon verder uit te betalen, heeft door het ongeval een schade geleden die gelijk staat met het bedrag van het loon.

II. De Strafrechtbank waarvoor de dader van een ongeval vervolgd wordt is bevoegd om te oordeelen over een vraag tot toekenning van schadevergoeding vanwege den Staat die als patroon van het slachtoffer aan dit laatste loonen heeft moeten uitbetalen zonder tegenprestatie vanwege het slachtoffer gedurende dezes werkonbekwaamheid.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 Januari 1937.

Kol. 1537

3. I. Kapitalisatierente.

II. Schadevergoeding. — Wijze van berekening. — Gedeelte van het loon toekomende aan de echtgenoot en aan de kinderen. — Beperking van de vergoeding aan de kinderen tot op 18-jarigen ouderdom.

III. Moreele schade. — Overlijden. — Weduwe en kinderen.

I. De kapitalisatierente in geval van vergoeding wegens ongeval mag billijk vastgesteld worden op 5 % omdat men gemakkelijk het beschikbaar geld op hypotheek aan 5 % plaatsen kan, wat een voordeelige en zekere plaatsing is.

II. De kinderen van het slachtoffer kunnen slechts aanspraak op ouderlijken bijstand maken tot op het oogenblik dat zij op eigen krachten persoonlijk in hun onderhoud kunnen voorzien. Normaal zal dit op 18-jarigen ouderdom gebeuren.

De vergoeding door den dader van het ongeval te betalen zal zodoende bedragen aan de eene zijde 25 %, zijnde het deel dat de moeder voor haar eigen onderhoud aanwendt en, aan de andere zijde, 9 % van het bedrag van het loon per minderjarig kind. Deze vergoeding van 9 % per kind zal echter slechts moeten berekend worden tot op het 18e levensjaar van elk kind.

III. De zedelijke schade voor de weduwe van het slachtoffer kan vastgesteld worden op 25.000 frank. De zedelijke schade voor elk minderjarig kind op 10.000 fr.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 8e Kamer, 10 Maart 1937.

Kol. 1689

4. *Ongeval. — Fisich tot schadeloosstelling. — Uitbetaling van vroegtijdig pensioen. — Onmiddellijke uitkeering van een kapitaal.*

I. Door het uitbetalen van het volle loon en van een pensioen aan het slachtoffer van een ongeval gedurende den tijd der werkonbekwaamheid heeft de Stad Antwerpen als doel haar bedienden te beschermen tegen zekere risico's door hen gedurende hun dienst bij haar opgelopen met het inzicht hun een zekere stabiliteit in hun maatschappelijken toestand te verschaffen.

II. Het kan niet het inzicht der partijen zijn geweest uit de verwezenlijking van het risico winst te trekken; zoodat het slachtoffer niet het recht heeft twee maal betaling te vorderen: eenmaal van den dader van het ongeval en een maal van zijn patroon.

III. De kortingen op het loon door de Stad Antwerpen gedaan mogen niet gelijkgesteld worden met de betaling van premies in een verzekeringsovereenkomst, daar ze in feite een onrechtstreeksche loonvermindering uitmaken en er geen causaal verband bestaat tusschen het bedrag der kortingen en het bedrag van het pensioen.

IV. De rechthebbende op een pensioen kan een gebeurlijk eigendomsrecht in zijnen hoofde op de door hem betaalde kortingen alleen doen gelden in de gevallen waar het stelsel der individueele capitalisatie wordt toegepast.

V. De Stad Antwerpen heeft een vordering tegen den dader van het ongeval in terugbetaling der door haar aan haar bediende betaalde sommen met in achtneming van den graad van werkonbekwaamheid.

VI. Een vergoeding van 20.000 fr. voor pijn en smart is een billijke vergoeding in acht genomen dat het slachtoffer alhoewel pensioen genietend, zijn vaste betrekking verloren heeft; dit bedrag dient met 10 % verhoogd te worden ten gevolge der prijsstijging door de 2e devaluatie veroorzaakt.

VII. Een vroegtijdige op pensioenstelling op basis eener werkonbekwaamheid van 100 % gesteund op de onmogelijkheid voor de Stad Antwerpen om haar bedienden in haar dienst te handhaven mag niet ten nadeele van den dader strekken wanneer de werkelijke graad der werkonbekwaamheid slechts 20 % bedraagt.

VIII. De onmiddellijke uitkeering van het kapitaal dient niet verminderd te worden daar dit geen voordeel is in crisistijden.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer bis, 9 Juli 1936.

Kol. 233

SCHEIDING VAN GOEDEREN.

Zie: Huwelijksgoederenrecht.

SCHEIDING DER MACHTEN.

Onrechtstreeksche belastingen. — Verhaal voor de Rechtbank voor betekening van dwangbevel op dagvaarding vanwege het beheer. — Onontvankelijk.

Inzake onrechtstreeksche belastingen zijn al de daden gesteld vóór dat een dwangbevel werd uitgegeven of een dagvaarding werd betekend vanwege het Beheer, daden van louter administratieven aard, die geen burgerlijk recht van den belastingschuldige kunnen benadeelen en die door de Rechtsmacht niet kunnen beoordeeld worden, zonder het grondwettelijk beginsel der scheiding tusschen de Staatsmachten te schenden.

Vrederegerecht te Berchem, 25 Augustus 1936.

Kol. 421

SCHEIDING VAN TAFEL EN BED.

1. *Redenen. — Feiten begaan in een periode van geestesstoornis. — Interlocutoir vonnis. — Kracht van gewijsde.*

Wanneer een verweerder in zake scheiding van tafel en bed doet gelden dat de feiten, die tegen hem worden aangehaald, begaan werden in een oogenblik van geestesstoornis en zulks blijkt uit een bevel van de Raadkamer, waardoor tegen deze partij toepassing gedaan is van de wet van 9 April 1930, doch de Rechtbank dit argument heeft verworpen en het getuigenverhoor heeft bevolen, is de belanghebbende niet meer gerechtigd hetzelfde argument te doen gelden in beroep tegen het eindvonnis dat later de scheiding van lijf en goederen uitspreekt wanneer hij geen beroep had ingesteld tegen het interlocutoir vonnis dat het getuigenverhoor beveelt en dat na regelmatige betekening kracht van gewijsde had bekomen.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 27 Februari 1937.

Kol. 1177

2. I. *Scheiding van goederen. — Scheiding van tafel en bed; gelijktijdige vordering van beiden. — Scheiding van goederen eerst ingespannen. — Samenvoeging. — Terugwerkende kracht van het vonnis. — Belang der beide vorderingen.*

II. *Scheiding van goederen. — Terugnemingen der vrouw in gevaar gebracht door beheer van den man. — Schuld van den man niet bewezen. — Gegronnd.*

III. *Echtscheiding. — Vordering op zichzelf niet beledigend. — Belediging in de omstandigheden. — Echtscheiding te kwader trouw van een vreemde Rechtbank afhandig gemaakt. — Misbruik van volmacht ad litem. — Voldoende grond tot scheiding. — Vreemd vonnis. — Vordering nietigverklaring door de Belgische Rechtbank. — In strijd met de soevereiniteitsrechten der vreemde mogendheid.*

IV. *Internationaal privaatrecht. — Vreemd vonnis. — Openbare orde in ons land. — Ontzegging van welkdanige uitwerkselen in België. — Echtscheiding. — Persoonlijke status der echtgenooten.*

I. Wanneer een vordering tot scheiding van goederen ingespannen werd en daarna een vordering tot scheiding van tafel en bed, mogen beide vorderingen samengevoegd worden, doch wegens de terugwerkende kracht van het vonnis tot op den dag dat de zaken respectievelijk werden ingespannen dienen beide vorderingen afzonderlijk behandeld te worden.

II. De vrouw mag de scheiding van goederen vragen zoodra haar huidige of toekomstig erfgoed gevaar loopt tengevolge van het beheer van den man, zelfs wanneer geen enkele schuld aan dit beheer kleeft.

III. Het inleiden van een vordering tot echtscheiding is geen zware belediging op grond van welke de tegenpartij op haar beurt echtscheiding kan vorderen, doch de omstandigheden die met het inleiden van de vordering gepaard gaan kunnen voldoende zwaar beledigend zijn om een vordering tot echtscheiding te geven.

Zulks is het geval o. m. wanneer een der echtgenooten bedrieglijk, door misbruik van een volmacht die overigens nietig was, bij verrassing, van een verafgelegen Rechtbank een echtscheiding bekomt ten nadeele van den anderen echtgenoot op bestanddelen en gronden die in eigen land zeer onvoldoende zouden geacht worden.

IV. Een vreemd vonnis kan ofschoon strijdig met de openbare orde, niet door een nationale rechtbank

verbroken worden, deze kan echter aan het vonnis alle uitwerksels ontzeggen in het eigen land, dit althans in de beweegredenen van het vonnis.

De vordering tot echtscheiding moet overal beoordeeld worden naar den persoonlijken status van de echtgenooten.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 5 Februari 1936.

Kol. 1179

SCHEIDSGERECHT.

Scheidsrechterlijk beding. — Onbevoegdheid van de Rechtbanken. — In limine litis tegen te werpen. — Minnelijk medegedeelde besluiten ten gronde.

Een scheidsrechterlijk beding moet voor de rechtbanken opgeworpen worden vóór dat het debat ten gronde aangegaan werd.

De opwerping, gedaan ter zitting, na minnelijke mededeeling van notas waarin de besluiten ten gronde genomen zijn is laattijdig wanneer uit deze mededeeling blijkt dat de verweerder wel het inzicht had de zaak voor de gewone rechtbank te behandelen.

Werkrechtersraad te Brugge, Kamer voor Werklieden, 26 Mei 1936.

Kol. 955

SCHENKING.

Art. 1098 en 1099 B. W. — Tweede huwelijk. — Beschikbaar gedeelte.

1. De art. 1098 en 1099 van het B. W. zijn toepasselijk zelfs op de giften die het tweede huwelijk voorafgaan indien wel te verstaan het huwelijk de beweegredenen dier schenkingen uitmaakt.

2. De vermoede schenking waarvan spraak in alinea 2 van art. 1099 B. W. is niet nietig maar enkel verminderbaar tot een kindsgedeelte.

3. In de berekening van dit kindsgedeelte moet de overlevende echtgenoot als zijnde een kind medegerekend worden.

4. De kinderen van het tweede huwelijk komen in aanmerking voor het berekenen van het beschikbaar kindsgedeelte.

5. Zij genieten van de gevorderde en bekomen inkorting.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 21 November 1936.

Kol. 1686

SCHULDVERGELIJKING (Compensatie).

Rechterlijke schuldvergelijking (compensatie). — Uitwerking. — Overeengekomen intresten. — Wettelijke intresten. — Cumul. — Intresten op de intresten.

Wanneer een der schulden betwist wordt, is wettelijke schuldvergoeding onmogelijk.

De rechterlijke schuldvergoeding heeft slechts uitwerking op den dag der uitspraak, vermits het slechts dan is dat de betwisting wordt opgeheven. De overeengekomen intresten blijven tot dien dag loopen.

Art. 1153 dat de wettelijke intresten toestaat van af den datum der aanneming, veronderstelt dat er geen intresten werden bedongen.

Na een jaar zijn ook intresten op de intresten verschuldigd.

Rechtbank van Koophandel te Aalst, 30 Oct. 1936.

Kol. 1142

SLIJTERIJ VAN GEGISTE DRANKEN.

Houder van ontuchthuis. — Beslissing schepencollege. — Bewijskracht. — Onderzoek der feiten door strafgerecht. — Toepassing wet 29 Augustus 1919.

De ontucht moet niet als voldoende bewezen beschouwd worden door voorlegging van een besluit van het schepencollege, des te meer wanneer dit besluit niet gemotiveerd is.

De strafrechtbanken moeten onderzoeken of de feiten werkelijk plaats hebben gehad, en mogen zich niet eenvoudig steunen op een besluit van het schepencollege.

Wanneer de strafrechtbank zelf geen veroordeeling uitgesproken heeft uit hoofde van het houden van een ongeoorloofd huis van ontucht, ofwel in het vonnis niet uitdrukkelijk bepaald heeft dat de verdachte werkelijk een huis van ontucht heeft gehouden, bestaat er geen aanleiding tot toepassing van art. 1, par. 1-7° der wet van 29 Augustus 1919, waardoor verboden wordt aan degenen die een ontuchthuis houden, of gehouden hebben, een slijterij van gegiste dranken uit te baten.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1359

SOCIALE WETGEVING.

I. Bediendenpensioen. — Rechthebbenden. — Voorwaarden. — Directeur.

II. III. Storting der bijdrage. — Verplichting van patroon. — Aansprakelijkheid. — Gevolgen.

I. Alle personen die door een dienstcontract verbonden zijn aan een firma, die hen bezoldigt en voor dewelke zij geesteswerk verrichten vallen onder de toepassing van de sociale wetten op het bediendenpensioen (wet van 18 Juni 1930). Dit is ook het geval voor de bestuurders, rechtstreeks afhangend van den beheerraad, niettegenstaande deze niet onder toepassing vallen van de wet van 7 Augustus 1922 op het bediendencontract.

II. Het is de werkgever en niet de werknemer die moet zorgen voor de afhoudingen die moeten gestort worden opdat een bediende recht zou hebben op een pensioen. Indien de werkgever dit niet doet begaat hij een fout tegenover de personen die op dit pensioen zouden recht hebben en kan hij op basis van artikel 1382 aansprakelijk gesteld worden.

III. De werkgever kan verplicht worden bij een wettelijk erkende kas het kapitaal te storten dat noodig is om de uitbetaling van het regelmatig pensioen te verzekeren.

Burgerlijke Rechtbank te Turnhout, 11 Juli 1935.

Kol. 731

2. Betaald verlof na eindigen van arbeidscontract. — Karakter. — Eischbare vergoeding. — Geen verplichting werkelijk verlof te nemen.

In geval een einde aan het arbeidscontract wordt gesteld voordat de werkmán het hem toekomend verlof genoot, wordt het recht tot het bekomen van betaalde verlofdagen omgezet in een recht tot het bekomen van een onmiddellijk eischbare vergoeding, dat door het Koninklijk Besluit van 14 Augustus 1936 aan geen enkele voorwaarde wordt onderworpen.

Werkrechtersraad van Antwerpen, Arbeiderskamer, 24 Maart 1937.

Kol. 1578

3. Betaald verlof. — *Wet van 8 Juli 1936. — Goede trouw.*

De strafbepalingen voorzien door de wet van 8 Juli 1936 op de betaalde verlofdagen dienen slechts toegepast wanneer de kwade trouw van betichte vaststaat. Zulks blijkt ten overvloede uit de voorbereidende werken der wet.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 11 Juni 1937.

Kol. 1761

4. Gezinstoeslagen. — *Valsche aangifte van de hoedanigheid van werkmán. — S.W.B. art. 496. — Toepasselijk. — Vordering na 3 jaar. — Vordering anders voorgesteld door aanlegger. — Onverschillig.*

Wanneer iemand zich een bediening of een betrekking toeschrijft die hij niet bezit met het doel vanwege een verrekenkas gezinstoeslagen te bekomen waarop hij geen recht heeft begaat hij een oplichting die strafbaar is op grond van art. 496 S.W.B.

De vordering tot teruggave van de aldus bekomen uitkeeringen is een burgerlijke vordering ex delicto en verjaart na 3 jaar.

Desgevraagd moet de rechter den aard der vordering onderzoeken en de gevolgen eruit verklaren, zelfs als de aanlegger de vordering ingespannen heeft als vordering ex quasi-contractu, speciaal als terugvordering van het onverschuldigd betaalde.

Werkrechtersraad te Brugge, Kamer voor Werklieden, 10 Mei 1937.

Kol. 1510

5. I. — *Gezinsvergoedingen. — Handelsreiziger of -vertegenwoordiger. — Verplichte stortingen.*

II. — *Strafvordering. — Vergissing in de hoedanigheid van gedaagde. — Geen invloed. — Vrijwillige verschijning.*

III. — *Gezinsvergoedingen. — Achterstallige stortingen. — Ambtshalve veroordeeling tot storting.*

I. — Een handelsreiziger of -vertegenwoordiger is geen makelaar of handelaar en valt derhalve onder toepassing der wet van 4 Augustus 1930 op de gezinsvergoedingen.

II. — Indien in strafzaken er eene vergissing is begaan in de aanduiding der hoedanigheid van gedaagde is zij zonder invloed indien gedaagde er niet door werd geschaad. In ieder geval moet de nietigheid worden voorgesteld vóór elke bespreking der zaak;

Trouwens volgens art. 147 W. v. Sv. kunnen partijen vrijwillig verschijnen; de toestemming daartoe kan stilzwijgend worden gegeven.

III. — Indien de rechtbank een veroordeeling uitspreekt wegens inbreuk op de wet op de gezinsvergoedingen moet zij ambtshalve bevelen dat de achterstallige bijdragen zullen worden bijgestort.

Correctioneële Rechtbank te Gent, in beroep, 2e Kamer, 8 Januari 1937.

Kol. 881

6. *Gezinsvergoedingen voor jonge broeders en zusters. — Toepassing van art. 22 van de wet van 4 Aug. 1930 en art. 3 van het K.B. van 14 Aug. 1933. — Bewijs van den last der familieleden door de arbeider-recht-hebbende te leveren.*

De arbeider die gezinsvergoedingen eischt voor zijne jonge broeders en zusters moet bewijzen dat die familieleden « werkelijk ten zijnen laste zijn ».

Alhoewel art. 3 van het K.B. van 14 Augustus 1933 niet woordelijk zegt wat « werkelijk den last hebben »

beteekent, heeft de Wetgever toch bedoeld dat de last van het onderhoud, voor een zeker deel mag gedragen worden door andere personen dan de broeder-aanvrager der gezinsvergoedingen. In dit geval zelfs is het fabriekloon van een minderjarig meisje te gering om in een onderhoud van 6 kinderen te voorzien.

Werkrechtersraad van Beroep voor de Provinciën Antwerpen en Limburg, 17 Juli 1936.

Kol. 644

7. *Gezinsvergoedingen. — Toepassing van art. 2 van de wet van 4 Augustus 1930. — Fictief mandaat. — Verplichting voor werkgever bijdragen te betalen voor een persoon die den titel van bestuurder draagt maar de bevoegdheid eigen aan dit ambt mist. — Dienstkontraakt.*

Wanneer een maatschappij aan een persoon den titel van bestuurder heeft toegekend doch hem alle bevoegdheid eigen aan deze bediening heeft ontzegd, de zo gezegde bestuurder zonder voorafgaandelijke toelating geen enkel document voor de maatschappij mag teekenen, noch eenige verbintenis van welken aard ook mag nemen, en het bestuur werd aangegaan zonder eenige bepaalde vergoeding, moet dit aanzien worden als een fictief mandaat, dat in werkelijkheid een dienstkontraakt bewimpelt, en dat verzonnen is om van de verplichtingen opgelegd door de wet van 4 Aug. 1930 vrijgesteld te zijn.

Vrederecht te Antwerpen, 3e Kanton, 6 Maart 1936.

Kol. 1611

8. *Gezinsvergoedingen. — Uitbetaling door de verrekenkas. — Geen verplichting-scheppende bekentenis. — Bewijs van hoedanigheid van loontrekkende. — Samenwonen. — Vermoeden. — Bestaan van pensioenkaart, loonboekje, enz. — Geen bewijs tegenover derden.*

De gezinsvergoedingen zijn niet op grond van een contract verschuldigd doch wel als maatschappelijke verplichting op grond van een wet van openbare orde. — Derhalve kan geen bekentenis ingeroepen worden, om er een recht op te steunen.

Het samenwonen van familieleden geldt als bewijs juris et de jure van de afwezigheid van een dienstverhuring, doch het afzonderlijk wonen is geen vermoeden in tegenovergestelden zin.

Het bestaan van een pensioenkaart of van een loonboekje kan niet ingeroepen worden tegenover derden als bewijs van het bestaan van een dienstverhuring of arbeidscontract; vooral niet wanneer de vader de zoogenaamde werkgever is en deze stukken gemaakt heeft.

Werkrechtersraad van Beroep te Brugge, Kamer voor Werklieden, 22 September 1936.

Kol. 423

9. *Gezinsvergoedingen. — Werkgevers en werknemers. — Onverdeelde eigenaars van den uitgebaten eigendom. — Geen arbeidscontract noch dienstverhuring. — Geen recht op gezinsvergoedingen.*

Wie mede-eigenaar is van het uitgebate erf, weze het slechts voor een klein deel, kan geen werkmán zijn in de onderneming en heeft ook geen recht op gezinstoeslagen.

Werkrechtersraad te Kortrijk, Kamer voor Werklieden, 5 Maart 1936.

Kol. 22

10. *Gezinsvergoedingen. — Wet van 4 Oogst 1930. — Artikel 44.*

De Koning behoort voor alle wijziging in de patronale bijdragen, zoowel vaste als schommelende, voorafgaandelijk de commissie van gezinsvergoedingen te raadplegen.

Het Koninklijk Besluit van 1 Juli 1935, is nietig, omdat deze commissie niet voorafgaandelijk werd geraadpleegd.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 19 December 1936.

Kol. 759

11. *Loon- en werkregeling tusschen syndicaten en patronaal verbond. — Voorschriften niet van openbare orde — Gevallen van toepassing. — Overeenkomst in strijd met het collectief kontrakt.*

De voorschriften van een «loon- en werkregeling» tusschen syndicaten en Patronaal Verbond zijn slechts toepasselijk op de arbeidsovereenkomsten waarvan beide partijen van de eene of andere organisatie deel uitmaken.

Deze voorschriften zijn niet van openbare orde: wanneer bijgevolg tusschen leden van bedoelde organisaties een bijzondere overeenkomst getroffen wordt, die in strijd is met de collectieve regeling, zijn zij door deze bijzondere overeenkomst gehouden.

De partijen van het collectief contract, Syndicaten en Patronaal Verbond, bezitten echter een vordering tegen de in gebreke zijnde partij om de toepassing van de voorschriften van het collectief contract te eischen en de overeenkomst hiermede in strijd te niet te doen.

Werkrechttersraad te Antwerpen, Kamer van Werklieden, 8 April 1936.

Kol. 895

12. *Werkloosheidsvergoeding. — Verklaring en aangifte van toestand. — Aansluiting bij werklozenkas. — Bestuurlijke beslissingen van niet verzekeraarheid. — Geen bewijs van kwade trouw.*

Wanneer een arbeider sinds lange jaren als lid eener werklozenkas is opgeschreven, moet hij bij het opstellen van zijn aangifte van werknemer het bewijs niet leveren gedurende minstens 300 dagen een verzekeraar beroep te hebben uitgeoefend.

De beslissingen van bestuurlijke instellingen genomen nopens het vraagstuk der verzekeraarheid van een werknemer, zelfs indien ze de schorsing der uitbetalingen van vergoedingen voor gevolg hebben, leveren niet het bewijs dat de getroffen werknemer zich plichtig heeft gemaakt aan oplichting ten laste van den Staat.

Hof van Beroep van Brussel, 10e Kamer, 24 October 1936.

Kol. 511

13. *Wet van 14 Juli 1930. — Verplichte verzekering tegen ouderdom en vroegtijdigen dood. — Meiden en werkvrouwen. — Toepasselijk.*

Uit de voorbereidende werken van de wet van 1924, houdende invoering der verplichte verzekering der arbeiders tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom of vroegtijdigen dood, blijkt dat deze wet niet alleen de nijverheidsarbeiders beoogde, maar ook de handelsarbeiders, de landarbeiders, en de loonarbeiders.

In 1930 oordeelde de wetgever het noodig deze wet te herzien en aan te vullen, rekening houdende met

de veranderingen op economisch gebied. Nooit heeft de wetgever het inzicht doen kennen de draagwijdte der wet te verminderen, of van hare toepassing andere klassen van personen te ontslaan dan deze wier verzekering door andere wetsbepalingen is voorzien. Het inzicht van den wetgever was veeleer het gebied der wet uit te breiden.

Artikel 1 der wet van 1930 bedoelt weliswaar alleen de handarbeiders werkzaam bij een werkgever en aan een ondernemingszetel gehecht, wat niet toepasselijk schijnt te zijn op huishoudelijke werkzaamheden. De tekst van de wet moet echter naar haren geest uitgelegd worden. Hieruit volgt dat art. 1 primo der wet van 14 Juli 1930 dient uitgelegd te worden als toepasselijk zijnde op al de handarbeiders, uitgezonderd deze in alinea twee en artikel 2 aangeduid, die in dienst zijn bij een werkgever, mits een loon, door dezen laatsten hetzij in geld, hetzij in spijzen, hetzij ten deele in geld en ten deele in spijzen te betalen.

De wet van 14 Juli 1930 is dus ook toepasselijk op dienstpersoneel in huishoudelijken dienst.

Hof van Verbreking, 16 Juni 1936.

Kol. 285

SPEL.

Exceptie van spel. — Dekking met het oog op mogelijke devaluatie. — Niet ontvankelijk.

Wet van 16 April 1936. — Toxicomanie. — Toepasselijkheid. — Oordeel der rechtbank.

De dekking van een mogelijk agio is op zichzelf genomen eene normale operatie vooral wanneer de munt, waarvoor men zich dekken wil, in ernstig gevaar verkeert; de exceptie van spel is in zulk geval niet ontvankelijk.

De dekking van het risico der devaluatie is eene noodzakelijke speculatie en deze noodzakelijkheid is eigen aan de natuur van het patrimonium, onverschillig welke de eigenaar is en welke zijne inzichten zijn. In die omstandigheden dient er dan ook niet nagegaan of in feite de speculant aan toxicomanie lijdend was en in welke mate deze hem het beheer van zijn daden ontnam (wet van 16 April 1936).

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 3e Kamer, 10 Maart 1937.

Kol. 1597

STAAT.

1. *Aansprakelijkheid. — Militair goedgekeurd voor den legerdienst niettegenstaande ziekelijke gezondheids-toestand. — Eisch tot schadevergoeding ongegrond.*

Het feit dat iemand goedgekeurd wordt voor den militairen dienst, niettegenstaande zijn ziekelijken gezondheidstoestand, kan dan alleen tegen den Staat als fout weerhouden worden, indien eischer het bewijs levert dat hij zelf al gedaan heeft wat mogelijk was om den Staat een valsche diagnose te vermijden, n.l. met vruchteloos al de door de wet op de militie voorziene middelen van verhaal te hebben aangewend tegen de administratieve beslissing, waarbij hij goed voor den dienst werd verklaard.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1 Juli 1936.

Kol. 972

2. *Burgerlijke partij. — Ontvankelijkheid. — Staat. — Ongeval aan bediende. — Voorbehoud voor de toekomst.*

Volgens artikel 3 van de Wet van 17.IV.1878 kan de burgerlijke vordering slechts ingesteld wor-

den vóór de strafrechtbanken om het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade te bekomen. Wanneer de Staat niet bewijst dat hij door het misdrijf buitengewone onkosten heeft moeten dragen, bijvoorbeeld door het uitbetalen van een bijzondere bezoldiging voor de vervanging van den gekwetsten bediende, is hij niet gerechtigd vergoeding te eischen.

De Staat is echter gerechtigd akte te vragen van zijn voorbehoud voor de toekomst, voor het geval hij later een door het misdrijf veroorzaakte schade zou kunnen bewijzen.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 6e Kamer, 26 Januari 1937.

Kol. 1541

3. *I. Eisch tot schadevergoeding na ongeval. — Terugvordering der loonen aan slachtoffer betaald. — Gegrond.*

II. Bevoegdheid. — Staat tegenover dader van ongeval.

III. Verkeer. — Wielrijder. — Oversteken der baan. — Teeken met arm. — Onvoldoende.

I. De Staat die verplicht is aan zijn bediende, die een ongeval opliep, tijdens de ziekte van dit slachtoffer het loon verder uit te betalen, heeft door het ongeval een schade geleden die gelijk staat met het bedrag van het loon.

II. De Strafrechtbank waarvoor de dader van een ongeval vervolgd wordt is bevoegd om te oordeelen over een vraag tot toekenning van schadevergoeding vanwege den Staat die als patroon van het slachtoffer aan dit laatste loonen heeft moeten uitbetalen zonder tegenprestatie vanwege het slachtoffer gedurende dezes werkonbekwaamheid.

III. Een wielrijder die een baan wil oversteken moet zich vergewissen of hij dit zonder gevaar van aanrijding doen kan. Het volstaat niet eenvoudig de hand uit te steken.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 Jan. 1937.

Kol. 1537

4. *I. Scheiding der machten. — Geen controle der rechtbanken. — Maatregelen der regeering betreffende de bestuurlijke politie en de openbare orde.*

II. Utdrijving. — Beperking van de controle der uitdrijvingen door rechtsmacht.

I. De rechtbanken zijn niet bevoegd de besluiten der Regeering betreffende feiten, die de bestuurlijke politie en de openbare orde aanbelangen, te niet te doen.

II. De uitvoerende macht neemt besluiten van uitdrijving onder hare verantwoordelijkheid, zonder gehouden te zijn er de redenen van op te geven. De rechtsmacht is niet bevoegd om deze redenen op te zoeken en bijgevolg evenmin om te beslissen dat het besluit genomen werd in omstandigheden die een beraadslaging der Ministers noodzakelijk maakten.

In deze aangelegenheden hebben de rechtbanken voor eenige zending na te gaan, in geval van betwisting of de persoon waarvan de uitdrijving is bevolen, vreemdeling is en of hij zich bevindt in een der gevallen voorzien door artikel 2 van de wet van 12 Februari 1897. Voor wat aangaat de redenen der uitdrijving is de eenige controle, door de wet veroorloofd, deze uitgeoefend door de Wetgevende Kamers.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 6 Oct. 1936.

Kol. 353

5. *I. Staatsbediende. — Doodelijk ongeval. — Pensioen toegekend door den Staat. — Bedrag der vergoeding toegekend aan de weduwe.*

II. Staat ontvankelijk als burgerlijke partij om terugbetaling te eischen van het verschuldigd pensioen.

I. De weduwe van een verongelukt staatsbediende die door het overlijden van haar echtgenoot recht op pensioen heeft verworven is slechts gerechtigd om ten titel van stoffelijke schade dit gedeelte op te vorderen (aan den verantwoordelijken dader) dat geen herstelling vindt in het toegekend pensioen.

II. De verantwoordelijk verklaarde dader van een doodelijk ongeval, is gehouden de schade te vergoeden die hij aan den Staat veroorzaakt heeft door ten laste van dezen laatste een dadelijk eischbare schuld te doen ontstaan.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 14 Juli 1936.

Kol. 229

STRAFRECHT.

1. *Aftrekken van plakbrieven. — (Art. 560 § 1 S. W.).*

Het overplakken van wettig aangebrachte plakkaaten kan gelijkgesteld worden met het aftrekken of scheuren ervan. Daarvoor is echter het bewijs vereischt, dat de betichten den inhoud van bepaald aangeduide plakkaaten aan het oog van derden hebben willen onttrekken; bij ontstentenis van dit bewijs, is geen straf toepasselijk.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, Verlofkamer, 13 Augustus 1936.

Kol. 1464

2. *Ambt. — Aanmatiging van een openbaar ambt. — Aannemen van valsche hoedanigheid. — Geheim politieagent. — Art. 227 S. W. B. — Niet toepasselijk. — Vreemde openbare ambten. — Niet toepasselijk.*

De eenvoudige bewering dat men de hoedanigheid van openbaar ambtenaar bezit is geen aanmatiging van een openbaar ambt, in den zin van artikel 227 van het S. W. B. wanneer het niet gepaard gaat met daden die handelingen van dit ambt uitmaken.

Het zich inlaten met openbare ambten wordt alleen door dit artikel strafbaar gesteld wanneer het om Belgische openbare ambten gaat.

Correctionele Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 10 Juli 1936.

Kol. 356

3. *Bankbreuk. — Vonnis van failliet-verklaring. — Geen invloed op strafgebied. — Gehuwde vrouw. — Geen vennoot van haar echtgenoot.*

Een vonnis der rechtbank van koophandel heeft geen kracht van gewijsde voor de Correctionele Rechtbank voor wat de staat van falings betreft.

Een gehuwde vrouw, gemeen van goederen, kan niet aanzien worden als vennoot van haar man en derhalve ook niet in falings worden verklaard.

Correctionele Rechtbank te Brugge, 2 Mei 1935.

Kol. 771

4. *Bedrieglijke vernietiging van titels. — Eigendom der ouders van dader. — Bedrieglijk inzicht tegenover derden. — Strafbbaar.*

In zake bedrieglijke vernietiging van titels, handelsboeken, enz., is de daad strafbaar, zelfs als zij gepleegd werd door een zoon op de boeken die eigen-

dom waren van zijne moeder, op voorwaarde dat de vernieling gepleegd werd met het doel deze rechten van derden (in casu de fiscus) te schaden.

Correctionele Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 2 Juli 1936.

Kol. 127

5. *Bevoegdheid. — Burgerlijke verantwoordelijkheid. — Verzekeringsmaatschappij gesubrogeerd in de rechten van haar verzekerde. — Aanstelling als burgerlijke partij. — Niet ontvankelijk.*

Het strafrecht heeft niet te kennen over vorderingen van aanvullenden aard gestaafd op wettelijke of contractuele in-de-plaatsstellingen welke naast de openbare rechtsvordering ontstaan zijn.

Het heeft maar eene beperkte bevoegdheid voor wat betreft de burgerlijke rechtsvordering aan de strafrechterlijke rechtsvordering toegevoegd.

Een verzekeringsmaatschappij is derhalve voor het strafrecht niet ontvankelijk om de teruggave der uitgekeerde sommen op te vorderen als gesubrogeerd in de rechten van haren verzekerde.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 13 Juli 1936.

Kol. 187

6. *Dooding door gebrek aan vooruitzicht of voorzorg. — S. W. Art. 418. — Schuld, bepaling. — B. W. Art. 1382-1384. — Onthouding als schuld. — Politie-agent. — Plicht in zake veiligheid van zijn medeburgers. — Plicht bij individuele ongevallen.*

De schuld voorzien in artikelen 418 en 420 van het S. W. is volkomen gelijk aan de schuld voorzien in artikel 1382 en 1383 van het B. W.

De woorden «gebrek aan vooruitzicht en voorzorg» van het artikel 418 S. W. omvatten al de vormen van persoonlijke schuld, hoe licht zij ook weze, zoodra zij een dooding of verwonding voor gevolg gehad heeft.

Er dient, ook voor ambtenaren, geen onderscheid gemaakt tusschen de schuld door onthouding en deze door positieve daad.

Schuld is: elke zulkdanige missing in de gedragslijn die een normaal-voorzichtig persoon, bezield met gewone wilskracht en plichtbesef, geplaatst in dezelfde uitwendige omstandigheden als de dader van de schadelijke missing, niet zou hebben bedreven.

Is schuldig iedere onthouding van een daad die wettelijk opgelegd is; daartoe is echter niet vereischt dat een bepaalde en uitdrukkelijke wetsbepaling of verordening die daad oplegt doch het is voldoende dat zij opgelegd weze door een algemeene wettelijke verplichting van voorzichtigheid en voorzorg.

Op de agenten van het politiekorps rust de algemeene verplichting voor de veiligheid hunner medeburgers te zorgen, ook buiten het geval van teisterende ongevallen of van rampen en ook bij individuele ongevallen.

Speciaal: Een politieagent, die praktisch de reddingsdienst kan in werking brengen, is schuldig wanneer hij weigert zich van de werkelijkheid van een bij hem aangemeld zeeongeval te vergewissen en passende bevelen te geven aan den reddingsdienst.

Correctionele Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 6 Maart 1937.

Kol. 1320

7. *Geheime ontucht. — Sluiting van herberg door gemeente-overheid. — Beperking. — Verbod van drankgelegenheid.*

Een herberg kan slechts beschouwd worden als

een huis van geheime ontucht, wanneer de feiten plaats hadden in overtreding van een gemeente-reglement. Bij ontstentenis van zulk reglement kan het College van Burgemeester en Schepenen niet geldig beslissen dat er aan geheime ontucht wordt gedaan in een herberg der gemeente. Nochtans kan het verbruik van dranken verboden worden op grond van de Wet van 16 Augustus 1887 (1° van § 3 van art. 14).

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, 10 Juli 193.

Kol. 727

8. *Jachtmisdrijf. — Misdrijf in bende. — Verzwarende omstandigheden. — Voorwaarden. — Jagen zonder verlofbrief. — Betaling Jachtrecht. — Misdrijf niet uitgesloten. — Fiscale straf. — Niet toepasselijk. — Overhandiging van het wapen. — Weigering. — Afzonderlijk misdrijf.*

Hij die jaagt zonder verlofbrief, samen met andere personen, die een verlofbrief in hun bezit hebben, pleegt geen jachtmisdrijf «in bende».

Hij die jaagt zonder in het bezit te zijn van zijn verlofbrief begaat een misdrijf ook al had hij reeds den verlofbrief aangevraagd, de takszegels betaald en herhaaldelijk aangedrongen om zijn verlofbrief te krijgen.

In dit geval is het fiscaal gedeelte van de voorziene straf echter niet toepasselijk.

De weigering het wapen te overhandigen is een afzonderlijk misdrijf waarvoor een afzonderlijke straf dient toegepast te worden.

Correctionele Rechtbank te Brugge, 4e Kamer, 11 Januari 1937.

Kol. 1021

9. *Kansspel. — Voorwaarden van strafbaarheid.*

De toestellen gekend onder de benaming «Perfect Vonk», en «Mills of Met Jackpot» dienen als kansspelen te worden aanzien, vermits het uitkomen der winnende nummers veel meer afhangt van het toeval dan van de behendigheid van den speler en bovendien deze toestellen aldus zijn samengesteld dat de speler in dwaling wordt gebracht over het aantal winnende samenstellingen.

Het strafbaar karakter van zulke toestellen wordt niet weggenomen door het feit dat zij na ieder spel eene snoeperij uitdeelen van geringe waarde, welke uitdeeling in dit geval alleen voor doel heeft het eigenlijk karakter van het toestel te verduiken.

Correctionele Rechtbank te Turnhuot, 6 November 1936.

Kol. 417

10. *Onderhoud eener bijzit. — Lange duur. — Appartement gemeubeld door bijzit. — Huur betaald door vreemde. — Strafbaarheid.*

De omstandigheid dat betichte gedurende 33 jaar met een bijzit leefde, ontnemt, tegenover zijn wettige vrouw, aan het feit zijn beleedigend karakter niet.

Het onderhoud van een bijzit in het echtelijk huis bestaat zelfs, wanneer de woning waar het feit werd gepleegd een appartement is, gemeubeld door de bijzit en waarvan de huur door haar broeder betaald wordt indien betichte in die woning voortdurend verblijft.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 16 Januari 1937.

Kol. 1087

11. *Ontwettige uitoefening der geneeskunde. — Bestanddeelen.*

Het lichamelijk onderzoek van patiënten is geen vereischt bestanddeel van het delikt van onwettig uitoefenen der geneeskunde.

Het stellen van een diagnostiek met of zonder lichamelijk onderzoek vormt de uitoefening van een tak der geneeskunde; zoo ook het aanwenden van electrische bestralingen.

Correctioneële Rechtbank te Antwerpen, 9e Kamer, 27 Juni 1936.

kol. 949

12. *Oplichting. — Gezinstoelagen. — Valsche aangifte van de hoedanigheid van werkmán. — S. W. B. art. 496. — Toepasselijk. — Vordering na 3 jaar. — Vordering anders voorgesteld door aanlegger. — Onverschillig.*

Wanneer iemand zich een bediening of een betrekking toeschrijft die hij niet bezit met het doel vanwege een verrekenkas gezinstoelagen te bekomen waarop hij geen recht heeft, begaat hij een oplichting die strafbaar is op grond van art. 496 S. W. B.

De vordering tot teruggave van de aldus bekomen uitkeeringen is een burgerlijke vordering ex delicto en verjaart na 3 jaar.

Desgevraagd moet de rechter den aard der vordering onderzoeken en de gevolgen eruit verklaren, zelfs als de aanlegger de vordering ingespannen heeft als vordering ex quasi-contractu, speciaal als terugvordering van het onverschuldigd betaalde.

Werkrechttersraad te Brugge. Kamer voor Werklieden, 10 Mei 1937.

Kol. 1510

13. *Oplichting. — Werkloosheidsvergoeding. — Verklaring en aangifte van toestand. — Aansluiting bij Werkloozenkas. — Bestuurlijke beslissingen van niet verzekeraarheid. — Geen bewijs van kwade trouw.*

Wanneer een arbeider sinds lange jaren als lid eener werkloozenkas is opgeschreven, moet hij bij het opstellen van zijn aangifte van werknemer het bewijs niet leveren gedurende minstens 300 dagen een verzekeraar beroep te hebben uitgeoefend.

De beslissingen van bestuurlijke instellingen genomen nopens het vraagstuk der verzekeraarheid van een werknemer, zelfs indien ze de schorsing der uitbetalingen van vergoedingen voor gevolg hebben, leveren niet het bewijs dat de getroffen werknemer zich plichtig heeft gemaakt aan oplichting ten laste van den Staat.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 24 October 1936.

Kol. 511

14. *Provinciale verordening voor het innen der provinciale belastingen. — Strafbepalingen. — Wettelijkheid.*

De Provinciale Raden zijn gerechtigd, overeenkomstig art. 85 der Provinciale wet, hun verordeningen te sanctioneeren met straffen die acht dagen gevang en 200 fr. boete niet te boven gaan. (art. 100 en 40 van het Strafwetboek).

Correctioneële Rechtbank te Gent (in beroep), 2e Kamer, 14 Februari 1937.

Kol. 951

15. *Strafwet. — Interpretatie. — Bedoeling van den wetgever doorslaggevend.*

II. *Sociale wetgeving. — Wet van 14 Juli 1930. — Verplichte verzekering tegen ouderdom en vroegtijdigen dood. — Meiden en werkvrouwen. — Toepasselijk.*

I. Alle wetten, ook de strafwetten, moeten naar den wil van den wetgever worden uitgelegd. De tekst van de wet dient naar haren geest uitgelegd.

II. Uit de voorbereidende werken van de wet van 1924, houdende invoering der verplichte verzekering der arbeiders tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom of vroegtijdigen dood, blijkt dat deze wet niet alleen de nijverheidsarbeiders beoogde, maar ook de handelsarbeiders, de landarbeiders en de loonarbeiders.

In 1930 oordeelde de wetgever het noodig deze wet te herzien en aan te vullen, rekening houdende met de veranderingen op economisch gebied. Nooit heeft de wetgever het inzicht doen kennen de draagwijdte der wet te verminderen, of van hare toepassing andere klassen van personen te ontslaan dan deze wier verzekering door andere wetsbepalingen is voorzien. Het inzicht van den wetgever was veel eer het gebied der wet uit te breiden.

Artikel 1 der wet van 1930 bedoelt weliswaar alleen de handarbeiders werkzaam bij een werkgever en aan een ondernemingszetel gehecht, wat niet toepasselijk schijnt te zijn op huishoudelijke werkzaamheden. De tekst van de wet moet echter naar haren geest uitgelegd worden. Hieruit volgt dat artikel 1 primo, der wet van 14 Juli 1930, dient uitgelegd te worden als toepasselijk zijnde op al de handenarbeiders, uitgezonderd deze in alinea twee en artikel 2 aangeduid, die in dienst zijn bij een werkgever, mits een loon, door dezen laatsten hetzij in geld, hetzij in spijzen, hetzij ten deele in geld ten deele in spijzen te betalen.

De wet van 14 Juli 1930 is dus ook toepasselijk op dienstpersoneel in huishoudelijken dienst.

Hof van Verbreking, 16 Juni 1936.

Kol. 285

16. *Uniformverbod. — Omschrijving der strafbare feiten.*

De omstandigheden dat verscheidene personen deel uitmaken van een «militie», gekleed in een voor allen eenvoudige kleedij (hemd en das van bepaalde kleur, rijbroek en laarzen), tot doel hebbend de partijleiders te beschermen tegen politieke tegenstrevers door het zich opstellen in «slagorde» of door het vormen van een «ketting», terwijl nochtans de Rijkswacht aanwezig was om de orde te handhaven, volstaan om de overtreding van de wet op het uniformverbod vast te stellen.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 October 1936.

Kol. 288

17. *Valschheid in geschriften. — Intellectuele valsheid. — Vereichten. — Valsche visietaarten.*

Het feit van schriftstukken te gebruiken in het plegen van een oplichting, is op zichzelf geen uitbreiding van dit laatste misdrijf. Daarvoor moeten de stukken beantwoorden aan de vereichten van art. 196 S. W. B.

De intellectuele valsheid bestaat slechts als onjuiste beweringen in een schriftstuk worden opgenomen dat als bewijsstuk wordt opgesteld. Zulks is

niet het geval wanneer de schriftstukken niets anders bevatten dan beweringen van betichte zelf over door hem beweerde ondernemingen of aan deze ondernemingen den vorm van een schriftelijk kontrakt geven, te sluiten door den betichte en den benadeelde.

Het opstellen van gedrukte visietkaarten onder een valschen naam is geen valsheid in geschriften.

Correctionelee Rechtbank te Antwerpen, 16 April 1937.

Kol. 1606

18. *Verlaten van familie. — Geen bijzonder opzet vereischt. — Vrijwillige niet betaling voldoende. — Onderhoudsgeld. — Niet vervullen van opgelegde voorwaarden door de vrouw. — Geen reden om onderhoudsgeld niet te betalen zoolang bevel niet herroepen.*

De wet van 14 Januari 1928, die het niet betalen van een uitkeering tot onderhoud strafbaar maakt, vereischt geen bijzonder opzet, doch vergt alleen, dat het feit vrijwillig gepleegd werd.

Het feit dat de vrouw, aan dewelke een uitkeering tot onderhoud was toegekend, het door den voorzitter aangewezen verblijf had verlaten, neemt de strafbaarheid van het niet uitkeeren van het onderhoudsgeld niet weg en geen enkele bepaling van de strafwet voorziet dat die omstandigheid een wetelijke reden van rechtvaardiging of verschooning is. Betichte mocht zichzelf niet ontslaan van de opgelegde verplichting het onderhoudsgeld te betalen zoolang het bevelschrift niet door de bevoegde rechtsmacht geschorst werd.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 October 1936.

Kol. 1447

19. *Vernieling van afsluiting. — Strafbaarheid. — Voorwaarden.*

De vernieling van afsluiting kan bestaan welke ook de bedoeling moge geweest zijn van den dader, mits de vernieling vrijwillig gepleegd werd en schade veroorzaakt werd aan een ander. De vernieling wordt niet gerechtvaardigd door het feit dat de afsluiting de uitoefening van een recht van overgang verhindert.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 12 Februari 1937.

Kol. 1450

STRAFRECHTSPLEGING.

Herziening. — Omstandigheden die de veroordeeling hebben beïnvloed. — Betrouwbaarheid en eerlijkheid van den deskundige.

I. Wanneer het verslag van den deskundige en de omstandigheden waarin het werd voorgedragen de veroordeeling konden voor gevolg hebben, bestaat er aanleiding tot herziening op grond van art. 443, 3°, van het W. Str. v. wanneer de beschuldigde niet in staat is geweest den waren toestand daaromtrent in het licht te stellen.

II. De bewijskracht van een deskundig verslag hangt af niet alleen van de wetenschappelijke waarde van den deskundige, maar eveneens van dezes oprechte eerlijkheid.

III. De herziening moet bevolen worden telkens een omstandigheid wordt ingeroepen die, was zij bekend geweest door den rechter, aan dezen een andere beslissing zou hebben kunnen ingeven.

Hof van Beroep te Brussel, 1e Kamer, 13 Maart 1937.

Kol. 1235

STRAFVORDERING.

1. *Burgerlijke aansprakelijkheid. — Verzekeringsmaatschappij gesubrogeerd in de rechten van verzekerde. — Burgerlijke Partij. — Niet ontvankelijk.*

De aanstelling als burgerlijke partij is slechts ontvankelijk in zooverre zij de herstelling beoogt van een schade veroorzaakt door een misdrijf aan degenen die de schade hebben geleden.

Een betaling gedaan door een verzekeringsmaatschappij vindt hare rechtstreeksche oorzaak niet in het gepleegd misdrijf maar wel in de overeenkomst van verzekering; de verzekeringsmaatschappij werd niet benadeeld door het misdrijf en derhalve kan zij zich niet beroepen op art. 1382 B. W.

Correctionelee Rechtbank te Antwerpen, 6e Kamer, 7 December 1936.

Kol. 1503

2. *Gewijsde. — Uitgebreidheid.*

Het gezag van het gewijsde op correctioneel gebied strekt zich uit tot al de feiten die noodzakelijk beslist worden en in rechtstreeksch verband staan met de beschikking; de redeneering zelf waarop de veroordeeling steunt, die door het Openbaar Ministerie of den betichte werd besproken en waarvan de beslissing afhangt, moet aanzien worden als deel uitmakende van het vonnis zelf; ze geniet dus insgelijks de kracht van het vonnis.

Burgerlijke Rechtbank te Kortrijk, 23 October 1936.

Kol. 837

3. *Huiszoeking. — Onschendbaarheid van woonst. — Bescherming van persoon, niet van eigendom. — Wet van 29 Augustus 1919.*

Artikel 12 van de Wet van 29 Augustus 1919 laat een uitzondering toe aan het principe van de onschendbaarheid van de woonst. De onschendbaarheid van de woonst beschermt niet den eigendom of de werkelijke woonst, maar wel den persoon. De weigering van dienst kan bijgevolg slechts bestaan voor zooveel zij gepleegd werd door den persoon of den zaakgelastigde van den persoon tegen wien de toelating tot huiszoeking door den Vrederechter werd toegestaan.

Correctionelee Rechtbank te Antwerpen, 9e Kamer, 20 November 1936.

Kol. 770

4. *Kwalificatie. — Wijziging. — Dagvaarding ingevolge bevel der Raadkamer.*

De Rechter moet aan de feiten de juiste kwalificatie geven en indien hij ingevolge de nieuwe kwalificatie bevoegd is moet hij, mits de belanghebbenden te verwittigen, volgens deze kwalificatie vonnissen.

Wanneer de verzending voor den rechter door bevel van de Raadkamer geschiedt dient er gedagvaard in de termen door het bevel aangenomen.

Correctionelee Rechtbank te Antwerpen, (Graad van Beroep), 30 Juni 1936.

Kol. 191

5. *Kwalificatie. — Wijziging. — In beroep. — Betichte slechts in beroep verwittigd. — Uitgesloten.*

De Rechtbank mag de benamingen der verkeerd opgestelde betichtingen wijzigen; doch zulks mag slechts gedaan worden wanneer beklagde van het inzicht van den rechter verwittigd werd en hij in de gelegenheid werd gesteld zich tegen deze gewijzigde betichting te verdedigen. Een dusdanige wijziging van kwalificatie, al werd ze voorafgegaan van de noodige verwittiging, mag niet voor de eerste maal in beroep gedaan worden.

Correctionele Rechtbank te Tongeren, 24 November 1936.

Kol. 739

6. *Kwalificatie in verwijzing of dagvaarding. — Nieuwe kwalificatie. — Vereischten.*

Niettegenstaande de beslissing der Kamer van inbeschuldigingstelling en de dagvaarding verzuimd hebben zekere omstandigheden te vermelden van aard het misdrijf te verzwaren of te verzachten, is de strafrechter bevoegd de feiten die het voorwerp uitmaakten van het onderzoek en van de vervolging opnieuw te kwalificeren, met al de omstandigheden die het kunnen verzwaren of verzachten mits het misdrijf in zijne bevoegdheid valle.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 21 November 1936.

Kol. 1360

7. I. *Raadkamer. — Beslissingen niet onderworpen aan het toezicht der eigenlijke strafrechtbanken.*
II. *Uniform-verbod. — Omschrijving der strafbare feiten.*

I. De wet kent aan de «vonnis-gerechten» de macht niet toe uitspraak te doen over de wettelijkheid van beslissingen genomen door de onderzoeksgerechten; de beschikking tot verwijzing maakt de zaak aanhangig bij den rechter die ten gronde zal moeten beslissen en bindt dezen rechter zoolang ze niet vernietigd is geworden door het Hof van Verbreking dat alleen bevoegd is om te onderzoeken of de beschikking met de wet overeenstemt.

II. De omstandigheden dat verscheidene personen deel uitmaken van een «militie», gekleed in een voor allen eenvoudige kleedij (hemd en das van bepaalde kleur, rijbroek en laarzen), tot doel hebbend de partijleiders te beschermen tegen politieke tegenstrevers door het zich opstellen in «slagorde» of door het vormen van een «ketting», terwijl nochtans de Rijkswacht aanwezig was om de orde te handhaven, volstaan om de overtreding van de wet op het uniformverbod vast te stellen.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 October 1936.

Kol. 288

8. *Schikkingen der rechtsmachten met voorafgaand onderzoek gelast. — Nietigheid. — Onbevoegdheid der rechtsmachten ten gronde. — Wegcode van 1 Februari 1934. — Afschaffing van alle vroegere K. B. inhoudende reglement op het verkeer inzonderheid van het K. B. van 7 September 1910.*

De Rechtsmachten bevoegd om over den grond der correctionele zaken te wijzen zijn onbevoegd om de schikkingen der rechtsmachten met het voorafgaand onderzoek gelast, nietig te verklaren of te wijzigen.

Door het K. B. van 1 Februari 1934 over het ver-

keer zijn al de vroegere Koninklijke besluiten, houdende reglement op de verkeerspolitie ingetrokken.

Hof van Beroep te Luik, 5e Kamer, 8 Mei 1936.

Kol. 1227

9. I. *Tol- en accijnzen. — Overtreding van accijns-wetgeving. — Zaak aanhangig gemaakt door dagvaarding van beheer zonder beslissing der raadkamer. — Geldigheid.*

II. *Tol- en accijnzen. — Huiszoeking. — Op elk uur toegelaten.*

III. *Tol en accijnzen. — Bewijsvoering. — Ontbreken van proces-verbaal.*

I. Het ontbreken van een beslissing van de Raadkamer waardoor de onderzoeksrechter van het onderzoek werd ontlast belet niet dat een zaak wegens geheime alcoholvervaardiging regelmatig aanhangig werd gemaakt bij de correctionele rechtbank door dagvaarding beteekend ten verzoeken van het Beheer van Financiën, vervolgende partij.

II. In geval er vermoedens zijn dat ergens in het geheim alcohol gestookt wordt, mag tot huiszoeking worden overgegaan, mits machtiging van den Vrederechter, op elk uur van den dag en den nacht.

III. Het ontbreken van een proces-verbaal van vaststelling der overtreding in zake tol- of accijns-wetgeving, of de nietigheid van het opgestelde proces-verbaal ontnemt aan het Beheer de mogelijkheid niet het bewijs der overtreding te leveren door de gewone bewijsmiddelen van het gemeen recht.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 3 October 1936.

Kol. 319

10. *Vergissingen in de hoedanigheid van gedaagde. — Geen invloed. — Vrijwillige verschijning.*

Indien in strafzaken er een vergissing is begaan in de aanduiding der hoedanigheid van gedaagde is zij zonder invloed indien gedaagde er niet door werd geschaad. In ieder geval moet de nietigheid worden voorgesteld vóór elke bespreking der zaak.

Trouwens volgens art. 147 W. v. Sv. kunnen partijen vrijwillig verschijnen; de toestemming daartoe kan stilzwijgend worden gegeven.

Correctionele Rechtbank te Gent, 2e Kamer, 8 Januari 1937.

Kol. 881

11. *Verjaring. — Voorstel tot minnelijke schikking. — Onderbreking. — Strafrecht: poging tot overtreding. — Niet strafbaar.*

Een voorstel tot minnelijke schikking mits betaling eener boete onderbreekt de verjaring.

De poging tot overtreding is niet strafbaar.

Politie rechtbank te Brugge, 22 April 1936.

Kol. 649

12. I. *Verzet in strafzaken. — Rechtsgevolg.*

II. *Grondwet. — Strafvervolgung tegen een lid van een van beide kamers. — Voorwaarden.*

I. Het verzet in strafzaken heeft voor gevolg dat het vonnis bij verstek gewezen als niet bestaande moet gehouden worden, doch zulks is niet het geval voor de daden van vervolging welke dit vonnis zijn voorafgegaan.

II. Een lid van een van beide Kamers kan, buiten het tijdperk der zitting, voor de correctionele Rechtbank vervolgd worden zonder de machtiging der

Kamer waarvan hij deel uitmaakt, ook wanneer hij niet op heeterdaad werd betrapt.

Ingeval, tijdens de zitting de Kamer, verzet wordt beteekend tegen een vonnis bij verstek uitgesproken vóór het tijdperk der zitting, is de Rechtbank slechts gehouden de behandeling der zaak te schorsen, zoolang de zitting duurt, indien de Kamer, waarvan de betichte deel uitmaakt, zulks vordert.

Correctionele Rechtbank te Turnhout, 20 November 1936.

Kol. 605

13. *Voorloopige hechtenis. — Fiscale zaken. — Vraag tot invrijheidstelling. — Bevoegdheid van de Raadkamer. — Dagvaarding ten gronde voor de Correctionele Rechtbank na vonnis van de Raadkamer. — Bevoegdheid gaat over aan de Correctionele Rechtbank.*

Wanneer een betichte, verdacht van onwettig bezit van alcohol, zijn voorloopige invrijheidstelling vraagt, vóórdat de zaak aanhangig gemaakt werd bij de Correctionele Rechtbank door dagvaarding van het Beheer van Geldwezen en terwijl het onderzoek nog wordt voortgezet, is de Raadkamer en niet de Correctionele Rechtbank bevoegd om over deze vraag tot in vrijheidstelling te vonnissen.

Tegen het bevel van de Raadkamer kan beroep aangekeend worden voor de Kamer van Inbeschuldiging.

Wanneer na het bevel der Raadkamer, waartegen beroep, het Beheer van Geldwezen regelmatig dagvaardt is enkel de Correctionele Rechtbank bevoegd om over de vraag tot invrijheidstelling te oordeelen. Het beroep, alhoewel ontvankelijk, wordt zodoende ongegrond.

Hof van Beroep te Brussel, Kamer van Inbeschuldigingstelling, 19 September 1936.

Kol. 227

TAALGEBRUIK.

1. *Gerechtszaken. — Bevel in gevolge notarieele akte. — Afschrift van den titel. — Vertaling niet vereischt. — Beteekening.*

Een bevel beteekend in uitvoering, niet van een vonnis of arrest, maar van een notarieele akte kan niet aanzien worden als beteekend «in gerechtszaken» art. 1 en volg. der wet van 15 Juni 1935. — Het is evenmin een «akte van rechtspleging» in den zin van artikelen 37 en 38 derzelfde wet. Noch het bevel noch de beteekening van den titel zijn akten van tenuitvoerlegging.

Een vertaling van den titel dient derhalve niet bij de beteekening te worden gevoegd.

Burgerlijke Rechtbank te Gent, 1e Kamer, 17 Februari 1937.

Kol. 1364

2. *Gebruik der talen in gerechtszaken. — In persoon verschijnende partij. — Conclusiën. — Taal der rechtspleging verplichtend.*

Art. 30 der wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, verleent aan de in persoon verschijnende partijen het recht niet gebruik te maken in de schriftelijke conclusiën van een andere taal dan die der rechtspleging.

Burgerlijke Rechtbank te Brussel, (in Kortgeding), 28 April 1937.

kol. 1501

3. *Gerechtszaken. — Overtreding. — Nietigheid.*

Een voorziening in verbreking tegen een arrest van het Hof van Beroep te Luik opgesteld in de Nederlandsche taal is nietig wanneer deze voorziening in een Waalsche gemeente der Provincie Henegouwen bij akte in de Fransche taal opgesteld, werd beteekend.

Deze nietigheid dient ambtshalve door het Hof opgeworpen te worden.

Hof van Verbreking, 25 Mei 1937.

Kol. 1593

4. *Gerechtszaken. — Arrondissement Brussel. — Proces-verbaal. — Hoofdzakelijke vermeldingen in het Fransch. — Nietigheid. — Verslag van deskundige. — Taal der rechtspleging Nederlandsch. — Gebruik van het Fransch. — Nietigheid.*

De nietigheid van art. 40 der Wet van 15 Juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken is van toepassing op dat gedeelte van de processen-verbaal dat strekt tot vaststelling van het misdrijf en niet in de taal van rechtspleging werd opgemaakt, te weten in het Nederlandsch, wanneer in het arrondissement Brussel, de beklagde gebruik heeft gemaakt van het Nederlandsch.

Het in het Fransch opgemaakt deskundig verslag is in datzelfde geval eveneens volkomen nietig en het kan niet strekken tot bewijs van de vastgestelde feiten.

Deskundige, in den zin van art. 33 van de wet van 15 Juni 1935, is hij die uit hoofde van zijn vakkennis geroepen wordt om het gerecht in te lichten. Vereischt is niet dat hij daartoe den eed van deskundige hebbe afgelegd.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 24 April 1937.

Kol. 1385

5. *Gerechtszaken. — Art. 173 W. B. R.*

Beteekening van akte met vertaling voorgeschreven. — Vertaling niet bijgevoegd — geen nadeel aan de belangen der partij — geen nietigheid — art. 173 W. B. Rv.

Beroepsakte — beteekening aan partij vereischt — art. 456 W. B. Rv. — beteekening aan de gekozen woonst — geen nadeel aan de belangen der partij — geen nietigheid — art. 173 W. B. Rv.

Akte beteekend aan ambtenaar van het gemeentebestuur — visum niet gegeven artikelen 68 en 70 W. B. Rv. — geen nadeel aan de belangen der partij — geen nietigheid.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, 2e Kamer, 7 Mei 1937.

Kol. 1604

6. *Gerechtszaken. — Art. 4. — Regiem te Brussel. — Keus van de taal. — Rechtspersoon.*

Rechtspersonen genieten in dezelfde mate als natuurlijke personen het voordeel voorzien door art. 4 der wet van 15 Juni 1935, op voorwaarde dat de verklaring vereischt door dit artikel zou geschreven zijn van de hand van een vertegenwoordiger of van een wettig orgaan van dezen rechtspersoon.

Werkrechtersraad te Brussel, 17 Maart 1937.

Kol. 1767

7. *Gerechtszaken.* — *Art. 38 der wet van 15 Juni 1935.* — *Bewoner van het Waalsch gebied gedagvaard voor Vlaamsche politierechtbank.* — *Betekening alleen van de Fransche vertaling.* — *Nietig.*

Een dagvaarding voor een Rechtbank die in het Vlaamsch gedeelte van het Land gelegen is, moet in het Nederlandsch gedaan worden.

Indien het een bewoner is van het Waalsche gedeelte van het land, die voor een Vlaamsche Rechtbank gedagvaard wordt, moet bij het origineel Nederlandsch exploit een Fransche vertaling gevoegd worden.

Beide stukken, het origineel en de vertaling, moeten aan belanghebbende betekend worden.

Politierechtbank te Geeraardsbergen, 25 October 1936.

Kol. 1510

8. *Gerechtszaken.* — *Beroep tegen politievonniss.* — *Volmacht bij onderhandsche akte.* — *Wet van 15 Juni 1935.*

De volmacht om tegen een vonnis van de politierechtbank beroep aan te teekenen, gegeven bij onderhandsche akte, verliest het karakter van buitengerechtigde akte zoodra de drager ervan ze in rechte voorbrengt als bewijs van zijn mandaat. Ze maakt dan deel uit van de rechtspleging en moet op straffe van nietigheid in de taal der rechtspleging opgesteld zijn.

Correctioneële Rechtbank te Gent, 2e Kamer, 23 April 1936.

Kol. 1318

9. *Gerechtszaken.* — *Vlaamsche gemeente (St Pieters-Cappelle) gelegen binnen het gebied van een Fransche rechtsmacht.* — *Fransche dagvaarding, Fransch vonnis, Fransche betekening.* — *Betrekkelijke nietigheid.*

De overgangsbepalingen van de artikelen 55, 56, 57 zijn slechts op straffe van betrekkelijke nietigheid voorgeschreven.

Vrederegerecht te Edingen, 20 Maart 1937.

Kol. 1250

10. *Gerechtszaken.* — *Wet van 15 Juni 1935.* — *Art. 23.* — *Fransche proceduur voor de strafrechtbank in de Vlaamsche provinciën.*

Wanneer ingevolge art. 23 der wet van 15 Juni 1935 de betichte voor een strafrechtbank in de Vlaamsche provinciën vraagt dat er gebruik zou gemaakt worden van de Fransche taal en de Rechtbank dit verzoek inwilligt, is de betichte gerechtigd te eischen dat het rekvisitorium van het Openbaar Ministerie en de pleidooien van de burgerlijke partij in de Fransche taal zouden worden uitgesproken.

Hof van Verbreking, 2e Kamer, 21 September 1936.

Kol. 185

11. *Gerechtszaken.* — *Wet van 15 Juni 1935.* — *Deskundige.* — *Art. 33.* — *Toelating om ander taal te gebruiken.* — *Vaststelling van schade aan auto.* — *Buitengewoon vak.*

Het opmaken van een plan, het nemen van een foto, en het doen der noodige vaststellingen en proef-

nemingen om de aansprakelijkheid voor de gevolgen van een verkeersongeval vast te stellen, dient als een buitengewoon vak beschouwd te worden; in Tongeren beschikt men over geen technicus die dit kan doen derhalve dient een deskundige, wonende te Luik, aangesteld te worden en deze is gemachtigd om zijn verslag in de Fransche taal op te stellen.

Bevelschrift van onderzoeksrechter te Tongeren, 14 November 1936.

Kol. 1569

12. *Gerechtszaken.* — *Wet van 15 Juni 1935.* — *Rekwisitorium uitgaande van een parket uit het Vlaamsch landsgedeelte en dagvaarding voor een rechtbank uit dit taalgebied in het Fransch betekend.* — *In Wallonië.* — *Nietigheid.*

Alle akten van vervolging uitgaande van het Openbaar Ministerie bij een Correctioneële Rechtbank uit het Vlaamsch gedeelte van het land, moeten in het Nederlandsch gesteld en betekend worden. Dit is onder meer het geval voor het rekvisitorium tot vervolging en het er op volgend exploit van dagvaarding vóór deze Rechtbank.

De betekening van een dergelijk rekvisitorium en van de dagvaarding om te verschijnen voor een rechtbank uit het Vlaamsch gedeelte van het land die in het Fransch gedaan werd is nietig; deze nietigheid moet van ambtswege uitgesproken worden.

Hof van Beroep te Luik, 5e Kamer, 3 Juli 1936.

Kol. 9

13. *Gerechtszaken.* — *Wet van 15 Juni 1935.* — *Vlaamsche landstreek.* — *Tweetalige processen-verbaal.* — *Hoofdzakelijke vermeldingen in het Fransch.* — *Geldigheid.* — *Verslag van deskundige.* — *Gebruik der Fransche taal.* — *Geen eedaflegging.* — *Geen deskundige.* — *Getuige.* — *Geldigheid van verslag.*

Alhoewel overeenkomstig art. 11, wet van 15 Juni 1935, de processen-verbaal in het Nederlandsch dienen gesteld te worden, heeft het opstellen van een tweetalig proces-verbaal met de hoofdzakelijke vermeldingen in het Fransch, geen nietigheid voor gevolg. Art. 22 der zelfde wet voorziet immers dat de beschuldigten het recht hebben de vertaling te vragen.

Wanneer het verslag van een deskundige in strafzaken overeenkomstig art. 11, wet van 15 Juni 1935, in het Nederlandsch moet gesteld zijn, heeft een in het Fransch gesteld verslag geen nietigheid voor gevolg, daar bij gebrek aan eedaflegging de deskundige slechts als getuige dient beschouwd te worden en de taal zijner keuze mag gebruiken.

Correctioneële Rechtbank te Brussel, 18e Kamer, 6 Februari 1937.

Kol. 1315

TESTAMENT.

Legaat «de eo quod supererit». — *Rechtstreeksche overdracht der goederen van den erflater tot tweeden legataris.* — *Gevolgen bij verkoop van onroerenden eigendom deel uitmakend van het legaat.*

Wanneer een erflater een algemeenen legataris heeft aangesteld met de bepaling dat na het overlijden van dezen legataris de overblijvende goederen zullen toekomen aan zijn wettige erfgenamen (legaat «de eo quod supererit») gebeurt er na het overlijden

van den eersten legataris een rechtstreeksche overdracht der goederen van den erflater tot den tweeden legataris en de bevoordeeling ten bate van den eersten legataris dient beschouwd te worden als ontbonden met terugwerkende kracht voor wat betreft hetgeen overblijft van de goederen destijds aan den eersten legataris geschonken.

Wanneer bijgevolg de eerste legataris onroerende goederen heeft verkocht maakt de prijs van deze verkooping geen deel uit van het overschot waarop de tweede legatarissen recht zouden hebben, daar de prijs dezer onroerende goederen geen bestanddeel heeft uitgemaakt van den boedel van den erflater en aldus niet vatbaar was voor rechtstreeksche overdracht.

Hof van Beroep te Luik, 5e Kamer. — 6 Februari 1937.

Kol. 1131

VENNOOTSCHAP.

1. *Feitelijke vennootschap. — Derden. — Vordering tegen vennootschap en tegen vennoten persoonlijk.*

Derde personen, die met vennoten eener louter feitelijke vennootschap hebben gehandeld, zijn gerechtigd, naar hunne keuze, de ingeroepen vennootschap te erkennen of te negeren en in het laatste geval tegen de vennoten persoonlijk te ageeren.

Werkrechersraad van Beroep te Antwerpen, 3 November 1936.

Kol. 646

2. *Feitelijke vennootschap. — Voorwaarden. — Uitbaters van schouwburgen.*

Het feit dat een maatschappij, die een schouwburg uitbaat, hare burelen en haar personeel ten dienste stelt van den Bestuurder der vertooningen en bovendien een vergoeding op de ontvangsten int, bewijst het bestaan eener feitelijke vennootschap tusschen beide partijen, die als werkgeefsters moeten beschouwd worden van de artisten door deze laatste aangeworven.

Is ongeldig als strijdig met art. 1174 B. W. en art. 17 der wet op het dienstkontraakt, het beding dat den bestuurder eener schouwburguitbating toelaat een kunstenaar eigenmachtig af te danken wegens onbekwaamheid, de overeenkomst aldus van rechtswege verbroken wordende,

Werkrechersraad te Antwerpen, Kamer voor Bedienden, 21 April 1936.

Kol. 746

3. *Handelsvereniging. — Inbrengst. — Affectio societatis. — Onderhandsche akte. — Wet van 25 Ventose 15.*

I. In een mondelinge handelsvereniging kan een credietverschaffing gelden als inbrengst en de deelneming in de winsten bestaan in het ontberen van de verhoopte winst.

Nochtans moet hierbij een doorlopende medewerking waargenomen worden, die ondubbelzinnig is en affectio societatis kenteekent. De credietverschaffing kan als inbrengst niet worden beschouwd wanneer de geldschietster voor de vereffening, terugbetaling opgeëischt en bekomen heeft.

II. De wet van 25 ventose jaar 15 is niet toepasselijk op de onderhandsche schriften. Het uitvagen van woorden en hunne vervanging door een nieuwen tekst in deze schriften, wordt vermoed goedgekeurd geweest te zijn door het handteeken.

III. De verklaring dat deze wijziging vóór het stellen van het handteeken gebeurde, is een ondeelbare bekentenis.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 15 December 1936.

Kol. 1331

4. *Inbrengst. — Hypothecaire portefeuille. — Overdracht: omvat actief en passief. — Geen vordering in vrijwaring tegenover inbrengster. — Onvolmaakte schuld-overzetting. — Geen toepassing van art. 1690 van het B. W.*

Wanneer een firma, bij het stichten eener N. V. inbreng doet van gansch haar hypothecaire portefeuille, omvat deze inbreng noodzakelijk een actief en passief, zoodat de N. V. in de rechten en plichten komt te staan van de inbrengende firma.

Deze bewerking maakt, ten overstaan van de schuldeischers, een onvolmaakte schuldoverzetting uit en ook de vroegere schuldenares, blijft gehouden, zoodat de schuldeischers twee schuldenaren hebben.

Dergelijke overdracht gebeurt zonder medewerking van de schuldeischers en is niet onderworpen aan de pleegvormen der schuldoverdracht (art. 1690).

In die omstandigheden heeft de N. V. geen verhaal in vrijwaring tegenover de inbrengende firma; alhoewel deze laatste rechtstreeks gehouden blijft tegenover de schuldeischers.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 7 April 1936.

Kol. 636

5. I. *Kooperatieve vennootschap. — Vertegenwoordiging. II. Bevoegdheid der gewone rechtsmachten betreffende geschillen tusschen vennootschap en haar vennoten of aangestelden.*

III. *Zaakvoerder eener vennootschap, die huurder is van kamers, hem door de vennootschap ter beschikking gesteld.*

Voor eene kooperatieve vennootschap kan de beheerraad in rechte handelen, zelfs dan wanneer de standregelen die taak aan den zaakvoerder-beheerder opdragen.

De gewone rechtsmacht is bevoegd om te oordeelen over een huurgeschil bestaande tusschen een vennootschap en dezes zaakvoerder, zelfs dan wanneer de standregelen alle betwistingen tusschen de vennootschap en haar vennoten of aangestelden aan een scheidsgerecht onderwerpen. De scheidsrechtelijke bevoegdheid slaat alleen op maatschappelijke geschillen.

Wanneer de zaakvoerder-beheerder eener kooperatief afgesteld werd uit zijn ambt bij beslissing der algemeene vergadering kan de vrederechter de ontruiming bevelen der lokalen, die de zaakvoerder van de kooperatief betreft, indien de huishuur niet wordt betaald, zelfs dan wanneer de zaakvoerder verzet tegen de beslissing der algemeene vergadering bij de rechtbank aanhangig heeft gemaakt en inroept dat de uitspraak betreffende de huisontruiming zou moeten geschorst blijven totdat de rechtbank definitief over de afstelling zal uitspraak hebben gedaan.

Vrederecht te Antwerpen, (Tweede Kanton), 29 October 1936.

Kol. 641

6. *Naamlooze vennootschap. — Algemeene vergadering. — Regelmatigheid. — Voorzitterschap. Faillissement. — Bekentenis van faillissement door herroepen beheerders. — Belang van verhouding tusschen activa en passiva. — Staking van betalingen. — Schadevergoeding voor onrechtmatige bekentenis van failliet.*

Bij gebrek aan bepaling desaangaande in de stand-regelen eener N. V. dient de algemeene vergadering eerst geleid te worden door een voorloopig bureel, voorgezeten door den oudsten aanwezigen aandeelhouder, volgens de regelen der beraadslagende vergaderingen.

Het gebrek aan bevoegdheid om de bekentenis van faillissement eener N. V. te doen komt niet in aanmerking voor de rechtmatigheid der faillissementsverklaring; alleen de feitelijke toestand is van belang, en de Rechtbank kan het faillissement ambtshalve uitspreken. De faillissementstoestand hangt niet af van de verhouding tusschen activa en passiva, doch alleen van de staking van betalingen en het wankelen van het krediet; het onbetaald blijven van effen en eischbare schulden is niet voldoende zolang niet bewezen is dat het krediet geschokt is, vermits uitstel, stilzwijgend of uitdrukkelijk verleend, integendeel bewijst dat de schuldenaar nog krediet heeft.

Een eisch tot schadevergoeding tegen vroegere beheerders wegens onrechtmatige bekentenis van faillissement dan wanneer ze geen beheerders meer waren, is niet van de bevoegdheid der Handelsrechtbank.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 11e Kamer, 2 April 1937.

Kol. 1731

7. I. Naamlooze vennootschap. — Benaming. — *Voor-komen van een persoonsnaam in den maatschappelijke naam.* — *Voorwaarden der toelaatbaarheid.*
II. Naam. — *Recht op familienaam voorkomende in de benaming van een naamlooze vennootschap.* — *Beperking.*

I. Rechtsleer en rechtspraak, alhoewel vroeger strenger op dit punt, zijn het thans bijna algemeen eens om aan te nemen dat het geen overtreding is van artikel 27 der Wet op de handelsvennootschappen, in de benaming eener naamlooze vennootschap, naast het voorwerp der onderneming, den familienaam van een voorganger of zelfs, zooals ter zake, van een stichter van de naamlooze vennootschap te begrijpen, op voorwaarde dat die vermelding onmiddellijk en op klare wijze gevolgd weze van de aanduiding «Naamlooze Vennootschap».

De toevoeging van dien familienaam onmiddellijk gevolgd van de aanduiding «Naamlooze Vennootschap» wijst aldus niet op eene persoonlijke en onbeperkte verantwoordelijkheid van den persoon wiens familienaam vermeld is, en de rechtspraak neemt terecht aan dat de belanghebbenden, welke de vereischte oplettendheid uitoefenen, zich niet redelijkerwijze kunnen vergissen nopens den aard van de juridische personaliteit met wie ze handelen.

II. Een vennootschap is eigenares van de door haar rechtmatig aangenomen benaming.

De naam van een persoon als familienaam is voor-zeker onbeschikbaar en onvervreemdbaar in dien zin dat men hem niet kan aanwenden om een anderen physischen persoon te betitelen die niet wettelijk op dien familienaam aanspraak kan maken.

Aan dit principieel van onbeschikbaarheid en onvervreemdbaarheid wordt nochtans uitzondering gemaakt indien het het gebruik van den naam als handelsnaam betreft.

Deze handelsnaam kan in zekere voorwaarden het voorwerp uitmaken van een afstand of zelfs van eene eenvoudige toelating tot gebruik.

Wanneer iemand bij het stichten eener Maatschappij er in toegestemd heeft zijn naam te laten voorkomen

in de Maatschappelijke benaming zonder te bedingen dat bij zijne eventuele uittreding uit de Maatschappij zijn naam uit de benaming der Maatschappij zou moeten verdwijnen, kan hij niet eischen dat na zijn uittreding de naam van de Maatschappij zou worden gewijzigd.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 10e Kamer, 25 Juni 1936.

Kol. 887

8. *Oprichting. — Besprekingen tot oprichting en voor-loopige stortingen. — Geen daadwerkelijke medezeggenschap noch toezicht. — Geen vennootschap.*

Wanneer ter gelegenheid van besprekingen tot latere oprichting eener vennootschap, een som geld werd gestort, die later als inbrengst zou dienen, maar tijdelijk tot zekere doeleinden en onder zekere voorwaarden mag worden aangewend, mag de geldschietter niet als vennoot worden aanzien, wanneer hij, tijdens deze voorloopige periode geen daadwerkelijke medezeggenschap, noch verstrekkend toezicht in de bedrijfsleiding heeft opgeëischt.

Handelsrechtbank te St Nikolaas, 8 December 1936.

Kol. 1026

9. *Samenwerkende vennootschap. — Bewijs van lidmaatschap. — Artikel 121. — Ondubbelzinnigheid.*

De aanneming van een persoon als vennoot eener samenwerkende vennootschap kan, wanneer hij geen deel heeft genomen aan de stichting van de maatschappij, door geen ander middel worden bewezen dan door dit voorzien door artikel 121 van de geordende wetten op de vennootschappen, namelijk zijn handteeken, geplaatst tegenover zijn naam en voorafgegaan door de dagtekening in het register dat krachtens artikel 120 van gemelde wetten moet worden gehouden. Er mag desaangaande geen dubbelzinnigheid mogelijk zijn, zooniet dient het lidmaatschap als niet bewezen beschouwd te worden.

Hof van Beroep te Brussel, 25 October 1936.

Kol. 399

10. *Samenwerkende vennootschap. — Deelgenootschap enkel bewijsbaar door handtekening in het maatschappelijk register. — Handtekening door vol-machttrager niet afdoende.*

Een persoon die zijn handteeken niet geplaatst heeft op het register der maatschappij, overeenkomstig artikel 121 der wet op de handelsvennootschappen, kan niet aanzien worden als deelgenoot eener samenwerkende vennootschap, ook niet indien hij aan iemand volmacht zou hebben gegeven om het register in zijn plaats te teekenen; in die omstandigheden kan de samenwerkende vennootschap de afbetaling niet eischen der aandelen waarvoor de pseudo-aandeelhouders heeft ingeteekend en is deze laatste gerechtigd de reeds gedane betalingen daarop terug te eischen.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2e Kamer, 26 Mei 1936.

Kol. 1693

11. *Vennootschap in gezamenlijken naam. — Vennooten. — Faillissement. — Geen automatisch faillissement. — Geen sacramentele termen.*

Wanneer een vennootschap onder gezamenlijken naam failliet verklaard wordt, dienen de vennooten wel mede failliet verklaard te worden, doch hun

faillissement bestaat wettelijk niet tot op het oogenblik dat de rechtbank het uitgesproken heeft.

De faillietverklaring kan in om het even welke termen geschieden. Van het oogenblik dat de Rechtbank haar bedoeling duidelijk maakt om den staat van faillissement te verklaren, is het zonder belang dat de Rechtbank, juridisch ten onrechte, gewezen heeft dat het faillissement automatisch was ingetreden, dat het dus niet meer hoefde afgekondigd te worden en dat het alleen nog ingericht moest worden.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 4 Januari 1937.

Kol. 1088

12. *Vennootschap in gezamenlijken naam. — Vereffening. — Bevoegdheid tot afstelling van vereffenaar. — Faillissement. — Vonnis bij verstek. — Verzet niet ontvankelijk.*

Een vereffenaar aangesteld voor de vereffening van een vennootschap in gemeenschappelijken naam kan alleen worden afgesteld door een beslissing van de algemeene vergadering.

Een algemeene vergadering kan slechts door den vereffenaar worden bijeengeroepen omdat hij alleen het werktuig van handeling van de vennootschap is.

De afstelling enkel ondertekend door alle vennoten is diensvolgens nietig en van geener waarde.

De partijen die regelmatig gedagvaard zijn in failliet, en die niet verschenen zijn, kunnen geen verzet aantekenen tegen het vonnis dat hen in faillissement verklaart. Het eenige middel van verhaal dat ter hunner beschikking staat is het beroep tegen het vonnis dat het faillissement verklaarde.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 24 Juni 1937.

Kol. 1761

13. I. *Vennootschap in gezamenlijken naam. — Art. 4 en 11 der wet op de vennootschappen.*

II. *Geene stichtingsakte. — Geen volstreckte nietigheid.*

III. *Geene bekendmaking; latere akte aan bekendmaking onderworpen. — Verval der strafbepaling voorzien bij art. 11.*

I. De vennootschappen in gezamenlijken naam moeten gevormd worden door publieke onderhandsche akten, op straf van nietigheid. Deze akte — bij uitbrek — is onderworpen aan bekendmaking; de vennootschap daarbij in gebreke gebleven, zal hare rechtsoverdracht onontvankelijk zien verklaren.

II. Geene volstreckte nietigheid voor art. 4. — De akte die de vennootschap in vereffening stelt, met tusschenkomst van de schuldeischers, kan deze nietigheid dekken.

III. In geval de akte die de maatschappij in vereffening stelt, tevens het vroeger bestaan der vennootschap aanhaalt en hare werkzaamheid, maatschappelijken naam, enz. — art. 7 en volgende — bekend maakt, vervalt de straf — het onontvankelijk verklaren van de rechtsoverdracht — voorzien bij art. 11.

Vrederegerecht van het Kanton Vilvoorde, 25 Maart 1937.

Kol. 1289

14. *Verjaring. — Art. 194 der samengeschaalde wetten op de handelsvennootschappen. — Stuiting der verjaring. — Schrapping van ambtswege.*

I. Krachtens art. 194 der samengeschaalde wetten op de handelsvennootschappen betreffende het oproepen van kapitaalsaandeelen eener vennootschap begint

de 5-jarige termijn van verjaring te loopen vanaf den dag der bekendmaking in het «Staatsblad» van de ontbinding der vennootschap.

II. Deze korte verjaring is aan het gemeen recht onderworpen voor wat betreft de stuiting.

III. Een ingestelde instantie belet den loop der verjaring zonder dat de termijn der verjaring of de duurtijd der instantie in aanmerking komen behoudens in de gevallen voorzien door art. 2247 van het B.W.

IV. De schrapping eener zaak van ambtswege is een maatregel van inwendige orde, waardoor de ingeleide vordering niet te niet is gegaan en derhalve haar onderbrekend uitwerksel behouden heeft.

Koophandelsrechtbank van Antwerpen, 11e Kamer, 10 Juli 1936.

Kol. 293

VERBINTENISSEN.

Artikel 1166 B. W. — Voorwaarden gesteld voor de uitoefening.

De eenige voorwaarde die, volgens art. 1166 B. W. aan den schuldeischer die de rechten van den schuldenaar wil uitoefenen om zich te beschermen tegen de nalatigheid of den onwil van dezen schuldenaar, kan gesteld worden, is dat hij het bewijs van eenig belang in het aanwenden van dit rechtsmiddel zou leveren.

De schuldeischer is dus niet verplicht eerst den schuldenaar in gebreke te stellen om zelf te handelen.

Hij is evenmin gehouden den schuldenaar in zake te roepen, alhoewel hij er natuurlijk alle belang bij heeft het vonnis aan den schuldenaar te kunnen tegenstellen.

Rechtbank van Koophandel te St Niklaas, 20 Oktober 1936.

Kol. 1427

VERJARING.

1. *Artikel 194 der samengeschaalde wetten op de handelsvennootschappen. — Stuiting der verjaring. — Schrapping van ambtswege.*

I. Krachtens art. 194 der samengeschaalde wetten op de handelsvennootschappen betreffende het oproepen van kapitaalsaandeelen eener vennootschap begint de 5-jarige termijn van verjaring te loopen vanaf den dag der bekendmaking in het «Staatsblad» van de ontbinding der vennootschap.

II. Deze korte verjaring is aan het gemeen recht onderworpen voor wat betreft de stuiting.

III. Een ingestelde instantie belet den loop der verjaring zonder dat de termijn der verjaring of de duurtijd der instantie in aanmerking komen behoudens in de gevallen voorzien door art. 2247 van het B. W.

IV. De schrapping eener zaak van ambtswege is een maatregel van inwendige orde, waardoor de ingeleide vordering niet te niet is gegaan en derhalve haar onderbrekend uitwerksel behouden heeft.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 11e Kamer, 10 Juli 1936.

Kol. 293

2. *Inbreuk op verkeersreglement. — Aansprakelijkheid. — Burgerlijke vordering.*

Wanneer het schadeverwekkend feit, dat tot grondslag dient van den eisch, het gevolg is eener overtreding op het verkeersreglement, verjaart de burgerlijke vordering na een jaar, te rekenen vanaf den dag dat de overtreding werd begaan, bij ontstentenis van

een andere vervolgingsdaad die de verjaring kon stuiten.

Vrederecht te Kruishoutem, 9 October 1936.

Kol. 775

3. *Korte verjaring huurschuld. — Art. 2277 B. W. — Onderbreking art. 2248 B. W.*

Aanbod van betaling met gereede penningen, zelfs geweigerd en niet gevolgd van consignatie, vormt schuldbekentenis, welke de korte verjaring voorzien bij art. 2277 B. W. onderbreekt (art. 2243 B. W.).

Vrederecht te Aalst, 10 November 1936.

Kol. 1577

4. *Onderbreking door dagvaarding. — Art. 2244. — Beperking. — Overeenstemming van vordering vereischt. — Art. 2246. — Eisch ingeleid voor rechtbank die bevoegd was om de vraag te beslechten in den vorm waarin ze was ingeleid. — Niet toepasselijk.*

Opdat de verjaring door een dagvaarding zou onderbroken worden is het noodzakelijk dat deze dagvaarding geen ander doel zou kunnen hebben dan het bekomen van de erkenning van het recht waarvan men de verjaring wenscht te beletten. Een dagvaarding, hebbende een ander voorwerp, gesteund op andere juridische titels, kan de verjaring van een looneisch, spruitende uit een dienstcontract, niet onderbreken.

Art. 2246 is niet toepasselijk indien de Rechtbank voor dewelke een vraag een eerste maal werd gebracht, gezien de gronden en de beweegredenen op dewelke die eerste vordering gesteund was, bevoegd was om deze vraag te beslechten.

Werkrechtensraad te Antwerpen, Kamer voor Arbeiders, 28 October 1936.

Kol. 839

VERKEER.

1. *Aansprakelijkheid. — Inbreuk op verkeersreglement. — Verjaring. — Burgerlijke vordering.*

Wanneer het schadeverwekkend feit, dat tot grondslag dient van den eisch, het gevolg is eener overtreding op het verkeersreglement, verjaart de burgerlijke vordering na een jaar, te rekenen vanaf den dag dat de overtreding werd begaan, bij ontstentenis van een andere vervolgingsdaad die de verjaring kon stuiten.

Vrederecht te Kruishoutem, 9 October 1936.

Kol. 775

2. *Aansprakelijkheid. — Oversteken door fietser van eene baan met druk verkeer, op plaats met uitgebreid zichtveld. — Onvoorzichtigheid. — Factor snelheid in hoofde van automobilist niet afdoende.*

De weggebruiker (fietser) die een steenweg met druk verkeer oversteekt, zonder zich voldoende te vergewissen of de baan vrij is, en dit op een plaats met uitgebreid zichtveld, is alleen verantwoordelijk voor het aldus veroorzaakte ongeval. Het feit dat de aanrijdende auto met groote snelheid reed is in zulk geval niet afdoende. De in zulke omstandigheden overstekende fietser is eene onvoorzienbare hindernis.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, 26 Oct. 1936.

Kol. 325

3. *Artikel 27, 1° : Autogeleiders moeten elkaar de helft van den rijweg of zoo noodig van de rijbaan vrij laten.*

Wanneer het onmogelijk is juist te bepalen welke

der twee weggebruikers artikel 27, 1°, van het reglement op het verkeer, heeft overschreden, moet die twijfel aan beiden ten goede komen.

Politierightbank te Meenen, 6 Oogst 1936.

Kol. 363

4. *Feitelijke prioriteit. — Half versperde baan.*

Op een half versperde baan heeft degene den feitelijken voorrang, die eerst in het vrije gedeelte van de baan komt ingereden, en reeds in casu omtrent de helft der baan in gebruik had, zelfs al bevindt hij zich alsdan op het linkergedeelte der baan. Degene, die op zijn rechterkant zijnde, alsdan de baan komt ingereden, begaat een onvoorzichtigheid die hem verantwoordelijk maakt voor het ongeval.

Burgerlijke Rechtbank te Leuven, 1ste Kamer, 30 November 1936.

Kol. 869

5. *Glibberige baan. — Geen onvoorzienbaar geval.*

Het uitglijden van een auto op een glibberige baan bij sneeuwachtig weder is voor den geleider geen onvoorzienbaar geval.

Hof van Beroep te Brussel, 10^e Kamer, 21 Nov. 1936.

Kol. 941

6. *Hoofdbaan. — Bebouwde kom.*

Als bebouwde kommen kunnen enkel aanzien worden diegene die op het eerste zicht als dusdanig voorkomen, zoodat de weggebruiker zich onmogelijk nopens het karakter der plaats kan vergissen.

Buiten een bebouwde kom worden alleen als hoofdwegen beschouwd de radicale wegen en de wegen aangewezen door kilometerpalen met roode koppen.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen (in beroep), 8e Kamer, 31 December 1935.

Kol. 735

Dit vonnis hervormt een vonnis, dat in tegenovergestelden zin geveld werd door de

Politierightbank te Berchem, 25 October 1935.

Kol. 736

7. *Hoofdbaan. — Opsomming in artikels 52 en 53 van het K. B. van 1 Februari 1934. — Beperkend. Verkeer. — Hoofdbaan. — Karakter afgeleid uit het secundaire karakter van kruisstraat. — Onwettig.*

Artikels 52 en 53 van het K. B. van 1 Februari 1934 geven op zeer nauwkeurige en beperkende wijze de wegen op die als hoofdbanen moeten aanzien worden.

De omstandigheid dat één van de twee banen die in een agglomeratie samenkomen secundair is, is op zich zelve niet van aard om aan de tweede baan het karakter van een hoofdbaan te geven.

Correctionele Rechtbank te Gent, 2e Kamer, 14 November 1936.

Kol. 737

8. *I. Kruising. — Naderen van kruising. — Verplichting rechts te houden. — Artikel 29 4° reglement. — Niet voorzien.*

II. *Kwalificatie. — Wijziging. — In beroep. — Betichte slechts in beroep verwittigd. — Uitgesloten.*

I. Artikel 29 4° van het Reglement op het verkeer legt aan de weggebruikers op den uitersten rechter-

kant te houden bij het naderen van splitsingen en aansluitingen, doch niet bij het naderen van kruisingen.

II. De rechtbank mag de benamingen der verkeerd opgestelde betichtingen wijzigen; doch zulks mag slechts gedaan worden wanneer beklaagde van het inzicht van den rechter verwittigd werd en hij in de gelegenheid werd gesteld zich tegen deze gewijzigde betichting te verdedigen. Een dusdanige wijziging van kwalificatie, al werd ze voorafgegaan van de noodige verwittiging, mag niet voor de eerste maal in beroep gedaan worden.

Correctioneële Rechtbank te Tongeren, 24 November 1936.

Kol. 739

9. *Kruising. — Onvoldoende ruimte om te kruisen. — Tramrijtuig. — Onvoorziene hindernis. — Uitslipping. — In se geene onvoorzichtigheid.*

Een weggebruiker is verplicht voldoende ruimte te laten om een voertuig, dat uit tegenovergestelde richting komt, doorgang te verleen; rijdend op hoogte van een tram zal hij derhalve moeten stoppen of vertragen, indien de baan niet breed genoeg is om doorgang aan het tweede rijtuig te verleen.

De uitslipping van een auto stelt «in se» geene onvoorzichtigheid daar, indien de weggebruiker rekening houden moet met den staat van den weg en de weergesteltenis, verdwijnt de onvoorzichtigheid, indien de uitslipping wordt veroorzaakt of beïnvloed door een onvoorziene hindernis.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2^e Kamer, 2 October 1936.

Kol. 1028

10. *Wegcode van 1 Februari 1934. — Kruising van radicalen weg n^o 2 Brussel-Hasselt-Maastricht en weg Tongeren-Lanaken niet in bebouwde kom.*

Aan en rond de kruising der openbare wegen van Brussel naar Maastricht en van Tongeren naar Lanaken, te Veldwezelt zijn de gebouwen niet in genoegzaam aantal aanwezig en ook niet genoegzaam aaneengehecht, op alle zijden der zich kruisende wegen om een bebouwde kom uit te maken.

Hof van Beroep te Luik, 5e Kamer, 12 Juni 1936.

Kol. 1230

11. *Lekke band. — Kapseizen. — Bestuurder aansprakelijk.*

Het lek worden van een band is geen louter toeval noch geval van overmacht.

Bij dergelijk ongeval moet de bestuurder geleidelijk vaart minderen tot de snelheid van den wagen bijna op niets komt. Remmen is, bij lekke band, op zichzelf reeds een schuldige daad en de bestuurder is aansprakelijk voor het kapseizen en voor de verdere gevolgen die eruit voortspruiten.

Correctioneële Rechtbank te Brugge, 17 April 1937.

Kol. 1462

12. *Reglement. — Links afdraaien bij splitsingen, aansluitingen of kruisingen.*

De velorijder die op een aansluiting naar links afdraait, om een secundairen weg in te slaan, en die zich niet vooraf vergewist of er geen ander weggebruiker achter hem in aantocht is, begaat eene onvoorzichtigheid, en is dienvolgens verantwoordelijk voor een ongeval, alhoewel hij volgens de recht-

spraak van het Hof van Verbreking, niet mag vervolgd worden op grond van art. 57, 2^e van het algemeen reglement op het verkeer.

Correctioneële Rechtbank te Veurne, 26 Febr. 1937.

Kol. 1327

13. *Rijwielpad. — Auto fietser kwetsende op rijwielpad. — Fout. — Tegenbewijs.*

Het feit dat de voerder van een auto-voertuig een fietser op het rijwielpad heeft aangereden en gekwetst, moet aanzien worden als een fout in hoofde van den autovoerder, tenzij deze bewijst dat zijne daad het gevolg is van een overmacht en ze geenszins aan hem te wijten is. Te dien einde zou het niet volstaan te bewijzen, dat het afwijken van de rijbaan naar het fietspad veroorzaakt werd door het breken van een veer: de voerder en de eigenaar zouden moeten bewijzen, dat ze niet de minste schuld hadden aan het breken van de veer en aan het daarop volgende vastloopen van het stuur.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen, 2e Kamer, 18 Januari 1937.

Kol. 971

14. *Rijwielpad. — Verwittigingsteeken. — Verplichting.*

Wanneer er een rijwielpad bestaat, welke ook de wijze zij waarop dit aangeduid wordt, zijn de wielrijders verplicht het te gebruiken.

Correctioneële Rechtbank te Antwerpen (Graad van Beroep), 8e Kamer, 24 Juni 1936.

Kol. 460

15. *Secondaire weg. — Verplichting doorgang te verleen. — Art. 54 K. B. — Interpretatie.*

Art. 54 van het K. B. van 1 Februari 1934, waarbij aan den weggebruiker die op een secundairen weg rijdt, voorgeschreven wordt den doorgang vrij te laten voor den bestuurder van een rijtuig, die op den hoofdweg rijdt, moet in dezen zin worden verstaan dat aan den gebruiker van den secundairen weg wordt verboden den doorgang af te snijden voor den gebruiker van den hoofdweg die op zijn regelmatige plaats rijdt (Verbr. 7 Juli 1936. Pas. 1936. I. 342).

Hof van Beroep te Gent, 3e Kamer, 13 Febr. 1937.

Kol. 1499

16. *I. Snelheid. — Hinderpalen voor dewelke men moet kunnen stoppen. — Onvoorziene hinderpaal. — Schadevergoeding. — Herstelkosten de waarde overtreffend.*

I. Elke autovoerder moet zijn snelheid regelen volgens mogelijkheden van zicht.

De hinderpalen, bedoeld door artikel 42, voor dewelke elke automobilist steeds moet kunnen stoppen, zijn de «normale» hinderpalen en niet de «onvoorziene» hinderpalen.

Een «onvoorziene» hinderpaal moet wel noodzakelijk een voortbewegende hinderpaal zijn.

Wanneer na een auto-ongeval de herstelkosten de waarde van den auto werkelijk overtreffen, zou het herstellen van den auto op kosten van den persoon, die voor het ongeval aansprakelijk is, de verrijking van den eigenaar voor gevolg hebben, hetgeen uitgesloten dient te worden.

Correctioneële Rechtbank te Kortrijk, 10 November 1936.

Kol. 949

17. *Snelheid. — Hindernis. — Artikel 42 van het K. B. op het verkeer.*

De «hindernis» door art. 42 van het K. B. op het verkeer bedoeld, kan bestaan door een ander in beweging zijnde voertuig.

De rechtsleer en rechtspraak nemen in beginsel aan dat de weggebruiker geen onvoorzienbare hindernis vormt voor dengene die hem volgt.

Rechtbank van Koophandel te St-Niklaas, 3 Maart 1936.

Kol. 634

18. *Verdeelde verantwoordelijkheid. — Oversteken van baan met druk verkeer en uitgebreid zichtveld, met onverlichte fiets aan de hand. — Niet tijdig remmen door automobilist voor een op afstand geziene hindernis. — Onvoorzichtigheid.*

De weggebruiker die, met een onverlichte fiets aan de hand, zonder de minste aandacht, een baan met druk verkeer oversteekt op eene plaats met uitgebreid zichtveld, draagt de grootste verantwoordelijkheid voor het ongeval. De verantwoordelijkheid valt voor een deel ten laste van den automobilist, die het slachtoffer van op een tamelijk groote afstand (175 met.) bemerkt hebbende, zijn snelheid (70 à 80 Km.) heeft behouden. Door niet tijdig te remmen, heeft hij zich onvoorzichtig getoond.

Correctioneële Rechtbank te Mechelen, 20 November 1936.

Kol. 1024

19. *Verkeersteekens. — Artikel 5 van de wegcode. — «Onmiddellijk» aanzetten. — Beteekenis. — Aarzeling. — Geen schuld. Hindernis. — Art. 42 wegcode. — Vooroprijdende auto. — Plots vertragen of stoppen. — Kruispunt. — Geen onvoorzienbare hindernis.*

Wanneer een bevoegde agent het verkeersteeken «aanzetten» geeft, moet de weggebruiker daar wel «onmiddellijk» gevolg aan geven, doch dit sluit niet uit dat hij zich eerst ervan rekenschap te geven heeft of dit aanzetten zonder gevaar kan gebeuren. Men kan derhalve geen verwijt ervan maken dat hij «met een zekere aarzeling» doorgereden is (art. 5 wegcode).

Wie een anderen auto volgt moet de noodige voorzorgen nemen om een aanrijding met den vooroprijdenden auto te vermijden. Het vertragen of zelfs het plots stoppen van den vooroprijdenden wagen op het kruispunt van verschillende wagen vormt een hindernis waarvoor de volgende wagen steeds tot stilstand moet kunnen gebracht worden (art. 42 Wegcode).

Correctioneële Rechtbank te Brugge, 3de Kamer, 13 April 1937.

Kol. 1635

20. *Vluchtheuvel (art. 27 K. B. 1 Februari 1934). — Lichtzuil van oranje-geel licht bovendien vereischt (art. 138 zelfde K. B.).*

Als geen der wettelijk voorgeschreven teekens, o.a. oranjegeel licht op een vluchtheuvel is aangebracht, bestaat er geen verplichting voor de weggebruikers rechts van die z.g. vluchtheuvels te zwenken.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 30 December 1936.

Kol. 723

21. *Voetganger. — Gaande op rijweg. — Voldoende plaats voor voertuigen. — Geen onvoorzichtigheid.*

De omstandigheid dat een voetganger het uiterste gedeelte van een gebetonneerden rijweg beging en niet den gelijkgrondschen aarden boordweg, mag in zijn hoofde niet als een onvoorzichtigheid beschouwd worden, wanneer hij werd aangereiden door een motorrijder, voor dewelke een ruimte van meer dan vijf meter overbleef op den betonweg.

Burgerlijke Rechtbank te Tongeren, 20 Oct. 1936.

Kol. 355

22. *Voorbijsteken. — Driedubbele botsing. — Berekening der snelheid.*

Een autovoerder die een ander rijtuig voorbijsteekt heeft zich te vergewissen of de weg links vrij is en geen ander voertuig uit tegenovergestelde richting aankomt.

Rekening houdend met de werkkraft van zeer goede remmen en den tijd die verloopt alvorens een autogeleider die een belemmering ontwaart, reageert en remt, moet men aannemen dat een auto die op 45 Km. per uur rijdt meer dan 20 met. voortbolt alvorens te stoppen. Zulke snelheid mag niet als overdreven worden aanzien.

Correctioneële Rechtbank te Brussel (In beroep), 21e Kamer, 17 Februari 1937.

Kol. 1734

23. *Voorsteken op een splitsing, aansluiting of kruising op het oogenblik dat de voorgestokene links indraait.*

De weggebruiker die, ondanks het verbod van artikel 36 4° een ander weggebruiker voorsteekt op een splitsing, aansluiting of kruising, moet aanzien worden overeenkomstig art. 57 2° als zijn weg vervolgende.

Daarom ook is hij gerechtigd, ten minste in principe, en onverminderd een verdeling der burgerlijke verantwoordelijkheid, den voorrang in te roepen hem door dat art. 57 2° toegekend.

Correctioneële Rechtbank te Leuven, 16 Jan. 1936

Kol. 976

24. *Voorsteken. — Wegaansluiting. — Overtreding van artikel 36, 4, K. B. op het verkeer. — Verantwoordelijkheid van voorsteker.*

Artikel 36, 4, K. B. van 1 Februari 1934 verbiedt het voorsteken op een wegaansluiting; de voorsteker moet voorzien dat de voorrijdende den weg links zou kunnen nemen en dient voortdurend van zijn snelheid meester te blijven; hij moet vertragen, stoppen of blijven rijden op de rechter helft van den steenweg. Bij gebreke dit te doen is hij alleen verantwoordelijk voor de gevolgen van het ongeval.

Correctioneële Rechtbank te Dendermonde, 8 Juli 1936.

Kol. 195

25. *Voorsteken. — Wegaansluiting. — Verantwoordelijkheid van aansluitingsnemer voor 2/3. — Verantwoordelijkheid van voorsteker voor 1/3.*

Wie een zwenking maakt naar links om een wegaansluiting te nemen zonder verwittigingsteeken verspert den weg van den voorsteker en dient voor 2/3 verantwoordelijk gesteld.

Wie voorsteekt bij een wegaansluiting begaat insgelijks een fout en dient voor 1/3 verantwoordelijk gesteld.

Correctioneële Rechtbank te Brugge, 24 Oct. 1936.

Kol. 579

26. Voorsteken. — Wegaansluiting. — Totale verantwoordelijkheid voor het ongeval ten laste van den voorsteker bij een wegaansluiting.

Wie een zwenking maakt naar links om een wegaansluiting te nemen, verspert den weg niet aan den achter hem komende weggebruiker die wil voorsteken bij de aansluiting.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge (zetelend in graad van hooger beroep), 11 December 1936.

Kol. 765

27. Voorsteken. — Wegaansluiting. — Overtreding van artikel 36, 4, K. B. op het verkeer. — Verantwoordelijkheid van voorsteker. — Voorrang van aansluitingsnemer. — Artikel 52, 2. — Alleen voorrang van kruiser op aansluitingsnemer.

De auto die links afwijkt om een wegaansluiting te nemen, snijdt den weg niet af voor dezen die volgt, maar maakt integendeel de baan voor dezen laatste vrij.

Volgens het stelsel van de verordening op het verkeer, kan er alleenlijk een voorrang bestaan ten voordeele van dengene die zijn normalen weg volgt en niet ten voordeele van dezen die een deel van den weg tijdelijk benuttigt om voor te steken en dan nog op een plaats waar dit deel hem volstrekt verboden is.

Wie links zwenkt om een aansluiting te nemen, komt op de voor hem normaal verboden helft van den steenweg en moet eerst doorgang laten aan dezen welke regelmatig op dit deel van den weg rijdt,

Correctioneële Rechtbank te Dendermonde, 18 Mei 1936.

Kol. 193

28. Wegcode van 1 Februari 1934. — Afschaffing van alle vroegere K. B. inhoudende reglement op het verkeer.

Door het K. B. van 1 Februari 1934 over het verkeer zijn al de vroegere koninklijke besluiten houdende reglement in op de Verkeerspolitie ingetrokken, en inzonderheid het K. B. van 7 September 1910.

Hof van Verbreking, 2de Kamer, 26 Januari 1937.

Kol. 1234

29. Wegen die niet verder dan de aansluiting lopen. — Steeds secundaire wegen. — Verplichting den doorgang vrij te laten voor den bestuurder die den anderen weg volgt.

De openbare wegen die niet verder dan de aansluiting lopen moeten steeds als secundaire wegen beschouwd worden, ingevolge artikel 51 van het algemeen reglement op de politie van het vervoer en het verkeer.

Bijgevolg moet de weggebruiker die op zulken secundairen weg rijdt, steeds den doorgang vrij laten voor den bestuurder die over den weg rijdt waarmede de vermelde secundaire weg aansluiting geeft, tenzij gezegde weg zelf, steeds als secundaire weg moet worden beschouwd ingevolge een der bepalingen van artikel 51 van het algemeen reglement.

Burgerlijke Rechtbank te Turnhout, 31 Dec. 1936.

Kol. 877

30. Wielrijder. — Oversteken der baan. — Teeken met arm. — Onvoldoende.

Een wielrijder die een baan wil oversteken moet zich vergewissen of hij dit zonder gevaar van aanrijding doen kan. Het volstaat niet eenvoudig de hand uit te steken.

Hof van Beroep te Brussel, 10e Kamer, 9 Jan. 1937.

Kol. 1537

VERKOOP.

1. Algemeene verkoopsvoorwaarden op factuur vermeld. — Laattijdige verzending. Verkoop. — Muntontwaardiging. — Reden tot verbreking.

De laattijdige verzending van een factuur kan een geschreven overeenkomst niet wijzigen, die, gesloten werd zonder verwijzing naar algemeene voorwaarden op facturen gedrukt.

De rechtbank moet een koop vervallen verklaren, bij ontwaardiging van den frank, wanneer zij uit de omstandigheden van de zaak afleidt, dat partijen den koop niet zouden gesloten hebben, indien zij deze ontwaardiging voorzien hebben.

Rechtbank van Koophandel te Brugge, 9 Juli 1935.

Kol. 687

2. Alternatieve koop. — Keuze.

Wanneer op een intekeningsformulier voor een uit te geven boek voorzien is dat het boek, hetzij ingenaaid, hetzij gebonden gekocht wordt, naar keuze van koper, keuze te bepalen door doorschrijving van hetgeen niet gewenscht wordt, en wanneer de inschrijver niet doorhaalt, kan niet worden beweerd dat het voorwerp van den koop onbepaald zou zijn gebleven. Er is een vaste geldige koop, met de modaliteit nochtans die door artikel 1584 B. W. wordt voorzien, namelijk een verkoop onder alternatieven vorm. De inschrijver heeft dan het recht nadien zijn keuze te bepalen.

Burgerlijke Rechtbank te Antwerpen (zetelende in beroep), 2e Kamer bis, 16 Januari 1936.

Kol. 130

3. I. Koop- en verkoopovereenkomst. — Koopwaar onderhevig aan prijsverschommeling. — Leveringstijd hoofdbestanddeel. — Verbreking zonder in morastelling.

II. Verkoop. — Bevestiging der verkoopmodaliteiten. — Stilzwijgende aanvaarding.

I. Wanneer eene koopbevestiging voorziet: « levering op aanvraag, maar vóór einde Mei a.s. » en het een koopwaar geldt die onderhevig is aan belangrijke veranderlijkheid van den prijs, is de overeengekomen leveringstijd een hoofdbestanddeel van de overeenkomst waaruit volgt dat de naleving van de tijdsbepaling streng vereischt wordt. Na verloop van den voorzienen leveringstermijn heeft de ontbinding van het contract van rechtswege plaats zonder in morastelling.

II. De handelaar die de bevestiging ontvangt van een verkoop met vermelding der verkoopmodaliteiten en deze bevestiging zonder verzet of voorbehoud aanvaardt, wordt vermoed den koop afgesloten te hebben aan de voorwaarden en aan geen andere in de bevestiging aangehaald.

Rechtbank van Koophandel te St-Niklaas, 6 October 1936.

Kol. 1698

4. *Overeenkomst nopens bijzondere hoedanigheden van de koopwaar. — Gebrek. — Nietigheid van den verkoop. — Factuur. — Nazicht der koopwaar. — Onmogelijkheid zulks te doen bij vertrek. — Nazicht ter bestemming.*

Wanneer in zake verkoop bijzondere voorwaarden werden overeengekomen, moet bij ontstentenis van de overeengekomen hoedanigheden, de verkoop verbroken worden. Bijzonder indien de aldus geleverde waar onbruikbaar is voor de voorziene doeleinden.

Het verzenden van een factuur welke de vereischte eigenschappen der koopwaar niet vermeldt, kan den wil der partijen niet verduidelijken of beïnvloeden.

Zelfs wanneer de factuur bepaalt dat de aanvaarding der koopwaar moet geschieden bij vertrek uit de fabriek, moet men rekening houden van de bijzondere overeenkomsten of van den wil der partijen de aanvaarding te laten gebeuren bij aankomst van de koopwaar ter bestemming.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 2e Kamer, 7 Maart 1935.

Kol. 1637

II. De handelaar die de bevestiging ontvangt van een verkoop met vermelding der verkoopsmodaliteiten en deze bevestiging zonder verzet of voorbehoud aanvaardt, wordt vermoed den koop afgesloten te hebben aan de voorwaarden, en aan geen andere, in de bevestiging aangehaald.

5. *Verkoopcontract. — Voorwaarden der scheidskamer voor granen en zaden van Antwerpen. — Levering te Antwerpen. — Bevoegdheid van de rechtbank. Verkoop of koop. — Bevestiging. — Contract gesloten bij gemis aan protest.*

In vorderingen betrekking hebbende op roerende rechten, is de Rechtbank van de plaats waar de verbintenis ontstaan is of waar ze moet uitgevoerd worden, bevoegd om over de betwistingen vonnis te vellen.

Wanneer een koper of verkoper kennis heeft gekregen van de mondelinge bevestiging van den makelaar en zich onthoudt van protest, moet zulke gedraging als een stilzwijgende bekentenis der overeenkomst aanzien worden.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 3e Kamer, 10 November 1933.

Kol. 581

6. *Verkoopovereenkomst. — Verborgene gebreken. — Huisdieren bestemd voor de slachting. — Ontvanke-lijkheid.*

Bij den verkoop of ruil van huisdieren bestemd voor de slachting, met het oog op eetverbruik, moet het geding tot tenietdoening der overeenkomst wegens verborgene gebreken die ze voor dat gebruik ondienstig zouden maken, ingespannen worden binnen de vijf dagen na de levering van het verkochte vee en op voorwaarde dat het niet verder dan vijf myriameter van de plaats van den verkoop werd vervoerd, en geheel ongeschikt verklaard voor het verbruik. De vervallenverklaring van recht moet zelfs amts-halve door de rechtbank worden uitgesproken indien een dezer voorwaarden ontbreekt.

Rechtbank van Koophandel te St-Niklaas, 14 Juli 1936.

Kol. 741

7. *Verkoop op termijn van auto. — Faling van koper. — Recht van verbreking en teruggave van verkoper.*

Wanneer er bij verkoop op termijn van een auto

tusschen partijen werd bedongen dat in geval de koper in gebreke zou blijven een der voorziene afkortingen te betalen de verkoper het recht zal hebben zonder voorafgaande in mora-stelling, de onmiddellijke teruggave van den auto te eischen en desnoods er bezit van te nemen, is, in geval van faling van den koper, de curator niet gerechtigd teruggave van den auto te vorderen indien de verkoper te voren, ten gevolge der wanbetaling, verbreking der overeenkomst heeft beteeëndend en terug in het bezit is gekomen van het voertuig.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 31 Oct. 1936.

Kol. 402

8. *Verkoop tusschen handelaar en niet-handelaar. — Bewijs. — Afgeleid van een feit. Art. 18 der wet van 25 October 1919. — Interpretatie. — Slaat op: bestaan der overeenkomst, op hoedanigheid van het verkochte. Factuur is enkel een memorandum. Intresten op prijs. — Uitgangspunt.*

Voor een waarde boven de 150 fr. is het bewijs schriftelijk, maar de Rechtbank mag het bestaan eener verbintenis afleiden uit een feit.

Het art. 18 der wet van 25 October 1919, volgens hetwelk de «leveringen», rechtstreeks door klein-handelaars en nijveraars aan den verbruiker gedaan, als «aanvaard» dienen beschouwd bij gebrek aan schriftelijke opmerkingen, of aanvraag van deskundig onderzoek, binnen de maand der «levering», slaat zoowel op het bestaan zelf der overeenkomst als op de hoedanigheid van het verkochte.

Ten overstaan van een niet-handelaar is de factuur geen bewijs van verkoop, enkel een memorandum.

(Niet uitdrukkelijk gezegd). De intresten op den prijs van leveringen, door handelaars aan niet-handelaars, loopen van rechtswege 3 maand na het burgerlijk jaar waarin de levering gebeurde, zelfs als er geen factuur gezonden werd, (de wet van 1 Mei 1913, art. 2, par. 2).

Vrederegerecht te Gent, 2de Kanton, 22 Oct. 1936.

Kol. 890

9. *I. Vernietiging van verkoop. — Opeischung van eigendomsrecht. II. Faillissement. — Aangifte van schuldvordering. — Gerechtelijke overeenkomst.*

I. De eenvoudige toelating van een schuldvordering in een faillissement in der minne of gerechtelikerwijze aangenomen, vormt een echte gerechtelijke overeenkomst tusschen overlegger en curator, waardoor de schuldvordering voortaan beveiligd is tegen alle nieuwe betwisting.

II. De verkoper eener zaak kan niet tegelijkertijd recht hebben op teruggave der zaak en op betaling van den prijs, behoudens bijzondere bepalingen.

III. Door de aangifte der schuldvordering in het faillissement doet de verkoper afstand van al zijn rechten behalve van het recht op betaling van het saldo van den prijs en is derhalve niet gerechtigd tegen de gefaalde vennootschap zijn eigendomsrecht op te eischen, mits door de toelating zijner schuld-vordering in het faillissement zijn recht beperkt en erkend werd met de waarde van een gerechtelijke beslissing.

Rechtbank van Koophandel te Brussel, 5e Kamer, 22 Mei 1937.

Kol. 1692

10. I. *Vrijwaring wegens onzichtbare gebreken. — Draagwijde.*

II. *Pacht. — Mogelijkheid haar in te roepen tegen kooper. — Zichtbare of onzichtbare pacht.*

III. *Huwelijksgemeenschap. — Verplichting «iets niet te doen». — Machtiging aan gehuwde vrouw eigen goed te verkoopen. — Gevolgen.*

1. De regel vervat in art. 1624 en 1638 van het Burgerlijk Wetboek, die den verkoper verplicht den koper te vrijwaren wegens de niet verklaarde onzichtbare lasten, bedoelt niet enkel de zakelijke rechten maar zelfs alle lasten — die alhoewel ze geen zakelijk karakter hebben — een recht daarstellen dat tegen den koper kan ingeroepen worden.

2. Een niet geschreven landelijke pacht is een last die tegen den koper kan ingeroepen worden sedert het in voege treden der wet van 7 Maart 1929 vermits een opzegging van minstens 2 jaar vereischt is om aan dergelijke pacht einde te stellen en de koper van het verkochte goed gedurende die tijdruimte ook gehouden is het genotsrecht van den huurder te eerbiedigen.

3. Een pacht is zichtbaar tenzij het bezit des pachters dubbelzinnig voorkomt en niet met zekerheid de uitvoering eener pachtovereenkomst veropenbaart.

4. De verkoper is dus verplicht tot vrijwaring wegens de niet zichtbare landelijke pachten welke hij niet in de koopakte heeft kenbaar gemaakt. Eene verklaring in algemeene en onzekere bewoordingen geuit is niet voldoende om den verkoper van die verplichting te ontslaan.

5. Wanneer de huurder van het verkocht landelijk goed een der medeverkopers is, stelt het genotsrecht in hoofde van den huurder een «persoonlijk feit» daar waarop art. 1628 van het Burgerlijk Wetboek toepasselijk is; in dat geval is de pachter-medeverkoper niet geoorloofd zijne pacht — zelfs indien zij zichtbaar is — tegenover den koper in te roepen tenzij hij het bestaan van zijn pachtrecht duidelijk en volledig in de koopakte heeft verklaard.

6. De verplichting tot vrijwaring is onverdeelbaar en verplicht voor het geheel ieder der medeverkopers.

7. Een verplichting «iets niet te doen» is van roerenden aard en valt dus in de huwelijksgemeenschap.

8. De man — in gemeenschap van goederen gehuwd — die zijn vrouw bijstaat en machtigt om een haar eigen goed te verkoopen, begrijpt zoodoende in den verkoop wel is waar op stilzwijgende wijze maar toch met zekerheid het genotsrecht — eigenschap van het verkochte goed — dat niet aan de vrouw maar wel aan de huwelijksgemeenschap toebehoort. In die mate is hij zelf een medeverkoper en in die hoedanigheid gehouden tot de onverdeelde vrijwaring voorzien door art. 1626-1628-1638 van het Burgerlijk Wetboek. Diensvolgens mag hij zijn pacht die hij in de koopakte niet heeft verklaard tegenover den koper niet inroepen.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 29 October 1936.

Kol. 1018

11. *Wet van 13 Juli 1894. — Ontvankelijkheid van den eisch. — Artikels 1128 en 1598 van het burgerlijk wetboek insgelijks van toepassing.*

De koper van een dier aangekocht om geslacht te worden is nog ontvankelijk in zijn eisch tot verbreking van den aankoop zelfs indien die eisch niet ingeleid is binnen de vijf dagen zooals voorzien in de wet van 13 Juli 1894.

Deze koper heeft de keus tusschen twee vorderingen en kan zijn eisch insgelijks steunen op artikels 1128 en 1598 van het Burgerlijk Wetboek dewelke geen bijzonder termijn van inleiding voorschrijft.

Vrederegerecht te Ekeren, 27 Februari 1936.

Kol. 469

VERLATEN VAN FAMILIE.

Zie: Strafrecht.

VERNIELING VAN AFSLUITING.

Zie: Strafrecht.

VERRIJKING.

Vermogensverrijking zonder oorzaak. — Voeding en verzorging van een kind. — Vraag tot vergoeding. — Voorwaarden.

Een vraag tot vergoeding gesteund op de vermogensverrijking zonder oorzaak, in casu de opvoeding en verzorging van een andermans kind, moet voldoen aan vier voorwaarden, namelijk de verrijking van een partij, de verarming van de andere partij, een oorzakelijk verband tusschen beide en de afwezigheid van een oorzaak.

De afwezigheid van oorzaak bestaat in de daad van den eischer in vergoeding, zonder eenige oorzaak een deel van zijn rijkdom te hebben overgedragen in hoofde van verweerder.

Burgerlijke Rechtbank te Mechelen, 16 Maart 1937.

Kol. 1366

VERVOER.

Autobus. — Private of openbare dienst. — Oppermachtige beoordeeling van den rechter (wet van 21 Maart 1932).

De rechtbank oordeelt oppermachtig of een schijnbare private autobusdienst niet in feite een openbaar karakter bezit.

Correctionele Rechtbank te Gent (In beroep), 2de Kamer, 11 December 1936.

Kol. 975

VERZEKERING.

1. *Auto. — Niet gebruik. — Premie verschuldigd.*

Volgens een vaste rechtsleer en rechtspraak sleept het niet gebruiken, zelfs gedurende een langen tijd van een auto de verdwijning van het risico niet mede, wanneer de verzekerde eigenaar van het voertuig is gebleven.

Het feit dat de verzekerde geen plaat heeft afgehaald of zijn auto niet naar buiten heeft gebracht, verandert niets aan dit beginsel en derhalve zijn de vervallen premien verschuldigd.

Rechtbank van Koophandel te Gent, 3e Kamer, 25 Juni 1936.

Kol. 359

2. *Auto. — Verzekering. — Verkoop. — Verdwijnen van het risico.*

De verkoop van het rijtuig brengt automatisch de vernietiging teweeg van het verzekeringskontraakt, als gevolg van het verdwijnen van het risico, zonder dat er noodig zij dat de verzekerde den verzekeraar verwittige.

Rechtbank van Koophandel te Oostende, 29 October 1936.

Kol. 357

3. *Dubbele verzekering. — Art. 12 der wet van 11 Juni 1874. — Toepasselijkheid.*

Wanneer een verzekering tegen burgerlijke verantwoordelijkheid met twee maatschappijen werd aangegaan, is art. 12 der wet van 11 Juni 1874 van toepassing. De tweede verzekeringsovereenkomst is in dit geval zonder voorwerp en dientengevolge nietig.

Vrederegerecht te Nieuwpoort, 24 Juli 1936.

Kol. 553

4. *Makelaar. — Verplichting tot opgave der door hem gekende elementen die het risico verzekeren. — Fout.*

De makelaar in verzekeringen heeft tot plicht al de door hem gekende elementen die van aard zijn het risico te verzekeren op te geven in het verzekeringsvoorstel. Wanneer hij dit nalaat begaat hij een fout en is hij tegenover den verzekeringsnemer verplicht tot vergoeding van de schade welke deze lijdt tengevolge van het nietig verklaren der polis.

Hof van Beroep te Gent, 2de Kamer, 9 November 1936.

Kol. 833

Dit arrest hervormt een vonnis dat in tegenovergestelden zin geveld werd door de

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, in datum van 31 Januari 1935.

Kol. 835

5. *Premiebetaling. — Eisch tot betaling van premie voor verschillende jaren. — Regelmatige in morastelling vereischt. — Artikel 1135 B. W.*

Naar billijkheid en gebruik is het een plicht voor een verzekeringsmaatschappij, wanneer de verzekerde een premie niet betaalt en de maatschappij niet wenscht onmiddellijk te dagvaarden, de verwittigingen of de aanmaningen ten minste eens 's jaars bij het vervallen der volgende premie te vernieuwen. Indien de maatschappij aan dezen plicht is tekortgekomen stuit de vraag in betaling der premies waarvoor geen aanmaning werd gestuurd bij hun vervallen op een exceptie van niet vervullen der overeenkomst (art. 1135).

Burgerlijke Rechtbank te Veurne (zetelende in Handelszaken), 7 Januari 1937.

Kol. 1140

6. *Strafrecht. — Bevoegdheid. — Burgerlijke verantwoordelijkheid. — Verzekeringsmaatschappij gesubrogeerd in de rechten van haar verzekerde. — Aanstelling als Burgerlijke Partij. — Niet ontvankelijk.*

Het strafrecht heeft niet te kennen over vorderingen van aanvullenden aard gestaafd op wettelijke of contractuele in-de-plaatstellingen welke naast de openbare rechtsvordering ontstaan zijn.

Het heeft maar een beperkte bevoegdheid voor wat betreft de burgerlijke rechtsvordering aan de strafrechterlijke rechtsvordering toegevoegd.

Een verzekeringsmaatschappij is derhalve voor het strafrecht niet ontvankelijk om de teruggave der uitgekeerde sommen op te vorderen als gesubrogeerd in de rechten van haar verzekerde.

Hof van Beroep te Gent, 4e Kamer, 13 Juli 1936.

Kol. 187

7. *I. Verjaring. — Stuiting door vervolging. — Betekenis van dit woord.*

II. *Overdrijving der schade. — Bedrieglijk inzicht noodzakelijk.*

III. *Verzekering. — Verval. — Verklaring voor den Vrederechter. — Verzekering aan dit middel. — Verslag.*

I. Wanneer een polis voorziet dat elke vordering zou vervallen zijn na een tijdverloop van 6 maanden te rekenen van «rampgeval of der laatste vervolging», laat de algemeenheid van de bewoording «vervolging» niet toe aan te nemen dat enkel de eigenlijke rechterlijke vervolgingen een stuitende waarde zouden hebben ter zake.

De verschijning van de partijen voor de scheidsrechters, de nederlegging van het proces-verbaal van schatting, de in zake roeping van een partij, de aanmaning tot onderteekening van een compromis en de onderteekening van dit compromis zijn handelingen die onbetwistbaar het karakter van vervolging hebben.

II. Rechtsleer en rechtspraak zijn eenstemmig om te beslissen dat overdrijving bij de aangifte van de schade slechts dan verval medebrengt wanneer zij werd ingegeven door een bedrieglijk inzicht, 't is te zeggen, wanneer zij opzettelijk wordt te baat genomen als een laakbaar middel ter verrijking.

III. Een clause die den verzekerde verplicht de verklaring van ongeval af te leggen vóór den Vrederechter is abstrakt beschouwd geldig. Er dient nochtans in elk geval onderzocht te worden of en in welke mate de Verzekeringsmaatschappij zou hebben verzaakt aan het voordeel van dit beding. Deze verzaking kan stilzwijgend zijn. In casu zijn de scheidsrechters van oordeel dat, indien de Verzekeringsmaatschappij op zeker oogenblik aan den verzekerde doet kennen dat zij het verval toepast en zich in deze mededeeling uitdrukkelijk en uitsluitelijk steunt op redenen vreemd aan het nalaten van het afleggen eener verklaring voor den Vrederechter, en dit zonder verder voorbehoud noch zinspeling tot eenig ander middel, uit deze omstandigheden dient afgeleid te worden dat de verzekeraar stilzwijgend maar klaarblijkelijk heeft verzaakt aan het middel getrokken uit het niet tijdig verklaren van de ramp voor den Vrederechter.

Scheidsrechterlijke Uitspraak, 26 Juni 1936.

Kol. 17

8. *Verzekeringsmaatschappij gesubrogeerd in de rechten van verzekerde. — Burgerlijke Partij. — Niet ontvankelijk.*

Een betaling gedaan door een verzekeringsmaatschappij vindt hare rechtstreekse oorzaak niet in het gepleegd misdrijf maar wel in de overeenkomst van verzekering; de verzekeringsmaatschappij werd niet benadeeld door het misdrijf en derhalve kan zij zich niet beroepen op art. 1382 B. W.

Correctionele Rechtbank te Antwerpen, 6e Kamer, 7 December 1936.

Kol. 1503

9. *Verzwijging van omstandigheid betreffende risico. — Nietigheid. — Terugstorting premies. — Openbare orde.*

Het verzekeringscontract is nietig wanneer verzwijging voor gevolg heeft een omstandigheid verborgen te laten die van aard is de meening te wijzigen die de verzekeraar zich vormt omtrent het risico.

Wanneer het contract aan den verzekerde den plicht oplegt op straffe van nietigheid van het verzekeringscontract deze omstandigheid schriftelijk in

de polis te doen opnemen is het den verzekerde niet toegelaten te bewijzen dat gezegde omstandigheid op een andere wijze ter kennis was gebracht van den verzekeraar.

Bij nietigverklaring van het verzekeringscontract heeft de verzekerde te goeder trouw recht op terugbetaling van de gestorte premies (art. 10 der verzekeringswet). Deze beschikking is van openbare orde. Derhalve is nietig het kontraktueel beding luidens hetwelk de premie in ieder geval ten bate van den verzekeraar verworven blijft.

Scheidsrechterlijke Uitspraak, 10 October 1936.

Kol. 1029

10. *Vooropstel of bijvoegsel van verzekeringspolis. — Geen aanbod van verbintenis.*

Een vooropstel van verzekeringspolis of bijvoegsel staat niet gelijk met een aanbod van verbintenis en blijft niet voor onbepaalde tijd bindend.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 12 December 1936.

Kol. 919

VRUCHTGEBRUIK.

Karakter. — Duur. — Interpretatie artikel 617 B. W.

Artikel 595 B. W., dat het vruchtgebruik afstaanbaar maakt, heeft aan het vruchtgebruik het karakter van persoonlijkheid, dat het in het Romeinsch Recht bezat, ontnomen.

Het vruchtgebruik is een tijdelijk recht dat enkel het bestaan van één menschenleven volgt, en het vestigen van het vruchtgebruik op het hoofd van den laatst overlevende van verscheidene personen kan den duur van het menschenleven niet overschrijden.

Bij vergelijking tusschen artikels 595 en 617 B. W., moet aangenomen worden dat het woord «vruchtgebruiker», in het laatste artikel voorkomend, niet meer den persoon bedoelt die de gerechtigde is van het vruchtgebruik, maar wel dezen op wiens hoofd de duur van het vruchtgebruik wordt gevestigd.

Vrederegerecht te Aalst, 14 Juli 1936.

Kol. 638

WERKLOOSHEID.

De gehuwde vrouw, die in buitenechtelijke gemeenschap leeft, en niet als gezinshoofd bij een gerechtelijke commissie inzake werkloosheid werd erkend, kan geen werkloosheidsvergoedingen genieten, in geval van volledige werkloosheid.

Commissie van Hooger Beroep inzake werkloosheidsvergoeding, 3 September 1936.

Kol. 573

WISSEL.

1. *Gedeeltelijke betaling voor vervalldag. — Aanbieding — Verplichte betaling van verschuldigd bedrag. — Protest. — Aansprakelijkheid en schadevergoeding.*

Wanneer een wisselbrief voor een bepaald bedrag werd aangenomen en vóór den vervalldag de getrokene acceptant er een gedeelte van heeft voldaan, is hij gehouden bij aanbieding het nog verschuldigd bedrag te voldoen indien de trekker zich verbonden had het protest voor het saldo niet opnieuw openbaar te maken.

Indien het blijkt dat zelfs mits betaling van het verschuldigde saldo, de trekker toch protest zou hebben laten opmaken voor het niet meer verschuldigde bedrag, geeft het protest door den trekker in zulke

voorwaarden opgemaakt, aanleiding in hoofde van dezen laatste tot schadevergoeding.

Rechtbank van Koophandel te Audenaerde, 13 Juni 1936.

Kol. 1609

2. I. *Wissel. — Aanvaarding. — Vermoeden van schuld.*
II. *Handelsregister. — Bewijskracht der vermeldingen.*

I. Degene die een wissel aanvaard heeft en weigert te betalen moet bewijzen dat zijne verplichting tot betaling is weggevallen door afwezigheid der dekking, wjl hij zich vermoedelijk niet zou verbonden hebben ingeval hij geen persoonlijke schuld had tegenover den trekker.

II. De nieuwe vermeldingen in het handelsregister kunnen aanleiding geven tot rechtsgevolgen tegen de er in vermelde vennooten.

Ze kunnen echter geen afbreuk doen aan de verplichtingen, door de wet opgelegd het bestaan der handelsvennootschappen door geschrift te bewijzen.

Burgerlijke Rechtbank te Hasselt, (Zetelende in Handelszaken), 10 Februari 1937.

Kol. 1460

3. *Wissel geteekend «voor aval». — Handelsdaad. — Aval is aan titel, niet aan persoon verbonden.*

De ondertekenaar «voor aval» van een wissel, zelfs al is hij geen handelaar, verricht een handelsdaad en is daardoor aan de bevoegdheid der Handelsrechtbank onderworpen.

De waarborg door ondertekening voor «aval» verstrekt, is aan den «titel» (wissel) verbonden en geenszins aan den persoon. Hij staat en vervalt dus met dezen titel.

Indien de rechtsvordering wordt gesteund niet op den «voor aval» ondertekenden wissel, maar op een notarieele akte van kredietopening kan die waarborger «voor aval» niet in betaling aangesproken worden.

Hof van Beroep te Brussel, 6e Kamer, 5 Juni 1937.

Kol. 1757

ZAAKWAARNEMING.

Bron van misbruik. — Contracten van zaakwaarneming nietig. — Artikel 1133 B. W.

Het kan niet betwist worden dat in den laatsten tijd het beroep van zaakwaarnemer zich nog steeds uitbreidt, hetgeen aanleiding geeft tot misbruiken van allen aard. Tegen het gevaar dezer lieden dient de Maatschappij beschermd te worden.

Contracten van zaakwaarneming dienen dan ook op grond van artikel 1133 B. W. nietig verklaard te worden als strijdig met de publieke orde en de goede zeden.

Vrederegerecht te Leuven, 2e Kanton, 15 September 1936.

Kol. 470

ZEE- EN BINNENVAARTRECHT.

Zie : Bevrachting.

1. *Bewarend beslag op visschersbooten. — Bevoegdheid van den voorzitter der Burgerlijke Rechtbank. — Requisitie. — Beslissing burgerlijk vonnis. — Requisitie onderbroken. — Art. 17 der wet op de scheepvaart.*

I. In zake bewarend beslag op schepen is in principie de Voorzitter der burgerlijke rechtbank bevoegd, uitgezonderd in geval van handelsbetwisting.

II. De voorzitter der burgerlijke rechtbank aangesproken in kortgeding is verplicht te eerbiedigen en toe te passen de beslissing van een vonnis eener andere burgerlijke rechtbank uitvoerbaar niettegenstaande beroep.

III. Een requisitie van schepen verleent enkel aan de requisitioneerende overheid het gebruik van het schip, doch ontnemt den eigenaar niet het eigendomsrecht.

Burgerlijke Rechtbank te Brugge, (Kortgeding), 24 Maart 1937.

Kol. 1240

2. *Waterwegen. — Beschadiging. — Aansprakelijkheid. — Vermoeden. — Art. 98 der algemeene verordening.*

Elke beschadiging aan waterwegen toegebracht brengt de verplichting tot herstel mede. Art. 98 van de Algemeene Verordening op de Waterwegen legt een vermoeden van aansprakelijkheid ten laste van de gebruikers wier vaartuig schade berokkend heeft, vermoeden dat omgeworpen kan worden door te bewijzen dat men geen fout beging.

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen, 5e Kamer, 26 November 1936.

Kol. 1572

ZEGELRECHT.

I. *Proces-verbaal. — Geen termijn vereischt voor het opstellen.*

II. *Commissionnair. — Geen bepaling. — Verwijzing naar het gewone recht.*

III. *Boeten. — Bevoegdheid der burgerlijke rechtbank.*

IV. *Niet houden van een inkom-factuurboek. — Voortdurende overtreding.*

V. *Voorrecht van den Staat. — Wet van 31 Juli 1934 op de volmachten. — Voorrang op al de niet bevoorrechte schuldvorderingen.*

I. De termijn waarin een proces-verbaal hetwelk een

fiscale overtreding vaststelt, moet worden opge maakt, is door geene wettelijke bepaling geregeld.

II. Het fiscaal recht bepaalt niet wat door een commissionnair moet worden verstaan en verwijst derhalve, voor die bepaling naar het burgerlijk en handelsrecht.

Art. II, 2e alinea van het wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxen waardoor de tusschenpersoon persoonlijk geacht wordt kooper en verkooper te zijn, zoo hij aan dengene wiens commissionnair hij verklaart te zijn geen rekening doet van den prijs waartegen hij met den anderen contractant is overeengekomen, heeft enkel tot doel de misbruiken te keer te gaan gepleegd door diegenen die zich als commissionnair aangeven zonder het wezenlijk te zijn.

Dit artikel moet in verband gesteld worden met art. 1993 van het Burgerlijk Wetboek.

III. De rechterlijke macht mag de boeten door den Directeur der Registratie en Domeinen vastgesteld niet wijzigen maar alleen nagaan of die boeten overeenkomstig zijn met de wet.

IV. Het niet houden van een inkomfactuurboek maakt een voortdurende fiscale overtreding uit die geen aanleiding geeft tot een afzonderlijke boete voor elk vastgesteld verzuim wanneer tusschen de verscheidene vaststellingen geen proces-verbaal aan den overtreder werd betekend.

V. Het Koninklijk Besluit van 28 Februari 1935, welk een voorrecht instelt ten voordeele van den Staat voor de invordering van de overdrachtstaxen, intresten en kosten, valt binnen de perken der wet van 31 Juli 1934 waarbij aan den Koning bepaalde machten worden toevertrouwd.

Dit voorrecht heeft den voorrang op al de niet bevoorrechte schuldvorderingen zelfs wanneer deze laatste ouder zijn. Alleen de voorrechten welke op het oogenblik van het in voege treden van dit K. B. bestonden, moeten worden geëerbiedigd.

Burgerlijke Rechtbank te Dendermonde, 1e Kamer, 27 November 1936.

Kol. 682

CHRONOLOGISCHE TAFEL DER RECHTSPRAAK

1933

Nov. 10 - Rb. Kph. Antw. - Verkoop. - 581

1934

Maart 9 - Rb. Kph. Antw. - Aanneming. - 979

1935

Jan. 31 - Bg. Rb. Denderm. - Verzekering. - 835

Febr. 6 - Burg. Rb. Gent - Huur. - 458

Maart 7 - Rb. Kph. Antw. - Verkoop. - 1637

Mei 2 - Corr.Rb. Brugge - Huwelijksrecht. -
Strafrecht. - 771

Juni 18 - Rb. Kph. Antw. - Bewijs (in zaken van
koophandel). - 461

Juni 25 - Rb. Kph. Antw. - Bevrachting. - 1192

Juli 9 - Rb. Kph. Brugge - Verkoop. - 687

Juli 10 - Burg. Rb. Yper - Aansprakelijkheid
(art. 1382 : bijzondere gevallen). -
Notaris. - 861

Juli 11 - Burg. Rb. Turnh. - Aansprakelijkheid
(art. 1382 : bijzondere gevallen) -
Sociale wetgeving. 731

Juli 25 - Rb. Kph. Brugge - Oneerlijke mededining. - 1428

Juli 29 - Rb. Kph. Antw.	- Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen).	632
Oct. 25 - Pol. Rb. Berchem	- Verkeer.	736
Dec. 21 - Burg. Rb. Antw.	- Erfenis.	404
Dec. 28 - Vredeg. Antw.	- Belastingen.	100
Dec. 31 - Corr. Rb. Antw.	- Verkeer	735

1936

Jan. 15 - Burg. Rb. Brugge	- Huwelijksrecht.	17
Jan. 16 - Burg. Rb. Antw.	- Bewijs. - Verkoop.	130
Jan. 16 - Corr. Rb. Leuven	- Verkeer.	976
Jan. 28. - Rb. Kp. Brugge	- Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke en handelszaken).	1287
Jan. 31 - Vredeg. Gent	- Huwelijksgoederenrecht	327
Febr. 5 - Bg. Rb. Brugge	- Echtscheiding. - Huwelijksgoederenrecht. Internationaal privaatrecht. - Scheiding van tafel en bed.	1179
Febr. 11 - Vredeg. Mol	- Pacht.	1508
Febr. 12 - Burg. Rb. Gent	- Gift (van hand tot hand).	551
Febr. 14 - Vredeg. Gent	- Borg.	1335
Febr. 18 - Vrg. Hooglede	- Bezitsvordering. Pacht.	773
Febr. 22 - Burg. Rb. Antw.	- Echtscheiding.	513
Febr. 24 - Vr. Geeraardsb.	- Pacht.	610
Febr. 27 - Vredeg. Ekeren	- Verkoop.	469
Maart 3 - R. Kh. St-Nikl.	- Verkeer.	634
Maart 4 - Werkr. Antw.	- Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke en handelszaken).	1704
Maart 5 - Werkr. Kortrijk	- Sociale wetgeving.	22
Maart 6 - Vredeg. Antw.	- Dienstkontrakt. - Sociale wetgeving.	1611
Maart 19 - Vredeg. Gent	- Auteursrecht.	1737
Maart 21 - Bg. Rb. Antw.	- Echtscheiding.	1501
Maart 24 - Vrg. Bever-W.	- Arbeidsongeval.	613
Maart 31 - Werkr. Brugge	- Arbeidsovereenkomst.	1435
April 7 - R. Kph. St-Nikl.	- Hypotheek. - Vennootschap.	636
April 7 - Burg. R. Auden.	- Natuurlijk kind.	51
April 8 - Werkr. Antw.	- Sociale wetgeving.	895
April 15 - Burg. R. Auden.	- Huur.	1187
April 17 - Crr. Rb. Brugge	- Verkeer.	1462
April 21 - Werkr. Antw.	- Dienstkontrakt. - Vennootschap.	746
April 22 - Pol. Rb. Brugge	- Strafvordering.	649
April 23 - Vredeg. Gent	- Afpaling. - Bevoegdheid (in burgerlijke en handelszaken).	1190
April 23 - R. Kph. Brussel	- Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke en handelszaken) - Bewijs (in zaken van koophandel).	132

April 23 - Corr. Rb. Gent	- Taalgebruik.	1318
April 29 - Best.Dep.Antw.	- Bestuurlijk recht.	1033
Mei 2 - Burg. Rb. Antw.	- Ontkenning van vaderschap.	1362
Mei 5 - Rb. Kph. Brugge	- Dienstkontrakt.	1467
Mei 6 - Vredeg. Brugge	- Arbeidsongeval.	1194
Mei 8 - Hof Beroep Luik	- Strafvordering.	1227
Mei 16 - Vredeg. Zandhov.	- Bestuurlijk recht.	644
Mei 16 - Vredeg. Antw.	- Eigendom.	879
Mei 18 - Crr. R. Denderm.	- Verkeer.	193
Mei 25 - Burg. Rb. Antw.	- Arbeidsongeval.	124
Mei 26 - Werkr. Brugge	- Scheidsgerecht.	955
Mei 26 - Rb. Kph. Antw.	- Vennootschap.	1693
Mei 30 - Burg. Rb. Antw.	- Echtscheiding. - Internationaal privaatrecht.	928
Juni 4 - Burg. Rb. Antw.	- Hypotheek.	866
Juni 10 - Vredeg. Gent	- Arbeidsongeval.	201
Juni 10 - Corr. Rb. Antw.	- Bestuurlijk recht. - Gemeente.	629
Juni 12 - Hof Beroep Luik	- Strafvordering.	1230
Juni 13 - Hof Ber. Brussel	- Gecontroleerd beheer.	43
Juni 13 - R. Kph. Auden.	- Wissel.	1609
Juni 16 - Hof v. Verbrek.	- Sociale wetgeving. - Strafrecht.	285
Juni 17 - Burg. R. Auden.	- Bestuurlijk recht.	1136
Juni 17 - Burg. Rb. Antw.	- Hypotheek.	49
Juni 18 - Burg. Rb. Antw.	- Echtscheiding.	11
Juni 22 - Vred. Santhoven	- Dienstkontrakt. - Jachtrecht.	554
Juni 23 - Burg. Rb. Antw.	- Advocaat. - Arbeidsongeval.	322
Juni 23 - Burg. Rb. Brugge	- Erfenis.	290
Juni 24 - Corr. Rb. Antw.	- Verkeer.	460
Juni 25 - Burg. R. Brugge	- Huwelijksgoederenrecht.	53
Juni 25 - Burg. Rb. Kortr.	- Rechtspleging (in burgerlijke en handelszaken).	407
Juni 25 - Rb. Kph. Antw.	- Vennootschap.	887
Juni 25 - Rb. Kph. Gent	- Verzekering.	359
Juni 26 - Vredeg. Nieuwp.	- Huur.	841
Juni 26 - Burg. Rb. Antw.	- Onteigening (ten algemeenen nutte).	121
Juni 26 - Scheidsr. uitspr.	- Verzekering.	17
Juni 27 - Corr. Rb. Antw.	- Strafrecht.	949
Juni 30 - Hof Ber. Brussel	- Arbeidsongeval.	189
Juni 30 - Corr. Rb. Antw.	- Strafvordering.	191
Juli 1 - Burg. Rb. Gent	- Aansprakelijkheid (algemeene principes). - Staat.	972
Juli 2 - Corr. Rb. Brugge	- Strafrecht.	127
Juli 3 - Hof Beroep Luik	- Taalgebruik.	9
Juli 6 - Burg. Rb. Brugge	- Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke en handelszaken).	190
Juli 6 - Burg. Rb. Brugge	- Gecontroleerd beheer. - Hypotheek.	126

Juli 7 - Hof Beroep Gent - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen). - Notaris. -	859	Sep. 17 - Burg. Rb. Antw. - Rechtspleging (in burgerlijke- en handelszaken). -	575
Juli 7 - Burg. Rb. Brussel - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken). - Pacht. -	406	Sept. 19 - Hof Ber. Brussel - Strafvordering. -	227
Juli 8 - Werkr. Antw. - Rechtspleging (Werkrechttersraad). -	364	Sept. 21 - Hof v. Verbrek. - Taalgebruik. -	185
Juli 8 - Corr. Rb. Dend. - Verkeer. -	195	Sept. 22 - Werkr. Brugge - Sociale wetgeving. -	423
Juli 9 - Burg. Rb. Antw. - Gemeente. - Schadevergoeding. -	233	Sep. 27 - Scheidsr. uitspr. - Dienstkontrakt. - Koloniaal recht. -	412
Juli 9 - Vredege. Puers - Rechtspleging (in burgerlijke- en handelszaken). -	517	Oct. 1 - Bg. Rb. Denderm. - Arbeidsongeval. -	1539
Juli 10 - Burg. Rb. Tong. - Eigendom. -	409	Oct. 1 - Vredege. Antw. - Echtscheiding. -	361
Juli 10 - Corr. Rb. Veurne - Leurhandel. -	198	Oct. 2 - Rb. Kph. Antw. - Verkeer. -	1028
Juli 10 - Corr. Rb. Brugge - Strafrecht. -	356	Oct. 3 - Corr. Rb. Turnh. - Burgerlijke partij. -	292
Juli 10 - Burg. Rb. Hasselt - Strafrecht. -	727	Oct. 3 - Hof Ber. Brussel - Strafvordering. -	319
Juli 10 - Rb. Kph. Antw. - Vennootschap. - Verjaring. -	293	Oct. 5 - Werkr. Antw. en Limburg - Dienstkontrakt. -	1099
Juli 11 - Hof Beroep Luik - Concordaat. - Faillissement. -	93	Oct. 6 - Vredege. Berchem - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen). - Gemeente. -	608
Juli 13 - Hof Beroep Gent - Strafrecht. - Verzekering. -	187	Oct. 6 - Hof Ber. Brussel - Staat. -	353
Juli 13 - Werkr. Brugge - Arbeidsovereenkomst. - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken). -	647	Oct. 6 - Rb. Kph. St-Nikl. - Verkoop. -	1698
Juli 14 - Hof Beroep Gent - Aansprakelijkheid. - Burgerlijke partij. - Staat. -	229	Oct. 7 - Burg. Rb. Brugge - Akte van den burgerlijken stand. -	867
Juli 14 - Rb. Kph. Brussel - Bevrachting. -	239	Oct. 7 - Burg. Rb. Yper - Bezitsvordering. - Pacht. -	774
Juli 14 - Rb. Kph. St-Nikl. - Faillissement. -	199	Oct. 9 - Vred. Kruishout. - Aansprakelijkheid. - Verjaring. - Verkeer. -	775
Juli 14 - Rb. Kph. Leuven - Mededinging (oneerlijke). -	463	Oct. 9 - Hof Ber. Brussel - Echtscheiding. - Strafrecht. -	1447
Juli 14 - Rb. Kph. St-Nikl. - Verkoop. -	741	Oct. 9 - Hof Ber. Brussel - Strafrecht. - Strafvordering. -	288
Juli 14 - Vredege. Aalst - Vruchtgebruik. -	638	Oct. 10 - Scheidsr. uitspr. - Verzekering. -	1029
Juli 17 - Werkr. Antw. en Limburg. - Sociale wetgeving. -	644	Oct. 14 - Burg. Rb. Antw. - Borg. -	734
Juli 22 - Vredege. Antw. - Gemeente. -	202	Oct. 14 - Rb. Kph. St-Nikl. - Nijverheidsrecht. -	1505
Juli 23 - Vredege. Avelg. - Aansprakelijkheid (Art. 1384). -	893	Oct. 16 - Rb. Kph. Antw. - Aansprakelijkheid (algemeene principes). -	885
Juli 24 - Vredege. Nieuwp. - Verzekering. -	553	Oct. 17 - Bg. R. Denderm. - Echtscheiding. - Internationaal privaatrecht. -	1634
Aug. 5 - Vredege. Brugge - Gemeente. -	243	Oct. 17 - Burg. Rb. Kortr. - Faillissement. -	729
Aug. 6 - Pol. Rb. Meenen - Verkeer. -	363	Oct. 17 - Vredege. Leuven - Jachtrecht. -	582
Aug. 13 - Corr. Rb. Antw. - Strafrecht. -	1464	Oct. 20 - Rb. Kph. St-Nikl. - Verbintenissen. -	1427
Aug. 24 - Werkr. Antw. en Limburg - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken) -	1702	Oct. 20 - Burg. Rb. Tong. - Verkeer. -	355
Aug. 25 - Vredege. Berchem - Belastingen. - Scheiding der machten. -	421	Oct. 21 - Vredege. Antw. - Advocaat. - Pleitbezorger. -	1766
Aug. 25 - R. Kph. St-Nikl. - Mededinging (oneerlijke). -	295	Oct. 22 - Vredege. Gent - Bewijs. - Verkoop. -	890
Sept. 3 - Comm. Hooger Ber. inz. Werkloosheidsvergoeding - Werkloosheid. -	573	Oct. 23 - Burg. R. Kortrijk - Strafvordering. -	837
Sept. 15 - Vredege. Leuven - Zaakwaarneming. -	470	Oct. 24 - Hof Ber. Brussel - Sociale wetgeving. - Strafrecht. -	511
Sept. 16 - Burg. Rb. Yper - Faillissement. -	411	Oct. 24 - Corr. Rb. Brugge - Verkeer. -	579
		Oct. 25 - P. R. Geeraardsb. - Taalgebruik. -	1510
		Oct. 25 - Hof Ber. Brussel - Vennootschap. -	399
		Oct. 26 - Werkr. Brugge - Arbeidsovereenkomst. -	515
		Oct. 26 - Burg. Rb. Mechel. - Verkeer. -	325
		Oct. 28 - Burg. Rb. Brugge - Aansprakelijkheid (art. 1384). -	323
		Oct. 28 - Werkr. Antw. - Arbeidsovereenkomst. - Verjaring. -	839

Oct. 29 - Rb. Kph. Antw. - Actio de in rem verso. -	601	Nov. 25 - Burg. Rb. Gent - Huwelijksgoederen- recht. -	768
Oct. 29 - Burg. Rb. Antw. - Hypotheek. -	455	Nov. 26 - Rb. Kph. Antw. - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzon- dere gevallen). -	
Oct. 29 - Vredege. Antw. - Vennootschap. -	641	Zee- en binnen- vaartrecht. -	1572
Oct. 29 - Rb. Kph. Oosten ^{de} - Handelaar. - Verze- kering. -	357	Nov. 26 - Burg. Rb. Antw. - Hypotheek. -	542
Oct. 29 - Bg. R. Denderm. - Huwelijksgoederen- recht. - Pacht. -		Nov. 27 - Burg. Rb. Antw. - Leening. -	1090
Verkoop. -	1018	Nov. 27 - Bg. R. Denderm. - Zegelrecht. -	682
Oct. 30 - Burg. Rb. Kortr. - Aansprakelijkheid (art. 1384)	875	Nov. 30 - Burg. Rb. Antw. - Eigendom. -	880
Oct. 30 - Burg. Rb. Brugge - Huwelijksgoederen- recht. -	457	Nov. 30 - Bg. Rb. Mechel. Handelszaken - Mededin- ging (oneerlijke)	763
Oct. 30 - Rb. Kph. Aalst - Intresten. - Schuld- vergelijking (Com- pensatie)	1142	Nov. 30 - Burg. Rb. Leuven - Verkeer	869
Oct. 31 - Hof Ber. Brussel - Verkoop. -	402	Dec. 7 - Corr. Rb. Antw. - Strafvordering. - Verze- kering. -	1503
Nov. 3 - Werkr. Antw. - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken). - Ven- nootschap. -	646	Dec. 8 - Rb. Kph. St-Nikl. - Vennootschap. -	1026
Nov. 4 - Vredege. Antw. - Arbeidsongeval. - Kosteloze rechts- pleging. -	466	Dec. 10 - Burg. Rb. Brussel - Beroep (in burgerlijke- en handelszaken). -	873
Nov. 5 - Vred. Assenede - Erfdienstbaarheid. -	743	Dec. 10 - Burg. Rb. Mechel. (handelszaken). - Faillissement. -	1396
Nov. 5 - Burg. Rb. Antw. - Huur. -	761	Dec. 11 - Burg. Rb. Antw. - Echtscheiding. - Pleitbezorger. -	726
Nov. 5 - Rb. Kph. Gent - Huwelijksrecht. - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken)	1288	Dec. 11 - Burg. Rb. Brugge - Verkeer. -	765
Nov. 5 - Rb. Kph. Gent - Mededinging (oneer- lijke)	1465	Dec. 11 - Corr. Rb. Gent - Vervoer. -	975
Nov. 6 - Corr. R. Turnh. - Strafrecht. -	417	Dec. 12 - Hof Ber. Brussel - Aansprakelijkheid (algemeene princi- pes). Gemeente. -	864
Nov. 7 - Hof Ber. Brussel - Burgerlijke partij. -	453	Dec. 12 - Hof Ber. Brussel - Verzekering. -	919
Nov. 9 - Werkr. Antw. en Limburg - Dienstkontrakt. -	1337	Dec. 14 - Burg. Rb. Mech. - Dwangsom. -	872
Nov. 9 - Hof Beroep Gent - Verzekering. -	833	Dec. 14 - Rb. Kph. Antw. - Handelaar. - Intres- ten. - Rekening-cou- rant. -	1397
Nov. 10 - Rb. Kph. St-Nik. - Aanneming. - Aan- sprakelijkheid. -	1608	Dec. 14 - Burg. Rb. Brussel - Invoervergunningen. -	947
Nov. 10 - Hof Ber. Brussel - Belastingen. -	865	Dec. 15 - Rb. Kph. Brugge - Bewijs. - Vennoot- schap. -	1331
Nov. 10 - Vredege. Aalst - Huur. - Verjaring. -	1577	Dec. 16 - Burg. Rb. Gent - Afpaling. - Bevoegd- heid (in burgerlijke en handelszaken)	1189
Nov. 10 - Corr. Rb. Kortr. - Verkeer. -	949	Dec. 16 - Hof Ber. Brussel - Beroep (in burger- lijke- en handelsza- ken). - Rechtsple- ging (in burgerlijke en handelszaken)	921
Nov. 12 - Rb. Kph. Gent - Dienstkontrakt. -	1640	Dec. 16 - Bg. Rb. Mechel. (handelszaken) - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken)	1285
Nov. 14 - Rb. Kph. Gent - Bevoegdheid en aan- leg (in burgerlijke en handelszaken)	1098	Dec. 17 - Burg. Rb. Antw. - Hypotheek. -	677
Nov. 14 - Bevelschrift on- derzoeksrechter te Tongeren - Taalgebruik. -	1569	Dec. 17 - Burg. Rb. Mech. (handelszaken) - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken)	1459
Nov. 14 - Corr. Rb. Gent - Verkeer. -	737	Dec. 19 - Burg. Rb. Antw. - Echtscheiding. - Hy- potheek. -	1134
Nov. 20 - Corr. Rb. Turnh. - Grondwettelijk recht. - Strafvordering. -	605	Dec. 19 - Hof Ber. Brussel - Sociale wetgeving. -	759
Nov. 20 - Bg. R. Denderm. - Hypotheek. -	766	Dec. 23 - Burg. Rb. Antw. - Belastingen. -	1599
Nov. 20 - Corr. Rb. Antw. - Strafvordering. -	770	Dec. 24 - Vredege. Ekeren - Aanneming. -	952
Nov. 20 - Corr. R. Mechel. - Verkeer. -	1024	Dec. 29 - Vredege. Antw. - Bestuurlijk recht. -	1507
Nov. 21 - Bg. R. Denderm. - Schenking. -	1686	Dec. 30 - Burg. Rb. Antw. - Erfdienstbaarheden. -	1329
Nov. 21 - Hof Ber. Brussel - Strafvordering. -	1360	Dec. 30 - Hof Ber. Brussel - Verkeer. -	723
Nov. 21 - Hof Ber. Brussel - Verkeer. -	941	Dec. 31 - Burg. Rb. Turnh. - Verkeer. -	877
Nov. 23 - Werkr. Antw. en Limburg - Beroep (in burger- lijke en handels- zaken)	607		
Nov. 24 - Corr. Rb. Tong. - Strafvordering. - Verkeer. -	739		

1937

Jan. 2 - Rb. Kph. Kortrijk - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken)	1643	Febr. 17 - Burg. Rb. Antw. - Rechtspleging (in burgerlijke- en handelszaken).	1059
Jan. 4 - Hof Beroep Gent - Faillissement. - Rechtspleging (in burgerlijke- en handelszaken). - Venootschap. -	1088	Febr. 17 - Corr. R. Brussel - Verkeer. -	1734
Jan. 7 - Burg. Rb. Veurne (handelszaken) - Verzekering. -	1140	Febr. 18 - Rb. Kph. Gent - Aansprakelijkheid (art. 1384). - Bevoegdheid.	1695
Jan. 8 - Rb. Kph. Antw. - Aansprakelijkheid (art. 1384)	1095	Febr. 18 - Burg. Rb. Antw. - Internationaal privaatrecht. -	1065
Jan. 8 - Pol. Rb. Lokeren - Betaling. -	1291	Febr. 18 - Burg. Rb. Antw. - Hypotheek. -	1733
Jan. 8 - Burg. Rb. Antw. - Echtscheiding. - Internationaal privaatrecht. -	1242	Febr. 19 - Corr. Rb. Gent - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen). - Burgerlijke partij. - Gemeente. - Schadevergoeding.	1276
Jan. 8 - Corr. Rb. Gent - Sociale wetgeving. - Strafvordering. -	881	Febr. 19 - Vredeg. Peer - Auteursrecht. -	1433
Jan. 9 - Hof Ber. Brussel - Schadevergoeding. - Staat. - Verkeer.	1537	Febr. 23 - Vred. St-Truid. - Auteursrecht. -	1613
Jan. 10 - Rb. Kph. Kortrijk - Mededinging (oneerlijke)	1244	Febr. 23 - Bg. Rb. Brugge - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken)	1093
Jan. 11 - Corr. Rb. Brugge - Strafrecht. -	1021	Febr. 23 - Burg. Rb. Antw. - Rechtspleging (in burgerlijke- en handelszaken).	1566
Jan. 13 - Vredeg. Antw. - Aansprakelijkheid (art. 1384)	1429	Febr. 24 - Bg. Rb. Brugge - Boedelscheiding - Rechtspleging in burgerlijke- en handelszaken).	1138
Jan. 13 - Burg. Rb. Gent - Kosteloze rechtspleging. -	1571	Febr. 25 - Burg. Rb. Antw. - Polder. -	1282
Jan. 16 - Hof Ber. Brussel - Strafrecht. -	1087	Febr. 26 - Corr. Rb. Veurne - Verkeer. -	1327
Jan. 17 - Werkr. West-Vl. - Dienstkonaakt. - Rechtspleging (Werkrechtersr.)	1100	Febr. 27 - Corr. Rb. Gent - Bestuurlijk recht. -	1424
Jan. 18 - Burg. Rb. Antw. - Verkeer. -	971	Febr. 27 - Hof Ber. Bruss. - Scheiding van tafel en bed. -	1177
Jan. 23 - Hof Ber. Brussel - Echtscheiding. -	1015	Maart 5 - Hof Ber. Bruss. - Arbeidsongeval. - Burgerlijke partij.	1273
Jan. 26 - Corr. Rb. Antw. - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen). - Burgerlijke partij. - Staat. -	1541	Maart 6 - Rb. Kph. Leuv. - Bewijs. -	1504
Jan. 26 - Hof Verbreking - Verkeer. -	1234	Maart 6 - Cr. Rb. Brugge - Strafrecht. -	1320
Jan. 28 - Corr. Rb. Brugge - Gemeente. - Ontucht.	973	Maart 9 - R. Kph. St-Nikl. - Auteursrecht. -	1543
Jan. 30 - Bg. Rb. Auden. - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken)	1458	Maart 10 - Corr. Rb. Antw. - Schadevergoeding. -	1689
Febr. 3 - Burg. Rb. Antw. - Actio de in rem verso.	1629	Maart 10 - Burg. R. Antw. - Spel. -	1597
Febr. 4 - Vredeg. St-Kwintens-Lennik - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen).	1512	Maart 11 - Vredeg. Vilv. - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen). -	1367
Febr. 6 - Vredeg. Ronse - Aanneming. - Lastgeving. -	1432	Maart 11 - Werkr. Hasselt - Bevoegdheid en aanleg (in burgerlijke- en handelszaken).	1369
Febr. 6 - Corr. Rb. Bruss. - Taalgebruik. -	1315	Maart 13 - Hof Ber. Bruss. - Herziening (in strafzaken). - Strafrechtspleging. -	1235
Febr. 6 - Hof Ber. Luik - Testament. -	1131	Maart 15 - Bg. Rb. Antw. - Echtscheiding. -	1421
Febr. 9 - Vred. St-Truid. - Huwelijksrecht. -	981	Maart 16 - Bg. Rb. Mechel. - Verrijking. -	1366
Febr. 10 - Burg. Rb. Hass. - Handelsregister. - Wissel.	1460	Maart 17 - Werkr. Brussel - Taalgebruik. -	1767
Febr. 12 - Hof Ber. Brussel - Strafrecht. -	1450	Maart 19 - Rb. Kph. Kortr. - Mededinging (oneerlijke). -	1400
Febr. 13 - Hof Ber. Gent - Verkeer. -	1499	Maart 20 - Vredeg. Antw. - Huur. -	1700
Febr. 14 - Corr. Rb. Gent - Bestuurlijk recht. - Strafrecht. -	951	Maart 20 - Vredeg. Eding. - Taalgebruik. -	1250
Febr. 17 - Burg. Rb. Gent - Taalgebruik. -	1364	Maart 24 - Bg. Rb. Antw. - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzondere gevallen). - Polder. -	1388
		Maart 24 - Hof Ber. Gent - Gemeente. - Ontucht. - Slijterij van gegiste dranken. -	1359

Maart 24 - Hof Ber. Bruss. - Mededinging (oneerlijke). -	1417	April 24 Hof Ber. Brussel - Taalgebruik. -	1385
Maart 24 - Werkr. Antw. - Sociale wetgeving.	1578	April 27 - Rb.Kph. Brugge - Dienstkontrakt. -	1644
Maart 24 - Bg. Rb. Brugge - Zee- en binnen- vaartrecht. -	1240	April 28 - Burg. Rb. Bruss. - Taalgebruik. -	1501
Maart 25 - Vredeg. Vilv. - Vennootschap. -	1289	Mei 5 - Hof Ber. Brussel - Belastingen. -	1753
Maart 31 - Bg. Rb. Antw. - Huur. - Rechtsple- ging (in burgerlijke en handelszaken)	1422	Mei 7 - Burg. Rb. Brugge - Taalgebruik. -	1604
April 1 - Bg. Rb. Turnh. - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken). -	1572	Mei 10 - Werkr. Brugge - Sociale wetgeving. - Strafrecht. -	1510
April 2 - Rb. Kph. Antw. - Faillissement. - Ven- nootschap. -	1731	Mei 12 - Hof Ber. Brussel - Actio de in rem ver- so. - Rechtspleging (in burgerlijke- en handelszaken. -	1683
April 7 - Burg. Rb. Antw. - Hypotheek. -	1563	Mei 19 - Hof v. Verbrek. - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken). -	1627
April 13 - Hof Ber. Gent - Aansprakelijkheid (art. 1382 : bijzon- dere gevallen). -	1595	Mei 22 - Rb. Kph. Brussel - Verkoop. -	1692
April 13 - Vredeg. Berch. - Huur. -	1736	Mei 25 - Hof v. Verbrek. - Taalgebruik. -	1593
April 13 - Corr.Rb.Brugge - Verkeer. -	1635	Juni 4 - Burg.Rb.Hasselt - Bevoegdheid en aan- leg (in burgerlijke- en handelszaken). -	1631
April 16 - Burg. Rb. Bruss. - Echtscheiding. -	1568	Juni 5 - Hof Ber. Brussel - Handelaar.- Wissel.	1757
April 16 - Corr. Rb. Antw. - Strafrecht. -	1606	Juni 8 - Hof v. Verbrek. - Rechtspleging (in burgerlijke- en han- delszaken). -	1727
April 21 - Burg. Rb. Antw. - Grondwettelijk recht.	1451	Juni 11 - Hof Ber. Brussel - Sociale wetgeving. -	1761
April 23 - Vred.Kruishout. - Auteursrecht. -	1646	Juni 15 - Hof Ber. Brussel - Belastingen. -	1728
April 24 - Rb. Kph. Gent - Mededinging (oneer- lijke). -	1765	Juni 24 - Rb. Kph. Brugge - Vennootschap. -	1761

